Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1239/2013

af 2. december 2013

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina

(EUT L 325 af 5.12.2013, s. 66)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1054 af 29. juni 2016	L 173	44	30.6.2016

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 269 af 10.9.2014, s. 4 (1239/2013)

▼B

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1239/2013

af 2. december 2013

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommission efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Indledning

(1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) offentliggjorde den 8. november 2012 en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«).

(2) Antisubsidieundersøgelsen indledtes som følge af en klage, der blev indgivet den 26. september 2012 af EU ProSun (»klageren«) på vegne af producenter, der i dette tilfælde tegner sig for over 25 % af den samlede produktion i Unionen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af den pågældende vare, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Forud for indledningen af proceduren og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, i forordning (EF) nr. 597/2009(»grundforordningen«) meddelte Kommissionen Kinas regering, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori man påstod, at subsidieret indførsel af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina forårsager EU-erhvervsgrenen væsentlig

([1]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([2]) EUT C 340 af 8.11.2012, s. 13.

▼B

skade. Den kinesiske regering blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen vedrørende indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, og der blev efterfølgende gennemført konsultationer. Det var ikke muligt at nå frem til en fælles løsning under konsultationerne. Der blev imidlertid taget behørigt hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af den kinesiske regering vedrørende ikke-udligningsberettigede ordninger, der er opført i klagen. Efter konsultationerne indsendte den kinesiske regering en række bemærkninger.

1.2. **Sideløbende antidumpingundersøgelse**

(4) Kommissionen offentliggjorde den 6. september 2012 en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* ([1]) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i Kina.

(5) Kommissionen indførte den 6. juni 2013 ved Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 ([2]) en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Kina (»forordningen om midlertidig antidumpingtold«).

(6) Skadesanalysen i denne antisubsidieundersøgelse er identisk med undersøgelsen i den parallelle antidumpingundersøgelse, idet de, medmindre andet fremgår, er baseret på den samme definition af EU-erhvervsgrenen, de repræsentative EU-producenter og undersøgelsesperioden. Dette blev fundet hensigtsmæssigt for at ensarte skadesanalysen og opnå konsekvente resultater i begge sager. Bemærkningerne om skadesaspekter i disse procedurer blev således taget i betragtning i begge sager.

1.3. **Registrering**

(7) Som følge af en anmodning med de fornødne beviser vedtog Kommissionen den 1. marts 2013 Kommissionens forordning (EU) nr. 182/2013 ([3]) om at gøre importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina til genstand for registrering pr. 6. marts 2013.

([1]) EUT C 269 af 6.9.2012, s. 5.

([2]) Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152 af 5.6.2013, s. 5).

([3]) Kommissionens forordning (EU) nr. 182/2013 af 1. marts 2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 61 af 5.3.2013, s. 2).

▼B

(8) Visse interesserede parter påstod, at afgørelsen om registrering af importen var uberettiget, da betingelserne i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, ikke var opfyldt. Disse påstande var dog ikke dokumenteret eller underbygget med faktuelle beviser. På det tidspunkt, hvor der blev truffet afgørelse om at registrere importen, havde Kommissionen tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettige behovet for at registrere importen, navnlig en markant stigning i importen både i absolutte tal og i markedsandele. Parternes påstande i den henseende måtte derfor afvises.

1.4. **Parter, som er berørt af proceduren**

(9) Kommissionen underrettede officielt klagerne, andre kendte EU-producenter, kendte eksporterende producenter i Kina, de kinesiske myndigheder og kendte importører om indledningen af undersøgelsen. De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte skriftlige bemærkninger og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(10) I betragtning af det store antal eksporterende producenter, EU-producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne importører blev alle kendte eksporterende producenter og ikke forretningsmæssigt forbundne producenter anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og som angivet i indledningsmeddelelsen fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den pågældende vare i undersøgelsesperioden som defineret i betragtning 38. Disse oplysninger skulle afgives i henhold til grundforordningens artikel 27 for at give Kommissionen mulighed for at afgøre, hvorvidt det var nødvendigt at udtage stikprøver og i givet fald gøre dette. De kinesiske myndigheder blev også konsulteret.

a) *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter*

(11) I første omgang indsendte 121 eksporterende producenter/grupper af producenter i Kina de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. De samarbejdsvillige virksomheder tegner sig for 80 % af den samlede kinesiske eksportmængde. I henhold til oplysningerne fra de eksporterende producenter og i overensstemmelse med grundforordningen artikel 27 foreslog Kommissionen som udgangspunkt en stikprøve bestående af syv eksporterende producenter/grupper af eksporterende producenter.

(12) Den udtagne stikprøve på syv grupper af virksomheder består af de tre samarbejdsvillige eksportører med den største eksportmængde af moduler, de to samarbejdsvillige eksportører med den største eksportmængde af celler og de to samarbejdsvillige eksportører med den største eksportmængde af wafere. Stikprøven af disse syv grupper af eksporterende producenter tjente som grundlag for fastsættelsen af subsidiesatsen for disse grupper samt subsidiesatsen for alle samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke er en del af stikprøven, jf. kravene i

▼B

grundforordningens artikel 15, stk. 2, og 15, stk. 3. Som forklaret i betragtning 46 udelukkede Kommissionen wafere fra varedækningen i den endelige fase af undersøgelsen. Visse virksomheder blev udtaget til stikprøven på grundlag af den største eksportmængde af wafere. Under hensyntagen til det forhold, at Kommissionen allerede havde undersøgt disse virksomheder, de verificerede data, som disse virksomheder havde indsendt, og det forhold, at alle disse virksomheder havde en betydelig eksport af moduler og/eller celler, anså man det ikke for nødvendigt at ændre stikprøven.

(13) Antallet af eksporterende producenter i stikprøven blev fastlagt til otte virksomheder/grupper. Dette skyldes, at Jinko Solar Co. Ltd. Renesola Jiangsu Ltd. oprindelig blev angivet som forretningsmæssigt forbundne, men det blev efterfølgende fastslået, at de ikke var forbundne.

b) *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(14) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenter. Alle kendte EU-producenter og kendte producentsammenslutninger blev informeret om udtagningen af den midlertidige stikprøve af EU-producenter. Den midlertidige stikprøve bestod af ni EU-producenter ud af de ca. 215 EU-producenter, der inden indledningen af undersøgelsen var kendte producenter af den samme vare, som blev udtaget på grundlag af den største repræsentative produktionsmængde under hensyntagen til salgsmængde og geografisk beliggenhed, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Kommissionen sørgede for, at stikprøven omfattede både vertikalt integrerede og ikke-integrerede EU-producenter. Interesserede parter blev også opfordret til at fremsætte deres synspunkter om den midlertidige stikprøve.

(15) Adskillige interesserede parter rejste følgende indvendinger vedrørende den midlertidige stikprøve af EU-producenter:

i) Visse parter påstod, at den begrænsede information om den midlertidige stikprøve var utilstrækkelig og hindrede dem i at fremsætte relevante bemærkninger til den foreslåede stikprøve. De kritiserede især, at EU-producenternes identitet var hemmeligholdt, og anmodede om, at Kommissionen offentliggjorde navnene på de medlemsstater, hvor EU-producenterne i stikprøven er beliggende, de stikprøveudvalgte EU-virksomheders produktionsandel af den samlede produktion af fotovoltaiske moduler, celler og wafere samt den procentdel af produktion og salg, som de stikprøveudvalgte virksomheder tegner sig for, både individuelt og samlet.

▼B

ii) Udtagningsmetoden, blev anfægtet med den begrundelse, at den »sammenblander tre etaper«, nemlig støtten til indledningen af udløbsundersøgelsen, definitionen af EU-erhvervsgrenen og stikprøveundersøgelsen. Det blev derfor påstået, at det ikke var klart, om EU-erhvervsgrenen allerede var defineret på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget, og derfor, om stikprøven kunne betragtes som repræsentativ. Uden en definition af EU-erhvervsgrenen på tidspunktet for udtagningen af stikprøven var de interesserede parter ikke i stand til at verificere, om den midlertidige stikprøve var repræsentativ, og således, om grundlaget for stikprøven, EU-erhvervsgrenens situation i undersøgelsesperioden, jf. definitionen i betragtning 38, kunne betragtes som korrekt analyseret. Derudover blev det påstået, at det ikke var passende at udtage den midlertidige stikprøve på grundlag af EU-producenternes besvarelser som led i undersøgelsen af støtten til indledningen af undersøgelsen.

iii) Det blev også påstået, at den midlertidige stikprøve blot var udtaget på grundlag af de virksomheder, der havde givet udtryk for deres støtte til den nuværende undersøgelse.

iv) En part påstod, at produktionsmængden af celler kunne være talt dobbelt eller tredobbelt, idet der indgår vertikalt integrerede virksomheder i den midlertidige stikprøve, hvilket sår tvivl om stikprøvens generelle repræsentativitet. Det blev påstået, at for vertikalt integrerede producenter burde kun produktionsmængden af moduler medtælles og ikke mængden af celler.

v) Samme part påstod, at de data, der lå til grund for udtagningen af stikprøven, i hvert fald var delvist upålidelige, hvilket kunne påvirke repræsentativiteten af den midlertidige stikprøve som helhed.

vi) En part fremlagde en liste, der angiveligt indeholdt yderligere ca. 150 EU-producenter af samme vare, og påstod, at de burde tages i betragtning med henblik på udtagning af stikprøven af EU-producenter.

(16) Parternes påstande blev besvaret på følgende måde: EU-producenterne anmodede om, at deres navne blev holdt fortrolige, på grund af risikoen for gengældelsesforanstaltninger. Der blev ganske rigtigt fremsat reelle trusler over for EU-producenterne for at skade deres forretninger både i og uden for Unionen. Kommissionen vurderede, at disse anmodninger var tilstrækkeligt begrundede til at blive efterkommet. Offentliggørelsen af beliggenheden eller andelen af produktion og salg for individuelle EU-producenter, der indgår i stikprøven, kunne let afsløre den pågældende producents identitet, og denne anmodning måtte derfor afvises.

▼B

(17) Kommissionen »blandede« ikke fastsættelsen af støtten til indledningen af den nuværende undersøgelse sammen med definitionen af EU-erhvervsgrenen og udtagningen af den midlertidige stikprøve, da disse etaper er uafhængige af hinanden, og der blev truffet separate beslutninger herom. Det blev ikke godtgjort, i hvilket omfang brugen af de produktions- og salgsdata, som EU-producenterne fremlagde i forbindelse med gennemgangen af støtten til indledningen af den nuværende undersøgelse, havde påvirket stikprøvens repræsentativitet. EU-erhvervsgrenen blev allerede ved indledningen defineret midlertidigt. Alle foreliggende oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger i klagen og data, der blev indhentet fra EU-producenter og andre parter før indledningen af undersøgelsen, blev anvendt til midlertidigt at fastslå den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden, jf. definitionen i betragtning 38.

(18) De EU-producenter, der besvarede spørgsmålene om støtte til indledningen af undersøgelsen, blev taget i betragtning til stikprøven, uanset om de støttede, gik imod eller ikke udtalte sig om undersøgelsen. Påstanden blev derfor afvist.

(19) Spørgsmålet om dobbelt- eller tredobbelttælling blev taget i betragtning ved udtagningen af den midlertidige stikprøve. Det viste sig, at en udelukkelse af produktion og salg af solceller fra vertikalt integrerede EU-producenter ikke ville vedrøre den del af produktionen af celler, der sælges på det frie marked. Det blev derfor konkluderet, at en udelukkelse af salget af solceller fra den samlede produktionsmængde ikke nødvendigvis ville føre til en mere repræsentativ stikprøve. Desuden blev stikprøvens repræsentativitet ikke kun fastslået på grundlag af produktionsmængden, men også på grundlag af den geografiske spredning og en afbalanceret repræsentation af vertikalt integrerede og ikke-integrerede producenter. Produktionsmængdens relative repræsentativitet blev beregnet for hver type af samme vare. På dette grundlag blev det konkluderet, at metoden til udtagning af den midlertidige stikprøve var passende, og stikprøven betragtes derfor som repræsentativ for EU-erhvervsgrenen for den undersøgte vare som helhed. Derfor blev denne påstand afvist. Hvad angår oplysningernes pålidelighed, blev stikprøven udtaget på grundlag af de oplysninger, der forelå på udtagningstidspunktet, jf. grundforordningens artikel 27. Hvad angår pålideligheden af de data, der blev anvendt til støtte for indledningen af undersøgelsen, blev der i forbindelse med undersøgelsen ikke fundet bevis for, at de oplysninger, der blev indhentet til indledningen, skulle være væsentligt mangelfulde. Det kan derfor med rimelighed antages, at grundlaget for udtagningen af den midlertidige stikprøve var tilstrækkeligt pålideligt. Derfor blev denne påstand afvist.

(20) Hvad angår listen over yderligere 150 EU-producenter, skal det mærkes, at disse oplysninger blev fremlagt længe efter den tidsfrist, inden for hvilken interesserede parter kunne fremsætte bemærkninger til udtagningen af den midlertidige stikprøve, og inden for hvilken EU-producenter kunne give sig til kende og

▼B

anmode om at blive udtaget til stikprøven. Desuden var ca. 30 af EU-producenterne på listen allerede Kommissionen bekendt på det tidspunkt, hvor stikprøven blev udtaget. Desuden blev alle EU-producenter, der gav sig til kende efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen, taget i betragtning ved udtagningen af stikprøven. Stikprøvens repræsentativitet blev derfor ikke berørt. Derfor blev denne påstand afvist.

(21) Efter modtagelsen af bemærkningerne blev sammensætningen af stikprøven revideret, idet der var tegn på, at en af de udtagne virksomheder ikke havde været i stand til at samarbejde fuldt ud. For at bevare stikprøvens repræsentativitet blev yderligere en EU-producent udtaget. Den reviderede stikprøve bestod således af ti virksomheder, som blev udtaget på grundlag af den største repræsentative produktionsmængde for hvert produktionsniveau, under hensyntagen til salgsmængden på EU-markedet og den geografiske beliggenhed, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Efter udelukkelsen af wafere fra definitionen af den pågældende vare og dermed fra denne undersøgelse (se betragtning 42-46 og 349) bestod stikprøven af otte virksomheder. I procent af den samlede EU-produktion tegnede den reviderede stikprøve af EU-producenter sig således for mellem 18 % og 21 % for moduler og mellem 17 % og 24 % for celler og omfattede både vertikalt integrerede og ikke-integrerede producenter. Da angivelsen af en præcis procentdel ville gøre det muligt at beregne produktionsmængden for førnævnte nye EU-producent og dermed afgøre virksomhedens identitet, kan de nøjagtige procentdele ikke fremlægges.

(22) De EU-producenter, der forsynede Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at udtage en stikprøve i forbindelse med denne antisubsidieprocedure, er sammenfaldende med de EU-producenter, der indsendte de relevante oplysninger i den parallelle igangværende antidumpingundersøgelse. Desuden har alle EU-producenter, der indgik i den endelige stikprøve i antidumpingundersøgelsen, indsendt de relevante oplysninger i denne antisubsidieundersøgelse, hvilket gav Kommissionen mulighed for at udtage en stikprøve. Det blev derfor anset for passende, at den endelige stikprøve af EU-producenter var identisk i begge sager.

(23) Den kinesiske regering gentog sin påstand om, at den fortrolige behandling af navnene på klagerne og de EU-producenter, der indgik i stikprøven, ikke er berettiget. Som allerede nævnt i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told, anmodede EU-producenterne om, at deres navne blev hemmeligholdt på grund af risikoen for repressalier. Kommissionen vurderede, at disse anmodninger var tilstrækkeligt begrundede til at blive efterkommet. De oplysninger, der er blevet fremsendt til Kommissionen for at underbygge risikoen for repressalier, videregives ikke til tredjeparter, da det er i modstrid med formålet med anmodningen om fortrolig behandling. I en sag, hvor en EU-producent ifølge den kinesiske regering reviderede sin holdning

▼B

og afslørede sin identitet ved at anlægge sag mod forordningen om midlertidig told, er der desuden ikke længere grund til at videregive oplysninger, på grundlag af hvilke der blev indrømmet fortrolig behandling, da dens identitet er blevet afsløret.

(24) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog det kinesiske handelskammer for import og eksport af maskiner og elektroniske produkter (»CCCME«) argumenterne om den anvendte metode til udvælgelse af den foreløbige stikprøve af EU-producenterne. CCCME påstod navnlig, at EU-institutionerne ikke har taget 120 producenter i betragtning. Kommissionen har allerede behandlet dette spørgsmål i betragtning 9 i forordningen om midlertidig told. Desuden har institutionerne verificeret aktiviteterne hos de virksomheder, der er nævnt i denne liste. Det viste sig, at denne liste hovedsagelig omfatter installatører, distributører, forretningsmæssigt forbundne importører og eksporterende producenter i Kina, Taiwan og Indien. Det var derfor ikke tilstrækkeligt til at påvise, at institutionerne havde overset et betydeligt antal EU-producenter. Desuden anfægtede CCCME ikke den samlede EU-produktion ved at tilvejebringe alternative tal, og CCCME har heller ikke fremsat noget bevis for, at stikprøvens repræsentativitet kunne være berørt, da ingen af de påståede yderligere EU-producenter var blevet udvalgt til stikprøven, hvis Kommissionen havde haft kendskab til listen.

c) *Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører*

(25) Kommissionen kontaktede ca. 250 ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som klageren havde oplyst, hvoraf 20 parter besvarede det stikprøveskema, der var vedlagt indledningsmeddelelsen, 12 for moduler, 1 for celler. Desuden gav syv andre parter sig til kende, men indberettede ingen import eller videresalg af den pågældende vare. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 udtog Kommissionen en stikprøve, som omfattede den største repræsentative importmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. På dette grundlag blev der udtaget en stikprøve bestående af to importører af moduler og én importør af celler, som tegnede sig for ca. 2 -5 % af den samlede import fra det pågældende land. Efter modtagelsen af spørgeskemabesvarelsen stod det dog klart, at den ene af de tre importørers kerneaktivitet faktisk var installation af solcelleanlæg og ikke handel med den pågældende vare. En anden importørs aktiviteter vedrørte import af moduler og ikke af celler. Kvaliteten af oplysningerne i virksomhedens besvarelse af spørgeskemaet var dog ikke tilstrækkelig til at medtage den i analysen af ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Desuden viste undersøgelsen, at størstedelen af importen af den pågældende vare kom ind på EU-markedet gennem virksomheder, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Kina, eller gennem installatører og projektudviklere.

▼B

(26) Efter indførelsen af midlertidige antidumpingforanstaltninger i den sideløbende antidumpingundersøgelse kontaktede Kommissionen flere importører, der allerede havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen på det indledende trin ved at afgive grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare i undersøgelsesperioden som nærmere specificeret i indledningsmeddelelsen. Formålet var at fastslå, om størrelsen af stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører skulle ændres. Seks virksomheder, der kunne betragtes som ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der forhandlede den pågældende vare (dvs. køb og videresalg), henvendte sig og var rede til at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Ud af disse seks svarede fem inden for den fastsatte frist. Ud af de fem besvarelser, der blev modtaget, var kun tre tilstrækkelig fyldestgørende med henblik på en relevant analyse. På dette grundlag blev stikprøven af ikke forretningsmæssigt forbundne importører udvidet og bestod af fire importører af moduler, der tegnede sig for ca. 2 -5 % af den samlede import fra det pågældende land. I betragtning af strukturen hos de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som overvejende var små og mellemstore virksomheder, har det ikke været muligt at opnå en stikprøve, der repræsenterer en større andel, i betragtning af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed for institutionerne.

d) *Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg*

(27) Kommissionen sendte spørgeskemaer til repræsentanterne for Kina (herunder specifikke spørgeskemaer til China Development Bank, Export Import of China, Bank of China, Bank of Shanghai Sinosure, andre relevante finansielle institutter og statsejede producenter af polysilicium, glas og aluminium, som har leveret disse råvarer til den pågældende branche i undersøgelsesperioden), de otte stikprøveudvalgte eksporterende producenter i Kina, andre eksporterende producenter i Kina, der havde anmodet om det, og til de stikprøveudvalgte EU-producenter, ikke forretningsmæssigt forbundne importører og leverandører og aftagere samt deres sammenslutninger, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Kommissionen kontaktede desuden en repræsentativ forbrugersammenslutning.

(28) Der blev modtaget svar fra den kinesiske regering, alle stikprøveudvalgte eksporterende producenter og deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina, fem eksporterende producenter, som havde anmodet om en individuel undersøgelse, fra alle stikprøveudvalgte EU-producenter, alle stikprøveudvalgte ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og 21 leverandører og aftagere og tre af deres sammenslutninger.

(29) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de basisoplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende statslige myndigheder og finansielle institutioner, virksomhederne i stikprøven, en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, to leverandører og fire aftagere, sammenslutninger og en uafhængig konsulent:

▼B

a) Folkerepublikken Kinas regering

— Det kinesiske handelsministerium, Beijing, Kina

— Huaxia Bank, Beijing, Kina

— China Development Bank, Beijing, Kina

— Export Import Bank of China, Beijing, Kina

— China Export & Credit Insurance Corporation (SINOSURE), Beijing, Kina

b) EU-producenter

— otte stikprøveudvalgte EU-producenter

c) Grupper af eksporterende producenter (og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder) i Kina

— Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd., Kina

— Delsolar (Wujiang) Ltd (Wujiang) Co. Ltd., Kina

— Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd., Kina

— JingAo Group, Kina

— Wuxi Suntech Power Co. Ltd, PRC Power Co. Ltd., Kina

— Yingli Green Energy Holding Company, Kina

— Zhejiang Yuhui Solar Energy Source Co. Ltd. og Renesola Jiangsu Ltd., Kina

— Jinko Solar Co. Ltd., Kina

d) Den ikke forretningsmæssigt forbundne importør i Unionen

— IBC SOLAR AG, Bad Staffelstein, Tyskland

e) Leverandører

— Roth & Rau AG, Hohenstein-Ernsthal, Tyskland

— WACKER Chemie AG, Burghausen, Tyskland

f) Aftagere

— Juwi Solar GmbH, Worrstadt, Tyskland

— ValSolar SL, Badajoz, Spanien

— Jayme de la Costa, Pedroso, Portugal

— Sunedison Spain Construction, Madrid, Spanien

g) Sammenslutninger

— European Photovoltaic Industry Association (»EPIA«), Bruxelles, Belgien.

h) Uafhængig konsulent

— Europressedienst, Bonn, Tyskland.

▼B

(30) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, når dette var relevant.

(31) Association for Affordable Solar Energy (»AFASE«), der repræsenterer importører, leverandører og aftagere, satte spørgsmålstegn ved retsgrundlaget for det kontrolbesøg, der blev gennemført hos Europressedienst, og påstod, at en uafhængig konsulent ikke er en interesseret part i henhold til grundforordningens artikel 26. Konklusionerne bør imidlertid baseres på pålidelige og kontrollerbare data, når det er muligt. Europressedienst har fremlagt oplysninger om makroøkonomiske indikatorer på grundlag af en kontrakt. Kommissionen har gennemført et kontrolbesøg hos Europressedienst af hensyn til princippet om god forvaltningsskik for at efterprøve pålideligheden og korrektheden af de oplysninger, som Kommissionen har bygget sine konklusioner på.

(32) Den kinesiske regering påstod, at dens ret til at forsvare sig i forbindelse med adgang til oplysninger, der var stillet til rådighed for alle interesserede parter, blev krænket, idet i) der manglede oplysninger i de ikkefortrolige sagsakter uden »gyldig grund« eller uden at der forelå tilstrækkeligt detaljerede resuméer eller undtagelsesvis en begrundelse for, at der ikke forelå et ikkefortroligt sammendrag, ii) der manglede en ikke-fortrolig udgave af hele spørgeskemabesvarelsen fra en EU-producent, og iii) der var indrømmet for lange frister til EU-producenterne, inden for hvilke de kunne fremlægge ikkefortrolige udgaver af deres spørgeskemaer for de øvrige interesserede parter.

(33) i) Hvad angår påstanden om, at der manglede oplysninger i det åbne dossier, anførte den interesserede part ikke, hvilke oplysninger den refererede til. ii) Partens påstand om, at den ikkefortrolige version af hele spørgeskemaet ikke er blevet fremlagt, var ikke korrekt. iii) Hvad angår fristerne til at stille ikkefortrolige besvarelser af de stikprøveudvalgte EU-producenters spørgeskemaer til rådighed, blev det gjort klart for den interesserede part, at spørgeskemaerne kun tilføjes det ikkefortrolige dossier, når de er blevet kontrolleret med hensyn til fuldstændighed og rimelige resuméer. For at sikre EU-producenternes ret til anonymitet, blev det også fastslået, at de ikkefortrolige versioner af spørgeskemaerne ganske rigtigt ikke afslørede den pågældende producents identitet. I nogle tilfælde har de ikkefortrolige versioner derfor måttet korrigeres af den part, der har indsendt dem, før de kunne stilles til rådighed for andre interesserede parter.

(34) Under alle omstændigheder må det fastslås, at dette på ingen måde har påvirket de interesserede parters ret til at forsvare sig. Kommissionen har i god tid givet alle interesserede parter mulighed for at reagere på de oplysninger, der findes i det dossier, der stilles til rådighed for gennemgang, således at

▼B

deres bemærkninger kunne tages i betragtning, når de var underbyggede og berettigede, før der blev draget eventuelle konklusioner i undersøgelsen. Den interesserede part havde alle muligheder for at kommentere spørgeskemaerne fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, også efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger. Selv om fremlæggelsen af oplysninger og adgangen til sagsakter, som kunne konsulteres af de interesserede parter, er baseret på forskellige retlige bestemmelser, skal det bemærkes, at de interesserede parter havde rige muligheder for at kommentere alle oplysninger fra enhver part i undersøgelsen. Denne påstand måtte derfor afvises.

(35) Alle interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelsen af udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (»endelig fremlæggelse af oplysninger«). Alle parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(36) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, når dette var relevant.

1.5. **Godtagelse af et pristilsagn med henblik på den endelige told**

(37) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen et ændret tilsagn fra en række eksporterende producenter afgivet i fællesskab med det kinesiske handelskammer for import og eksport af maskiner og elektronisk udstyr, som også omfatter den parallelle antidumpingundersøgelse. Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU af 4. december 2013 om bekræftelse af godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren og antisubsidieproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina i de endelige foranstaltningers anvendelsesperiode [1], bekræftede Kommissionen godtagelsen af det pågældende tilsagn.

1.6. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(38) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. juli 2011 til 30. juni 2012 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).

[1] Se side 214 i denne EUT.

▼B

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

(39) Den pågældende vare blev defineret i den indledende fase som fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler og wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina. Cellerne og waferne har en tykkelse på ikke over 400 mikrometer. Denne vare henhører i øjeblikket under KN-kode ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90.

(40) Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

— solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og kan levere elektricitet til udstyr eller oplade batterier

— fotovoltaiske tyndfilmsprodukter

— fotovoltaiske produkter af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til energiproduktion, og hvor sådanne elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium producerer.

2.2. Samme vare

(41) Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende endelige anvendelsesformål. Det konkluderes derfor, at disse varer er identiske, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. Påstande vedrørende varedækningen

2.3.1. *Udelukkelse af wafere*

(42) Interesserede parter hævdede, at wafere skulle udelukkes fra varedækningen, eftersom wafere ikke har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som celler og moduler. Foruden de argumenter, der blev fremført før offentliggørelsen af forordningen om midlertidig antidumpingtold, blev to yderligere argumenter efterfølgende fremsat til underbygning heraf.

(43) For det første påstod visse interesserede parter, at wafere kan anvendes til andre formål end til produktion af celler, især produktion af integrerede kredsløb og andet mikroudstyr. I den forbindelse skal det bemærkes, at ikke alle wafere indgår i varedækningen i denne undersøgelse, der er begrænset til »*wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium*« og at disse wafere »*er af en tykkelse ikke over 400 mikrometer*«. Mens wafere afgjort findes i andre

▼B

sammenhænge, omfattede undersøgelsen aldrig wafere, der anvendes i produktionen af andre produkter, såsom integrerede kredsløb. Desuden har ingen producenter, importører eller brugere, der er involveret i markedet for disse andre typer af wafere, fremsat påstande om, at deres wafere skulle være underlagt registrering eller midlertidig antidumpingtold. Det konkluderes derfor, at disse andre typer af wafere ikke er omfattet af varedækningen i forbindelse med denne undersøgelse. Dette viser desuden, at wafere ikke nødvendigvis har samme endelige anvendelsesformål som celler og moduler.

(44) For det andet påstås det, at uforarbejdede wafere ikke har nogen af de væsentlige elektriske egenskaber, der adskiller solceller og moduler fra andre varer. Wafere mangler navnlig evnen til at generere elektricitet af sollys, hvilket er den primære funktion for krystallinske solceller og -paneler.

(45) Undersøgelsen viste rent faktisk, at wafere først kan generere elektricitet af sollys, når de er omdannet til en celle. Konversionen foregår via celler, der absorberer lys og konverterer det til elektricitet gennem krystallinsk silicium. Celler har en positiv-negativ pol til at opsamle og sende den elektricitet, der genereres af cellen. Ved samling af modulerne svejses cellerne sammen med flad valsetråd eller metalbånd, hvorved der frembringes en streng af celler. De lamineres mellem plader. Der anvendes hovedsagelig glas i det øverste lag og en polymerisk underlagsplade i det nederste lag. Rammerne anvendes sædvanligvis til montering på f.eks. hustage. Modulet kan eventuelt være udstyret med en inverter.

(46) På grund af de anderledes grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, som blev defineret i løbet af undersøgelsen — bl.a. evnen til at generere elektricitet af sollys — blev det endelig besluttet, at wafere bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare og dermed fra denne undersøgelse.

2.3.2. *Fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål*

(47) En række interesserede parter påstod, at undersøgelsen ikke kan omfatte to varer med forskellige fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, og at moduler og celler derfor bør indgå i to separate undersøgelser. De påstod desuden, at det er uklart, om undersøgelsen omfatter en vare eller to separate varer, og at de derfor ikke har alle muligheder for at forsvare deres interesser.

▼B

(48) Produktionen af celler og moduler er en samlet produktionsproces i forskellige trin. Cellerne afgør egenskaberne i det færdige produkt (altså modulerne). Undersøgelsen viste, at produktionen af celler direkte og udelukkende er bestemt til produktionen af moduler; moduler og celler har de samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber (bestemmes ved den anvendte råvare) og har de samme grundlæggende anvendelsesformål, dvs., at de sælges med henblik på at indgå i solcelleanlæg. Modulernes ydeevne er direkte forbundet med cellernes ydeevne.

(49) Det fremgik tydeligt af indledningsmeddelelsen, at moduler og celler udgør den undersøgte vare. De interesserede parter havde derfor alle muligheder for at forsvare deres interesser på grundlag af definitionen af den pågældende vare. Påstandene blev derfor afvist.

2.3.3. *Forskellig nomenklatur*

(50) Det blev endvidere påstået, at moduler og celler ikke kunne betragtes som en og samme vare, da de har forskellige ottecifrede KN-koder, sekscifrede positioner og firecifrede HS-positioner. I denne forbindelse bemærkes det, at både celler og moduler kan anmeldes under toldposition 8541 40 90, mens toldpositioner under 8501 er beregnet til elektriske generatorer i almindelighed og ikke specifikt til solenergiprodukter. Påstanden blev derfor afvist.

2.3.4. *Cellernes merværdi*

(51) Adskillige parter påstod, at merværdien ved cellernes omdannelsesproces udgør hovedparten af et moduls merværdi, og at celler derfor bør betragtes som en separat vare.

(52) Undersøgelsen viste, at produktionen af cellerne er den teknologisk set mest sofistikerede del af produktionsprocessen. Undersøgelsen viste dog også, at de to trin er forbundet, og merværdien er således ikke koncentreret på et bestemt trin i produktionsprocessen, men derimod fordelt over hele produktionsprocessen. Påstanden blev derfor afvist.

2.3.5. *Separate markeder*

(53) Visse interesserede parter påstod, at moduler og celler sælges på separate markeder, og at de derfor burde behandles som separate varer, hvilket også blev understreget af, at en lang række producenter ikke er vertikalt integrerede.

▼B

(54) Moduler og celler kan ikke betragtes som separate varer, hvis priser kun svinger afhængigt af markedsfaktorerne. Faktisk er deres priser indbyrdes forbundet og påvirkes af prisen på polysilicium. Som det også fremgår af betragtning 49, produceres den pågældende vare i en enkelt produktionsproces med forskellige trin. Den kendsgerning, at visse producenter ikke er vertikalt integrerede, skyldes kun virksomhedernes beslutninger og stordriftsfordele og kan ikke ændre denne konklusion. Påstanden måtte derfor afvises.

2.3.6. *Endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed*

(55) Flere interesserede parter påstod, at moduler og celler skal behandles som forskellige varer, da de har forskellige endelige anvendelsesformål og ikke er indbyrdes udskiftelige.

(56) Som det fremgår af det ovenstående, viste undersøgelsen, at produktionen af celler og moduler er en enkelt produktionsproces, og spørgsmålet om indbyrdes udskiftelighed i de forskellige trin i en produktionsproces er derfor ikke relevant. Desuden har moduler og celler det samme endelige anvendelsesformål, nemlig at konvertere sollys til elektricitet, og de kan derfor ikke anvendes til andre formål.

2.3.7. *Distributionskanaler*

(57) En interesseret part påstod, at moduler og celler ikke har de samme distributionskanaler, og at de derfor ikke kunne betragtes som en og samme vare. Undersøgelsen viste, at moduler og celler kan distribueres gennem forskellige eller de samme distributionskanaler. De vigtigste kriterier for at definere en og samme vare er, at de har de samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål. På grundlag af betragtning 47-49 konkluderes det således, at forskellige distributionskanaler ikke betragtes som et afgørende element. Påstanden må derfor afvises.

2.3.8. *Forbrugernes opfattelse*

(58) Det blev påstået, at moduler og celler opfattes helt forskelligt af forbrugerne, og at de derfor ikke bør betragtes som en og samme vare.

(59) Som nævnt ovenfor er de vigtigste kriterier for at definere en og samme vare, at de har de samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål. På grundlag af betragtning 47-49 konkluderes det således, at forbrugernes opfattelse ikke betragtes som et afgørende element. Påstanden må derfor afvises.

▼B

2.3.9. *Særskilte undersøgelser for celler og moduler*

(60) Interesserede parter gentog, at celler og moduler ikke er en og samme vare, og derfor skulle vurderes separat. Til forskel fra wafere har celler og moduler imidlertid den samme grundlæggende egenskab, dvs. evnen til at generere elektricitet. Disse argumenter blev derfor afvist.

(61) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en eksportør, at celler ikke kan producere elektricitet alene. De skal angiveligt integreres i moduler først. Hver celle har imidlertid typisk en kapacitet til at generere elektricitet af sollys på ca. 4W. Mens denne elektricitet kan være utilstrækkelig til de fleste anvendelser, der kræver, at flere celler samles til moduler, betyder det ikke, at en celle i sig selv ikke allerede har kapaciteten til at generere elektricitet.

(62) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en eksportør yderligere, at cellerne ikke blot er en anden type modul, men en helt anden vare. En celle er faktisk den centrale komponent i et modul. Celler er en nøglekomponent og er derfor tydeligvis ikke »en helt anden vare«, idet moduler og celler har de samme grundlæggende egenskaber bestående i generation af elektricitet ved hjælp af sollys, jf. betragtning 60.

(63) Samme part fremførte endvidere, at da stikprøverne af EU-producenter og kinesiske eksportører blev udtaget, blev der taget hensyn til forskellen mellem celler og moduler. Derfor burde man have fastsat andre toldsatser for moduler. I denne forbindelse bekræftes det, at der faktisk blev taget hensyn til forskellen mellem moduler og celler i forbindelse med stikprøveudtagningen af EU-producenter og kinesiske eksportører, som anført i betragtning 10 og 14 i forordningen om midlertidig told. Dette skete imidlertid kun for at sikre stikprøvens repræsentativitet og betyder ikke som sådan, at celler og moduler ikke bør betragtes som en og samme vare, eller at der bør fastsættes særskilte toldsatser for celler og moduler. For at sikre, at stikprøven var repræsentativ for alle varetyper, var det vigtigt at skelne mellem celler og moduler ved udtagningen af stikprøven. Da der var en vis usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt celler og moduler skulle betragtes som en og samme vare eller to forskellige varer, var det nødvendigt at sikre repræsentativitet med henblik på begge mulige konklusioner.

(64) En række eksporterende producenter hævdede, at den omstændighed, at tilsagnet indfører forskellige mindsteimportpriser og -mængder for celler og moduler, bekræfter, at moduler og celler er særskilte varer, der kræver to særskilte undersøgelser.

▼B

De forskellige mindsteimportpriser der dog blot er et tegn på, at celler og moduler er forskellige grupper af varer, der sælges til forskellige priser. Der skal derfor fastsættes forskellige priser for at gøre mindsteimportpriserne relevante.

(65) Det forhold, at celler og moduler er forskellige grupper af varetyper er ikke i sig selv relevant for definitionen af den pågældende vare. For definitionen af den pågældende vare er det tilstrækkeligt, at varerne har de samme grundlæggende egenskaber og endelige anvendelsesformål, hvilket er tilfældet for moduler og celler som beskrevet i betragtning 46 og 71.

(66) Den kinesiske regering påstod, at vurderingen af, hvorvidt celler og moduler er en og samme pågældende vare, ikke tager højde for en række kriterier som defineret af appelorganet i sagen *EC — Asbestos* ([1]). Disse kriterier anvendes til fastlæggelse af begrebet »samme vare« og ikke den pågældende vare. Med andre ord anvendes disse kriterier til at fastlægge den samme vare, f.eks. samme vare produceret af EU-erhvervsgrenen, som derefter sammenlignes med den pågældende vare, der blev eksporteret af de kinesiske eksporterende producenter. Disse kriterier er derfor ikke relevante ved definitionen af den pågældende vare. Under alle omstændigheder bemærker institutionerne, at anvendelsen af de kriterier, der er anvendt i *EC — Asbestos,* til at definere den pågældende vare i nærværende tilfælde ikke ville føre til et andet resultat. Det første og det andet kriterium (egenskaber, art og kvalitet samt anvendelsesformål) er identiske med kriterierne for de fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål, der er anvendt i foregående betragtning. Det tredje kriterium (forbrugernes smag og vaner) er ikke særlig nyttigt for denne sag, da celler er nøglekomponenten til moduler; hvad angår det fjerde kriterium — toldnomenklatur — skal det bemærkes, at både celler og moduler kan anmeldes under toldposition 8541 40 90, mens toldpositioner under 8501 er beregnet til elektriske generatorer i almindelighed og ikke specifikt til solenergiprodukter.

(67) Andre interesserede parter påstod, at en objektiv anvendelse af de kriterier, som EU-Domstolen har udviklet i tidligere sager ([2]), fører til den konklusion, at moduler og celler er forskellige varer. I den forbindelse skal det bemærkes, at retten kun anførte en række kriterier, som kan tages i betragtning — der er ikke tale om en forpligtelse til at benytte alle kriterier i alle tilfælde, da de

([1]) Appelorganets rapport, *European Communities — Measures Affecting Asbestos and Asbestos-Containting Products*, WT/DS135/AB/R, vedtaget den 5. april 2001.

([2]) Sag T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) Ltd m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union,* og sag T-314/06 *Whirlpool Europe mod Rådet for Den Europæiske Union*.

▼B

ikke nødvendigvis alle er relevante. Disse kriterier blev behandlet i betragtning 27-39 i forordningen om midlertidig antidumpingtold, hvor det blev konstateret, at en række kriterier ikke er relevante i den foreliggende sag. I *Brosmann-sagen* blev vurderingen af, om forskellige typer sko tilhører den »pågældende vare«, også foretaget på grundlag af kun tre kriterier, der blev anset for at være relevante. Da de interesserede parter ikke har fremlagt nogen begrundelse for, hvorfor en objektiv anvendelse af kriterierne kan få én til at konkludere, at moduler og celler er særskilte varer, kan denne påstand ikke godtages.

(68) Desuden mindes der om, at celler og moduler har de samme grundlæggende anvendelsesformål, dvs. at de sælges med henblik på at indgå i fotovoltaiske solcelleanlæg. Modulernes ydeevne er direkte forbundet med cellernes ydeevne, jf. betragtning 28 i forordningen om midlertidig antidumpingtold.

(69) En interesseret part påstod, at argumentet om, at celler og moduler har de samme endelige anvendelsesformål også bør afvises efter udelukkelsen af wafere fra varedækningen og på grund af den betydelige forarbejdning, der kræves for at fremstille moduler af celler. Det påstås også, at konklusionen om, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, er baseret på den antagelse, at wafere, moduler og celler fremstilles i den samme fremstillingsproces.

(70) For det første er det ukorrekt at konkludere, at vurderingen af, at moduler og celler har de samme endelige anvendelsesformål, er baseret på produktionsprocessen. Selv om begge udtalelser faktisk fremgår af samme betragtning 36 i forordningen om midlertidig antidumpingtold, er det ikke ensbetydende med, at den ene konklusion er baseret på den anden antagelse. Ordet »desuden«, som adskiller de to udtalelser, gør det klart, at den anden udtalelse ikke er baseret på den første. Dertil kommer, at de to udtalelser er fremsat for at behandle forskellige spørgsmål under overskriften »Endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed«. Den første udtalelse angående produktionsprocessen vedrører indbyrdes udskiftelighed, mens den anden meddelelse vedrører endelige anvendelsesformål. Den underliggende antagelse, at konklusionen om, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål, er baseret på den antagelse, at wafere, moduler og celler fremstilles i den samme fremstillingsproces, er derfor ikke korrekt.

(71) Med hensyn til celles og modulers faktiske endelige anvendelsesformål bestrider de interesserede parter ikke, at moduler og celler sælges med henblik på integration i solcelleanlæg. Konklusionen om, at moduler og celler har samme endelige anvendelsesformål bekræftes derfor.

2.3.10. *Tyndfilmsprodukter*

(72) En interesseret part påstod, at fotovoltaiske tyndfilmsprodukter bør inkluderes i definitionen af den pågældende vare, idet de angiveligt har de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål.

▼B

(73) Fotovoltaiske tyndfilmsprodukter er klart udelukket fra varedækningen, jf. betragtning 40. Fotovoltaiske tyndfilmsprodukter har ganske anderledes fysiske, kemiske og tekniske egenskaber end den pågældende vare. De produceres gennem en anden produktionsproces og fremstilles ikke af krystallinsk silicium, som er den vigtigste råvare til produktion af moduler og celler. De har en lavere omdannelsesydeevne og en lavere produktion af watt, og de er derfor ikke egnede til samme type anvendelse som den pågældende vare. Påstanden måtte derfor afvises.

2.3.11. *Halvfabrikata*

(74) Det blev endvidere påstået, at celler burde betragtes som halvfabrikata, der anvendes i produktionsprocessen, mens moduler er de endelige produkter; de bør derfor ikke betragtes som en og samme vare.

(75) Som nævnt ovenfor er de vigtigste kriterier for at definere en og samme vare, at de har de samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål. På grundlag af betragtning 47-49 konkluderes det således, at forskellen mellem halvfabrikata og endelige produkter ikke betragtes som et afgørende element. Påstanden må derfor afvises.

2.3.12. *Solcelleopladere*

(76) En interesseret part anmodede om en udelukkelse af solcellepaneler, der udelukkende er beregnet til 12 V's opladning af batterier, da de angiveligt har et andet anvendelsesformål end moduler, der kobles på forsyningsnettet, idet de genererer en mindre spænding og derfor ikke kan kobles til forsyningsnettet.

(77) I henhold til indledningsmeddelelsen er solcelleopladere, der består af mindre end seks solceller, er bærbare og leverer elektricitet til apparater eller oplader batterier, udelukket fra den undersøgte vare. Moduler med mere end seks celler, som udelukkende er beregnet til opladning af batterier, har de samme grundlæggende egenskaber og samme ydeevne som moduler, der kan tilsluttes forsyningsnettet. De kan anvende en tomgangsspænding med en lavere spænding end det kredsløb, der anvendes i moduler, der tilsluttes forsyningsnettet. Til trods for denne forskel viste undersøgelsen, at denne type moduler kan tilsluttes forsyningsnettet. Den lavere spænding kan let kompenseres af en større dimension og/eller flere celler. Moduler, der er beregnet til opladning af batterier og består af mere end seks celler, falder derfor ind under definitionen af den pågældende vare.

(78) Interesserede parter hævdede desuden, at definitionen af »solcelleopladere, der består af mindre end seks celler«, er for snæver og bør udvides til også at omfatte produkter med lignende funktioner, der ikke er omfattet af denne definition, som f.eks. produkter med en tilsvarende størrelse med et større antal mindre celler.

▼B

(79) Desuden påstod visse interesserede parter, at definitionen af »fotovoltaiske produkter af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater« er for snæver, da kun det fulde elektriske udstyr er udelukket, mens solenergikomponenter til integration i elektrisk materiel ikke nødvendigvis er udelukket.

(80) En analyse af de interesserede parters påstande viste, at det er mere hensigtsmæssigt at definere udelukkelsen af sådanne produkter på grundlag af tekniske standarder snarere end antallet af celler. Det blev navnlig fastslået, at definitionerne af standard »IEC 61730-1 Application Class C« mere hensigtsmæssigt fastlægger, hvilke produkter der skal være omfattet af foranstaltningerne.

(81) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev der modtaget bemærkninger angående udelukkelsen baseret på den internationale standard, der er nævnt ovenfor. Det blev påstået, at det i stedet for at henvise til standarden ville være mere passende at definere udelukkelsen på grundlag af udgangsspænding og udgangseffekt som »moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt, som ikke overstiger 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme spændings- og effektegenskaber«. Denne påstand kunne accepteres, og udelukkelsen er endeligt fastsat efter denne definition.

2.3.13. *Tagintegrerede solcellemoduler*

(82) En anden interesseret part hævdede, at tagintegrerede solcellemoduler burde udelukkes fra varedækningen, eftersom de kombinerer funktionerne i et solcellemodul med en tagsten eller skifer. De er som sådan ikke direkte udskiftelige med et standard solcellemodul.

(83) Undersøgelsen har imidlertid vist, at både standardmoduler og tagintegrerede solcellemoduler skal overholde samme elektriske standarder. Og mens et tagintegreret solcellemodul ikke bare kan erstattes med et standardmodul, kan det erstattes af et standardmodul plus tagsten eller skifer. Disse produkter har derfor de samme grundlæggende tekniske egenskaber, nemlig at generere elektricitet fra sollys. De ekstra funktioner (som skyldes tagdækningen) kan ikke anses for væsentlige og berettiger ikke en udelukkelse af tagintegrerede solcellemoduler fra varedækningen.

▼B

(84) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod samme interesserede part, at den manglende indbyrdes udskiftelighed mellem tagintegrerede solcellemoduler og standard solcellemoduler burdes ses som en indikation på, at solcellemoduler burde udelukkes fra foranstaltningernes varedækning, og henviste til *fodtøjssagen* ([1]) generelt og særligt til højteknologiske sportssko (special technology athletics footwear eller »STAF«). Men begrundelserne for udelukkelsen af STAF var talrige, og Retten anså ikke den manglende dobbelte indbyrdes udskiftelighed i sig selv for at være en tilstrækkelig grund i *Brosmann-sagen* ([2]) og bekræftede, at meget forskellige produkter, såsom hverdagssko (city trotters) og vandresko, således kan betragtes som den pågældende vare i en enkelt antidumpingundersøgelse trods uoverensstemmelserne.

(85) Desuden påstod den interesserede part, at den manglende produktion i Unionen og den omstændighed, at den interesserede part har den intellektuelle ejendomsret er en bekræftelse af, at tagintegrerede solcellemoduler er innovative og adskiller sig fra andre produkter. Med henvisning igen til *fodtøjssagen*, som den interesserede part omtalte, gjorde Retten gældende, at *»den manglende EF-produktion af denne type fodtøj og tilstedeværelsen af et patent […] ikke er afgørende.«* ([3]) Fodtøj med patenteret teknologi blev således betragtet som den pågældende vare i den pågældende sag.

(86) Den interesserede part påstod også, at tagintegrerede solcellemoduler bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare, da de sælges til væsentligt højere priser end standardmoduler. I sagen vedrørende *fodtøj* blev STAF over en vis pris også udelukket fra definitionen af den pågældende vare. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at tagintegrerede solcellemoduler kombinerer funktionerne i et solcellemodul og tagsten eller skifer, jf. betragtning 83. En direkte sammenligning af priserne er derfor ikke hensigtsmæssig, da den supplerende funktionalitet naturligt fører til højere priser.

(87) Hertil fremførte den interesserede part, at det på grundlag af denne argumentation vil være umuligt stadig at påberåbe sig prisforskelle som en yderligere indikator for udelukkelse fra varedækningen. Denne fortolkning er dog alt for vidtgående. Det, der er anført i den foregående betragtning, er blot, at i den nærværende sag, hvor tagintegrerede solcellemoduler kombinerer funktionaliteterne i den pågældende vare og et andet produkt (i dette tilfælde tagsten eller skifer), er prisen naturligvis

([1]) *Fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam,* Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 af 23. marts 2006 (midl.), Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 (endelig).

([2]) Sag T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, præmis 133.*

([3]) Sag T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union, præmis 135.*

▼B

ikke relevant. Det indebærer på ingen måde, at prisforskellen i andre sager ikke kan være en nyttig indikator for at fastslå, om et produkt bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare.

(88) Endelig fremførte den interesserede part, at dens leverandør af tagintegrerede solcellemoduler burde have adgang til tilsagnet om en mindstepris. Det ser dog ud til, at den kinesiske eksportør ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen og i sin egenskab af ikke-samarbejdsvillig part ikke er berettiget til at deltage i tilsagnet. Disse anmodninger kan derfor ikke accepteres.

2.3.14. *Mono- og multikrystallinske solceller*

(89) En af de interesserede parter hævdede, at der ikke var nogen produktion af monokrystallinske solceller i Unionen, og at virksomhedens eksport af monokrystallinske solceller ikke konkurrerede med EU-industrien. Undersøgelsen viste imidlertid, at der var fremstilling af monokrystallinske solceller i Unionen. Påstanden afvises derfor. Under alle omstændigheder godtgjorde Retten i Brosmann-sagen, at fraværet af produktion i Fællesskabet af en bestemt varetype ikke er afgørende.

2.3.15. *»Afsendt fra«-klausulen*

(90) Visse interesserede parter fremførte, at en udvidelse af undersøgelsen til også at omfatte produkter »afsendt fra« Kina ikke var berettiget, når indledningen af sagen kun vedrørte varer med oprindelse i Kina.

(91) Varer afsendt fra Kina var dog allerede omfattet på det indledende trin. I punkt 5 i indledningsmeddelelsen »opfordres virksomheder, som afskiber den undersøgte vare fra Folkerepublikken Kina, men som mener, at en del af eller al denne eksport ikke har toldmæssig oprindelse i Folkerepublikken Kina, til at give sig til kende i forbindelse med undersøgelsen og fremlægge alle relevante oplysninger«. Det står derfor klart, at alle virksomheder, der afsender varer fra Kina, havde mulighed for at samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse. Da den undersøgte vare ofte omfatter komponenter og dele fra forskellige lande, blev det også meddelt i punkt 5 i indledningsmeddelelsen, at der »kan vedtages særlige bestemmelser« til at løse dette problem.

(92) Det er derfor opfattelsen, at alle berørte virksomheder blev behørigt underrettet om, at der kunne vedtages særlige bestemmelser for varer, der er afsendt fra Kina, hvis det var hensigtsmæssigt, og blev opfordret til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Undersøgelsens anvendelsesområde blev således ikke udvidet til også at omfatte produkter »afsendt fra Kina«, da disse var omfattet fra begyndelsen.

(93) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod visse interesserede parter, at uanset bestemmelserne i indledningsmeddelelsen, som er nævnt i betragtning 91, var undersøgelsen begrænset til varer med oprindelse i Kina og vurderede ikke virkningen af varer, der er afsendt fra Kina.

▼B

(94) I denne forbindelse skal det bemærkes, at der blev truffet følgende foranstaltninger for at sikre, at alle varer, der er afsendt fra Kina, blev vurderet i undersøgelsen, og ikke kun varer med oprindelse i Kina:

— Alle virksomheder, der afsender den pågældende vare fra Kina, blev opfordret til at give sig til kende i forbindelse med undersøgelsen, uanset varernes oprindelse.

— I bilag A til indledningsmeddelelsen blev eksportører bedt om at indberette oplysninger om alle produkter, der fremstilles af virksomheden. Disse oplysninger var ikke begrænset til varer med oprindelse i Kina.

— På grundlag af disse oplysninger, som indeholdt al eksport til Unionen, uanset varernes oprindelse, blev der udtaget en repræsentativ stikprøve.

— Producenterne i stikprøven modtog et spørgeskema for »producenter, der eksporterer til Den Europæiske Union«, og Kina blev defineret som »det pågældende land«, ikke oprindelsesland. Det var derfor klart, at alle varer uanset deres oprindelse blev undersøgt.

(95) På dette grundlag konkluderes det, at undersøgelsen vedrørte alle varer, der har oprindelse i eller er afsendt fra Kina, og at resultaterne af undersøgelsen, herunder subsidiering og skade, omfatter alle varer med oprindelse i eller afsendt fra Kina.

(96) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte interesserede parter, at klagen kun indeholdt umiddelbare beviser vedrørende importen af solpaneler med oprindelse i Kina, ikke varer, der er afsendt fra Kina. Det skal i denne forbindelse præciseres, at klagen faktisk omfattede varer »fra Kina«, hvilket fremgår af den forside, som klageren indsendte med sit stempel på. Før denne side er der en anden side i sagsakterne, som ganske rigtigt anvender udtrykket »med oprindelse i Folkerepublikken Kina«. Denne var dog ikke en del af det dokument, som klageren indsendte, men blev tilføjet som en forside af Kommissionens tjenestegrene, hvor betegnelsen på undersøgelsen blev anvendt, således at man undgår at gentage titlen på klagen. Det blev således konkluderet, at klagen omfattede alle varer fra Kina, uanset om de havde oprindelse i Kina eller ej.

(97) Adskillige kinesiske eksporterende producenter gjorde desuden gældende, at eksporterende producenter i tredjelande ikke med rimelighed kan forventes at vide, at deres produkter også kan være omfattet af undersøgelsen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at foranstaltningerne ikke finder anvendelse på varer, der er i transit som omhandlet i artikel V i GATT. Eksporterende producenter, som ikke driver virksomhed i Kina, er således ikke berørt af foranstaltningerne. Desuden henvendte ingen eksporterende producenter i tredjelande sig med spørgsmål om, hvorvidt de produkter, de eksporterer, er omfattet af foranstaltningerne.

▼B

(98) De samme eksporterende producenter fremførte, at de eksporterende producenter i tredjelande ikke var blevet anmodet om at give sig til kende, og ikke fik lejlighed til at bevise, at deres produkter ikke er subsidieret. Det er institutionernes opfattelse, at eksporterende producenter uden nogen aktiviteter i Kina ikke er påvirket af foranstaltningerne, da deres varer, hvis de afsendes fra Kina, har været i transit. Alle andre eksporterende producenter blev med indledningsmeddelelsen underrettet om, at deres aktiviteter indgår i undersøgelsen.

2.3.16. *Konklusion*

(99) Ud fra ovenstående defineres varedækningen endeligt som fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, medmindre de er i transit som omhandlet i artikel V i GATT. Cellerne har en tykkelse på ikke over 400 mikrometer. Denne vare henhører i øjeblikket under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90.

(100) Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

— solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og kan levere elektricitet til udstyr eller oplade batterier

— fotovoltaiske tyndfilmsprodukter

— fotovoltaiske produkter af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til energiproduktion, og hvor sådanne elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium producerer.

— moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt, som ikke overstiger 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme spændings- og effektegenskaber.

3. **SUBSIDIERING**

(101) Klageren påstod, at Kina i høj grad yder støtte til solcelleindustrien, og henviste til en række politikker og planer samt lovgivning, der udgør grundlaget for statsstøtte i sektoren. Kommissionen gennemgik og analyserede de dokumenter, der var nævnt

▼B

i klagen, og de yderligere dokumenter, som blev indsendt af den kinesiske regering og stikprøveudvalgte eksporterende producenter i forbindelse med undersøgelsen, og det blev konstateret, at mange af dem faktisk viser, at solcelleindustrien i Kina modtager præferencebehandling på mange områder.

(102) Den kinesiske regering betragter solcelleindustrien som en »strategisk« industri i den 12. femårsplan ([1]). Den kinesiske regering har også udarbejdet en særlig plan for solcelleindustrien (under den 12. femårsplan), nemlig den 12. femårsplan for solcelleindustrien. I denne plan giver den kinesiske regering udtryk for sin støtte til »*vigtige virksomheder*« ([2]) og »*nøglevirksomheder*« ([3]), og forpligter sig til at *»fremme gennemførelsen af en række støttepolitikker for solcelleindustrien«* ([4]), samt *»fastlægge den overordnede udarbejdelse af støttepolitikker inden for erhverv, finans, beskatning...«* ([5]).

Det kinesiske Statsråds beslutning nr. 40 antyder, at den kinesiske regering »aktivt vil støtte udviklingen af en erhvervsgren for ny energi og fremskynde udviklingen af solenergi« ([6]), pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter (den kategori, som solcelleprojekter tilhører) og giver lovning om gennemførelsen af »*andre præferentielle politikker for tilskyndede projekter*« ([7]). En anden beslutning fra Statsrådet af 10. oktober 2010 taler om udbygning af *»intensiteten af finanspolitiske og finansielle støttepolitikker«*, opfordrer de finansielle institutter til at *»forhøje kreditstøtten«* og giver tilsagn om at *»udnytte de skattemæssige præferencepolitikker såsom risikokompensation«* ([8]) for nye strategiske brancher, en kategori, som solcelleindustrien tilhører. De nationale retningslinjer for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006–2020) (The National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development

([1]) Kapitel 10, afsnit 1, i den 12. femårsplan: *»I industrien for ny energi fokuseres der på udvikling af.... udnyttelse af solenergi og termiskenergiproduktion ved hjælp af solcelleanlæg«.*
([2]) Afsnit III.ii.1 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.
([3]) Afsnit III.iii.1 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.
([4]) Afsnit III.ii.3 i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.
([5]) Afsnit VI.i i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.
([6]) Chapter Orientation and Priorities of Industrial Restructuring, Article 5 of the Decision No 40 of the State Council on Promulgating and Implementing the Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.
([7]) Chapter III, Article of the Decision No 40 of the State Council on Promulgating and Implementing the Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.
([8]) Artikel 7.1 og 7.3. i Statsrådets afgørelse af 10. oktober 2010 om fremme af udviklingen af 7 nye strategiske industrier.

▼B

(2006–2020)) giver tilsagn om at »*give førsteprioritet til politikfinansiering«, »tilskynde de finansielle institutter til at yde præferentiel kreditstøtte til store nationale videnskabelige og teknologiske industrialiseringsprojekter«,* at *»tilskynde de finansielle institutter til at forbedre og styrke de finansielle tjenester for højteknologiske virksomheder«* og at *»gennemføre præferentielle beskatningspolitikker til fremme af højteknologiske virksomheder«* ([1]).

Den kinesiske lovgivning om videnskabelige og tekniske fremskridt indeholder også en række foranstaltninger til støtte for strategiske industrier, herunder solcelleindustrien. Det fremgår bl.a., at staten skal tilskynde og vejlede de finansielle institutter med hensyn til at yde støtte til udviklingen af højteknologiske industrier og industrier, der anvender ny teknologi gennem långivning ([2]), instruere de politikorienterede finansielle institutter i at give prioritet til udviklingen af højteknologiske industrier og industrier, der anvender ny teknologi, ved hjælp af finansielle tjenester ([3]) og fastlægge *»lave renter og sikkerhedsbeløb ved långivning«* til visse virksomheder og *»særlig støtte«* fra de politikorienterede finansielle institutter til projekter, som tilskyndes af staten ([4]). Den praktiske anvendelse af disse foranstaltninger er beskrevet nedenfor.

3.1. **Indledende bemærkninger**

(103) Både den kinesiske regering og de kinesiske eksporterende producenter i stikprøven indsendte svar på spørgeskemaerne og indvilligede i kontrolbesøg ([5]) for at kontrollere svarene.

(104) Hvad angår den kinesiske regering, sendte Kommissionen efter en analyse af spørgeskemabesvarelsen en mangelskrivelse og et brev forud for kontrolbesøget, efterfulgt af korrespondance vedrørende dagsordenen for kontrolbesøget. Kommissionen gav den kinesiske regering rigelig tid til at udarbejde og indsende et indlæg, når dette var nødvendigt og berettiget. Den kinesiske regering blev indrømmet en væsentlig forlængelse af fristerne, dvs. 30 dages forlængelse af fristen for besvarelsen af spørgeskemaet, hvilket betød en endelig frist på 69 dage for indsendelsen af svaret på spørgeskemaet, og Kommissionen gav den kinesiske regering 25 dage til at svare på mangelskrivelsen. Derfor har den kinesiske regering alt i alt haft mere end tre måneder til at fremlægge de oplysninger, som Kommissionen havde udbedt sig.

([1]) Afsnit VII, kapitel 1 og 5 i den nationale plan for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006–2020).
([2]) Artikel 18 i Kinas lov om videnskabelige og tekniske fremskridt.
([3]) *Idem*.
([4]) Artikel 34 i Kinas lov om videnskabelige og tekniske fremskridt.
([5]) Med undtagelse af visse statsejede finansielle institutioner.

▼B

(105) Under kontrolbesøget i det kinesiske handelsministerium i Beijing og fire finansielle institutioner (China Development Bank, Export Import Bank of China, Huaxia Bank and SINOSURE) bestræbte Kommissionen sig på at verificere de fremsendte oplysninger ud fra det bevismateriale, der var blevet brugt til at udarbejde den kinesiske regerings besvarelse, i henhold til grundforordningens artikel 11 og 26. I denne forbindelse nåede Kommissionen til den foreløbige konklusion, at de manglende oplysninger og den manglende dokumentation fra den kinesiske regering ikke gav mulighed for en korrekt kontrol af besvarelserne i spørgeskemaet. Desuden var visse oplysninger slet ikke blevet indsendt, selv om der specifikt blev anmodet herom, og visse spørgsmål var ganske enkelt ikke blevet besvaret. Derfor blev den kinesiske regering gjort opmærksom på konsekvenserne af manglende samarbejdsvilje i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1 og 6.

(106) Den kinesiske regering anførte ligeledes, at Kommissionen pålagde den kinesiske regering en urimelig byrde og havde bedt om irrelevante og unødvendige oplysninger i spørgeskemaet og den efterfølgende mangelskrivelse.

(107) For så vidt angår de ønskede oplysninger bemærkes det, at Kommissionen kun bad om oplysninger vedrørende påstande i klagen, der anses for nødvendige med henblik på at nå frem til en repræsentativ konklusion, og som var konsekvente i forhold til dens anmodning om de samme data og oplysninger i undersøgelsesprocessen, og bad den kinesiske regering gøre rede for de indsendte oplysninger og deres konsekvenser for de undersøgte ordninger. Med andre ord anmodede Kommissionen alene om oplysninger, der var nødvendige for at vurdere eksistensen og omfanget af den foreliggende subsidiering af den pågældende vare under de subsidieordninger, som var anført i klagen.

3.2. **Manglende samarbejdsvilje**

(108) Som allerede nævnt i betragtning 105 meddelte Kommissionen efter kontrolbesøgene, den 23. maj 2013 den kinesiske regering, at den overvejede at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28. Kommissionen sendte dette brev, da den var kommet til den foreløbige konklusion, at de manglende oplysninger og dokumentation fra den kinesiske regerings side ikke muliggjorde en korrekt verificering af besvarelsen af antisubsidiespørgeskemaet, mangelskrivelsen og andre indlæg fra den kinesiske regering i løbet af denne procedure. Det blev desuden konstateret under kontrolbesøget, at visse oplysninger også blev tilbageholdt i spørgeskemabesvarelsen og de efterfølgende redegørelser fra den kinesiske regering, selv om Kommissionen specifikt havde anmodet herom. Hertil kommer, at visse spørgsmål ganske enkelt ikke var blevet besvaret. Den potentielle anvendelse af foreliggende faktiske oplysninger vedrørte regeringens planer, projekter, forskellige retsakter og

▼B

andre dokumenter; præferentielle lån, anden finansiering, garantier og forsikringer; cirkulærer fra PBOC (den kinesiske nationalbank, i det følgende »PBOC«); kontrolbesøg hos banker; eksportkreditforsikringer og kontrol af Sinosure; Golden Sun-demonstrationsprogrammet; ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter; ordninger vedrørende indirekte skat og im porttold; levering af rå- og hjælpestoffer mod utilstrækkeligt vederlag: polysilicium, ekstruderet aluminium og glas; og tilvejebringelse af brugsrettigheder til jord.

(109) Ved brev af 3. juni 2013 gjorde den kinesiske regering indsigelse mod Kommissionens foreløbige hensigt om at anvende bestemmelserne i grundforordningens artikel 28 med den påstand, at de betingelser, der kræves for at se bort fra de forelagte oplysninger eller endda »udfylde hullerne« ikke var opfyldt i denne sag.

(110) Den kinesiske regering påstod, at »tvivlen« om nøjagtigheden af oplysningerne, som udelukkende opstod, da de fremlagte oplysninger ikke kunne kontrolleres til Kommissionens »største« tilfredshed, ikke bør føre til, at der ses bort fra oplysningerne. Kommissionen er uenig i denne påstand, da den ikke er sand. Kommissionen så nemlig ikke »bort fra« nogen af oplysningerne udelukkende på grundlag af, at den ikke kunne efterprøve dem under kontrolbesøget. Hvis den kinesiske regerings oplysninger og redegørelser blev fundet modstridende og/eller ufuldstændige sammenlignet med andre oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, og hvis det samtidig ikke var muligt at verificere dem under kontrolbesøget, kunne Kommissionen ikke tage disse oplysninger for pålydende. Der tages behørigt hensyn til alle oplysninger, afhængigt af graden af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje. Det skal også bemærkes, at Kommissionen ikke var nøjeregnende med det format, som oplysningerne blev indgivet i, hvilket den kinesiske regering ellers påstod, men snarere med unøjagtigheden og/eller ufuldstændigheden.

(111) Den kinesiske regering påstod desuden, at nogle af de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om, medførte en sådan byrde, at det var praktisk umuligt for den kinesiske regering at fremlægge dem. I denne forbindelse skal det bemærkes, at Kommissionen kun anmodede om de oplysninger, der er nødvendige for at efterprøve klagerens påstande (underbygget af umiddelbare beviser) og gav den kinesiske regering rigelig tid til at fremlægge disse oplysninger. Kommissionen er helt klar over, at klagerens mange detaljerede påstande i denne sag betød, at Kommissionen måtte anmode om en betydelig mængde oplysninger fra den kinesiske regering. Som nævnt i betragtning 104-107 var de ønskede oplysninger dog ikke overdrevne, og der blev givet god tid til at fremlægge dem.

▼B

(112) Den kinesiske regering henviste til sondringen mellem at se bort fra de forelagte oplysninger og supplere de oplysninger, der blev modtaget, med allerede foreliggende oplysninger. Mens Kommissionen er fuldt ud bekendt med denne sondring og handler i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 28, skal den understrege, at når de indsendte oplysninger er i modstrid med andre tilgængelige oplysninger om samme emne, som Kommissionen har til rådighed, er det ikke muligt at supplere disse oplysninger. I sådanne tilfælde (f.eks. fremsendte oplysninger om ejerskab af bankerne) måtte Kommissionen afgøre, hvilke oplysninger der var mest pålidelige. Derved sikrede Kommissionen, at brugen af de foreliggende faktiske oplysninger ikke fik karakter af straf og var baseret på de oplysninger, der rent faktisk forelå.

(113) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke havde nogen grund til at betragte den kinesiske regering som ikke-samarbejdsvillig i denne sag, idet den enten ignorerede eller misforstod sin forpligtelse til at overveje den kinesiske regerings »praktiske mulighed« for at reagere på Kommissionens anmodning. Ifølge den kinesiske regering har undersøgelsen som helhed været urimeligt byrdefuld, således at samarbejdet generelt har været gjort umuligt, og Kommissionen som undersøgende myndighed konstant har afvist at samarbejde med den kinesiske regering med henblik på at afbøde konsekvenserne af disse byrder. Denne påstand er en klar fejlfortolkning af fakta. For at indfri sine juridiske forpligtelser efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage og samtidig overholde den relevante WTO-praksis anmodede Kommissionen den kinesiske regering om kun at fremsende de oplysninger, der er nødvendige med henblik på at kontrollere og vurdere de påstande i klagen, der var underbygget med tilstrækkelig dokumentation. Kommissionen tilbød den kinesiske regering bistand i følgebrevet til spørgeskemaet samt i selve spørgeskemaet. Også i mangelskrivelsen blev den kinesiske regering opfordret til at kontakte Kommissionen, såfremt den havde spørgsmål til de ønskede oplysninger. Kommissionen indrømmede desuden usædvanligt lange frister for indsendelse af oplysningerne, jf. betragtning 104. I denne undersøgelse anmodede Kommissionen desuden kun om transaktionsspecifikke oplysninger fra den kinesiske regering med hensyn til eksportørerne i stikprøven, ikke for alle producenter af solcellepaneler i Kina, hvilket begrænsede det potentielle omfang af de ønskede oplysninger endnu mere. Kommissionen bemærker, at den kinesiske regering synes at sammenblande argumenterne vedrørende dens praktiske mulighed for at levere data med andre spørgsmål.

Når den kinesiske regering f.eks. drøfter Kommissionens påstået overdrevne anmodning om oplysninger vedrørende banker og finansielle institutioner, baserer den hovedsagelig sin argumentation på klagens påståede utilstrækkelighed og påstår, at den er baseret på de »ulovlige afgørelser« i sagen om *coated finpapir*. Den kinesiske regerings klage synes derfor at vedrøre kvaliteten

▼B

af dokumentationen for indledning, og ikke dens praktiske mulighed for at fremlægge oplysninger. I skrivelse af 3. juni 2013 gentog den kinesiske regering sin påstand fra de tidligere indlæg om, at indledningen af mange af procedurerne ikke opfyldte den bevismæssige tærskel i artikel 11.2 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, og at Kommissionen ved at indlede disse procedurer overtrådte artikel 11.3 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Kommissionen har allerede besvaret disse påstande i et brev og et notat til den kinesiske regering, og da der ikke er fremført nye argumenter i brevet af 3. juni 2013, er der ikke behov for at behandle de samme påstande for anden gang i denne forordning.

(114) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke gav regeringen tilstrækkelig tid til at udfylde spørgeskemaet. Dette er ikke rigtigt. Kommissionen gav, jf. betragtning 104, den kinesiske regering en væsentlig forlængelse af fristerne og gav den kinesiske regering maksimal tid, uden at dette havde en væsentlig negativ indvirkning på en rettidig afslutning af sagen. Fristen for besvarelse af spørgeskemaet og mangelskrivelsen var væsentligt længere end den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 11, stk. 2.

(115) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen så bort fra dens anmodning om støtte til fastlæggelse af spørgeskemabesvarelsernes relative nødvendighed med det formål at undgå afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. I sine bemærkninger henviste regeringen til, at den havde anmodet Kommissionen om at uddybe formålet med bestemte ønskede oplysninger og angive, hvilke faktiske konstateringer de ville føre til, med henblik på at »sikre, at den kunne samarbejde så effektivt som praktisk muligt og samtidig fremlægge de væsentligste oplysninger«. Kommissionen kunne naturligvis ikke vide, hvilke konklusioner dette ville føre til, før de faktiske oplysninger blev indgivet. Den kinesiske regering påstår endvidere, at Kommissionen har struktureret spørgeskemaet på en måde, så det er »funktionelt umuligt« at udfylde, og at Kommissionen »fiskede efter oplysninger«. Kommissionen afviser kategorisk disse påstande. Som forklaret ovenfor omfattede spørgeskemaet kun de oplysninger, der var nødvendige for at træffe en afgørelse.

(116) Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen insisterede på fremlæggelse af dokumenter, som Kinas regering ikke lovligt kunne fremlægge eller fremtvinge, og i denne sammenhæng henvises til relevante EU- og WTO-regler, der gør det klart, at kun *urigtige* eller *vildledende* oplysninger bør ignoreres, og at regeringen ikke havde nogen »*praktisk mulighed*« for at indberette visse oplysninger, da hensynet til statshemmeligheder i Kinas interne love strengt forbyder formidling heraf. Den hævdede endvidere, at de relevante bestemmelser i WTO's antidumpingaftale og antisubsidieaftale, som angiver, hvordan fortrolige oplysninger kan indsendes til undersøgelsesmyndighederne

▼B

og kan indrømmes »fortrolig behandling«, ikke altid finder anvendelse i tilfælde, hvor oplysningerne skal fremlægges af myndigheder i tredjelande, i dette tilfælde den kinesiske regering. Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen bryder WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, hvis den nægter at anerkende en retlig sondring mellem statens praktiske mulighed for at meddele oplysninger, som denne er retligt er forhindret i at fremlægge på den ene side, og andre fortrolige oplysninger, som den måtte anmode om fortrolig behandling af inden for rammerne af en undersøgelse.

(117) Kommissionen så ikke bort fra tal og oplysninger, som den kinesiske regering ikke fremlagde, uanset årsagen hertil, da det ganske enkelt ikke er muligt at se bort oplysninger, der ikke er blevet fremlagt. På den anden side, i en situation, hvor den kinesiske regering ikke tilvejebragte eller stillede visse oplysninger til rådighed for inspektion, har Kommissionen fået oplysninger af lignende art fra andre kilder (hovedsagelig offentligt tilgængelige, men også fra samarbejdsvillige eksporterende producenter eller fremlagt af visse banker under kontrolbesøg); Kommissionen inkluderede disse oplysninger i sagsakterne og anvendte dem til sin afgørelse. Kommissionen er ikke enig i påstanden om, at bestemmelserne i WTO's antidumpingaftale og aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger, som afgør, hvorledes fortrolige oplysninger kan fremlægges for undersøgelsesmyndighederne og kan indrømmes »fortrolig behandling«, ikke finder anvendelse over for den kinesiske regering. I denne forbindelse påstod den kinesiske regering, at regeringer har en anden standard for samarbejde end eksportører, og at regeringer har ret til et »mindstemål for samarbejde«, som eksportørerne ikke er berettiget til. Hvad angår gennemførelsen af antisubsidieundersøgelser, er Kommissionen imidlertid ikke enig. Den kinesiske regering er en interesseret part, jf. grundforordningens bestemmelser, og samtidig et »interesseret medlem«, hvilket betyder, at Kina er bundet af WTO's bestemmelser og praksis.

Grundforordningens artikel 28, stk. 1, foreskriver: »I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.« Artikel 12.7 i WTO's aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger omhandler udtrykkeligt konsekvenserne for regeringerne af manglende samarbejdsvilje (»interesserede medlemmer«): »I tilfælde, hvor interesserede medlemmer eller interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for en rimelig frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige og endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de

▼B

foreliggende faktiske oplysninger.« Når det undersøgende land, i dette tilfælde Den Europæiske Union, således udøver sine WTO-rettigheder i en antisubsidieundersøgelse og anmoder om oplysninger, der skønnes nødvendige med henblik på undersøgelsen, har regeringer og eksportører samme forpligtelse til at samarbejde. I løbet af undersøgelsen henviste den kinesiske regering ofte til regler om fortrolighed som et påskud for ikke at fremlægge de ønskede oplysninger, f.eks. PBOC-cirkulærer, med henblik på kontrol. Det skal bemærkes, at den kinesiske regering, selv om den angiveligt var »retligt forhindret i at fremlægge disse oplysninger«, stadig er bundet af sine WTO-forpligtelser til at fremlægge de oplysninger, der skønnes nødvendige med henblik på undersøgelsen. I denne forbindelse kan et WTO-medlems bestemmelser fra kommunal lov eller interne regler ikke fritage det fra landets WTO-forpligtelser om at samarbejde i forbindelse med undersøgelserne; i sådanne konflikttilfælde påhviler det den kinesiske regering at foreslå, hvordan der kan gives adgang til oplysningerne, så de kan blive kontrolleret på behørig vis. Uanset det ovenstående uddybede den kinesiske regering aldrig sin påstand og fremlagde ingen beviser (f.eks. lovgivningen, som »retligt forbyder« den at fremlægge disse oplysninger) i den henseende.

(118) Endvidere påstod den kinesiske regering, at brevet af 25. marts 2013 forud for kontrolbesøget ikke var tilstrækkelig detaljeret, og at det ikke indeholdt specifikke spørgsmål, som ville blive taget op i forbindelse med kontrolbesøget. Det skal i denne henseende bemærkes, at selv om der ikke er noget krav om, at Kommissionen skal sende en liste over alle spørgsmål, der vil blive stillet under kontrolbesøget (og Kommissionen mener ikke, at dette er relevant), indeholdt brevet af 25. marts 2013 forud for kontrolbesøget en specifik og detaljeret liste over spørgsmål og dokumenter, der ville blive behandlet i henhold til grundforordningens artikel 26, stk. 3, og WTO-reglerne. Det blev dog i brevet gjort klart, at listen ikke var udtømmende, og at andre emner og dokumentation kunne tages op, hvis det var relevant. Det skal i denne forbindelse også bemærkes, at den kinesiske regering ikke gjorde indsigelse mod indholdet af dette brev forud for kontrolbesøget, selv om den afviste at drøfte visse punkter, der ikke eksplicit fremgik af brevet, f.eks. oplysninger om de største banker i Kina, Kinas kommunistiske partis (»CCP«) indgriben i forvaltningen af visse banker eller visse bankers adgang til de udenlandske valutareserver i State Administration of Foreign Reserves, idet man hævdede, at man ikke var forberedt på at besvare spørgsmål om disse aspekter.

(119) Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen ikke var fleksibel under kontrolbesøget og i realiteten »*fastsatte en præklusionsfrist med hensyn til anmodninger om ændringer fra den kinesiske regerings side*«. På samme måde hævdede den, at Kommissionen ikke accepterede nogen af de praktiske løsninger, som den kinesiske regering foreslog vedrørende kontrollen af

▼B

National Bureau of Statistics (NBS) og nægtede at forlænge kontrollen til mandag den 22. april 2013 for at kontrollere NBS. Desuden indledte Kommissionens tjenestemænd kontrollen med en vis forsinkelse næsten hver arbejdsdag, fordi de ifølge den kinesiske regering ikke mødte op til tiden.

(120) Hvad angår ovenstående påstande, skal Kommissionen understrege, at dens tjenestemænd under kontrolbesøget var fuldt ud og ubetinget fleksible. Kommissionens tjenestemænd tilbød undtagelsesvis at kontrollere dokumenter og dokumentation, som den kinesiske regering søgte at fremlægge efter afslutningen af et bestemt emne, hvilket gik langt ud over den normale arbejdstid ved en række lejligheder. Dette skete adskillige gange, også i tilfælde, hvor Kommissionens tjenestemænd på et meget sent tidspunkt skulle tage til/tilbage til andre kontrolsteder, hvor de allerede havde været og havde tilbudt at kontrollere dokumenter. Desværre tog den kinesiske regering ikke imod disse tilbud i de pågældende tilfælde, hvilket tydeligt viser, at den manglende fremlæggelse af de dokumenter, som Kommissionen havde bedt om inden for almindelig arbejdstid, ikke skyldtes tidsmæssige begrænsninger eller manglende vilje fra Kommissionen tjenestemænd til at kontrollere dem. Med hensyn til den forsinkede start på kontrolbesøget bemærker Kommissionen, at tjenestemændene ankom til tiden hver dag, men at visse forsinkelser desværre skyldtes de af den kinesiske regering krævede daglige registreringsprocedurer for at få adgang til de forskellige kontrolsteder eller blot, at der manglede repræsentanter for den kinesiske regering til at ledsage tjenestemændene, når de ankom til kontrolstederne, hvilket tvang dem til at vente længe, inden kontrollen kunne starte. Kommissionen bemærker også, at kontrolbesøget hver dag varede langt ud over den normale arbejdstid, og at det var den kinesiske regering, der aflyste mødet om eftermiddagen på kontrolbesøgets første dag, da repræsentanterne for ministeriet for teknologi besluttede ikke at deltage i besøget (jf. betragtning 122). Hvis Kinas regering havde accepteret alle de gentagne tilbud fra Kommissionens tjenestemænd om at verificere dokumenter uden for arbejdstid, ville besøget faktisk have varet længere, men dette skete ikke, idet den kinesiske regering ikke samarbejdede fuldt ud.

(121) Den kinesiske regering anfægtede desuden Kommissionens praksis med ikke at godtage nye dokumenter og bevismateriale, som kræver verifikation efter afslutningen af det kontrolbesøg, som de tilhører. Det skal i denne forbindelse præciseres, at det ikke er og aldrig har været Kommissionens hensigt blankt at se bort fra oplysninger, der fremlægges på denne måde. Kommissionen tog hensyn til alle fremlagte oplysninger, analyserede deres kvalitet (f.eks. behandles uddrag af reviderede regnskaber anderledes end et simpelt Excel-skema eller Word-dokument med tal, der ikke understøttes af officielle kilder) og tilskrev dem en passende vægtning, da den ikke var i stand til at efterprøve disse oplysninger under kontrolbesøget.

▼B

(122) Vedrørende de seks dokumenter ([1]), som blev indsendt af den kinesiske regering i løbet af undersøgelsen, og hvis indhold regeringen nægtede at drøfte under kontrolbesøget, påstod den kinesiske regering, at Kommissionen ikke har noget grundlag for at benytte de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28. Den hævdede ligeledes, at Kommissionen ikke hjalp regeringen med at forstå kravet om at fremlægge disse dokumenter og påvise, at alle de pågældende dokumenter var relevante på trods af, at den kinesiske regering »*specifikt inden starten af kontrolbesøget havde anmodet Kommissionen om hjælp til at forstå kravet om at fremlægge disse dokumenter og om at godtgøre, at alle de pågældende dokumenter var relevante*«. Det skal i den forbindelse først bemærkes, at alle dokumenterne direkte vedrører den pågældende erhvervsgren ([2]), og at det derfor er yderst relevant at inddrage dem i kontrolbesøget.

For det andet var ordlyden i den kinesiske regerings skrivelse til Kommissionen af 11. april 2013 anderledes end deres brev af 3. juni 2013. Den kinesiske regering anførte nemlig i brevet af 11. april 2013, at kontrollen af nævnte dokumenter »*er suspenderet, medmindre Kommissionen på overbevisende måde kan påvise, i hvilken grad disse dokumenter anses for relevante for undersøgelsen, navnlig de påståede subsidier*«. Da alle disse dokumenter, som det fremgår af ordlyden, direkte vedrører den pågældende erhvervsgren og endog særlige subsidieordninger såsom de begunstigede låneordninger eller præferentielle skatteordninger, forstod Kommissionen ikke, hvad der kan tilføjes for

([1]) National plan for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006-2020); katalog over kinesiske højteknologiske produkter til eksport; eksportliste over højteknologiske produkter og produkter med ny teknologi; Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (den kinesiske præsidents bekendtgørelse nr. 82); midlertidige bestemmelser om forvaltning af den nationale plan for videnskab og teknologi og midlertidige foranstaltninger vedrørende forvaltning af den nationale plan for videnskabs- og teknologiprojekter.

([2]) F.eks. identificerer den nationale plan for mellemlang- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006-2020) solenergiindustrien som et centralt område og vil »*give prioritet til politikfinansiering*« eller »*tilskynde finansielle institutioner til at indrømme præferentiel kreditstøtte til større nationale videnskabelige og teknologiske industrialiseringsprojekter*« eller foreslå en skattemæssig særbehandling, der rent faktisk blev anvendt af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter. Kataloget over kinesiske højteknologiske produkter til eksport og eksportlisten over højteknologiske produkter og produkter med ny teknologi er også yderst relevante for solcelleindustrien, da de fleste af de eksporterende producenter i stikprøven er indehavere af certifikatet for virksomheder med højteknologi og ny teknologi. Med hensyn til lovgivningen i Kina om videnskabelige og teknologiske fremskridt, pålægger den bl.a. de politikorienterede finansielle institutioner at opprioritere industrier med højteknologi og ny teknologi (som solcelleindustrien også tilhører). De midlertidige bestemmelser om forvaltning af den nationale plan for videnskab og teknologi og den midlertidige foranstaltning vedrørende forvaltning af den nationale plan for videnskab og teknologi har også begge direkte betydning for udformning og drift af visse solcelleprojekter.

▼B

at demonstrere deres relevans yderligere. Det var overraskende for Kommissionen, at den kinesiske regering tilsyneladende ikke syntes at have et problem med relevansen af disse dokumenter, da de blev indgivet, men først da Kommissionen udbad sig yderligere redegørelser.

(123) Ved brev af 23. maj 2013 meddelte Kommissionen, at den var forhindret i at kontrollere de fleste af de fremlagte oplysninger som oprindelig dokumentation og krydstjekke dem med de kildedata, der var blevet brugt til at udarbejde den kinesiske regerings svar med hensyn til oplysningerne om de finansielle markeder og finansielle institutioner i Kina. Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen i betragtning af de »meget generelle og upræcise oplysninger« ikke har givet den kinesiske regering mulighed for at kunne fremsætte relevante bemærkninger og dermed ikke giver regeringen mulighed for at udøve sin ret til at forsvare sig på en hensigtsmæssig måde. Dette har ikke hold i virkeligheden. I spørgeskemaet stillede Kommissionen meget specifikke spørgsmål og forsøgte i tråd med normal praksis for mange undersøgelsesmyndigheder at kontrollere den kinesiske regerings besvarelse under kontrolbesøget.

(124) I sin spørgeskemabesvarelse anførte den kinesiske regering navnlig, at »lån til den pågældende erhvervsgren udgør en meget lille del af den samlede lånmasse. Visse banker har f.eks. i deres tillægsspørgeskema anført, at lån til den pågældende erhvervsgren udgjorde under 1 % af de samlede lån«. Under kontrolbesøget var den kinesiske regering ikke i stand til at underbygge denne påstand og henviste blot Kommissionen til bankerne.

(125) Kommissionen anmodede også om statistikker over lån til den pågældende erhvervsgren. Den kinesiske regering påstod, at man ikke fører sådanne fortegnelser. Da Kommissionen forespurgte, om den kinesiske regering forsøgte at udarbejde sådanne statistikker og anmodede om disse oplysninger fra bankernes hos CBRC (banktilsynet i Kina), svarede den tilstedeværende embedsmand under kontrolbesøget, at han ikke havde kendskab hertil, og at det var en anden tjenestegren i CBRC, der var ansvarlig for statistikker. Den kinesiske regering fremlagde ingen af de statistikker, som der er blevet anmodet om i spørgeskemaet, og som Kommissionen anmodede om gentagne gange i forbindelse med mangelproceduren. Kommissionen anførte desuden i brevet forud for kontrolbesøget, at dette spørgsmål ville være omfattet.

(126) For bankernes vedkommende stillede Kommissionen også under kontrolbesøget spørgsmål til risikovurdering og vurdering af kreditværdigheden, den samlede driftssituation, ledelsessituationen, kreditniveau, brug af finanser, tilbagebetalingsevne, garantimønster og forretningssamarbejde mellem banker og låntagere, da den kinesiske regering havde fremsat påstande vedrørende disse spørgsmål i sin spørgeskemabesvarelse. Selv om disse emner blev anført i brevet forud kontrolbesøget, var den kinesiske regering ikke i stand til at fremlægge dokumentation til støtte for sine påstande og henviste Kommissionen til bankerne.

▼B

(127) I sit svar på Kommissionens mangelskrivelse fremlagde den kinesiske regering nogle oplysninger vedrørende statens procentvise ejerskab i visse banker. Indledningsvis skal det bemærkes, at den kinesiske regering i spørgeskemaet anførte, at den ikke er i besiddelse af disse oplysninger, og at den kun indsendte oplysninger i denne forbindelse, efter at Kommissionen påpegede, at artikel 24 i Commercial Bank Law faktisk forpligter bankerne til at indberette disse oplysninger til CBRC. Da Kommissionen under kontrolbesøget spurgte om kilden til disse oplysninger, svarede embedsmanden fra CBRC, at han ikke havde kendskab hertil, da en anden afdeling i CBRC er ansvarlig for indsamling af sådanne oplysninger. I henhold til artikel 2 i *Interim Regulations on the Boards of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions* (den midlertidige forordning vedrørende tilsynsrådet i vigtige statsejede finansielle institutioner) (forelagt af EXIM Bank i sit svar på Kommissionens mangelskrivelse) skal *listen over statsejede finansielle institutioner, til hvilke Statsrådet udsender tilsynsråd, anbefales af administrationsorganet for tilsynsråd i statsejede finansielle institutioner.* Da denne bestemmelse henviser til administrationsorganet for tilsynsråd i statsejede finansielle institutioner, ser det ud til, at den kinesiske regering er klar over, hvilke finansielle institutioner den ejer. Dog var Kommissionen ikke i stand til at efterprøve disse oplysninger, eller blot identificere kilden til oplysningerne på grund af det manglende samarbejde fra den kinesiske regering. De offentligt tilgængelige oplysninger peger i retning af, at der også er andre statsejede banker (der ydede lån til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter) ud over dem, der er rapporteret af den kinesiske regering i dens svar på Kommissionens mangelskrivelse ([1]).

(128) Den kinesiske regering påstod i et brev af 3. juni 2013, at Kommissionen hverken i spørgeskemaet eller i mangelskrivelsen »anmodede om dokumentation eller datakilder« og »nu pludselig påstår, at der mangler dokumentation og datakilder«. For klarheds skyld kontrollerer Kommissionen lige som alle andre undersøgende myndigheder de data, der indsendes af samtlige parter i undersøgelsen, hvilket den kinesiske regering var bekendt med, da Kommissionen allerede gjorde det klart i spørgeskemaet og i følgebrevet til spørgeskemaet, at besvarelserne evt. ville blive kontrolleret under kontrolbesøget. Desuden omtalte Kommissionen i brevet forud for kontrolbesøget, at dette aspekt kunne gøres til genstand for kontrol ([2]). Det kunne således ikke være overraskende for den kinesiske regering, at Kommissionen anmodede om dokumentation for den kinesiske regerings påstande; der er derimod tale om en standardprocedure, som Kommissionen følger i hver eneste sag.

([1]) F.eks. China Bohai Bank, Guangdong Development Bank, Huishang Bank, Bank of Shanghai og Shenzhen Development Bank.

([2]) Kommissionens brev forud for kontrolbesøget af 25. marts 2013, side 7: »Kommissionen vil søge redegørelser for oplysningerne i tillæg A til spørgeskemaet. De spørgsmål, der fremkommer under kontrolbesøget, vil omfatte punkt a)-r) i tillæg A«. Punkt g) i tillæg A: Der skal opstilles en liste over aktionærer i banken/den finansielle institution, som ejer mindst 1 % af aktierne eller af virksomhedens værdi, og en liste over disse aktionærers aktiviteter i Excel-skemaet i tillæg A–1.

▼B

(129) Da Kommissionen under kontrolbesøget anmodede den kinesiske regering om at fremlægge en liste over de ti største banker i Kina og den andel af markedet, de repræsenterer, svarede CBRC, at man kan fremlægge sådanne oplysninger, men at det først var muligt, når spørgsmålet var blevet stillet skriftligt. Kommissionen forklarede, at et spørgsmål, der stilles mundtligt under kontrolbesøget, har samme gyldighed som eventuelle skriftlige spørgsmål, og påpegede, at den kinesiske regering ikke anmodede om, at de andre mundtlige forespørgsler skulle fremsættes skriftligt, før de kunne besvares. På trods af denne forklaring fremlagde den kinesiske regering stadig ikke oplysningerne.

(130) I spørgeskemaet anmodede Kommissionen om de dokumenter, der lå til grund for oprettelsen af CBRC og dens mandat. Den kinesiske regering fremsendte et dokument fra den nationale folkekongres, som blot omtalte den påtænkte oprettelse af CBRC. Da Kommissionen spurgte, om der var andre dokumenter med CBRC's mandat og formål, oplyste CBRC's embedsmænd, at der er mange andre love vedrørende CBRC, men hvis Kommissionen ønskede at få disse dokumenter, burde den have anmodet om dem før kontrolbesøget. Det skal bemærkes, at Kommissionen i spørgeskemaet anmodede den kinesiske regering om at »*tilvejebringe de dokumenter, der dannede grundlag for indførelsen af denne myndighed og dens mandat*«, og Kommissionen havde således anmodet om disse dokumenter før kontrolbesøget.

(131) Da Kommissionen anmodede om de fornødne statistikker og rapporter fra de banker, der ydede lån til de stikprøveudvalgte eksportører i undersøgelsesperioden, henviste den til artikel 33 i *Kinas lov om regulering af og tilsyn med banksektoren* ([1]), hvoraf det fremgår, at CBRC indsamler sådanne statistikker. CBRC's embedsmand erklærede, at han var nødt til at indhente samtykke fra den juridiske afdeling først, men han fremlagde ingen oplysninger i den henseende inden afslutningen af kontrolbesøget. Igen skal det bemærkes, at Kommissionen anmodede om disse oplysninger i spørgeskemaet og mangelskrivelsen, og den havde anført i brevet forud for kontrolbesøget, at man ville kontrollere statistikkerne.

(132) Den kinesiske regering påstod endvidere, at påstandene i klagen om, at de kinesiske banker skulle være offentlige organer, udelukkende er baseret på simple påstande om statens aktiepost, der igen er baseret på »ulovlige« afgørelser i sagen om *coated finpapir*. Denne påstand er en fejlfortolkning af oplysningerne i klagen. I klagen henviser klageren til det statslige ejerskab og derudover bl.a. til, at bankerne yder lån baseret på politiske direktiver, at regeringsorganer instruerer de finansielle institutioner i at øge långivningen til virksomhederne for at fremme

([1]) Artikel 33 i *Kinas lov om regulering af og tilsyn med banksektoren*: Banktilsynet har i forbindelse med udførelsen af sine aktiviteter beføjelser til at fastlægge, at de finansielle institutioner i banksektoren i overensstemmelse med relevante forskrifter indberetter balancer, resultatopgørelser og andre regnskabsmæssige opgørelser samt statistiske rapporter og dokumenter vedrørende driften og ledelsen samt revisionsrapporter, som udarbejdes af statsautoriserede revisorer.

▼B

nye teknologier og produkter (herunder solcelleindustrien). Konklusionerne i sagen vedrørende *coated finpapir* om, at de kinesiske banker er offentlige organer, var baseret på flere elementer end blot ejerskab (f.eks. statslig indgriben og vejledning til bankerne i at yde direkte begunstigede låneordninger til papirindustrien via statslige ordninger), og disse konklusioner er i fuld overensstemmelse med EU's og WTO's regler. Desuden blev konklusionerne om statsejede bankers status som offentlige organer bekræftet i sagen om *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*.

(133) Den kinesiske regering påstod også fortsat, at den ikke var i stand til at give oplysninger om de 3 800 banker og finansielle institutioner, der findes i Kina, og at CBRC under ingen omstændigheder opbevarer fortegnelser vedrørende det procentvise statslige ejerskab i bankerne. Kommissionen forstår ikke, hvorfor den kinesiske regering gentagne gange henviser til alle banker i Kina i forbindelse med den kinesiske regerings ejerskab, når de ønskede oplysninger udtrykkeligt blev begrænset til de banker »som den kinesiske regering har direkte eller indirekte ejerskab i« ([1]). Den kinesiske regerings påstand, jf. betragtning 127, om, at CBRC (eller andre offentlige myndigheder) ikke fører fortegnelser over sit ejerskab i bankerne, synes at være i modstrid med en række kinesiske lovbestemmelser.

(134) Ved brev af 3. juni 2013 gentog den kinesiske regering sin påstand om, at den ikke har beføjelse til at kræve, at »uafhængige banker« tilvejebringer fortrolige oplysninger, og henviste til den skrivelse, som den angiveligt havde fremsendt til bankerne om dette spørgsmål. Det er rigtigt, at den kinesiske regering under kontrolbesøget fremviste det originale brev til bankerne, men da Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at indsende dokumentation for, hvilke banker og finansielle institutioner dette brev var sendt til, kunne den kinesiske regering ikke fremlægge en sådan dokumentation. Den kinesiske regering påstod også, at nogle af de institutioner, der er angivet i tillæg 7 til mangelskrivelsen, ikke er banker. I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at de eksporterende producenter i stikprøven havde indberettet disse institutioner til Kommissionen som institutioner, der havde ydet dem lån.

(135) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke medtog spørgsmålet om PBOC-cirkulærerne YinFa [2003] og [2004] i spørgeskemaet eller i mangelskrivelsen. Det bemærkes, at Kommissionen i brevet forud for kontrolbesøget inkluderede »nationalbankens forordninger/cirkulærer/interne dokumentation vedrørende rentesatsregulering i Kina« blandt de emner, der skulle behandles under kontrolbesøget. Det er klart, at begge cirkulærer falder ind under denne kategori. I sit svar på Kommissionens mangelskrivelse henviste den kinesiske regering endog til en artikel på den kinesiske nationalbanks websted, der henviser til et af cirkulærerne. Den kinesiske regering fremlagde

([1]) Kommissionens brev forud for kontrolbesøget af 30. januar 2013, spørgsmål C-III-A.A.

▼B

dog overhovedet ingen cirkulærer fra Kinas nationalbank og indgav kun oplysninger fra den kinesiske nationalbanks websted, der var mangelfulde med hensyn til styringen af rentesatser for udlån og indlån i Kina sammenholdt med cirkulærerne YinFa [2003] og [2004], der begge er tilgængelige på internettet. Det skal også bemærkes, at den kinesiske regering ikke nægtede at udlevere disse dokumenter under påskud af, at den ikke var forberedt på disse spørgsmål, men snarere på grund af cirkulærernes påståede fortrolighed. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den kinesiske regerings påstand om, at PBOC's cirkulærer er fortrolige, er i modstrid med regeringens egen praksis i denne procedure. I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger indsendte den kinesiske regering den fulde version af et andet PBOC-cirkulære som dokumentation for sin påstand om, at de særlige lån, som de statsejede forretningsbanker havde ydet, var blevet ophævet, og den i andre sammenhænge påståede fortrolighed syntes ikke at være en hindring. Hvad angår uddragene fra den kinesiske nationalbanks websted, noterede Kommissionen sig dem og så ikke bort fra indholdet. For at få alle oplysninger om spørgsmålet havde Kommissionen dog også brug for oplysningerne i de to cirkulærer, som supplerede de oplysninger, som den kinesiske regering havde indsendt.

3.3. **Individuel undersøgelse**

(136) 6 samarbejdsvillige eksporterende producenter anmodede om individuelle undersøgelser i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3, nemlig NPV Dongying Solar Power Co. Ltd., Jiangsu Runda PV Co., Ltd., Kinve Solar Power Co., Ltd. (Maanshan), Phono Solar Technology Co. Ltd., Shandong Linuo Photovoltaic Hi-Tech Co. Ltd., og Shandong Linuo Solar Power Holdings Co. Ltd. Det var ikke muligt at indrømme disse virksomheder en individuel undersøgelse, da det på grund af det høje antal angivelige subsidieordninger og undersøgelsens tidskrævende karakter ville være urimeligt byrdefuldt og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

3.4. **Særordninger**

(137) På grundlag af oplysningerne i klagen ønskede Kommissionen oplysninger om følgende ordninger, som angiveligt omfattede støtte ydet af en statslig myndighed:

i) Præferentielle lån, anden finansiering, garantier og forsikringer

— Præferentielle lån

— Indrømmelse af kreditbevillinger

— Eksportkreditstøtteordninger

▼B

— Eksportgarantier og forsikringer for grønne teknologier

— Fordele, som ydes gennem adgang til offshore-holdingselskaber og regeringens tilbagebetaling af lån

ii) Tilskudsordninger:

— Export product research development fund

— Subsidier til udvikling af »Famous brands« og programmet »China World Top Brands«

— Funds for outward expansion of industries i Guandong-provinsen

— Golden Sun-demonstrationsprogrammet.

iii) Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

— »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (»Foreign Invested Enterprises« — FIEer)

— Nedsættelse af indkomstskat for eksportorienterede virksomheder med udenlandsk kapital

— Indkomstskattefordele for FIE'er baseret på geografisk beliggenhed

— Skattelempelse for FIE'er, der køber kinesisk udstyr

— Skattefradrag for FoU gennemført af FIE'er

— Skattegodtgørelse for geninvestering af overskud fra FIE'er i eksportorienterede virksomheder

— Præferenceskat for FIE'er, der anerkendes som virksomheder, der anvender højteknologi eller ny teknologi

— Skattenedsættelse for virksomheder, der anvender højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter

— Favorabel indkomstbeskatning for virksomheder i den nordøstlige region

— Guandong-provinsens skatteordninger

iv) Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

— Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr

▼B

— Momsnedsættelse for FIE'er til køb af udstyr produceret i Kina

— Fritagelse for moms og afgifter på køb af anlægsaktiver under »Foreign Trade Development«-ordningen

v) Statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af polysilicium mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af ekstruderet aluminium mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af glas mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af elektricitet

— Statslig indrømmelse af jord og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag.

3.4.1. *Præferentielle lån, anden finansiering, garantier og forsikringer*

a) Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende oplysninger

— Finansielle markeder og institutioner i Kina

(138) Kommissionen bad den kinesiske regering om oplysninger vedrørende andelen af lån, der stammede fra banker, hvor den kinesiske regering er hoved- eller eneaktionær, banker, hvor den kinesiske regering har en aktiepost, men ikke er hovedaktionær, banker, hvor den kinesiske regering ikke er aktionær, og udenlandsk ejede banker, både til erhvervslivet som helhed og til den erhvervsgren, som denne procedure vedrører. Den kinesiske regering svarede, at man ikke fører registre over beløb og rentesatser for lån, der ydes af statsejede banker, og at den kinesiske regering heller ikke har registreret oplysninger om lån til solcelleindustrien. Den kinesiske regering foreslog ikke nogen alternative kilder til disse oplysninger.

(139) Kommissionen vedlagde et særligt spørgeskema (tillæg A), der er bestemt for banker/finansielle institutioner, til det oprindelige antisubsidiespørgeskema og anmodede den kinesiske regering om at videresende det til banker/finansielle institutioner, som ydede lån til den pågældende erhvervsgren. Formålet med tillæg A er at verificere påstande i klagen om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer. Kommissionen bad bl.a. om oplysninger vedrørende strukturen af den statslige kontrol

▼B

med disse kinesiske banker samt gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende solcelleindustrien (dvs. bestyrelser og generalforsamlinger, referater af generalforsamlinger/bestyrelsesmøder, aktionærers/bestyrelsesmedlemmers nationalitet, udlånspolitikker og risikovurdering i forbindelse med lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter). I besvarelsen af spørgeskemaet indsendte den kinesiske regering kun en besvarelse til tillæg A for fem banker (China Development Bank (CDB), EXIM Bank, Bank of Shanghai, Bank of China ([1]) og Huaxia Bank). I mangelskrivelsen gentog Kommissionen sin oprindelige anmodning om oplysninger. For at gøre det lettere for den kinesiske regering at samarbejde fremsendte Kommissionen en liste over banker/finansielle institutioner, som ydede lån til virksomhederne i stikprøven, og anmodede igen den kinesiske regering om at fremsende tillæg A til disse enheder. Der blev ikke indsendt yderligere svar til tillægget sammen med besvarelsen af mangelskrivelsen.

(140) Kommissionen forsøgte også at indhente oplysninger om statens ejerskab af banker og finansielle institutioner. I sin besvarelse af spørgeskemaet anførte den kinesiske regering, at den ikke fører nogen fortegnelser over ejerandele, og regeringen fremlagde ingen forslag til, hvordan man kunne få adgang til disse oplysninger. Da Kommissionen i sin mangelskrivelse påpegede, at det er obligatorisk at medtage disse oplysninger i vedtægterne for bankerne, og at den kinesiske regering skal gøre disse oplysninger tilgængelige i sin egenskab af aktionær, indsendte den kinesiske regering oplysninger om ejerskabet af 16 banker. Bortset fra fem banker, for hvilke den kinesiske regering henviste til de årlige rapporter som kilde, fremlagde regeringen imidlertid ingen dokumentation for disse oplysninger og fremlagde heller ikke datakilden til oplysningerne. Vedrørende de andre banker, der ydede lån til den pågældende erhvervsgren, fremlagde den kinesiske regering ingen oplysninger overhovedet om dens ejerskab. Kommissionen kunne derfor ikke verificere nøjagtigheden og rigtigheden af de indberettede data vedrørende statens aktieposter i bankerne og andre finansielle institutioner.

(141) Den kinesiske regering påstod, at den BB-vurdering, der anvendtes for de eksporterende producenter i stikprøven (med henblik på en lånreference), er »*overordentlig ugunstig*«, og at Kommissionen »i lyset af de faktiske oplysninger i sagen ikke forklarede, hvordan den var kommet frem til konklusionen om, at dette er den mest nøjagtige eller hensigtsmæssige konklusion«. Den kinesiske regering påstod endvidere, at denne metode er »*en utilladelig omvendt følgeslutning*«. Selv om denne påstand blev fremsat vedrørende en af de tidligere sager (coated finpapir) og før fremlæggelsen af oplysningerne vedrørende den vurdering, der blev anvendt for de eksporterende producenter i stikprøven i denne procedure, skal det bemærkes, at Kommissionen ikke anvendte »negative foreliggende oplysninger« i denne eller andre af de sager, som den kinesiske regering henviste til i

([1]) Ikke udfyldt af Bank of China, men af den kinesiske regering på bankens vegne.

▼B

sine bemærkninger. Kommissionen drog udelukkende hensigtsmæssige konklusioner ud fra de foreliggende faktiske oplysninger, som viste en mangel på passende kreditrisikovurdering, jf. betragtning 175-178. Det skal bemærkes, at den kinesiske solcelleindustri havde store tab i UP, og det var indlysende, at den befandt sig i en yderst vanskelig økonomisk situation. Virksomhederne i stikprøven fremlagde en række kreditrisikovurderinger, der viste, at en BB-vurdering for UP som helhed ikke var urimelig. Faktisk viste nogle af risikovurderingerne klart, at flere grupper var mere eller mindre insolvente.

— ***Kontrolbesøg hos bankerne***

(142) I brevet forud for kontrolbesøget påtænkte Kommissionen at foretage kontrol af de banker, som besvarede tillæg A til spørgeskemaet og ydede en stor del af lånene til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, nemlig China Development Bank, Export-Import Bank of China, Bank of Shanghai og Huaxia Bank, og vedlagde en detaljeret liste over emner, der skulle behandles under kontrolbesøget. I det oprindelige spørgeskema til den kinesiske regering havde Kommissionen allerede gjort det klart, at oplysningerne i spørgeskemabesvarelserne kunne blive efterprøvet under kontrolbesøget. I brevet forud kontrolbesøget havde Kommissionen også anført, at den kinesiske regering ville blive *»anmodet om at fremlægge alt det støttemateriale, der var blevet brugt til at udarbejde deres omfattende svar, herunder oprindelige kildedokumenter og ansøgninger«*. To andre vigtige leverandører af præferentiel finansiering til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter fremlagde enten slet ikke de ønskede oplysninger (Agricultural Bank of China), eller oplysningerne blev indgivet på deres vegne uden mulighed for at kontrollere dem (Bank of China).

— ***Bank of Shanghai***

(143) I brevet forud for kontrolbesøget af 25. marts 2013 underrettede Kommissionen den kinesiske regering om, at den agtede at kontrollere Bank of Shanghai (»BoS«), og tilbød for at lette kontrolbesøget for den kinesiske regering, hvis det skulle blive nødvendigt, at forlænge kontrolbesøget indtil den 22. april 2013 ([1]). I sit oprindelige svar på brevet forud kontrolbesøget af 5. april, bekræftede den kinesiske regering ikke, at kontrolbesøget hos BoS ville finde sted, men spurgte, om Kommissionen ville være villig til at kontrollere banken i Shanghai et andet sted end resten af kontrolbesøget (dvs. Shanghai i stedet for Beijing). For at lette kontrolbesøget accepterede Kommissionen undtagelsesvis denne anmodning; Kommissionen opfordrede dog den kinesiske regering til at bekræfte kontrolbesøget i Shanghai senest den 9. april (dvs. tre arbejdsdage før indledningen af kontrolbesøget i Beijing), således at kontrolholdet kunne tilrettelægge de praktiske aspekter i forbindelse med en sådan ændring i planlægningen af kontrolbesøget. Først den 11. april (én arbejdsdag før kontrolbesøgets start) bekræftede den kinesiske

([1]) Kontrolbesøget var oprindelig planlagt fra den 15. til den 19. april 2013.

▼B

regering, at kontrolbesøget hos BoS kunne finde sted den 23. eller 24. april 2013. Samme dag meddelte Kommissionen den kinesiske regering, at det på grund af den sene godkendelse ikke var muligt at foretage disse ændringer i tidsplanen. Desuden lå de datoer, som den kinesiske regering foreslog (23. eller 24. april), uden for den periode, der var aftalt mellem regeringen og Kommissionen for gennemførelsen af kontrolbesøget og endda også uden for den forlængelse, Kommissionen havde tilbudt. Kommissionen var derfor ikke i stand til at kontrollere BoS' besvarelse til tillæg A og oplysningerne om lån fra denne bank til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter. Derfor meddelte Kommissionen i sit brev af 23. maj 2011 den kinesiske regering, at man overvejede at anvende artikel 28 i forordning (EF) Nr. 597/2009 med hensyn til de ikke-efterprøvede oplysninger fra BoS.

(144) Ved skrivelse af 3. juni 2013 påstod den kinesiske regering, at kontrolbesøget hos BoS ikke havde fundet sted på grund af Kommissionens manglende fleksibilitet, at Kommissionen ikke foreslog alternative datoer for kontrolbesøget og blot »*afslog at overveje kontrolbesøget hos Bank of Shanghai*«. Disse påstande er ikke korrekte. Kommissionen gjorde det klart i brevet forud for kontrolbesøget, at det oprindeligt blev foreslået at kontrollere bankerne den 17. og 18. april 2013 med mulighed for en yderligere dag den 22. april, hvilket gav den kinesiske regering mulighed for at foreslå passende tidspunkter for kontrol af bankerne i hele perioden (dvs. en fuld arbejdsuge plus en yderligere dag). Den kinesiske regering foreslog alligevel datoer til kontrol af BoS uden for denne periode, og kun én arbejdsdag forud for kontrolbesøget. Det er Kommissionens opfattelse, at den var mere end tilstrækkeligt fleksibel og tilbød i alt seks alternative dage til kontrolbesøget hos BoS, i modsætning til den kinesiske regerings påstand.

— Hua XIa Bank

(145) Ved brev af 23. maj 2013 forklarede Kommissionen den kinesiske regering, at man ikke var i stand til at efterprøve visse dele af Huaixia Banks (»Huaxia«) svar til tillæg A, nemlig ejerforholdene, vurderingen af kreditværdigheden hos de eksporterende producenter i stikprøven og de risikopræmier, der opkræves hos forskellige erhvervsgrene og navnlig den berørte erhvervsgren.

(146) I sit svar af 3. juni 2013 påstod den kinesiske regering, at Huaxia havde gjort rede for ejerforholdene og fremlagt yderligere oplysninger og forklaringer for Kommissionen vedrørende dens aktionærer, og at dens vurdering af kreditværdigheden af kunder er omfattet af bankhemmelighedslove og kontraktlige aftaler mellem bankerne og deres kunder.

▼B

(147) Med hensyn til ejerforholdene bemærkes det, at Huaxia i sin besvarelse af tillæg A hævdede, at det var et holdingselskab »*uden statslige aktier*«, og ikke videregav oplysninger om statsligt ejerskab, selv om Kommissionen udtrykkeligt anmodede herom i tillæg A. Kommissionen påpegede, at dette er i modstrid med de øvrige oplysninger fra den kinesiske regering, og at Huaxia havde erkendt, at nogle af aktionærerne er statsejede, og havde fremlagt et dokument med oplysninger på kinesisk om nogle af dem. Det fremgår stadig ikke klart af oplysningerne fra Huaxia, hvor stor statens andel af banken er.

(148) Hvad angår vurdering af kreditværdigheden, bemærker Kommissionen, at banken var i stand til at forelægge et dokument herom for en af virksomhederne (efter at have beskyttet virksomhedens identitet med visse ændringer i dokumentet), mens Huaxia vedrørende de andre ønskede dokumenter hævdede, at de er omfattet af regler om tavshedspligt og kontraktlige aftaler mellem bankerne og deres kunder. Denne forskelsbehandling er vanskelig at forstå.

— Export Import Bank of China

(149) Ved brev af 23. maj 2013 underrettede Kommissionen den kinesiske regering om, at svarene fra Export-Import Bank of China (»EXIM«) til tillæg A og mangelskrivelsen var ufuldstændige, og at EXIM havde undladt at fremsende visse dokumenter, som Kommissionen specifikt havde anmodet om, nemlig bankens vedtægter, *Statsrådets meddelelse om oprettelse af Export-Import Bank of China eller foranstaltninger til Export–Import Bank of China's forvaltning af eksportsælgeres kredit til højteknologiske produkter*. Vedrørende vedtægterne påstod den kinesiske regering ved brev af 3. juni 2013, at EXIM som følge af bankens interne politik ikke kunne indsende vedtægterne (som er et internt dokument), men henviste til den elektroniske udgave, som man angiveligt havde tilbudt til konsultation på den laptopcomputer, som EXIM stillede til rådighed under kontrolbesøget. Kommissionen er forundret over denne forklaring, som ikke giver mening. Hvis dokumentet var tilgængeligt online under kontrolbesøget, kan Kommissionen ikke se nogen grund til, at det ikke kunne have været indsendt, hvilket Kommissionen gentagne gange anmodede om allerede i spørgeskemaet, mangelskrivelsen og igen under kontrolbesøget. Påstanden om, at EXIM stillede dette dokument til rådighed på computeren under kontrolbesøget, er ukorrekt. EXIM erklærede, at Kommissionen kunne læse dokumentet online, men Kommissionens repræsentant forklarede, at de ikke har internetadgang under kontrolbesøg. Desuden oplyste EXIM ikke engang et link til den elektroniske udgave af vedtægterne.

(150) Som for de to andre dokumenter forklarede EXIM, at de ikke kunne fremskaffes på grund af deres fortrolige karakter og de interne regler. EXIM anførte selv i sin mangelskrivelse, at »*EXIM bank blev oprettet og opererer i henhold til Statsrådets bekendtgørelse om etablering af Export-Import Bank of China* og *vedtægterne for Export-Import Bank of China*«. Vedtægterne blev derfor anset for et vigtigt dokument for at kunne verificere

▼B

påstandene i klagen om, at EXIM er offentligt organ, men Kommissionen blev nægtet adgang til dette dokument. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en anden politisk styret bank, nemlig CDB fremlagde et lignende dokument om etablering samt en række andre bekendtgørelser fra Statsrådet. Desuden underbyggede EXIM ikke sine påstande vedrørende fortrolighed med beviser. Som forklaret i betragtning 117 kan regeringer ikke uden videre påberåbe sig interne regler for at omgå forpligtelserne i henhold til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og i grundforordningen. Det samme gælder for *foranstaltninger til Export–Import Bank of China's forvaltning af eksportsælgeres kredit til højteknologiske produkter*, hvor EXIM påkaldte sig fortrolighedshensyn uden dokumentation og endog afslog at drøfte formålet med dette dokument.

(151) EXIM undlod også at afgive oplysninger om sammensætningen af bestyrelsen og tilsynsrådet, hvilket Kommissionen anmodede om flere gange, med forklaringen, at »*bestyrelsens sammensætning er i forandring*«, og at Kommissionens spørgsmål vedrørende bestyrelsesmedlemmernes medlemskab af det kommunistiske parti »*er et påtrængende og uhensigtsmæssigt spørgsmål som led i en antisubsidieundersøgelse*«. Den kendsgerning, at bestyrelsens sammensætning er i forandring, er ikke relevant i forbindelse med denne undersøgelse. Det væsentlige er, hvordan staten er repræsenteret i bestyrelsen og tilsynsrådet i EXIM; men den kinesiske regering og EXIM nægtede at give disse oplysninger. Kommissionen finder desuden, at spørgsmålet om medlemskab af det kommunistiske parti for så vidt angår den øverste ledelse i EXIM (og alle banker for den sags skyld) er nødvendigt for at fastlægge omfanget af statslig indflydelse i bankernes ledelse. Ifølge det kommunistiske partis forfatning skal *»partiet opretholde og forbedre det grundlæggende økonomiske system, hvor offentligt ejerskab spiller en dominerende rolle og forskellige økonomiske sektorer udvikles side om side...«* ([1]), og derfor blev en undersøgelse af det kommunistiske partis indflydelse i EXIM anset for at være nødvendig i forbindelse med denne undersøgelse og navnlig til at vurdere graden af statslig kontrol i bankerne.

(152) Vedrørende statistikker over eksport af forskellige varekategorier, som Kommissionen allerede anmodede om i spørgeskemaet, og som EXIM er retligt forpligtede til at rapportere til CBRC, påstod den kinesiske regering ved brev af 3. juni 2013, at der var behov for mere tid til at udarbejde disse oplysninger. Det skal i den forbindelse bemærkes, at da Kommissionen anmodede om disse oplysninger allerede i det oprindelige spørgeskema, har den kinesiske regering haft over tre og en halv måned til at udarbejde disse oplysninger, men undlod at gøre det. EXIM påstod, at »denne type oplysninger fremgår af årsregnskaberne«, men dette er ikke korrekt. De oplysninger i årsregnskaberne, som den kinesiske regering henviser til, omfatter andre perioder end dem, som Kommissionen anmodede om i spørgeskemaet og under kontrolbesøget.

([1]) Præamblen til *vedtægten for Kinas kommunistiske parti*.

▼B

(153) Den kinesiske regering har med rette hævdet, at den i spørgeskemaet bl.a. oplyste størrelsen af eksportkreditter til eksport af mekaniske og elektriske produkter og nye højteknologiske produkter. Det bemærkes, at Kommissionen aldrig har anfægtet fremlæggelsen af disse tal. Kommissionen anfægtede, at da den forsøgte at verificere disse tal under kontrolbesøget, var EXIM ikke i stand til at fremlægge dokumentation eller endog forklare, hvor disse tal stammer fra. Tilsvarende fik Kommissionen ikke tilladelse til at kontrollere oplysningerne om andelen af eksportkreditter til solcelleindustrien, som den kinesiske regering havde oplyst i spørgeskemabesvarelsen. Interessant nok mente EXIM ikke, at disse tal var fortrolige, men da Kommissionen anmodede om kildedataene for at efterprøve dem, nægtede EXIM at fremlægge dem af fortrolighedshensyn. EXIM anvendte samme ræsonnement vedrørende beløbet for eksportkreditter til de producenter, der indgik i stikprøven, og de samarbejdsvillige producenter. EXIM indberettede tal i svaret på Kommissionens mangelskrivelse, men gjorde det ikke muligt for Kommissionen at kontrollere dem af fortrolighedshensyn. Faktisk var det ikke muligt at efterprøve langt de fleste af de statistikker, der blev indsendt af EXIM.

(154) EXIM nægtede også at forklare og fremlægge dokumentation for kreditvurderingerne af de eksporterende producenter i stikprøven og de analyser, der førte til disse kreditvurderinger.

— China Development Bank (»CDB«)

(155) Ved brev af 3. juni 2013 var den kinesiske regering bekymret over, at Kommissionen stillede »*bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse personlige spørgsmål om tilknytningsforhold til politiske partier*«. Dette er ikke korrekt. Spørgsmålene om forbindelser mellem bestyrelses- og direktionsmedlemmer og Kinas kommunistiske parti var udelukkende af teknisk karakter, og som forklaret i betragtning 151, var hensigten med disse spørgsmål at fastlægge det kommunistiske partis rolle i den kinesiske økonomi.

(156) Under kontrolbesøget forsøgte Kommissionen at verificere vurderingen af kreditværdigheden for de stikprøveudvalgte eksporterende producenter. CDB afgav visse generelle oplysninger, men afslog at videregive oplysninger vedrørende vurderingen af de stikprøveudvalgte eksporterende producenters kreditværdighed eller endog risikovurderingen og af analyserapporten om solcelleindustrien.

(157) I svaret på Kommissionens mangelskrivelse forelagde CDB et tal vedrørende den risikopræmie, der opkræves hos den pågældende erhvervsgren. Under kontrolbesøget ændrede CDB sit svar i denne henseende, men fremlagde ingen dokumentation for eller forklaring på grundlaget for dette tal på trods af gentagne anmodninger fra Kommissionen under kontrolbesøget.

▼B

b) Kinesiske statsejede banker er offentlige organer

(158) Klageren hævder, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b).

(159) WTO's appelorgan definerede i sin rapport USA — Endelig antidumpingtold og udligningstold på visse produkter fra Kina ([1]) (AO-rapporten) et offentligt organ som en enhed, der »besidder, udøver eller har fået tildelt statslig myndighed«. I henhold til appelorganet kan det forhold, at der er tegn på, at en stat udøver betydelig kontrol over en enhed og dennes adfærd, tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Hvis der er bevis for, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er tegn på, at denne kontrol har været udøvet i betydeligt omfang, kan sådanne beviser tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver offentlig myndighed ([2]). Appelorganet fandt ligeledes, at offentlige organer også er kendetegnet ved »udøvelse af statslige funktioner« ([3]), som »normalt vil blive betragtet som en del af statens praksis i henhold til den relevante medlemsstats retsorden« ([4]).

(160) Nedenstående analyse fokuserer på, hvorvidt de statsejede forretningsbanker udfører funktioner, der normalt anses for en del af den statslige praksis i Kina, og hvis dette er tilfældet, hvorvidt de udøver statslig myndighed i denne forbindelse. Undersøgelsen viste, at det kinesiske finansmarked er kendetegnet ved statslig indgriben, idet de fleste af de større banker er statsejede. De kinesiske myndigheder har kun fremlagt meget begrænsede oplysninger om aktiebeholdning/ejerskab for bankerne i Kina. Kommissionen har dog, jf. nedenfor, samlet alle tilgængelige oplysninger med henblik på at nå frem til repræsentative konklusioner. I forbindelse med sin analyse af, hvorvidt bankerne er organer, der har, har fået overdraget eller udøver statslig myndighed (offentlige organer), søgte Kommissionen også oplysninger om ikke bare statens ejerskab af bankerne, men også andre kendetegn såsom statslig tilstedeværelse i bestyrelserne, statslig kontrol med deres aktiviteter, gennemførelsen af statens politikker eller interesser, samt hvorvidt enhederne er oprettet ved lovgivning.

(161) På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det konkluderes, at de statsejede banker i Kina har den største markedsandel og er de dominerende aktører på det kinesiske finansmarked. Ifølge

([1]) Dokument WT/DS379/AB/R, 11. marts 2011.
([2]) Punkt 317 i AO-rapporten.
([3]) Punkt 290 i AO-rapporten.
([4]) Punkt 297 i AO-rapporten.

▼B

Deutsche Banks undersøgelse af banksektoren i Kina fra 2006 ([1]) udgør de statsejede bankers andel muligvis mere end to tredjedele af det kinesiske marked. I samme forbindelse hedder det i WTO's handelspolitiske gennemgang af Kina, at »*statens omfattende ejerskab er endnu et bemærkelsesværdigt træk ved finanssektoren i Kina* ([2])« og »*der er kun sket få ændringer af markedsstrukturen inden for den kinesiske banksektor, som domineres af statsejede banker*« ([3]). Det er relevant at bemærke, at de fem største statsejede handelsbanker (Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank of China, Bank of Communications og Industrial and Commercial Bank) tilsyneladende udgør mere end halvdelen af den kinesiske banksektor ([4]). Regeringens ejerskab af de fem største statsejede banker blev også bekræftet af den kinesiske regering i dennes svar på Kommissionens mangelskrivelse.

(162) Kommissionen bad ligeledes om oplysninger vedrørende strukturen af den statslige kontrol med disse kinesiske banker samt gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende solcelleindustrien (dvs. bestyrelser og generalforsamlinger, referater af generalforsamlinger/bestyrelsesmøder, aktionærers/bestyrelsesmedlemmers nationalitet, udlånspolitikker og risikovurdering i forbindelse med lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter). Som bemærket i betragtning 139 fremlagde den kinesiske regering kun meget begrænsede oplysninger i denne henseende og muliggjorde ikke kontrol af mange af de afgivne oplysninger. Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Den konkluderede ud fra de tilgængelige oplysninger, at disse banker er under statens kontrol gennem ejerskab og administrativ kontrol af deres »kommercielle« adfærd, herunder grænserne for indlån og rentesatser på udlån (se betragtning 164-167), og i nogle tilfælde endog gennem vedtægterne ([5]).

De relevante data, der blev anvendt til at nå frem til ovennævnte resultater, er hentet fra oplysninger fra den kinesiske regering, årsberetninger fra kinesiske banker, der enten blev fremsendt af

([1]) http://www.dbresearch.com/PROD/DBR_INTERNET_EN-PROD/PROD0000000000204417.PDF

([2]) Dokument WT/TPR/S/230 s. 79, april 2010.

([3]) Dokument WT/TPR/S/264 s. 122, juli 2012.

([4]) *Idem*.

([5]) Artikel 15 i vedtægten for China Development Bank (CDB) fastsætter, at det forretningsmæssige formål med CDB bl.a. er »*at fastlægge en mellem- og langsigtet udviklingsstrategi for den nationale økonomi*«. I CDB's årsregnskab for regnskabsåret 2011 anføres det endvidere, at *»Banken og dens datterselskaber (»gruppen«) bestræber sig på at styrke Kinas konkurrenceevne og forbedre levestandarden for befolkningen med støtte fra statens centrale mellem- og langsigtede strategier og politikker gennem mellem- og langfristede långivning, investeringer, værdipapirer og leasingaktiviteter«* og »*som reaktion på statens opfordring til at tilskynde nationale virksomheder til at »blive globale« indgår gruppen også i en lang række aktiviteter, som fokuserer på internationalt samarbejde«.*

▼B

den kinesiske regering eller var offentligt tilgængelige, oplysninger fra Deutsche Banks undersøgelse af den kinesiske banksektor fra 2006 ([1]), WTO's politiske gennemgang af Kina (2012) ([2]), Verdensbankens rapport om Kina frem mod 2030 ([3]), OECD's økonomiske analyse af Kina fra 2010 ([4]), oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og oplysningerne i klagen. Hvad angår udenlandske banker skønner uafhængige kilder, at de udgør en mindre del af den kinesiske banksektor og derfor spiller en ubetydelig rolle i politisk betingede udlån; relevante oplysninger tyder på, at deres andel blot kan udgøre 2 % af det kinesiske marked ([5]). Relevante offentligt tilgængelige oplysninger bekræfter også, at kinesiske banker, navnlig de store handelsbanker, stadig er afhængige af statsejede aktionærer og staten med henblik på tilvejebringelse af kapital, når der er kapitalmangel som følge af udvidet kreditgivning ([6]).

(163) Størstedelen af de banker, der ydede lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter, er statsejede banker. På grundlag af de foreliggende oplysninger ([7]) blev det ganske rigtigt konstateret, at de statsejede banker og andre statsejede organer ydede de fleste lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Disse omfattede de større forretningsbanker og politisk styrede banker i Kina såsom China Development Bank, EXIM Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank og Industrial and Commercial Bank of China. For så vidt angår de resterende statsejede banker bad Kommissionen om de samme oplysninger, som nævnes ovenfor, med hensyn til statslig kontrol og gennemførelsen af statslige politikker eller interesser vedrørende solcelleindustrien. Disse detaljerede oplysninger blev ikke stillet til rådighed. Det konkluderes derfor, at bankerne er under statens kontrol. En egentlig kontrol fremgår bl.a. af den statslige politik for støtte til den pågældende erhvervsgren, som instruerer bankerne i at handle på en bestemt måde og yde støtte (jf. betragtning 102). Derfor bør de statsejede forretningsbanker i Kina betragtes som offentlige organer.

([1]) Deutsche Bank Research, China's Banking Sector: Ripe for the next stage, 7 December 2006.

([2]) China Trade Policy Review WT/TPR/S/264, s. 122, betragtning 98.

([3]) China 2030 Building a modern, harmonious, and creative society, The World Bank and Development Research Center of the State Council, the PRC, s. 28-29 og 125.

([4]) OECD Economic Surveys: China 2010, s. 55:»formålet med den kinesiske nationalbanks udlånsgrænse og indlånsloft er at opretholde rentabiliteten i den overvejende statsejede banksektor. Gennem en gradvis udvidelse af margenen mellem benchmarks for udlån og indån har den kinesiske nationalbank effektivt væltet en del af omkostningerne til omstrukturering af bankerne over på de kinesiske lånere og sparere, selv om forskellen var mindre i 2008-2009. Bechmarkgrænserne svækker dog incitamentet for forretningsbankerne til at vurdere risici korrekt og hæmmer konkurrencen i banksektoren«.

([5]) Oplysningerne stammer fra Deutsche Bank Research 2006 om Kinas banksektor, s. 3-4.

([6]) Oplysningerne stammer fra China Monetary Report Quarter Two, 2010, som er udgivet af Monetary Policy Analysis Group under Kinas nationalbank, 5. august 2010, s. 10.

([7]) Oplysninger indsendt af den kinesiske regering, oplysninger fra vedtægterne og årsrapporterne fra visse banker og oplysninger fra internettet (bl.a. http://www.fas.org/sgp/crs/row/R42380.pdf).

▼B

(164) Et andet tegn på den kinesiske regerings involvering i det kinesiske finansmarked er den rolle, som PBOC spiller ved fastlæggelsen af de specifikke begrænsninger for fastsættelsen af rentesatserne og deres udsving. Undersøgelsen fastslog nemlig, at Kinas nationalbank har særlige regler for, hvordan renterne svinger i Kina. Ifølge de foreliggende oplysninger fastlægges disse regler i PBOC's cirkulære om tilpasning af rentesatser på indlån og udlån — Yinfa (2004) No 251 (»cirkulære 251«). De finansielle institutioner anmodes om at indrømme rentesatser inden for et vist interval i forhold til den kinesiske nationalbanks referencerentesats. For lån fra forretningsbanker og politisk styrede banker, der forvaltes kommercielt, er der ingen øvre intervalgrænse, men kun en nedre intervalgrænse. For kreditkooperativer i byerne og i landområder er der både øvre og nedre intervalgrænser. For favorable lån og lån, for hvilke Statsrådet har fastsat særlige regler, må rentesatserne ikke bevæge sig opad. Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at uddybe definitionen og ordlyden i cirkulære 251 og i den tidligere lovgivning (PBOC's cirkulære om finansielle institutioners rentespænd — YinFa [2003] No. 250). Men som beskrevet i betragtning 135 nægtede den kinesiske regering at fremsende disse cirkulærer, hvilket forhindrede Kommissionen i at kontrollere deres indhold og udbede sig forklaringer. Eftersom den kinesiske regering ikke fremlagde nogen relevante oplysninger om dette, der kunne indikere, at situationen har ændret sig siden marts 2013, da Kommissionen afsluttede sine antisubsidieundersøgelser vedrørende stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale ([1]), fastslås det, at PBOC er involveret og påvirker fastsættelsen af rentesatserne i de statsejede forretningsbanker. Den kinesiske regering fremlagde ingen dokumentation for, at situationen i sagen om coated finpapir og stålprodukter, der er belagt med organisk materiale, havde ændret sig. På grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger og de øvrige beviser, der er nævnt ovenfor, blev det derfor konkluderet, at situationen vedrørende metoden til rentefastsættelse var den samme i hele UP.

(165) Begrænsninger på lånerentesatser og de lofter, der blev indført på indlånsområdet, skaber en situation, hvor bankerne har garanteret adgang til billig kapital (på grund af reguleringen af indlånsrenter) og er i stand til at yde lån til udvalgte industrier på gunstige vilkår.

(166) Bankerne er også underkastet retlige regler, som bl.a. forudsætter, at de udfører deres udlånsvirksomhed i henhold til behovene i den nationale økonomi ([2]), yder kreditstøtte til tilskyndede projekter ([3]) eller prioriterer udvikling af industrier med

([1]) Betragtning 169 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 af 11. marts 2013.
([2]) Kinas lov om forretningsbanker (artikel 34).
([3]) Statsrådets afgørelse nr. 40 om fremme og implementering af de midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasninger af den industrielle struktur.

▼B

højteknologi og ny teknologi ([1]). Bankerne er forpligtede til at følge disse regler. De eksporterende producenter i stikprøven tilhører kategorien af tilskyndede projekter og industrier med højteknologi og ny teknologi.

(167) Forskellige uafhængige informationskilder viser, at staten i vidt omfang konstant griber ind i den finansielle sektor i Kina. Konklusionerne i f.eks. i) IMF's arbejdspapir fra 2006 viser, at bankliberaliseringen i Kina er ufuldstændig, og at kreditrisikoen ikke er korrekt afspejlet ([2]), ii) IMF's rapport fra 2009 fremhævede den manglende liberalisering af rentesatserne i Kina ([3]), iii) IMF's landerapport fra 2010 viste, at kapitaludgifterne i Kina er forholdsvis lave, at tildelingen af kreditter undertiden sker uden hensyntagen til priserne, og at en stor opsparing hos virksomhederne til dels skyldes de lave udgifter til forskellige produktionsfaktorer (herunder kapital og jord) ([4]) og iv) OECD's økonomiske overblik over Kina 2010 ([5]) og OECD's økonomiske afdelings arbejdsdokument nr. 747 om reformerne i Kinas finanssektor ([6]), nævner, at ejerskabet over finansielle institutioner fortsat domineres af staten, hvilket giver anledning til bekymring over, hvorvidt bankernes udlånsbeslutninger udelukkende er baseret på forretningsmæssige overvejelser, idet bankerne traditionelt synes at udføre rollen som statslige agenturer med tætte bånd til staten.

(168) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at de statsejede forretningsbanker og strategiske banker udøver offentlige funktioner på vegne af den kinesiske regering, nemlig obligatorisk fremme af visse økonomiske sektorer i tråd med statslig planlægning og politiske dokumenter. Det omfattende statslige ejerskab i de statsejede banker og andre oplysninger om forbindelser mellem statsejede banker og staten (herunder den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje i denne forbindelse) bekræfter, at bankerne er under statens kontrol i forbindelse med udøvelsen af deres offentlige hverv. Den kinesiske regering udøver væsentlig kontrol over statsejede forretningsbanker og strategiske banker via regeringens omsiggribende indgriben i den finansielle sektor og kravet om, at statsejede banker skal følge regeringens politik. De statsejede forretningsbanker og politisk styrede banker anses derfor for at være offentlige organer, da de ejer, besidder, og udøver offentlig myndighed.

([1]) Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (bekendtgørelse nr. 82).
([2]) IMF's arbejdsdokument, »Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?«, WP/06/71, marts 2006. (se s. 3-4, 13 og 18-20).
([3]) IMF's arbejdsdokument, »Interest Rate Liberalization in China«, WP/09/171, august 2009, (se side 3-4 og 21-23).
([4]) IMF's landerapport om Kina: 2010 Article IV Consultation, No 10/238, juli 2010, (se s. 22, 24 og 28-29).
([5]) OECD 2010 Economic Survey of China, februar 2010, (se kapitel 3, side 71, 73-81 og 97).
([6]) OECD China's Financial Sector Reforms, Economic Department Working Paper No. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1. februar 2010, (se side 2, 8-15 og 36).

▼B

c) Private banker i Kina modtager direktiver fra den kinesiske regering

(169) Kommissionen undersøgte også, om den kinesiske regering overdrager det til eller pålægger de privatejede forretningsbanker i Kina at stille lån på favorable vilkår (subsidierede lån) til rådighed for producenter i solcelleindustrien jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

— Den kinesiske regerings politik

(170) Det fremgår klart af ovenstående afsnit om statens involvering i solcelleindustrien (jf. betragtning 101) og af konklusionerne nedenfor, at den kinesiske regering har en politik om at stille lån til rådighed for solcellesektoren på favorable vilkår, idet offentlige organer (statsejede forretningsbanker) ([1]) er involveret i denne långivning og indtager en dominerende stilling på markedet, hvilket giver dem mulighed for at tilbyde rentesatser, der ligger under markedsrenten.

— Udvidelse af politikken til private banker

(171) Loven om forretningsbanker [2003] finder anvendelse på statsejede forretningsbanker og privatejede forretningsbanker på samme måde. I henhold til artikel 38 i denne lov skal alle forretningsbanker (dvs. også de privatejede) »*fastsætte udlånsrenten i overensstemmelse med den øvre og nedre grænse for udlånsrenten som fastsat af PBOC*«, og i artikel 34 i loven om forretningsbanker instrueres forretningsbankerne i at *»udøve deres låneaktiviteter i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker*«.

(172) En række statslige planer, politiske retningslinjer og lovgivninger henviser til de begunstigede låneordninger til solcelleindustrien. *Statsrådets afgørelse af 10. oktober 2010 om fremme af udviklingen af 7 nye strategiske industrier* indeholder bl.a. løfter om udvidelse af intensiteten af finanspolitisk og politisk støtte til strategiske industrier ([2]) (solcelleindustrien er opført blandt dem), tilskynder finansielle institutioner til »*at udvide kreditstøtten*« til disse industrier og til at »*udnytte de skattemæssige præferencepolitikker såsom risikokompensation*«. I *National Outline for Medium and Long-term Science and Technology Development (2006-2020)* opføres solenergi og solceller under nøgleområder og prioriterede områder ([3]), og der gives tilsagn om at *»tilskynde de finansielle institutter til at yde præferentiel kreditstøtte til store nationale videnskabelige og teknologiske industrialiseringsprojekter*« og regeringen rådes til at »*vejlede forskellige finansielle institutioner og privatkapital til at bidrage til videnskabelig og teknologisk udvikling*«. Kinas *lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (bekendtgørelse nr. 82 udstedt af Kinas præsident)*, fastlægger, at staten tilskynder til og vejleder finansielle institutioner til at støtte

([1]) Se konstateringerne om offentlige organer i betragtning 53.
([2]) Artikel VII i *Statsrådets afgørelse af 10. oktober 2010 om fremme af udviklingen af 7 nye strategiske industrier*.
([3]) *National plan for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006-2020)*, del III, kapitel 1.

▼B

udviklingen af højteknologi og ny teknologi ved at yde lån, og at de politiskstyrede finansielle institutioner skal prioritere udvikling af højteknologi og ny teknologi ([1]). Ifølge samme lov tilbyder politisk styrede finansielle institutioner inden for rammerne af deres forretninger særlig støtte til virksomheders projekter for uafhængig innovation, som tilskyndes af staten ([2]).

(173) Desuden er ovennævnte begrænsninger i fastsættelsen af den kinesiske nationalbanks rentesatser (betragtning 164 og 165) også bindende for privatejede forretningsbanker.

(174) Ovenstående citater fra love og bestemmelser af relevans for banksektoren viser, at den kinesiske regerings politik om at yde lån på favorable vilkår til solcelleindustrien ligeledes gælder privatejede forretningsbanker, og at den kinesiske regering rent faktisk instruerer dem i at »*udøve deres låneaktiviteter i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker*« ([3]).

— ***Vurdering af kreditrisiko***

(175) Kommissionen anmodede om relevante oplysninger fra den kinesiske regering for at kunne vurdere, hvordan bankerne i Kina foretager en vurdering af kreditrisikoen for producenterne af solcellepaneler, inden de beslutter, hvorvidt de vil yde dem lån, og træffer beslutning om lånebetingelserne. I tillæg A til spørgeskemaet bad Kommissionen om oplysninger om, hvordan bankerne tager hensyn til risikoen, når de yder lån, hvordan låntagers kreditværdighed vurderes, hvilke risikopræmier banken opkræver for forskellige virksomheder/industrier i Kina, hvilke faktorer banken tager hensyn til ved vurderingen af låneansøgningen, en beskrivelse af låneansøgningen og godkendelsesprocessen osv. Men hverken den kinesiske regering eller de enkelte banker, der identificeres i spørgeskemaet, fremlagde dokumentation om dette (med en undtagelse som omtalt i betragtning 176). Den kinesiske regering fremførte kun svar af generel karakter, som ikke var underbygget af nogen form for dokumentation for, at der rent faktisk finder en kreditrisikovurdering sted.

(176) Under kontrolbesøget i en af bankerne fik Kommissionen mulighed for at gennemgå en risikovurdering. En del af denne risikovurdering henviste til regeringens støtte til solenergivirksomheder og statslige planer om at fremme solcelleindustrien i almindelighed, og dette afspejledes positivt i kreditvurderingen

([1]) *Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (den kinesiske præsidents bekendtgørelse nr. 82)* artikel 18.
([2]) *Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (den kinesiske præsidents bekendtgørelse nr. 82)* artikel 34.
([3]) Artikel 34 i loven om forretningsbanker.

▼B

af denne virksomhed. Dette er et eksempel på, hvordan regeringens politik (og subsidier til en bestemt sektor) påvirker beslutningsprocessen i bankerne, når de træffer afgørelse om finansieringsvilkårene for solenergivirksomheder.

(177) Kommissionen bad ligeledes om tilsvarende oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og forsøgte at verificere dem ved kontrolbesøg på stedet hos de eksporterende producenter i stikprøven. Hovedparten af de eksporterende producenter i stikprøven svarede, at bankerne anmoder om visse dokumenter og foretager en vis analyse af kreditrisikoen, inden lånene ydes. Men de kunne ikke fremlægge dokumentation for disse påstande. Under kontrolbesøgene bad Kommissionen om bevis for, at bankerne bad om sådanne dokumenter, eller at virksomhederne fremsendte disse dokumenter til bankerne, eller at bankerne udfærdigede en rapport som bevis for, at man foretager disse analyser af kreditrisikoen. Grupperne af eksporterende producenter i stikprøven kunne dog ikke fremlægge denne dokumentation og heller ingen anden dokumentation til støtte for deres påstande.

(178) Kommissionen anmodede gentagne gange de interesserede parter om oplysninger vedrørende risikovurdering, da sådanne anses for afgørende bl.a. i betragtning af de oplysninger, som er omhandlet i betragtning 167.

(179) I betragtning af ovenstående finder konklusionerne vedrørende risikovurdering i Kina anvendelse på statsejede forretningsbanker, privatejede forretningsbanker og politisk styrede banker. Ovenstående fører til den konklusion, at private banker i Kina skal følge regeringens politik med hensyn til udlån, især til solcellesektoren, og handle på samme måde som statsejede banker, der betragtes som offentlige organer (jf. betragtning 168). Det konkluderes derfor, at den kinesiske regering pålægger private banker at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(180) Desuden viser ovennævnte, at selv om de statsejede banker ikke blev anset for at være offentlige organer, ville de også blive betragtet som underlagt og styret af den kinesiske regering til at udøve funktioner, der normalt udføres af staten, som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

d) Fordrejninger af det kinesiske finansmarked

(181) Fra oplysninger, der er indsamlet i løbet af undersøgelsen, kan det konkluderes, at de statsejede bankers andel af det kinesiske marked udgør over to tredjedele. De fem største statsejede forretningsbanker (Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank of China, Bank of Communications og Industrial and Commercial Bank) udgør mere end halvdelen af den kinesiske

▼B

banksektor ([1]). Desuden er China Development Bank og China Export-Import Bank 100 % statsejede. Disse syv banker ydede langt hovedparten af lånene til de otte stikprøveudvalgte eksporterende producenter af solpaneler. Statens omsiggribende ejerskab kombineret med fordrejninger på det kinesiske finansmarked og den kinesiske regerings politik om at stille billig finansiering til rådighed for udvalgte industrier underminerer princippet om lige vilkår i den internationale handel og giver de kinesiske producenter en urimelig fordel.

(182) Bankerne i Kina kan ikke helt frit fastsætte lånevilkårene. Med hensyn til rentesatserne er de forpligtet til at holde sig inden for de grænser, som er fastsat af People's Bank of China (nationalbanken). Disse begrænsninger og de lofter, der blev indført på indlånsområdet, skaber en situation, hvor bankerne har garanteret adgang til billig kapital (på grund af reguleringen af indlånsrenter) og er i stand til at yde lån til udvalgte industrier på gunstige vilkår.

(183) Bankerne er også underkastet retlige regler, som bl.a. forudsætter, at de udfører deres udlånsvirksomhed i henhold til behovene i den nationale økonomi ([2]), yder kreditstøtte til tilskyndede projekter ([3]) eller prioriterer udvikling af industrier med højteknologi og ny teknologi ([4]). Bankerne er forpligtede til at følge disse regler.

(184) Ifølge de seneste konstateringer blev nogle store forretningsbanker i Kina indrømmet adgang til statens valutareserver ([5]). Dette reducerer betydeligt deres kapitalomkostninger, og den »billige kapital« anvendes til lån i USD eller EUR til udvalgte virksomheder og projekter i tråd med »going out« -politikken. De er derfor i stand til at tilbyde vilkår, som normale forretningsbanker ikke kan matche.

(185) En anden væsentlig fordrejning i finansieringen af solcelleindustrien er den særligt privilegerede stilling, som China Development Bank (»CDB«) indtager; CDB er den vigtigste långiver til denne industri og ydede store mængder af andre lån og kreditlinjer til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter. CDB finansieres næsten udelukkende ved salg af obligationer snarere

([1]) Dokument WT/TPR/S/264 s. 122, juli 2012.
([2]) Kinas lov om forretningsbanker (artikel 34).
([3]) Statsrådets afgørelse nr. 40 om fremme og implementering af de midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasninger af den industrielle struktur.
([4]) Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt (bekendtgørelse nr. 82).
([5]) http://english.caixin.com/2012-04-19/100381773.html

▼B

end ved indlån og er den næststørste obligationsudsteder i landet, næstefter finansministeriet. Med denne særlige mekanisme kan CDB finansiere sig selv billigt og følgelig tilbyde lån på præferencevilkår til udvalgte industrier ([1]).

3.4.1.1. Lån på præferencevilkår

a) ***Indledning***

(186) Klageren påstod, at Kinas regering yder støtte til den kinesiske solcelleindustri gennem begunstigede lån og politisk styret kredit.

b) ***Retsgrundlag***

(187) Følgende love indeholder bestemmelser om begunstigede låneordninger i Kina: Kinas lov om forretningsbanker, almindelige regler for låneforretninger (der gennemføres af People's Bank of China), Statsrådets beslutning nr. 40 om udarbejdelse og gennemførelse af midlertidige bestemmelser om fremme af tilpasning af den industrielle struktur.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(188) På grundlag af den samlede dokumentation konkluderes det, at størstedelen af lånene til de to grupper af eksporterende producenter i stikprøven stammer fra statsejede banker, der anses for at være offentlige organer, jf. betragtning 168, fordi de har fået overdraget statslig myndighed og udøver statslige funktioner. Der foreligger yderligere dokumentation for, at disse banker i praksis udøver statslig myndighed, da der, jf. betragtning 164, tydeligvis er tale om indgriben fra statens side (dvs. PBOC) i forretningsbankernes beslutninger om rentesatserne på lån til kinesiske virksomheder. Under disse omstændigheder kontrolleres disse enheders lånepraksis direkte af staten. At bankerne udøver statslig myndighed bekræftes ligeledes af, hvordan artikel 7 og 15 i *generelle regler for låneforretninger* (gennemført af PBOC), *beslutning 40* og *artikel 34 i loven om forretningsbanker* fungerer med hensyn til gennemførelsen af

([1]) Kinas banktilsyn (CBRC) besluttede, at de kommercielle banker i Kina kan købe CDB-obligationer (dette gælder kun CDB-obligationer) og give nulrisikovægtning til disse aktiver. Det betyder i realiteten, at bankerne ikke er forpligtede til at afsætte kapital til opvejning af risikoen i forbindelse med disse aktiver, når de er indehavere af disse obligationer, hvilket påvirker bankens adgang til kapital og giver adgang til billig kapital. Afkastet på CDB-obligationer er normalt højere end den faste indlånsrente, men er lavere end udlånssatsen, og resultatet er, at kinesiske forretningsbanker kan tjene penge ved at købe risikofrie CDB-obligationer. Der er tale om en stabil indtægtskilde, hvilket betyder, at bankerne har råd til at låne ud til visse industrier til præferencesats, fordi de kan kompensere for den tabte fortjeneste via den beskrevne mekanisme.

▼B

statens industripolitikker. Der foreligger også en lang række indicier, der underbygges af objektive undersøgelser og rapporter, om, at der fortsat er tale om en høj grad af statslig indgriben i det kinesiske finanssystem som allerede forklaret i betragtning 172 og 178. Endelig undlod den kinesiske regering at fremlægge oplysninger, som kunne have ført til en bedre forståelse af de statsejede bankers forbindelser med staten som forklaret i betragtning 139 og 140. Derfor konkluderer Kommissionen med hensyn til lån ydet af statsejede forretningsbanker i Kina, at der ydes økonomisk støtte til producenter i solcelleindustrien i form af direkte overførsler af midler fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). De samme indicier viser desuden, at staten overdrager det til og pålægger statsejede forretningsbanker (samt privatejede banker) at varetage disse funktioner, og dette betyder derfor, at der foreligger et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(189) I lyset af analysen i betragtning 169-178 fastslås det også, at den kinesiske regering overdrager det til og pålægger privatejede banker at yde lån til solcelleproducenter, og at der foreligger et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(190) Der foreligger en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra b), i den udstrækning, at de statslige lån eller lån fra private organer, der har fået overdraget statslige funktioner eller er under statslig kontrol, ydes på mere favorable betingelser, end låntageren ellers kunne opnå på markedet. Ikke-statslige lån i Kina er ikke en egnet markedsreference, da det er blevet fastslået, at privatejede banker er pålagt statslige funktioner af den kinesiske regering under direkte statslig kontrol og derfor antages at følge de statsejede bankers udlånspraksis. Referencesatserne er derfor blevet beregnet ud fra metoden i betragtning 198-200. Brugen af denne referencesats viser, at der ydes lån til solcelleindustrien på betingelser, der ligger under markedsvilkår og -betingelser.

(191) Solcelleindustrien tilhører den tilskyndede kategori i henhold til beslutning nr. 40. Beslutning nr. 40 er en bekendtgørelse fra Statsrådet, som er den højeste administrative instans i Kina, og beslutningen er dermed juridisk bindende for andre offentlige organer og de erhvervsdrivende. Heri klassificeres de industrielle sektorer i »tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter«. Denne lov indeholder industripolitiske retningslinjer, som sammen med registerkataloget viser, hvordan den kinesiske regering fører en politik for at fremme og støtte grupper af virksomheder eller erhvervsgrene som solcelleindustrien og erhvervsgrenen for ny energi, som i registerkataloget klassificeres som en »tilskyndet industri«. Det bemærkes, at antallet af erhvervsgrene, der står opført som »tilskyndede«, kun udgør en brøkdel af den kinesiske økonomi. Desuden tildeles kun visse aktiviteter inden

▼B

for disse tilskyndede sektorer status som »tilskyndede«. Det hedder ligeledes i beslutning nr. 40, artikel 17, at de »tilskyndede investeringsprojekter« skal være omfattet af specifikke privilegier og incitamenter, bl.a. finansiel støtte. Med hensyn til de »begrænsede og afviklede projekter« giver beslutning nr. 40 de statslige myndigheder beføjelser til at gribe direkte ind for at regulere markedet. Ifølge artikel 18 og 19 skal den relevante myndighed forhindre de finansielle institutioner i at yde lån til sådanne »begrænsede og afviklede projekter«. Det fremgår klart af ovenstående, at beslutning nr. 40 indeholder bindende regler for alle økonomiske institutioner i form af bestemmelser vedrørende fremme af og støtte til tilskyndede industrier, herunder solcelleindustrien

(192) Som forklaret i betragtning 172 indrømmer den kinesiske regering direkte begunstigede låneordninger til et begrænset antal industrier, og solcelleindustrien er en af dem. Under hensyntagen til alle ovenstående bemærkninger fremgår det klart, at myndighederne kun tillader de finansielle institutioner at yde lån på favorable vilkår til et begrænset antal erhvervsgrene/virksomheder, der følger den kinesiske regerings udviklingspolitikker. På grundlag af dokumentationen i sagen og som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje i dette spørgsmål konkluderes det, at subsidierne i form af lån på favorable vilkår ikke er almindeligt tilgængelige og dermed er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter dokumentation for, at subsidierne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

d) ***Konklusion***

(193) Undersøgelsen viste, at alle de eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af favorable lånevilkår i undersøgelsesperioden.

(194) I overensstemmelse hermed bør finansieringen af solcelleindustrien betragtes som en subsidiering.

(195) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for eksporterende producenter og specificitet, bør subsidieringen betragtes som udligningsberettiget.

e) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(196) Det udligningsberettigede subsidiebeløb er beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra b), anses fordelen for modtagerne at være forskellen mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet.

▼B

(197) Da de kinesiske bankers udlån, jf. betragtning 190, afspejler væsentlig statslig indgriben i banksektoren og ikke afspejler rentesatserne på et fungerende marked, blev der beregnet en egnet markedsreference ud fra metoden nedenfor. Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje har Kommissionen endvidere måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne en egnet referencerentesats.

(198) Ved beregningen af en passende reference for lån i RMB anses det for rimeligt at anvende de kinesiske rentesatser, som justeres, så de afspejler en normal markedsrisiko. I en situation, hvor eksportørernes aktuelle finansielle tilstand er blevet konstateret på et forvredet marked, og hvor der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger fra de kinesiske banker om målingen af risikoen og udarbejdelsen af kreditvurderinger, anses det for nødvendigt ikke at tage de kinesiske eksportørers kreditværdighed for pålydende, men at foretage en opjustering, som afspejler det forvredne kinesiske markeds indvirkning på deres finansielle situation.

(199) Det samme gælder for lån denomineret i udenlandsk valuta. BB-forrentede erhvervsobligationer med relevante pålydender, der er udstedt i undersøgelsesperioden, blev benyttet som benchmark.

(200) Hvad angår ovenstående, blev både den kinesiske regering og de samarbejdsvillige eksporterende producenter, jf. betragtning 138-140, anmodet om at fremlægge oplysninger om de kinesiske bankers udlånspolitik og om, hvordan lånene blev indrømmet de eksporterende producenter. Selv om Kommissionen anmodede derom flere gange, blev disse oplysninger ikke fremlagt. I lyset af den manglende samarbejdsvilje, de foreliggende faktiske oplysninger og i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 6, skønnes det korrekt at antage, at alle virksomheder i Kina kun tildeles den højeste grad af »Non-investment grade«-obligationer (BB hos Bloomberg), og at anvende den egnede præmie, der forventes på obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske nationalbanks almindelige udlånssats. Fordelen for de eksporterende producenter er beregnet ved at tage rentedifferencen udtrykt som en procentdel ganget med det udestående beløb på lånet, dvs. den rente, der ikke blev betalt i løbet af undersøgelsesperioden. Dette beløb blev derefter fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning.

(201) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

▼B

Præferentielle lån	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd., Kina, og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,14 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,61 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,25 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,92 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,80 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,02 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,84 %
Jinko solenergi Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,85 %

3.4.1.2. Indrømmelse af kreditbevillinger

a) ***Indledning***

(202) Klageren havde påstået, at de kinesiske banker indrømmede uforholdsmæssige kreditlinjer til de kinesiske eksportører af den pågældende vare. Undersøgelsen bekræftede, at alle undersøgte virksomheder ganske rigtigt blev indrømmet store kreditlinjer fra de kinesiske banker, der i de fleste tilfælde var uden vederlag eller underlagt meget små gebyrer. Under normale markedsforhold medfører disse kreditlinjer omfattende tilsagn og administrationsgebyrer, der gør det muligt for bankerne at kompensere for omkostninger og risici.

b) ***Resultaterne af undersøgelsen***

Kreditlinjer er en potentiel overførsel af midler

(203) *EF-Aircraft*-panelets rapport bekræftede, at disse kreditlinjer, ud over virkningerne af de enkelte lån, kan udgøre potentielle direkte overførsler af midler i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og således finansielle bidrag. Panelet fandt, at fordelen ved en potentiel overførsel af midler hidrører fra *selve eksistensen* af en forpligtelse til at foretage en direkte overførsel af midler. Panelet fandt også, at en kreditlinje *i sig selv* kan medføre en fordel for modtagervirksomheden og dermed udgør en potentiel overførsel af midler, uafhængigt af enhver direkte overførsel af midler i form af individuelle lån ([1]).

([1]) Panelets, De Europæiske Fællesskabers og visse medlemsstaters rapport — Foranstaltninger, der påvirker handelen med store civile fly, WT/ds316/r (30.6.2010), afsnit 7.735 -7.738.

▼B

De banker, som indrømmer disse kreditlinjer, er offentlige organer eller under statslig kontrol

(204) De eksporterende producenter i stikprøven blev indrømmet disse kreditlinjer af de samme banker, som indrømmede de præferentielle lån, som er beskrevet ovenfor. Som fastslået ovenfor er disse banker offentlige organer (jf. betragtning 158-166) eller er under statslig kontrol eller pålagt af den kinesiske regering at indrømme præferentiel finansiering til solcelleindustrien (jf. betragtning 169-178).

(205) Som forklaret ovenfor (jf. betragtning 158-185) er det kinesiske marked fordrejet af lovgivning og praksis i de statsejede banker, og det blev konstateret, at i de fleste tilfælde er kreditlinjerne gratis eller underlagt meget små gebyrer. Under normale markedsforhold medfører disse kreditlinjer omfattende tilsagn og administrationsgebyrer, der gør det muligt for bankerne at kompensere for omkostninger og risici.

(206) Fordelen er repræsenteret ved de gebyrer, der normalt gælder for erhvervskreditter til virksomheder, som de eksporterende producenter i stikprøven i de fleste tilfælde undgik. Kommissionen anvendte de gebyrer, der blev opkrævet for den kreditlinje, som en udenlandsk forretningsbank gav en af de eksporterende producenter i stikprøven.

(207) Solcelleindustrien tilhører den tilskyndede kategori i henhold til beslutning nr. 40. Beslutning nr. 40 er en bekendtgørelse fra Statsrådet, som er den højeste administrative instans i Kina, og beslutningen er dermed juridisk bindende for andre offentlige organer og de erhvervsdrivende. Heri klassificeres de industrielle sektorer i »tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter«. Denne lov indeholder industripolitiske retningslinjer, som sammen med registerkataloget viser, hvordan den kinesiske regering fører en politik for at fremme og støtte grupper af virksomheder eller erhvervsgrene som solcelleindustrien og erhvervsgrenen for ny energi, som i registerkataloget klassificeres som en »tilskyndet industri«. Det bemærkes, at antallet af erhvervsgrene, der står opført som »tilskyndede«, kun udgør en brøkdel af den kinesiske økonomi. Desuden tildeles kun visse aktiviteter inden for disse tilskyndede sektorer status som »tilskyndede«. Det hedder ligeledes i beslutning nr. 40, artikel 17, at de »tilskyndede investeringsprojekter« skal være omfattet af specifikke privilegier og incitamenter, bl.a. finansiel støtte. Med hensyn til de »begrænsede og afviklede projekter« giver beslutning nr. 40 de statslige myndigheder beføjelser til at gribe direkte ind for at regulere markedet. Ifølge artikel 18 og 19 skal den relevante myndighed forhindre de finansielle institutioner i at yde lån til sådanne »begrænsede og afviklede projekter«. Det fremgår klart af ovenstående, at beslutning nr. 40 indeholder bindende regler for alle økonomiske institutioner i form af bestemmelser vedrørende fremme af og støtte til tilskyndede industrier, herunder solcelleindustrien

▼B

(208) Som forklaret i betragtning 172 og 192 styrer den kinesiske regering de begunstigede låneordninger, som indrømmelse af kreditlinjer er en vigtig del af, til et begrænset antal industrier. Solcelleindustrien tilhører denne gruppe af erhvervsgrene og nyder godt af diskriminerende begunstigede låneordninger.

(209) Under hensyntagen til alle ovenstående bemærkninger fremgår det klart, at myndighederne kun tillader de finansielle institutioner at indrømme kreditter på favorable vilkår til et begrænset antal erhvervsgrene/virksomheder, der følger den kinesiske regerings udviklingspolitikker. På grundlag af dokumentationen i sagen og som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje i dette spørgsmål konkluderes det, at subsidierne i form af uforholdsmæssigt gunstige kreditlinjer ikke er almindeligt tilgængelige og dermed er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Desuden fremlagde ingen af de interesserede parter dokumentation for, at subsidierne er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

c) ***Konklusion***

(210) Undersøgelsen viste, at alle grupper af eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af kreditlinjer, der indrømmes uden vederlag eller til en sats, der ligger under markedsprisen, i undersøgelsesperioden.

(211) I overensstemmelse hermed bør indrømmelsen af disse kreditlinjer til solcelleindustrien betragtes som en subsidiering.

(212) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for eksporterende producenter og specificitet, bør denne subsidiering betragtes som udligningsberettiget.

d) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(213) Indrømmelse af kreditter uden vederlag eller til gebyrer under markedsniveau betragtes som en levering af finansielle tjenesteydelser (jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii)) mod utilstrækkeligt vederlag. Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregne som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. På grund af den markedsforvridning, der er beskrevet i betragtning 158-185, kunne relevansen af godtgørelsen for finansielle tjenesteydelser (i dette tilfælde kreditlinjer) ikke afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår i Kina. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), anses fordelen for modtagerne derfor at være forskellen mellem det beløb, som virksomheden betaler for

▼B

kreditlinjen, som indrømmes af kinesiske banker, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for en tilsvarende kreditlinje, som kunne opnås på markedsvilkår. Kreditlinjer kan også betragtes som en potentiel overførsel af midler i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(214) En af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter opnåede en kreditlinje fra en bank, hvis hovedkontor er etableret uden for Kina, og denne kreditlinje var omfattet af forpligtelser og administrationsgebyrer, som er sædvanlig praksis på de globale finansmarkeder. Selv om kreditlinjen blev indrømmet af den pågældende banks kinesiske datterselskab, anses det for at være en passende erstatning for en reference. Det blev fundet hensigtsmæssigt at anvende gebyrerne til denne kreditlinje som reference i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii).

(215) Gebyrernes størrelse anvendt som benchmark blev anvendt i forhold til beløbet for hver kreditlinje for at opnå tilskudsbeløbet (minus eventuelle faktisk betalte gebyrer). Hvor varigheden af kreditlinjen var mere end et år, blev det samlede subsidiebeløb fordelt over varigheden af kreditlinjen og et passende beløb tilskrevet UP.

(216) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Indrømmelse af kreditbevillinger

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,97 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	2,14 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,09 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,28 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,92 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,24 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,50 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	2,59 %

▼B

3.4.1.3. Eksportkreditstøtteordninger

(217) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.1.4. Eksportgarantier og forsikringer for grønne teknologier

a) ***Indledning***

(218) Klageren hævdede, at China Export & Credit Insurance Corporation (»Sinosure«) yder eksportkreditforsikring på favorable vilkår til producenter af den pågældende vare, bl.a. gennem et program kaldet »Green Express«. Ifølge klagen er Sinosures eksportkreditforsikring ikke tilstrækkelig til at dække langsigtede driftsudgifter og tab under denne ordning.

b) ***Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende oplysninger***

(219) Som nævnt i betragtning 104 og 105 anmodede Kommissionen om de oplysninger, der ikke var indsendt af den kinesiske regering og/eller Sinosure, i spørgeskemaet, i mangelskrivelsen og under kontrolbesøget hos den kinesiske regering og Sinosure.

(220) Kommissionen anmodede om oplysninger om de institutionelle rammer og de relevante dokumenter vedrørende driften af Sinosure i dets egenskab af statens officielle eksportkreditforsikringsselskab. Den kinesiske regering fremsendte kun en fælles bekendtgørelse fra handelsministeriet (»MOFCOM«) og Sinosure i 2004, men undlod at indsende en række andre relevante dokumenter, herunder f.eks. den såkaldte 840-plan, som er indeholdt i af Statsrådets bekendtgørelse af 27. maj 2009 ([1]).

(221) For så vidt angår kontrollen af Sinosures spørgeskemabesvarelse og bilag 1 vedrørende Sinosure var Kommissionen ikke i stand til at opnå en række dokumenter og til at kontrollere en række elementer, der blev anmodet om under kontrolbesøget. Sinosure har navnlig ikke indsendt følgende oplysninger og bevismateriale, som Kommissionen har anmodet om: a) årsregnskaberne for 2012, som efter sigende endnu ikke er tilgængelige på Sinosures websted, b) den relevante dokumentation vedrørende eksportkreditforsikring for to af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, herunder kontrakter, risikovurdering, korrespondance og bevis for betaling af præmier, c) specifikke oplysninger om den øverste ledelse, som er udpeget af Statsrådet, d) dokumentation for de elementer og fordele, der er nævnt i den fælles

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

bekendtgørelse fra 2004 udstedt af MOFCOM og Sinosure, bl.a. om godkendelse af begrænsninger, fleksible rentesatser og rentenedsættelser inden for præmieintervallet, e) dokumentation for langsigtede omkostninger og fortjeneste på eksportkreditforsikringsaktiviteterne og f) dokumentation for analyser af markedssituationen i solcelleindustrien.

(222) Kommissionen fik heller ikke mulighed for at kontrollere en række elementer i spørgeskemabesvarelsen vedrørende Sinosures operationer, herunder navnlig dens svar vedrørende risikovurderingen, den faktiske fastsættelse af præmiens størrelse og ansøgnings- og godkendelsesprocessen, idet Sinosure afslog at drøfte specifikke kontrakter med de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven. Sinosure kunne heller ikke præcisere eller forelægge dokumentation for visse uoverensstemmelser i de tal eller andre elementer, der indgik i spørgeskemabesvarelsen og svaret på mangelskrivelsen, som Kommissionen har påpeget.

(223) Den kinesiske regering og Sinosure søgte under kontrolbesøget og i den kinesiske regerings brev af 3. juni 2013 at retfærdiggøre dette manglende samarbejde ud fra fortrolighedshensyn. I denne henseende blev det i brevet forud for kontrolbesøget og den efterfølgende e-mailkorrespondance gjort meget klart, at Kommissionen krævede en meningsfuld kontrol og naturligvis ville tage alle nødvendige forholdsregler for at beskytte de fortrolige oplysninger, der indsendes eller blot fremlægges til inspektion, i overensstemmelse med dens forpligtelse til at beskytte sådanne oplysninger i henhold til de relevante strenge EU-bestemmelser. Med hensyn til de dokumenter, som Sinosure forsøgte at fremlægge efter afslutningen af kontrolbesøget, og som Sinosure ikke gav Kommissionen passende mulighed for at verificere, kan disse ikke tages i betragtning, da de blev udarbejdet specielt med henblik på undersøgelsen, og da Kommissionen ikke kunne efterprøve kildedokumenterne.

(224) I betragtning af den kinesiske regerings og Sinosures manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere en række elementer vedrørende Sinosures indrømmelse af eksportkreditforsikring til de samarbejdsvillige stikprøveudvalgte eksporterende producenter af den pågældende vare. Derfor er nogle af konklusionerne i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 baseret på de foreliggende faktiske oplysninger.

▼B

c) ***Sinosure er et offentligt organ***

(225) Undersøgelsen fastslog, at Sinosure er et offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), og WTO's relevante retspraksis ([1]), da Sinosure besidder, udøver eller har fået tildelt statslig myndighed. Den kinesiske regering udøver navnlig betydelig kontrol over Sinosure ([2]), og Sinosure udøver statslig myndighed i forbindelse med dets udførelse af offentlige funktioner.

(226) Kommissionen bemærker, at de aktiviteter, som Sinosure udfører inden for eksportkreditforsikring, er en integreret del af den bredere finansielle sektor, hvor det er fastslået, at staten griber direkte ind og fordrejer den normale funktion på det finansielle marked i Kina (jf. betragtning 185 ff.).

(227) Sinosure udfører regeringsfunktioner i sin rolle som den eneste officielle institution for eksportkreditforsikring i Kina. Det har således en monopollignende stilling på markedet for eksportkreditforsikring. Virksomheden bekræftede, at dette marked ikke er åbent, om end der er visse internationale konkurrenter, som indirekte driver forretninger i Kina.

(228) Regeringen har den fulde ejendomsret og finansielle kontrol over Sinosure. Sinosure er en statslig virksomhed, der ejes 100 % af Statsrådet. Den tegnede kapital på 4 mia. RMB stammer fra venturefonden for eksportkreditforsikring i overensstemmelse med statens budget. Dertil kommer, at staten i 2011 tilførte 20 mia. RMB gennem China Investment Corporation, den statslige investeringsfond ([3]). Vedtægterne foreskriver, at virksomhedens kompetente afdeling i erhvervsspørgsmål er finansministeriet, og kræver også, at virksomheden fremlægger finansielle og regnskabsmæssige rapporter samt en rapport om gennemførelse af budgettet til finansministeriet med henblik på undersøgelse og godkendelse.

(229) Med hensyn til regeringens kontrol har Sinosure i sin egenskab af statslig virksomhed ikke en bestyrelse. Hvad angår tilsynsrådet, udpeges alle medlemmerne af Statsrådet og udfører deres opgaver i henhold til den »midlertidige forordning om tilsynsråd i vigtige statsejede finansielle institutioner«. Den øverste ledelse i Sinosure udpeges også af regeringen. Virksomhedens årsberetning 2011 viser, at formanden for Sinosure er generalsekretæren for centralkomiteen, og den øverste ledelse er også medlemmer af centralkomitéen. Da Sinosure afslog at

([1]) Appellate Body report *US –Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)*, afsnit 317.

([2]) Appellate Body report *US –Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)*, afsnit 318.

([3]) Kilder: http://en.wikipedia.org/wiki/China_Export_ %26_Credit_Insurance_ Corporation og http://uk.reuters.com/article/2011/05/26/china-cic-sinosure-id UKL3E7GQ10720110526

▼B

fremlægge yderligere oplysninger om den øverste ledelse, kan det konkluderes, at forvaltningen styres direkte af regeringen, som direkte udpeger medlemmerne af tilsynsrådet og den øverste ledelse. På dette grundlag udøver den kinesiske regering betydelig kontrol over Sinosure.

(230) Sinosures udførelse af offentlige funktioner og politikker fremgår så klart og udtrykkeligt, at det kan konkluderes, at virksomheden er et direkte udtryk for regeringens politik. Sinosures årsrapport for 2011 indeholder en række erklæringer i denne forbindelse, nemlig: Sinosure udøvede »proaktivt den politiske funktion som eksportkreditinstitution... og fik en god start i det første år af den tolvte »femårsplansperiode«« (s. 4 årsrapporten for 2011); »fremme af erhvervsreformen styrkede Sinosures politiske funktion som eksportkreditforsikringsselskab. Centralkomitéens konference om økonomi lagde vægt på denne funktion og fastlagde klare krav til kreditforsikring, som lagde grunden for vores vækstmønster« (s. 5 årsrapporten for 2011); »I 2011 gennemførte Sinosure centralkomitéens og Statsrådets strategier, afgørelser og ordninger samt statslige politikker vedrørende diplomati, udenrigshandel, industri og finanser og udspillede til fulde sin politiske funktion og opnåede en hurtig vækst« (s. 11 årsrapporten for 2011); »Sinosure gennemførte til fulde den statslige politik »Special Arrangement for Export Financing Insurance for Large Complete-set Equipment« og opfyldte sine forpligtelser, der er fastlagt af staten« (s. 11 i årsrapporten for 2011).

(231) De institutionelle rammer og andre dokumenter, der udstedes af den kinesiske regering, som ligger til grund for Sinosures aktiviteter, er et yderligere bevis på Sinosures funktion som et offentligt organ og på, at det har bemyndigelse til at gennemføre regeringens politik. *Meddelelsen om gennemførelsen af strategien for fremme af handelen gennem videnskab og teknologi ved brug af eksportkreditforsikring (Shang Ji Fa [2004] nr. 368* af 26. juli 2004*)* blev udstedt af Sinosure og MOFCOM i fællesskab og regulerer stadig Sinosures aktiviteter. Et af målene i denne meddelelse er at fremme eksport af højteknologi og ny teknologi og produkter med en stor værditilvækst gennem yderligere anvendelse af eksportkreditforsikring. Meddelelsen giver udtrykkeligt Sinosure beføjelser til at støtte de vigtige eksportindustrier, der er angivet i fortegnelsen over kinesiske varer med højteknologi og ny teknologi fra 2006. Denne fortegnelse omfatter »solceller og solcellemoduler« blandt de støtteberettigede produkter, og de kan derfor anses for at være direkte støttet af Sinosure. Følgende fordele er fastsat i meddelelsen: En »grøn kanal«, dvs. en særlig støtte til produkter, der er omhandlet i fortegnelsen, som skal godkendes inden fem dage, hvis betingelserne for tegning er opfyldt, og den prioriterede godkendelse af begrænsningen af forsikringen; klagebehandling, som skal være afsluttet senest tre måneder efter modtagelse af

▼B

klagen; satsfleksibilitet, som består af de største præmienedsættelser inden for Sinosures flydende interval. Meddelelsen fastsætter også, at regionale og lokale handelsmyndigheder træffer yderligere foranstaltninger til støtte for produkter, der indgår i fortegnelsen. Ifølge meddelelsen tilpasser Sinosure tegningsmodellen baseret på de nationale industripolitikker og kendetegn for eksport af varer med højteknologi og ny teknologi og yder støtte til innovation og FoU-industrier, som modtager særlig støtte fra staten.

(232) Kommissionen er bekendt med andre dokumenter, som beviser, at Sinosure gennemfører direkte statslige politikker bl.a. til fordel for de eksporterende producenter. Den såkaldte *840-plan* er beskrevet i Statsrådets bekendtgørelse af 27. maj 2009 ([1]). Navnet henviser til brugen af 84 mia. USD i eksportforsikring, og det er en af de seks foranstaltninger, som blev iværksat af Statsrådet i 2009 for at stabilisere eksporteftерspørgslen som følge af den globale krise og den deraf følgende øgede efterspørgsel efter eksportkreditforsikring. De seks foranstaltninger omfatter bl.a. en forbedret dækning af eksportkreditforsikring, kortfristet eksportkreditforsikring til et beløb på 84 mia. USD i 2009 og en nedsættelse af præmien. Som det eneste politiske eksportkreditforsikringsselskab er Sinosure opført som forvalter af planen. Hvad angår nedsættelsen af forsikringspræmien, skulle Sinosure sikre, at den gennemsnitlige præmie for kortfristet eksportkreditforsikring blev reduceret med 30 % på grundlag af den samlede gennemsnitlige præmie i 2008.

(233) Den såkaldte 421-plan blev inkluderet i Notice on the issues to implement special arrangements for financing of insurance on the export of large complete sets of equipment, som blev udstedt i fællesskab af handelsministeriet og finansministeriet den 22. juni 2009. Dette var også en vigtig politisk støtte til Kinas »going out«-politik som reaktion på den globale finanskrise i 2009 og indeholdt 42,1 mia. USD til finansiering af forsikring til støtte for eksport af store komplette sæt af udstyr. Sinosure og nogle andre finansielle institutioner forvalter og sørger for finansieringen. Virksomheder, der er omfattet af dette dokument, kan nyde godt af præferentielle finansielle ordninger, herunder eksportkreditforsikring. Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejde var Kommissionen ikke i stand til at anmode om yderligere oplysninger om anvendelsen af denne bekendtgørelse. I mangel af beviser på det modsatte har Kommissionen grund til at tro, at solcelleudstyr og solcelleindustrien også er omfattet af dette dokument.

(234) Andre dokumenter, der viser den offentlige støtte til indrømmelse af kortfristet eksportkreditforsikring, omfatter to dokumenter vedrørende øget finansiel støtte til strategiske vækstindustrier, nemlig Statsrådets bekendtgørelse om dyrkning og udvikling til fremskyndelse af strategiske vækstindustrier, Guo Fa [2010] nr. 32 af 18.10.2010, afsnit 7, litra c), har til formål at

([1]) http://www.gov.cn/ldhd/2009-05/27/content_1326023.htm

▼B

tilskynde finansielle institutioner til at øge den økonomiske støtte. Gennemførelsesretningslinjerne for udvikling af vækstindustrier udstedt i fællesskab af alle ansvarlige ministerier (National Development and Reform Commission, Ministry of Commerce, Ministry of Science, Ministry of Industry and Information Technology, Ministry of Environmental Protection, Ministry of Finance, State Administration of Taxation, General Administration of Customs, General Administration of Quality Supervision, Inspection Intellectual Property Office) Guo Fa [2011] nr. 310 af 21. oktober 2011 henviser også specifikt i afsnit (Xxvii) til aktiv støtte i form af bl.a. eksportkreditforsikring til strategiske vækstindustrier. Disse strategiske vækstindustrier fokuserer på produkter, teknologier og tjenester til udvikling af det internationale marked, luft- og rumfart, avanceret fremstilling af udstyr, store beløb eller stimulering af indenlandske teknologipatenter og standardeksport af industrivarer fra vækstindustrier. Da der ikke foreligger beviser for det modsatte, er der grund til at tro, at også den pågældende vare, og de stikprøveudvalgte eksportører betragtes som »strategiske vækstindustrier« og er berettigede til de deraf følgende fordele.

(235) På grundlag af ovenstående elementer konkluderer Kommissionen, at Sinosure er et offentligt organ, da det har myndighed til at gennemføre regerings politik, er underlagt betydelig statslig kontrol og udøver offentlige funktioner.

d) ***Retsgrundlag***

(236) Retsgrundlaget for denne ordning er: Meddelelsen om gennemførelsen af strategien for fremme af handelen gennem videnskab og teknologi ved brug af eksportkreditforsikring (Shang Ji Fa [2004] nr. 368 af 26. juli 2004) udstedt i fællesskab af Sinosure og MOFCOM; the Export Directory of Chinese High and New Technology Products of 2006; den såkaldte 840-plan, der er inkluderet i Statsrådets bekendtgørelse af 27. maj 2009; den såkaldte 421-plan, der er inkluderet i Notice on the issues to implement special arrangements for financing of insurance on the export of large complete sets of equipment, udstedt i fællesskab af handelsministeriet og finansministeriet den 22. juni 2009; meddelelse om dyrkning og udvikling til fremskyndelse af strategiske vækstindustrier (Guo Fa [2010] nr. 32 af 18. oktober 2010), udstedt af Statsrådet og gennemførelsesretningslinjerne hertil (Guo Fa [2011] Nr. 310 af 21. oktober 2011).

e) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(237) Da Sinosure er et offentligt organ med offentlig myndighed og varetager statslige love og planer, udgør indrømmelse af eksportkreditforsikring til producenter af den pågældende vare et

▼B

finansielt bidrag i form af potentiel direkte overførsel af midler fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(238) Med hensyn til de lokale myndigheders nedsættelse af den præmie, som de eksporterende producenter betalte, udgør dette også en direkte overførsel af midler i form af et tilskud i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(239) Der er tale om en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 6, litra c), i det omfang, at Sinosure yder eksportkreditforsikring på mere favorable betingelser, end modtageren normalt ville kunne opnå på markedet, eller at Sinosure giver mulighed for forsikringsdækning, der ellers ikke ville være tilgængelig på markedet. Den eksporterende producent modtog en yderligere fordel i henhold til artikel 3, stk. 2, i form af en kontantrabat på en del af forsikringspræmien, som de lokale myndigheder i det område, hvor nogle af de eksporterende producenter har hjemsted, betalte til Sinosure.

(240) Bekendtgørelsen fra 2004 opregnede alle de fordele, som Sinosure og/eller de lokale myndigheder yder til virksomheder, der er optaget i fortegnelsen fra 2006, og i overensstemmelse med de nationale politikker. Undersøgelsen har vist, at de forsikringsaftaler, der er indgået mellem Sinosure og de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, og de lokale myndigheders nedsættelse af en del af præmierne, fuldt ud afspejler disse fordele. »Green Express«-behandling består af en forenklet og fremskyndet behandling i forbindelse med at give dækning og afvikle fordringer med en hurtig vurdering af tabet og en efterfølgende fremskyndet udbetaling til kunden.

(241) Undersøgelsen viste også, at de foranstaltninger, der er truffet som følge af den finansielle krise i 2009, og som er forklaret i 840-planen og i 421-planen og senere i foranstaltningerne fra 2011 til fordel for strategiske vækstindustrier, gav de eksporterende producenter væsentlige fordele. Disse foranstaltninger øgede adgangen til forsikringer og reducerede yderligere den præmie, som Sinosure opkrævede, trods den vanskelige økonomiske situation og de stærkt øgede risici for Sinosure i arbejdet med forsikringer, og de afspejles fuldt ud i Sinosures forsikring til de eksporterende producenter. Navnlig viste undersøgelsen, at de betingelser og den præmie, der opkrævedes i de relevante år, der dækker UP, er stort set uændrede eller er blevet forbedret, trods stigningen i refusionskravene for misligholdelse, som Sinosure har udbetalt, og den betragteligt forværrede situation i solcellesektoren.

(242) For at fastslå, om der forelå en fordel, undersøgte Kommissionen først, i hvilket omfang Sinosures præmier dækker udgifterne til kortsigtet eksportkreditforsikring. Sinosure fremsatte en påstand på grundlag af punkt j) i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, som betragter levering af eksportkreditforsikringsordninger til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen at sådanne ordninger, som et »forbudt« eksportsubsidie i henhold

▼B

til aftalens artikel 3, stk. 1, litra a). I sin besvarelse af spørgeskemaet henviste Sinosure blot til overskud og tab i løbet af de sidste fem år og konkluderede, at da det generelt havde overskud i denne periode, udgjorde kortfristet eksportkreditforsikring til de eksporterende producenter ikke et subsidie i henhold til WTO's subsidieaftale. Som forklaret ovenfor (se betragtning 221 og 222) opfordrede Kommissionen Sinosure til at levere specifikke oplysninger og dokumentation vedrørende den langsigtede rentabilitet af virksomhedens eksportkreditforsikringsvirksomhed, herunder præmieindtægter og driftsomkostninger samt tab ved gennemførelsen af ordningen i overensstemmelse med WTO's subsidieaftale. Sinosure undlod imidlertid at fremlægge de dokumenter og oplysninger, der blev anmodet om under kontrolbesøget, og insisterede på, at de overordnede rentabilitetstal fremgik af de reviderede årsregnskaber.

(243) Kommissionen bemærker, at selv hvis den blot forlod sig på Sinosures årsrapporter uden at kunne verificere tallene og de elementer, der er indeholdt i disse rapporter, ville den ikke være i stand til at konkludere, om Sinosure har opnået langsigtet fortjeneste på sin eksportkreditforsikringsvirksomhed, som svarer til »ordningen« i punkt j). Sinosure udfører en række aktiviteter i tilknytning til eksportkreditforsikring, og de tal og data, der fremgår af årsrapporten, er konsoliderede data for alle disse aktiviteter, og der findes ikke nogen præcis fordeling af hver enkelt af disse aktiviteter. I nogle af årsrapporterne (men ikke den nylige) ser det ud til, at den kortfristede eksportkreditforsikring er langt den vigtigste aktivitet for Sinosure, men der gives ingen nøjagtige procentsatser. Da Sinosure nægtede at fremlægge de ønskede oplysninger og beviser, udelukkende hvad angår sidstnævnte aktiviteter, der er nødvendige for at foretage en analyse af »ordningen« under punkt j) i bilag 1 til subsidieaftalen, er Kommissionen nødt til at basere sine undersøgelsesresultater på de foreliggende oplysninger.

(244) Kommissionen bemærker indledningsvis, at ifølge artikel 11 i Sinosures vedtægter, opererer virksomheden på breakeven-niveau. Med andre ord søger Sinosure ifølge vedtægten ikke at maksimere sin fortjeneste, men sigter kun mod breakeven i overensstemmelse med dens funktion som det eneste officielle eksportkreditforsikringsselskab i Kina. Som forklaret ovenfor har oplysningerne i sagen vist, at de retlige og politiske rammer, inden for hvilke Sinosure driver virksomhed, kræver, at Sinosure gennemfører de statslige politikker og planer i medfør af sine offentlige politiske beføjelser. Blandt de udvalgte brancher og virksomheder, der får specifik støtte fra staten, har de eksporterende producenter haft fuld adgang til eksportkreditforsikring gennem Sinosure til præferencesats selv i kølvandet på den globale krise i 2009, og selv da solcellesektoren oplevede en hidtil uset krise, også i UP. Sinosure giver dermed solcellesektoren ubegrænset adgang til forsikringer, og den ekstremt lave forsikringspræmie afspejler ikke de faktiske risici i forbindelse

▼B

med forsikring af eksporten i denne sektor. På grundlag af alle de foreliggende oplysninger i sagen kan det allerede nu konkluderes, at det ikke kan udelukkes, at de præmier, der opkræves af Sinosure, sandsynligvis er utilstrækkelige til at dække de langsigtede aktiviteter, og faktisk forekommer dette sandsynligt.

(245) Da Sinosure ikke samarbejdede, tog Kommissionen supplerende oplysninger i betragtning til støtte for denne konklusion. Offentligt tilgængelige oplysninger viser klart, at Sinosure i realiteten allerede opererer i en situation med langvarige driftstab ([1]). Kommissionen analyserede også de relevante tal i resultatopgørelsen i Sinosures årsrapporter for perioden 2006 til 2011, som Sinosure indsendte for at begrunde de rentabilitetstal, der var angivet i spørgeskemabesvarelsen. Disse tal viser, at Sinosure medtog et betydeligt langsigtet driftstab fra den kombinerede forsikringsvirksomhed, som udelukker formueindkomst og andre indtægter. Mere specifikt udbetalte Sinosure forsikringsbeløb i hvert enkelt år mellem 2006 og 2011 (med undtagelse af 2010), der allerede (næsten) svarer til eller (langt) overstiger Sinosures indtjente nettopræmier. Hvis driftsomkostningerne og provisionsudgifterne også fratrækkes nettopræmierne, opstår der et endnu større tab. Tallene viser, at driftsunderskuddet på forsikringsvirksomheden er betydeligt i den samlede periode, til trods for den beskedne fortjeneste i 2010. Det fremgår af årsrapporterne, at de største bidragsydere til Sinosures samlede indtægter er investeringsafkast og andre indtægter, som ikke er relevante for at vurdere en eksportkreditforsikringsordnings bæredygtighed. Da kortfristet eksportkreditforsikring udgør broderparten af Sinosures aktiviteter, konkluderes det i mangel af beviser på det modsatte, at Sinosure led omfattende langsigtede tab som følge af eksportkreditforsikringsordningen.

Da Sinosure har tab på sin eksportkreditforsikringsordning, kan eksistensen af en fordel bestemmes ved at sammenligne de præmier, der betales af de eksporterende producenter, med dem, der er tilgængelige på markedet. Sinosure er det eneste officielle eksportkreditforsikringsselskab og har derfor fuld kontrol over hjemmemarkedet. I mangel af et sammenligningsgrundlag i Kina for sådanne instrumenter, og da det finansielle marked i Kina fordrejes af statslig indgriben, er det rimeligt at

([1]) http://www.stewartlaw.com/Article/ViewArticle/608, Stewart and Stewart, *How trade rules can help level the export financing playing field: New developments and a path forward for 2013*: »Sinosure, Kinas officielle eksportkreditforsikringsselskab, drives med et væsentligt akkumuleret tab for staten, hvilket indikerer, at dens støtte også er stærkt subsidieret« og »En gennemgang af Sinosures årsrapporter fra 2002 til og med 2011 viser et samlet driftstab på 3,3 mia. RMB«.

▼B

anvende en reference uden for Kina, dvs. præmier i en normal markedssituation. På dette grundlag, som beskrevet i afsnittet nedenfor om beregning af subsidiebeløbet, ligger præmierne under markedsniveauet, og der opnås en fordel.

(246) Ovennævnte subsidier er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a), da de ikke kan opnås uden eksport. Desuden er de også specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet adgangen er begrænset til visse virksomheder. Solceller og moduler opregnes udtrykkeligt i fortegnelsen fra 2006 over produkter med højteknologi og ny teknologi, hvilket er en forudsætning for at opnå den præferencebehandling, der er fastsat i bekendtgørelsen fra 2004. Dertil kommer, at et af Sinosures vigtigste mål er at gennemføre de nationale politikker og planer, herunder den 12. femårsplan for solcellesektoren. 840-planen og 421-planen omfatter også fordele for solcellesektoren og ganske få andre sektorer, der er fremhævet i disse planer (jf. betragtning 232 og 233). Solcellesektoren betragtes desuden som en af de tilskyndede industrier i henhold til beslutning nr. 40 og andre planlægningsdokumenter og love (jf. betragtning 207 og 208). Denne industri falder også ind under kategorien af de »strategiske industrier og vækstindustrier«, der nyder en række fordele i henhold til regeringens politik (se betragtning 102). De fleste eksporterende producenter har også formel status som virksomheder med højteknologi og ny teknologi, hvilket giver dem en række fordele på grund af regeringens gunstige politik.

(247) Det er derfor klart, at de fordele, som blev indrømmet af Sinosure eller de lokale myndigheder i form af refusion af en del af forsikringspræmien, ikke er tilgængelige for alle industrielle sektorer og alle virksomheder, men er begrænset til de sektorer og virksomheder, som specifikt opfylder betingelserne i de relevante offentlige støttepolitikker og deres underliggende dokumenter. Kommissionen konkluderer, at de fordele, der er indrømmet af Sinosure og/eller af de lokale myndigheder til producenterne af den pågældende vare, er specifikke som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Da der ikke var bevis for, at subsidiet er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), er fordelen også specifik, hvad dette aspekt angår.

f) ***Konklusion***

(248) Undersøgelsen viste, at seks grupper af eksporterende producenter i stikprøven havde fordel af eksportkreditforsikring fra Sinosure i undersøgelsesperioden.

(249) Sinosures levering af eksportkreditforsikring til solcelleindustrien betragtes som subsidiering, i det omfang præmierne ligger under markedspriserne.

▼B

(250) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør denne subsidiering betragtes som udligningsberettiget.

g) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(251) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Beregningen af fordelen svarer til situationen med lånegarantier. I henhold til grundforordningens artikel 6, litra c), anses fordelen for modtagerne at være forskellen mellem det præmiebeløb, som virksomhederne betaler for Sinosures kortsigtede forsikring, og det præmiebeløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for en tilsvarende eksportkreditforsikring, som den ville kunne opnå på markedet.

(252) Da Sinosures kortfristede eksportkreditforsikring er et resultat af regeringens politiske mål, og da Sinosure befinder sig i en monopolsituation på hjemmemarkedet i sin funktion som det eneste officielle eksportkreditforsikringsselskab, er der blevet beregnet en passende markedsreference ud fra metoden nedenfor. Som følge af den kinesiske regerings og Sinosures manglende samarbejdsvilje har Kommissionen endvidere måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne en egnet markedspræmie for den forsikring, der blev indrømmet producenterne af solcellemoduler.

(253) Kommissionen er af den opfattelse, at den mest hensigtsmæssige markedsreference, for hvilken der foreligger tilgængelige oplysninger, er præmiesatserne fra Export-Import Bank (»Ex-Im Bank«) i USA. Ifølge de offentligt tilgængelige oplysninger ([1]) er Ex-Im Bank den amerikanske forbundsregerings officielle eksportkreditforsikringsselskab og er selvfinansierende. Ex-Im Banks aktiviteter omfatter eksportkreditforsikringer og andre aktiviteter som f.eks. driftskapitalgarantier og lånegarantier (finansiering for køber). Bankens opgave er at skabe og støtte amerikanske job ved at støtte amerikansk eksport til internationale købere. Ex-Im Bank optræder som en offentlig bank for den amerikanske kongres. Der findes således en række lighedspunkter med Sinosure, og banken betragtes som en passende referenceinstitution.

(254) Referencepræmien er beregnet på grundlag af de faktiske gebyrer, der opkræves for eksport til OECD-lande for policer, der dækker den fulde omsætning, med 90 % dækning af det forsikrede beløb og en varighed på 120 dage. Den faktiske præmie er medianen for de fem forskellige kategorier af udenlandske købere, afhængigt af deres solvens og risiko for misligholdelse. Dette svarer til den nærmeste reference for beregning af den præmie, som producenterne af den pågældende vare ville skulle betale på markedet.

([1]) Kilde: http://en.wikipedia.org/wiki/US-Exim_Bank

▼B

(255) Fordelen blev beregnet ved anvendelse af oplysninger fra den kinesiske regering og tager hensyn til de beløb, der forsikres af Sinosure, og de gebyrer, der er betalt i UP for denne form for forsikring. De oplysninger, der var afgivet af de samarbejdsvillige virksomheder til Sinosure, blev ikke anvendt, da det stod klart, at den kinesiske regerings oplysninger var mere fyldestgørende (f.eks. indberettede ikke alle virksomheder deres Sinosure-police i spørgeskemaet eller oplyste herom under kontrolbesøget).

(256) Med hensyn til de lokale myndigheders refusion af en del af forsikringspræmien beregnes fordelen som omfanget af rabatter og tilskud, der blev indrømmet de stikprøveudvalgte virksomheder i UP.

(257) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Eksportgarantier og forsikringer

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,58 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,95 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Solar Group og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,71 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,50 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,39 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %

3.4.1.5. Fordele, som ydes gennem adgang til offshore-holdingselskaber og regeringens tilbagebetaling af lån

(258) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

▼B

3.4.2. *Tilskudsordninger*

3.4.2.1. Export product research development fund

(259) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.2.2. Subsidier til udvikling af »Famous brands« og programmet »China World Top Brands«

(260) Kommissionen konstaterede, at enkelte eksporterende producenter i stikprøven opnåede fordele af disse ordninger i UP. På grund af det ringe omfang af ydelser og fordele og deres ubetydelige indvirkning på subsidiemargenen, fandt Kommissionen det ikke nødvendigt at analysere, om ordningerne var udligningsberettigede.

3.4.2.3. Funds for outward expansion of industries i Guandong-provinsen

(261) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.2.4. Golden Sun-demonstrationsprogrammet.

a) ***Indledning***

(262) Det blev påstået i klagen, at producenterne af den pågældende vare har modtaget støtte under *Golden Sun-demonstrationsprogrammet* (»Golden Sun-ordningen«), som blev iværksat af den kinesiske regering i juli 2009. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at fire af eksportørerne i stikprøven havde modtaget direkte subsidier for den pågældende vare under dette program. Det fremgik endvidere, at en af de stikprøveudvalgte eksportører i 2011 var blevet valgt som leverandør af den pågældende vare for 70 % af den samlede kapacitet installeret af projektledere (dvs. virksomheder, der producerer og sælger elektricitet produceret med solcelleanlæg). Klagen indeholdt også oplysninger, der antydede, at Golden Sun-finansieringen ikke tildeltes efter gennemsigtige og konkurrencebaserede regler til projektledere.

b) ***Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende oplysninger***

(263) Kommissionen anmodede om oplysninger om Golden Sun-ordningen i spørgeskemaet, i mangelskrivelsen og under kontrolbesøget hos den kinesiske regering, men regeringen undlod at fremlægge disse oplysninger, som nærmere anført i betragtning 104 og 105.

(264) Hvad angår de oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet og mangelskrivelsen, har den kinesiske regering vedvarende fastholdt, at denne tilskudsordning ikke er beregnet til producenterne af den pågældende vare. Som følge heraf har den kinesiske regering undladt at afgive svar på en række spørgsmål vedrørende ordningen og fordelene for producenterne

▼B

af den pågældende vare ved at besvare »ikke relevant«. Den kinesiske regering har også undladt at indsende alle relevante love, forskrifter, administrative retningslinjer og andre retsakter, som der blev anmodet om i spørgeskemaet, og indgav således kun det vigtigste retlige grundlag.

(265) Ved starten af kontrolbesøget vedrørende Golden Sun-ordningen anmodede Kommissionen den kinesiske regering om at fremlægge alle bilagene til det allerede indsendte retsgrundlag, og spurgte, om regeringen havde til hensigt at forelægge supplerende officielle dokumenter om ordningen. Den kinesiske regering fremlagde de ønskede bilag, men svarede, at den ikke agtede at fremlægge eventuelle supplerende dokumenter. Kommissionen viste derefter den kinesiske regering et budget over de konkrete finansierede projekter og tilsvarende beløb, der ydes under denne ordning, som er udstedt af finansministeriet (»MOF«), og som var blevet indsendt af de samarbejdsvillige eksportører (MOF dokument nr. 965 [2010] af 2. december 2010). Tillæggene til dette dokument viste, at en af de stikprøveudvalgte eksportører modtog omfattende støtte fra Golden Sun til sine egne projekter og også i sin egenskab af leverandør af støtteberettiget udstyr til en række projekter, der blev finansieret under Golden Sun-ordningen. Repræsentanterne fra finansministeriet var under kontrolbesøget bekendt med dokumentet, og Kommissionen anmodede dem om at indsende alle tilsvarende budgetdokumenter fra finansministeriet for gennemførelsesperioden for Golden Sun-ordningen. Selv om finansministeriets repræsentanter erklærede sig principielt rede til at udlevere disse dokumenter, forelagde de dem aldrig for Kommissionen.

(266) Kommissionen viste også handelsministeriet de budgetdokumenter vedrørende Golden Sun-ordningen, som var udstedt af en provinsiel afdeling af finansministeriet og en kommune, og som en af de samarbejdsvillige eksportører havde indsendt, og anmodede den kinesiske regering om at indsende relevante lignende dokumenter (dvs. udstedt af provinser og kommuner) om ordningen. Den kinesiske regering svarede, at den ikke var i besiddelse af disse dokumenter, eftersom de vedrørte provinser og/eller kommuner, og kunne derfor ikke indgive dem.

(267) Ved brev af 3. juni 2013 gentog den kinesiske regering sin påstand om, at Golden Sun-ordningen ikke er beregnet til producenter af den pågældende vare, og præciserede, at selv om disse producenter kan have haft fordel af denne ordning, var det i deres egenskab af projektledere for elværker og ikke som producenter af solceller, da kun projektledere kan modtage støtte under denne ordning. Det påstås også i brevet, at Kommissionen kun anmodede om tre specifikt nævnte dokumenter, som

▼B

blev fremlagt af den kinesiske regering. Dette er ikke korrekt, da Kommissionen under kontrolbesøget anmodede om specifikke budgetdokumenter fra finansministeriet (hvilket også udtrykkeligt fremgår af Kommissionens brev af 23. maj 2013) og fra de lokale myndigheder, hvor de eksporterende producenter havde hjemsted (med henvisning til specifikke dokumenter, som de eksporterende producenter fremlagde), som den kinesiske regering besluttede ikke at fremlægge.

(268) Kommissionen anmodede også om specifikke oplysninger vedrørende Golden Sun-udbetalinger, som en samarbejdsvillig eksportør havde modtaget, hvor denne eksportør havde leveret den pågældende vare og modtog direkte betalinger fra regeringen. Den kinesiske regering var igen ikke i stand til at forklare situationen og fremlægge yderligere oplysninger under kontrolbesøget og kontaktede blot virksomhedens juridiske rådgiver, som angiveligt havde forklaret, at situationen var blevet afklaret med Kommissionens tjenestemænd under kontrolbesøget, hvilket ikke helt var tilfældet. Yderligere oplysninger om situationen fremgår af betragtning 276-278. Undersøgelsen fastslog, jf. forklaringerne i betragtning 275-278, at de samarbejdsvillige producenter i stikprøven faktisk direkte og indirekte har nydt godt af tilskud under Golden Sun-ordningen, herunder specielt til levering af den pågældende vare. Den kinesiske regerings holdning, i henhold til hvilken denne ordning ikke er til fordel for produktionen af den pågældende vare, er indiskutabelt blevet modsagt af beviser og oplysninger, der er blevet verificeret som led i undersøgelsen.

(269) Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere en række vigtige aspekter af Golden Sun-ordningen og de faktiske fordele for producenterne af den pågældende vare. Dertil kommer, at den kinesiske regering ikke fremlagde alle relevante dokumenter, herunder regnskabsdokumenter for Golden Sun-bevillinger udstedt af finansministeriet for de år, hvor ordningen gennemføres. Derfor er nogle af konklusionerne i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 baseret på de bedste foreliggende oplysninger.

c) ***Retsgrundlag***

(270) De vigtigste retsgrundlag er Notice concerning the Implementation of the Golden Sun Demonstration Programme af 16. juli 2009 og bilaget hertil, Golden Sun Demonstration programme Interim Measures for Financial Assistance Fund Management, dokument CaiJian nr. 397 [2009] udstedt af finansministeriet, ministeriet for videnskab, og den nationale energistyrelse; Circular regarding the Successful implementation to Assignments to The Golden Sun Demonstration Programme, dokument nr. 718 [2009]; Circular regarding the Successful Fulfilment of the Golden Sun Demonstration Programme 2010, dokument nr. 622 [2010]; Circular on Instructions on Finance Subsidy Budget Indexes for Construction Costs to The Golden Sun Demonstration Programmes 2010, dokument nr. 965 [2010] af 2. december 2010 udstedt af finansministeriet; Circular with respect to Distribution of the Budgetary Target for the Fiscal Subsidy Appropriated for The Golden Sun Programmes 2011, JCJ dokument nr. 336 af 1. september 2011 udstedt af Hebei Department of

▼B

Finance; Circular with respect to Distribution of the Budgetary Target for the Fiscal Subsidy Appropriated for The Golden Sun Programmes 2011, HCJ dokument nr. 135 af 8. november 2011 udstedt af Hengshui Municipal Finance Bureau.

d) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(271) Golden Sun-ordningen blev etableret i 2009 for at fremme den teknologiske udvikling og den planlagte udvikling i solcelleindustrien. De ansvarlige myndigheder for ordningen på centralt plan er finansministeriet, ministeriet for videnskab og den nationale energistyrelse. Bekendtgørelsen om gennemførelsen af Golden Sun-ordningen indeholder en række kriterier, som skal opfyldes for at være berettiget til støtte under denne ordning, herunder: a) at virksomhederne skal indgå i den lokale gennemførelsesplan for Golden Sun-demonstrationsprojekter, b) at virksomhederne har en installeret kapacitet på mindst 300 kWh, c) at projektet har en varighed på højst et år og en driftsperiode på mindst tyve år, d) at ejere af solcelleenergiprojekter har samlede aktiver på mindst 100 mio. RMB og en kapital på mindst 30 % af investeringsomkostningerne og e) at producenterne af integrerede systemer og det vigtigste udstyr til solcelleenergiprojekter skal udvælges via udbud. Støtteberettigede projekter kan modtage op til 50 % af de samlede investeringsomkostninger fra regeringen, mens dette loft hæves til 70 % for projektejere, der er bosat i afsidesliggende områder uden et etableret elforsyningsnet.

(272) Med hensyn til proceduren skal virksomheder, der ønsker at modtage støtte under ordningen, indsende deres ansøgninger og dokumentation til den relevante myndighed. Myndighederne med ansvar for budgetter, teknologi og energi på provinsniveau, som er ansvarlige for ordningen, fremlægger en fælles sammenfattende rapport for finansministeriet, ministeriet for videnskab og den nationale energistyrelse, som gennemgår de regionale projekter vedrørende tekniske programmer, etableringsbetingelser, finansiering og alle andre aspekter. Efter endelig godkendelse fra regeringen fordeler finansministeriet midlerne direkte til projektejerne og opbevarer de relevante dokumenter vedrørende godkendelse og udbetalinger.

(273) I praksis indsender projektledere ansøgninger om støtte til regeringen, når de har indgået en kontrakt med en eller flere leverandører af støtteberettiget solcelleudstyr (dvs. den pågældende vare). Ifølge den relevante lovgivning udvælges disse leverandører af støtteberettiget solcelleudstyr ved udbud. Den kinesiske regering har imidlertid ikke præciseret, hvordan den udvælger projektledere til de lokale gennemførelsesplaner for Golden Sun-demonstrationsprojekter, og hvordan disse projektledere dernæst udvælger leverandøren af det støtteberettigede solcelleudstyr. Den kinesiske regering og de interesserede parter har ikke bevist, at udvælgelsesproceduren er åben, gennemskuelig og ikkediskriminerende, idet de ikke har fremlagt den relevante dokumentation. Intet tyder på, at der er indkøbt udenlandsk

▼B

solcelleudstyr. En væsentlig del af det støtteberettigede solcelleudstyr er blevet leveret af en enkelt samarbejdsvillig producent, som indgår i stikprøven. Ud fra de foreliggende faktiske oplysninger konkluderer institutionerne derfor, at Golden Sun-ordningen er blevet anvendt til at skabe kunstig efterspørgsel efter varer fra udvalgte kinesiske producenter af den pågældende vare. Hvis regeringen mener, at projektet er støtteberettiget, vil det modtage støtte.

(274) Golden Sun-ordningen indrømmer et subsidie som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra den kinesiske regering, i form af støtte til producenter af den pågældende vare.

(275) Undersøgelsen fastslog navnlig, at en række samarbejdsvillige producenter i stikprøven direkte har modtaget tilskud under Golden Sun-ordningen til anlæg af solkraftanlæg i deres virksomheder. Disse tilskud til de stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producenter opvejer en del af de omkostninger, de ellers skulle afholde, og er derfor direkte knyttet til den pågældende vare.

(276) Undersøgelsen har desuden vist, at de stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producenter også har haft fordel af støtte under denne ordning med henblik på at levere den pågældende vare til ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere. Navnlig blev det under kontrolbesøget konstateret, at mindst én samarbejdsvillig eksporterende producent havde modtaget et betydeligt engangsbeløb direkte fra den kinesiske regering for alle 40 projekter, der finansieres under Golden Sun-ordningen, og hvortil virksomheden havde leveret den pågældende vare. Den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksporterende producent havde ikke indberettet dette beløb i sin spørgeskemabesvarelse. Finansministeriets cirkulære fra 2010 viste, at den samarbejdsvillige eksportør var blevet udvalgt til at levere den pågældende vare til en række ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere både i den private og den offentlige sektor. Kommissionen forsøgte at indhente oplysninger fra den kinesiske regering med hensyn til den direkte udbetaling til de samarbejdsvillige, stikprøveudvalgte eksportører, da det specifikt fremgår af artikel 13 i Interim Measures om Golden Sun-ordningen i bekendtgørelsen fra 2009, at tilskuddene betales direkte til projektlederen (dvs. ikke til leverandøren af solcelleudstyret), og den kinesiske regering bekræftede udtrykkeligt dette element under kontrolbesøget. Som forklaret ovenfor var den kinesiske regering under kontrolbesøget ikke i stand til at forklare, hvorfor en stikprøveudvalgt eksportør havde modtaget direkte tilskud. Ved brev af 3. juni 2013 begrænsede den kinesiske regering sine bemærkninger til ét ud af 40 projekter ved blot at erklære, at der havde foreligget en finansiel aftale mellem projektlederen og den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksporterende producent, idet virksomheden ikke havde tilstrækkelige midler til at betale den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige producent, og de var derfor enige om, at støtten skulle

▼B

udbetales direkte til den stikprøveudvalgte eksporterende producent. Denne udokumenterede og meget kortfattede forklaring vedrørte kun ét projekt, der omfatter den samarbejdsvillige eksportør i stikprøven, ud af de 40 projekter, der er opført i finansministeriets dokument, og er fuldstændig utilstrækkelig for Kommissionen til at afklare situationen.

(277) Den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør søgte i sit brev af 24. juni 2013 at begrunde, hvorfor den direkte betaling for de 40 pågældende projekter ikke var blevet indberettet, med at den udgjorde et »brugertilskud« til projektlederen og ikke til leverandøren. Denne eksportør bekræftede, at man havde modtaget den direkte engangssum i forbindelse med leverancer til de 40 projekter, der er opført i finansministeriets cirkulære, og tilføjede, at regeringen kan overføre midler direkte til leverandøren, og at formålet hermed er at sikre, at disse tilskud kun anvendes til de godkendte solcellesystemer og at lette kontrollen. Eksportøren fokuserede imidlertid sin besvarelse på et projekt, for hvilket der blev indsamlet dokumentation under kontrolbesøget, og ignorerede de øvrige 39 projekter, for hvilke virksomheden havde modtaget direkte støtte fra Golden Sun-ordningen. Skønt eksportøren beviste, at støtten til dette specifikke projekt var blevet bogført som et tilgodehavende og ikke som forudbetaling af offentlig støtte, blev der ikke fremlagt andre beviser om den faktiske gennemførelse, hverken af dette eller af de andre projekter, herunder om levering af den pågældende vare, som der var ydet støtte til. Eksportørens forklaring kastede heller ikke lys over den manglende sammenhæng mellem direkte udbetalinger af offentlig støtte og de relevante gennemførelsesregler, som er nævnt ovenfor, og som bestemmer, at beløbene normalt udbetales af den kinesiske regering til projektlederen og ikke til leverandøren af udstyret.

(278) Kommissionen mener, at den kinesiske regerings forklaring vedrørende den finansielle aftale mellem den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør og projektlederen ikke er overbevisende, da det virker underligt, at to private parter kan beslutte at tiltræde en ordning, der omfatter en handling foretaget af en regering (nemlig en direkte udbetaling fra regeringen til leverandøren, uanset artikel 13 i bekendtgørelsen fra 2009), uden at regeringen også er involveret og måske endog ikke var klar over det. Den kinesiske regering har undladt at fremlægge mere omfattende dokumentation og fremsætte bemærkninger til de direkte udbetalinger til leverandører og har besluttet at begrænse sit svar til kun 1 unavngivet projekt ud af de 40 projekter, der er gennemført af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven. Eksportørens forklaringer vedrører heller ikke regeringens bemærkninger om den vanskelige økonomiske situation

▼B

hos lederen af et projekt, som den kinesiske regering ikke omtaler nærmere. Endvidere kan erklæringerne fra eksportøren om muligheden for en direkte udbetaling og de grundlæggende principper herfor ikke bekræftes af andre kilder eller af den kinesiske regering.

(279) På baggrund af ovenstående begrænsede og modsigende bemærkninger fra den kinesiske regering og den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør er det eneste fællestræk og den konklusion, der kan drages, at den kinesiske regerings direkte udbetaling af engangsbeløbet til den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør var nødvendig for at sikre, at denne eksportør modtog betaling, da der var risiko for manglende betaling i forbindelse med projektlederens økonomiske vanskeligheder. Faktum er, at den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør ikke var i stand til at forklare, hvordan den havde anvendt engangsbeløbet fra regeringen, om solcelleudstyret i sidste ende var blevet leveret til projektlederne og hvilken pris, om nogen, projektlederne havde betalt for udstyret. Da der ikke foreligger anden dokumentation i sagen eller dokumentation, som på anden måde er rimeligt tilgængelig for Kommissionen, konkluderes det derfor på grundlag af grundforordningens artikel 28, at den engangssum som den samarbejdsvillige eksportør modtog, udgør et direkte tilskud som omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(280) Kommissionen konkluderer desuden, at der med tilskuddet til leverandørerne af den pågældende vare, enten som projektledere eller ved angivelig levering af solcelleudstyr til ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere, ydes en fordel i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2. I deres egenskab af projektledere kan producenterne af den pågældende vare med tilskud fra Golden Sun-ordningen spare installationsomkostningerne til solenergianlæg i deres egen virksomhed. Når producenterne af den pågældende vare leverer solcelleudstyr til ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere, beholder de tilskuddet fra Golden Sun-ordningen og behøver ikke faktisk at levere udstyret og/eller er beskyttet mod risikoen for manglende betaling fra de ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere. I sidstnævnte tilfælde opnår producenterne af den pågældende vare en betaling, som de ellers ikke ville have modtaget fra den ikke forretningsmæssigt forbundne projektleder.

(281) Denne subsidieordning er desuden specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til denne ordning til kun at omfatte visse projektledere, der opfylder en række kriterier i lovgivningen og mere specifikt til projektledere, der er involveret i solcellesektoren. Da hverken udvælgelsen af leverandøren af solcelleudstyret eller af projektlederne er baseret på åbne, gennemsigtige og ikkediskriminerende konkurrencebaserede procedurer, og da den kinesiske regering foretager direkte udbetalinger til leverandører af solcelleudstyr, er ordningen også specifik, da kun visse leverandører af solcelleudstyr faktisk kan få fordel heraf. Denne ordning opfylder ikke kravene om ikkespecificitet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske kriterier for

▼B

udvælgelse af virksomheder for at indgå i de lokale planer for gennemførelse af projekter og for de endelige projekter, der udvælges på grundlag af de forskellige tekniske og finansielle aspekter, ikke er objektiv og ikke finder automatisk anvendelse.

e) ***Konklusion***

(282) Golden Sun-ordningen er specifik subsidiering i form af tilskud. Det fremgår af undersøgelsen, at nogle af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven har nydt godt af disse subsidier.

f) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(283) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Golden Sun-demonstrationsprogrammet	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,24 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,09 %
JA Group	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,02 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,05 %

3.4.3. *Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter*

3.4.3.1. »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)

a) ***Indledning***

(284) Det blev påstået i klagen, at der findes særlig lovgivning fra 1991 om fremme af udenlandske investeringer i Kina gennem Foreign Invested Enterprise and Foreign Enterprise Income Tax Law (loven om beskatning af virksomheder med fremmed kapital og udenlandske indtægter) (»FIE-skatteloven«). Blandt fordelene for virksomheder med udenlandsk kapital (»FIE'er«) er der et subsidieprogram, der benævnes »to år gratis og tre år

▼B

til 50 %«, som indeholder bestemmelser om en fuldstændig fritagelse for direkte skatter i de første to år, hvor en FIE er rentabel, og for halvdelen af den gældende indkomstskat i de følgende tre år.

(285) Two free/three half-ordningen findes også i en anden variant for virksomheder, der anerkendes som virksomheder med ny teknologi og højteknologiske virksomheder, som er beliggende i visse udpegede områder. Fordelene ved denne variant af ordningen kan også anvendes efter 2013. Undersøgelsen viste, at en af de samarbejdsvillige eksportører (Yingli Hainan) har fordele under denne ordning, som startede i 2011 med fuldstændig skattefritagelse for årene 2011 og 2012 og 50 % skattenedsættelse i de følgende tre år.

(286) Kommissionen efterprøvede denne ordning under kontrolbesøget hos den kinesiske regering. Den kinesiske regering fremlagde dog ingen oplysninger om denne variant af two free/three half-ordningen. Ved brev af 3. juni 2013 påstod den kinesiske regering, at denne ordning ikke fremgik af klagen og ikke er en erstatning for varianten af two free three/half-ordningen for FIE'er, som fremgik af klagen, og som gælder uden geografiske begrænsninger. Kommissionen noterer sig disse forklaringer fra den kinesiske regering og forstår, at denne skattemæssige ordning formelt er et separat program i forhold til two free three/half-ordningen for FIE'er. Men da fordelene ved denne ordning vil fortsætte efter det påståede udløb af FIE-ordningen, er strukturen, arten og virkningerne af dens fordele de samme som under ordningen for FIE'er, og da den er blevet indberettet af en af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, mener Kommissionen, at den har en tæt sammenhæng med two free/three half-ordningen for FIE'er som en fortsættelse af den samme ordning, og at den bør udlignes. I denne henseende bemærker Kommissionen, at grundforordningens artikel 10, stk. 1, giver mulighed for en undersøgelse af eventuelle »påståede subsidier«, som blev identificeret af klageren, og henviser ikke til »påståede subsidieordninger«. Da begge ordninger i denne sag omfatter de samme subsidier, dvs. afkald på selskabsskat, er Kommissionen berettiget til at undersøge dem som et enkelt tilskud.

b) ***Retsgrundlag***

(287) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 8 i FIE Tax Law og artikel 72 i Implementation Rules of the Income tax Law of the People's Republic of China of Foreign-Invested Enterprises and Foreign Enterprises. Ifølge den kinesiske regering blev denne

▼B

ordning afsluttet ved vedtagelsen den 16. marts 2007 af Enterprise Income Tax Law (»EIT-loven«) fra 2008 på det femte møde i den 10. nationale folkekongres i Folkerepublikken Kina, navnlig artikel 57 i EIT-loven med en udfasning af fordelene indtil udgangen af 2012.

(288) Retsgrundlaget for den særlige two free/three half-ordning er dekret nr. 40 [2007] dvs. Notice of the State Council on the Implementation of Transitional Preferential Policies on Income Tax for High-tech Enterprise Set up in Special Economic Zone and Shanghai Pudong New District, baseret på artikel 57, stk. 3, i Kinas Enterprise Income Tax Law sammen med de administrative foranstaltninger til bestemmelse af virksomheder med højteknologi og ny teknologi.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(289) Kun produktive virksomheder med udenlandsk kapital, som forventes at operere i en periode på mindst ti år, er fritaget fra indkomstskat. Fritagelsen starter fra det år, hvor virksomheden begynder at give overskud, og gælder de to første år, hvorefter fritagelsen reduceres til 50 % af den gældende skattesats i de kommende tre år.

(290) For den særlige variantordning skal de støtteberettigede virksomheder også have anerkendt status som virksomheder med ny teknologi og højteknologi med den specifikke administrative certificering, dvs. virksomheder med vigtig intellektuel ejendomsret, som også opfylder de betingelser, der er beskrevet i artikel 93 i gennemførelsesforordningerne for Kinas EIT-lovgivning.

(291) Virksomheder, der ønsker at ansøge om denne ordning, skal indsende den årlige selvangivelse for selskabsskat samt tillæg og årsregnskaber til statens skatteadministration. Denne fremgangsmåde gælder også for den særlige variantordning.

(292) Den kinesiske regering påstod, at denne ordning gradvis er blevet udfaset siden ikrafttrædelsen af EIT-lovgivningen i 2008, og at ordningens fordele kan anvendes indtil udgangen af 2012. Den kinesiske regering har også anført, at der ikke er kommet nogen efterfølger til programmet for FIE'er, og skatteligningen af FIE'er er nu den samme som for andre skattepligtige virksomheder. Kommissionen bemærker, at denne skatteordning har medført fordele i UP, da flere solcelleproducenter har nydt godt af ordningen i UP. Det kan endvidere ikke udelukkes, at fordelene stadig er til rådighed under denne ordning, eller at en tilsvarende erstatningsordning er til rådighed eller vil blive vedtaget i fremtiden. Som nævnt ovenfor fremgik det af undersøgelsen, at der også findes andre varianter af »two free/three half«-ordningen, som fortsat giver fordele til solcelleproducenter. Det blev derfor konkluderet, at denne ordning stadig er udligningsberettiget.

▼B

(293) Den særlige variantordning blev benyttet af en af de samarbejdsvillige eksportører, nemlig Yingli Green Energy.

d) ***Konklusion***

(294) Denne ordning udgør et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som staten giver afkald på, hvilket giver de modtagende virksomheder en fordel.

(295) Denne subsidieordning er specifik, jf. artikel 4, stk. 2, litra a), idet lovgivningen, ud fra hvilken de bevilgende myndigheder opererer, begrænser adgangen til denne ordning til kun at gælde visse virksomheder, som betegnes som virksomheder med udenlandsk kapital og som opfylder de specifikke kriterier i den relevante lovgivning.

(296) I overensstemmelse hermed bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

(297) Variantordningen bør betragtes som et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, idet der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, hvilket har medført en fordel for modtagervirksomhederne.

(298) Denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), idet selve lovgivningen, ud fra hvilken de bevilgende myndigheder opererer, begrænsede adgangen til denne ordning til kun at gælde visse virksomheder og industrier, der er klassificeret som tilskyndede, som f.eks. solcelleindustrien. Ordningen er også specifik i henhold til artikel 4, stk. 3, da støtteberettigelsen er begrænset til bestemte områder.

(299) I overensstemmelse hermed bør variantordningen betragtes som udligningsberettiget.

e) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(300) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i UP. Den fordel, som modtageren har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til normal skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den reducerede gunstige skattesats. De udlignede beløb er baseret på tallene i virksomhedernes selvangivelse for 2011. Da den reviderede selvangivelse for skatteåret 2012 ikke forelå for nogen af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, er tallene for hele året skatteåret 2011 blevet taget i betragtning.

▼B

(301) Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i UP, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(302) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Two free/three half-ordningen

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,35 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,47 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,03 %

3.4.3.2. Nedsættelse af indkomstskat for eksportorienterede virksomheder med udenlandsk kapital

(303) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.3.3. Indkomstskattefordele for FIE'er baseret på geografisk beliggenhed

(304) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.3.4. Skattelempelse for FIE'er, der køber kinesisk udstyr

(305) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

▼B

3.4.3.5. Skattefradrag for FoU gennemført af FIE'er

a) ***Indledning***

(306) Det blev i klagen påstået, at FIE'er er berettiget til skattemæssig særbehandling af deres FoU-aktiviteter gennem et fradrag på 150 % af deres udgifter, hvis disse blev forhøjet med 10 % i forhold til det foregående år.

(307) Den kinesiske regering påstod, at denne ordning ophørte med vedtagelsen af EIT-lovgivningen i 2008, og at der ikke var nogen udfasningsperiode. Flere samarbejdsvillige eksportører i stikprøven berettede dog, at de har nydt godt af en lignende ordning under EIT-lovgivningen fra 2008, hvilket viser, at den præferentielle ordning med fradrag af FoU-omkostninger for FIE'er er blevet erstattet af en specifik ordning i 2008. Den kinesiske regering har ikke fremlagt yderligere oplysninger om skattefradraget på 150 % i sin besvarelse af spørgeskemaet eller i svaret på Kommissionens mangelskrivelse.

b) ***Retsgrundlag***

(308) Denne ordning er fastlagt i artikel 30, stk. 1, i EIT-lovgivningen og artikel 95 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law of the PRC (»EIT-gennemførelsesforordningen«) og Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises (Guo Ke Fa Huo [2008] No. 172) og artikel 93 i EIT-gennemførelsesforordningen sammen med bekendtgørelsen fra den statslige skatteforvaltning vedrørende spørgsmål om Enterprises Income Tax Payment of High and New Technology Enterprises (Guo Shui Han [2008] No. 985).

(309) I artikel 95 fastsættes det, at der indrømmes et yderligere fradrag på 50 % af FoU-udgifter, der er nævnt under punkt 1 i artikel 30 for sådanne udgifter til højteknologi og ny teknologi, således at de er omfattet af en afskrivning baseret på 150 % af omkostningerne til immaterielle aktiver.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(310) Som ovenfor bemærket fremlagde den kinesiske regering ingen relevante oplysninger om denne ordning i sine svar på spørgeskemaet og mangelskrivelsen. Denne ordning blev allerede udlignet i undersøgelsen vedrørende *coated finpapir* ([1]) og i undersøgelsen *om stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale* ([2]). De relevante lovbestemmelser viser rent faktisk, at denne ordning giver en fordel, som var begrænset til virksomheder, der anerkendes som virksomheder med højteknologi og ny teknologi. Disse virksomheder skal også afholde FoU-udgifter med henblik på at udvikle nye teknologier, nye produkter og nye

([1]) Betragtning 116 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 af 6. maj 2011 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af coated finpapir med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 128 af 14.5.2011, s 18).

([2]) Betragtning 226 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 af 11. marts 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 73 af 15.3.2013, s 16).

▼B

håndværk. Støtteberettigede virksomheder kan yderligere fratrække 50 % af deres FoU-udgifter i deres skatteforpligtelser. Også udgifter fra immaterielle FoU-aktiver giver støtteberettigede virksomheder ret til et fradrag på 150 % af de faktiske omkostninger, som disse virksomheder har afholdt.

(311) Undersøgelsen fastslog, at virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal indgive deres selvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb, som fordelen repræsenterer, er medtaget i både selvangivelsen og bilag V. Kun virksomheder, der har opnået det formelle certifikat, der anerkender dem som virksomheder med højteknologi og ny teknologi, er berettiget til denne ordning.

d) ***Konklusion***

(312) Denne ordning udgør et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i form af indtægter, som staten giver afkald på, hvilket giver de modtagende virksomheder en fordel.

(313) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte visse virksomheder, der formelt anerkendes som virksomheder med højteknologi og ny teknologi, og som afholder FoU-udgifter til at udvikle nye teknologier, nye produkter og nye håndværk.

(314) I overensstemmelse hermed bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

e) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(315) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den yderligere reduktion på 50 % af de faktiske udgifter til FoU for godkendte projekter. De udlignede beløb er baseret på tallene i virksomhedernes selvangivelse for 2011. Da den reviderede selvangivelse for skatteåret 2012 ikke forelå for nogen af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, er tallene for hele året skatteåret 2011 blevet taget i betragtning.

▼B

(316) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, er dette subsidiebeløb (tæller) blevet fordelt på de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i UP, fordi subsidiet ikke var betinget af eksportresultater og ikke blev ydet med henvisning til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(317) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Skattefradrag for FoU

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,10 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,49 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,02 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,29 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,33 %

3.4.3.6. Skattegodtgørelse for geninvestering af overskud fra FIE'er i eksportorienterede virksomheder

(318) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.3.7. Præferenceskat for FIE'er, der anerkendes som virksomheder med højteknologi eller ny teknologi

(319) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget fordele under denne ordning i UP, da virksomhederne havde fordel af den nye ordning, som erstattede denne præferencebehandling. De nærmere forhold er behandlet i punkt 3.4.4.8.

▼B

3.4.3.8. Skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter

a) ***Indledning***

(320) Denne ordning giver en virksomhed, der er anerkendt som en virksomhed med højteknologi eller ny teknologi, mulighed for at blive omfattet af en lavere indkomstskattesats på 15 % sammenlignet med den almindelige sats på 25 %. Denne ordning blev allerede fundet udligningsberettiget i undersøgelsen vedrørende *coated finpapir* og i undersøgelsen vedrørende *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*; den blev også fundet udligningsberettiget af de amerikanske myndigheder.

b) ***Retsgrundlag***

(321) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 28, stk. 2, i ETI-lovgivningen og Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises (Guo Ke Fa Huo [2008] No. 172) og artikel 93 i EIT-gennemførelsesforordningen sammen med bekendtgørelsen fra den statslige skatteforvaltning vedrørende spørgsmål om Enterprises Income Tax Payment of High and New Technology Enterprises (Guo Shui Han [2008] No. 985).

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(322) Denne ordning gælder for anerkendte virksomheder med højteknologi eller ny teknologi, der har brug for væsentlig støtte fra staten. Disse virksomheder har centrale uafhængige intellektuelle ejendomsrettigheder og skal opfylde en række krav: i) deres producenter er omfattet af varedækningen inden for højteknologiske områder med central statsstøtte, ii) de samlede udgifter til FoU skal udgøre en vis andel af de samlede salgsindtægter, iii) indtægter fra højteknologiske produkter og produkter med ny teknologi skal udgøre en vis andel af de samlede salgsindtægter, iv) det personale, der er beskæftiget med FoU skal udgøre en vis andel af det samlede personale og v) de øvrige forskrifter i administrative foranstaltninger for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi, er opfyldt.

(323) De virksomheder, der er omfattet af denne ordning, skal indgive deres selvangivelse og de relevante bilag. Det faktiske beløb for ydelsen er medtaget i både selvangivelsen og bilag V.

d) ***Konklusion***

(324) I overensstemmelse hermed bør ordningen betragtes som et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et tilskud i form af, at regeringen giver afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, hvilket har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Denne ordning giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

▼B

(325) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da de er begrænset til virksomheder, der modtager certificering som virksomheder med højteknologi og ny teknologi, og som opfylder alle kravene i de administrative foranstaltninger fra 2008. Endvidere er der ikke i lovgivningen eller af den subsidieydende myndighed fastsat objektive kriterier for, hvem der er berettiget til ordningen, og berettigelsen til subsidier er ikke automatisk, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(326) I overensstemmelse hermed bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

e) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(327) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som størrelsen af den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, efter fradrag af det beløb, der blev betalt med den reducerede gunstige skattesats. De udlignede beløb er baseret på tallene i virksomhedernes selvangivelse for 2011. Da den reviderede selvangivelse for skatteåret 2012 ikke forelå for nogen af de samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, er tallene for hele året skatteåret 2011 blevet taget i betragtning.

(328) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,42 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,35 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,13 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,86 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %

▼B

3.4.3.9. Favorabel indkomstbeskatning for virksomheder i den nordøstlige region

(329) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.3.10. Guangdong-provinsens skatteordninger

(330) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.4. *Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold*

3.4.4.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr

a) ***Indledning***

(331) Denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold til fordel for FIE'er eller nationale virksomheder ved import af vigtigt udstyr, som de bruger i deres produktion. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat som statstilskyndet projekt udstedt af de kinesiske myndigheder eller NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told. Denne ordning blev udlignet i antisubsidieprocedurer vedrørende *coated finpapir* og *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*.

b) ***Retsgrundlag***

(332) Retsgrundlaget for denne ordning er Circular of the State Council on Adjusting Tax Policies on Imported Equipment, Guo Fa No. 37/1997, Notice of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation on the Adjustment of Certain Preferential Import Duty Policies, Announcement of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation [2008] No. 43, Notice of the NDRC on the relevant issues concerning the Handling of Confirmation letter on Domestic or Foreign-funded Projects encouraged to develop by the State, No. 316 2006 of 22 February 2006 og Catalogue on Non-duty-exemptible Articles of importation for either FIEs or domestic enterprises, 2008.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(333) Denne ordning betragtes som et tilskud i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder var fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter. Den medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den lovgivning, i henhold til hvilken

▼B

den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til virksomheder, der investerer i bestemte aktivitetskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen, og som hører til den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i *kataloget for vejledning af erhvervsgrene i udenlandske investeringer og teknologioverførsel*, eller som er på linje med *kataloget over vigtige erhvervsgrene, varer og teknologier, som fremmes af staten*. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til denne ordning og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

d) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(334) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms og told for importeret udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede UP, blev fordelen afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.

(335) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,24 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,44 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,38 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,35 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,78 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,07 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,63 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %

▼B

3.4.4.2. Momsnedsættelse for FIE'er til køb af udstyr produceret i Kina

a) ***Indledning***

(336) Denne ordning åbner mulighed for en momsfritagelse for FIE'er ved køb af kinesisk udstyr. For at kunne drage nytte af fritagelsen, må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-støtteberettiget udstyr, og udstyrets værdi må ikke overstige en bestemt tærskel. Denne ordning blev udlignet i antisubsidieprocedurerne vedrørende *coated finpapir* og *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*.

b) ***Retsgrundlag***

(337) Retsgrundlaget er Provisional Measures for the Administration of Tax Refunds for Purchases of Domestically-manufactured Equipment by FIEs, Trial Measures for Administration of Tax Rebate from the Purchase of Chinese-made Equipment for Foreign-invested Projects og Notice of the Ministry of Finance og the State Administration of Taxation on the Cancellation of the Rebate Policy for Domestic Equipment Purchased by Foreign-invested Enterprises.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(338) Den kinesiske regering påstod i sit svar på Kommissionens antisubsidiespørgeskema, at denne ordning ophørte den 1. januar 2009, og henviste til *Circular of the Ministry of Finance and the State Administration of Taxation on the Discontinuation of the Rebate Policy on the Purchase of Domestically Manufactured Equipment by Foreign Investment Enterprises (CAISHUI{2008} No. 176)*. Men undersøgelsen havde vist, at adskillige eksporterende producenter i stikprøven opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden. De pågældende eksportører i stikprøven fremsendte detaljerede oplysninger vedrørende denne ordning, herunder størrelsen af den fordel, der opnås. I betragtning heraf konkluderedes det, at den kinesiske regering ikke fremlagde præcise oplysninger om denne ordning, og situationen for nogle eksporterende producenter viser, at dette program stadig fortsætter.

(339) Da den kinesiske regering ikke indsendte nogen de ønskede oplysninger, har Kommissionen baseret sig på de oplysninger, der blev afgivet af de eksporterende producenter i stikprøven.

(340) Denne ordning betragtes som et tilskud i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er var fritaget for indbetaling af moms, som ville være skyldig, hvis det ikke var tilfældet. Det medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til

▼B

FIE'er, som køber kinesisk udstyr og som hører til den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i *kataloget for vejledning af erhvervsgrene i udenlandske investeringer og teknologioverførsel*, eller som er på linje med *kataloget over vigtige erhvervsgrene, varer og teknologier, som fremmes af staten*. Desuden begrænser *Trial Measures for Administration of Tax Rebate from the Purchase of Chinese-made Equipment for Foreign-invested Projects* og *Notice of the Ministry of Finance* fordelene til FIE'er, der tilhører den tilskyndede kategori i *Guiding Catalogue of foreign invested industries* eller *Catalogue of advantageous foreign-invested industries in the Central and Western regions in China*. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til denne ordning og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet skattegodtgørelsen er betinget af brugen af indenlandske frem for importerede varer.

d) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(341) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms for indenlandsk udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede UP blev fordelen afskrevet over udstyrets levetid i henhold til virksomhedens normale regnskabspraksis.

(342) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Momsnedsættelse for FIE'er til køb af udstyr produceret i Kina

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,07 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,03 %

▼B

Momsnedsættelse for FIE'er til køb af udstyr produceret i Kina

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,15 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,05 %

3.4.4.3. Fritagelse for moms og afgifter på køb af anlægsaktiver under »Foreign Trade Development«-ordningen

(343) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.5. *Statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag*

3.4.5.1. Statslig levering af polysilicium mod utilstrækkeligt vederlag

(344) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.5.2. Statslig levering af ekstruderet aluminium mod utilstrækkeligt vederlag

(345) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.5.3. Statslig levering af glas mod utilstrækkeligt vederlag

(346) Undersøgelsen bekræftede, at virksomhederne i stikprøven ikke havde modtaget ydelser under denne ordning i UP.

3.4.5.4. Statslig levering af elektricitet

a) ***Indledning***

(347) Klageren påstod, at visse kinesiske producenter af polysilicium har draget fordel af billig elektricitet leveret mod utilstrækkeligt vederlag.

b) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(348) Undersøgelsen viste, at mange af de eksporterende producenter i stikprøven havde en forretningsmæssigt forbundet producent af polysilicium inden for deres virksomhedsgruppe. Det blev konstateret, at en af de stikprøveudvalgte grupper af eksporterende producenter, nemlig LDK Solar, regelmæssigt har modtaget betydelige tilskud til elafgiften fra det finansielle kontor i Xin Yu Economic Zone. Selv om virksomheden i dette tilfælde ikke direkte har fået fordel af el til en lavere pris end den normale markedspris, resulterede de betydelige rabatter fra det finansielle kontor i Xin Yu Economic Zone i sidste ende i en situation, hvor virksomheden opnåede fordele af leveringen af

▼B

billig elektricitet, som dermed er funktionelt identisk med statslig levering til priser under markedsniveau. Selv hvis rabatten betragtes som et tilskud, er foranstaltningen nært forbundet med klagerens påstand og er omfattet af undersøgelsen. Faktisk modtog den pågældende virksomhed i LDK-gruppen nærmest en fuldstændig tilbagebetaling af forfaldne elafgifter i UP.

(349) LDK Solar-gruppen modtog gennem sin forretningsmæssigt forbundne producent af polysilicium et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), idet de lokale myndigheder indrømmede subsidier til elafgifter, eller som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Dette er at betragte som et finansielt bidrag fra staten i form af levering af varer ud over almindelig infrastruktur, jf. grundforordningen. Alternativt er der tale om en direkte overførsel af midler.

(350) LDK Solar opnåede en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, eftersom staten leverede elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag. Det er blevet fastslået, at denne eksportør på grund af subsidier til energiafgiften reelt opnåede en lavere sats end den sats, der er alment tilgængelig. Direkte overførsel af midler giver en fordel, fordi det er et ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud, der ikke findes på markedet.

(351) Subsidiet i form af levering af billig elektricitet ved hjælp af rabatter til en af producenterne i stikprøven er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da subsidiet til elafgifter kun blevet udbetalt til LDK. Subsidiet er også regionalt specifikt for visse virksomheder i Xin Yu Economic Zone. LDK's og den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje i forbindelse med rapporteringen af disse subsidier har ført til, at ovennævnte afgørelser er blevet truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

c) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(352) Subsidiebeløbet var lig med det rabatbeløb, der dækker UP.

(353) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Elektricitet til utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %

▼B

Elektricitet til utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	2,45 %
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	0,00 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,00 %

3.4.5.5. Indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

a) ***Indledning***

(354) Klageren påstod, at de kinesiske producenter af den pågældende vare fik brugsretten til jord fra den kinesiske regering mod utilstrækkeligt vederlag, idet den nationale eller lokale regering ikke indrømmer rettighederne på markedsvilkår.

(355) Den kinesiske regering hævdede, at der findes et standardiseret, regelbundet og konkurrencebaseret marked for jord, hvor brugsretten til jorden handles offentligt i overensstemmelse med lovgivningen for markedet for jord. Den kinesiske regering påstod også, at jord til industriel og kommerciel brug skal erhverves ved kompensation for brugsretten på det åbne marked ved udbud, auktioner og konkurrence og »*uanset antallet af bud eller den oprindelige pris, er den pris, der oprindeligt blev betalt, repræsentativ for den markedspris, som bestemmes ved frit udbud og efterspørgsel på markedet*«. Den kinesiske regering påstod desuden, at overførsel af brugsretten til jord via udbud, auktioner og notering ikke må omfatte begrænsninger, der påvirker en fair konkurrence.

(356) Den kinesiske regering fremlagde ikke tal vedrørende de faktiske priser for brugsrettigheder til jord og de oprindelige jordpriser udarbejdet af regeringen. De oplysninger, som den kinesiske regering opgav vedrørende transaktioner af brugsrettigheder som krævet i spørgeskemaet, var ufuldstændige. Da regeringen korrigerede sin oprindelige besvarelse af spørgeskemaet under kontrolbesøget, blev det også bekræftet, at nogle af de indberettede transaktioner var underlagt en udbudsprocedure. Der forelå imidlertid ingen oplysninger om antallet af bud og forskellen mellem den oprindelige og den endelige pris, som der blev anmodet om i spørgeskemaet.

(357) Under kontrolbesøget bad Kommissionen den kinesiske regering fremlægge dokumentation for påstandene om, at overførsler af brugsret til jord i Kina tildeles gennem budrunder eller auktioner. Det bemærkes, at ifølge artikel 11 i *bestemmelserne om overdragelse af brugsretten til statsejet byggejord gennem udbud, auktioner og notering* udsteder den ansvarlige statslige myndighed en offentlig bekendtgørelse, når udbud, auktioner og notering finder sted. På dette grundlag anmodede Kommissionen om alle offentlige meddelelser, som var underlagt disse procedurer, med henblik på at indsamle og efterprøve de oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet. Den kinesiske regering fremlagde ingen af disse meddelelser og hævdede, at

▼B

»*de ikke længere findes*«. Kommissionen var derfor ikke i stand til at kontrollere oplysningerne om transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord for de eksporterende producenter i stikprøven.

(358) Kommissionen underrettede den kinesiske regering om, at den havde til hensigt at anvende bestemmelserne i artikel 28 i forordning (EF) nr. 597/2009 med hensyn til denne subsidieordning, og da den kinesiske regering i sit svar på Kommissionens brev af 23. maj 2013 ikke gav en tilfredsstillende forklaring eller nye beviser vedrørende dette spørgsmål, måtte Kommissionen basere sine undersøgelsesresultater på de bedste foreliggende faktiske oplysninger, i dette tilfælde på oplysninger afgivet af de eksporterende producenter i stikprøven og andre offentligt tilgængelige oplysninger.

(359) Kommissionen bad også den kinesiske regering fremlægge sine synspunkter om mulige referencer ud fra den antagelse, at der ikke findes nogen markedspris for jord i Kina. Selv om dette kun var en antagelse og på ingen måde var et resultat eller en konklusion på det tidspunkt, hvor spørgeskemaet blev sendt til den kinesiske regering, gav den kinesiske regering udtryk for det synspunkt, at formodningen var forkert, og anførte ingen konkrete oplysninger om mulige referencer. Den kinesiske regering meddelte kun, at *»i det omfang, der skal anvendes en benchmark, bør det være de priser, som de kinesiske virksomheder, som ikke er begunstigede, skal betale for tilsvarende jord«*. Da den kinesiske regering ikke oplyste, hvilke industrier, der ikke er »begunstigede« og heller ikke fremlagde oplysninger om de priser, som disse industrier betaler for industriel jord i Kina, var Kommissionen ikke i stand til at vurdere, om de udgør en egnet reference. I denne forbindelse bemærkes det, at Kommissionen i de tidligere undersøgelser vedrørende *coated finpapir* og *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale* fandt, at denne indrømmelse af brugsrettigheder til jord til disse industrier heller ikke overholder markedsprincipperne.

b) ***Retsgrundlag***

(360) Levering af brugsrettigheder i Kina hører under Land Administration Law i Folkerepublikken Kina.

c) ***Resultaterne af undersøgelsen***

(361) Al jord er ifølge artikel 2 i Land Administration Law statsejet, idet jord ifølge den kinesiske forfatning og relevante lovbestemmelser tilhører befolkningen i Folkerepublikken Kina. Jord kan ikke sælges, men rettighederne til brug af jorden kan tildeles i henhold til lovgivningen. De statslige myndigheder kan tildele sådanne rettigheder gennem offentlige budrunder eller ved auktion.

(362) De samarbejdsvillige eksporterende producenter har indberettet oplysninger om den jord, de råder over, samt de fleste af de relevante kontrakter/certifikater vedrørende brugsretten til jord, men den kinesiske regering har kun fremsendt meget begrænsede oplysninger om priserne på rettigheder til brug af jord.

▼B

(363) Som nævnt ovenfor hævdede den kinesiske regering, at rettighederne til brug af jord i Kina tildeles gennem budrunder eller auktioner. Dette fremgår også af artikel 137 i Folkerepublikken Kinas lov om fast ejendom.

(364) Det blev dog konstateret, at dette system, som den kinesiske regering beskriver, ikke altid fungerer sådan i praksis. Under kontrolbesøget hos de stikprøveudvalgte eksporterende producenter indhentede Kommissionen visse meddelelser fra de relevante myndigheder vedrørende overførsel af brugsrettigheder til jord. Mens en meddelelse specifikt begrænser de potentielle købere af brugsrettigheder til jord til solcelleindustrien ([1]), fastsætter en anden grænser for den pris, der oprindeligt blev fastsat af myndighederne, og giver ikke markedet mulighed for selv at bestemme prisen ([2]). Selve auktionen blev ikke anset for at skabe reel konkurrence, da kun en virksomhed i mange af de eksempler, der blev gennemgået under kontrolbesøget hos de eksporterende producenter, afgav bud (kun den stikprøveudvalgte solcelleproducent), og deres åbningsbud (den værdi, der var fastsat af det lokale Land Bureau) udgjorde derfor den endelige pris pr. kvadratmeter.

(365) Ovennævnte beviser er i modstrid med den kinesiske regerings påstande om, at de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, er repræsentative for den markedspris, som bestemmes på det frie marked ved udbud og efterspørgsel, og at overdragelse af brugsrettigheder via udbud eller auktioner ikke må omfatte begrænsninger, der påvirker en fair konkurrence. Det blev også konstateret, at nogle af de eksporterende producenter i stikprøven har modtaget tilbagebetalinger fra lokale myndigheder som kompensation for de (allerede lave) priser, de skal betale for brugsrettigheder til jord.

(366) Ud over de lave priser modtog nogle af de stikprøveudvalgte eksporterende producenter andre midler forbundet med køb af brugsrettigheder til jord, som forringede den faktiske pris, der blev betalt for brugsrettigheder til jord endnu mere.

(367) Resultaterne af proceduren bekræfter, at situationen vedrørende salg og køb af jord i Kina er uklar og ugennemsigtig, og at priserne ofte fastsættes vilkårligt af myndighederne. Myndighederne fastsætter priserne i henhold til vurderingssystemet for jord i byområder, hvor det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af industrigrunde ([3]).

([1]) Announcement on Bid Invitation for Assignment of Yangzhou Urban State-owned Construction Land for Industrial Use with Land Use Right (Plot Numbers 2008G017, 2008G018 and 2008G019), Yangzhou Municipal Land Resources Bureau, af 30. januar 2008.

([2]) Notice on transferring of state-owned Land Use Right (2009-02) in Tianwei udstedt af Baoding City Land Bureau, artikel 7.

([3]) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013, betragtning 116.

▼B

(368) Uafhængige offentligt tilgængelige oplysninger viser også, at jord i Kina stilles til rådighed til priser, der ligger under de normale markedspriser ([1]).

d) ***Konklusion***

(369) I overensstemmelse hermed bør den kinesiske regerings indrømmelse af brugsrettigheder til jord betragtes som et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som har medført en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 364-367 ovenfor findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og brugen af en ekstern reference (jf. betragtning 372) viser, at det beløb, som de stikprøveudvalgte eksportører har betalt for brugsretten til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris. Desuden udgør de lokale myndigheders tilbagebetalinger en direkte overførsel af midler, som medfører en fordel, idet de er ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som ikke findes på markedet. Subsidiet er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og c), eftersom den præferentielle adgang til industrijord er begrænset til virksomheder, der tilhører visse industrier, i dette tilfælde solcelleindustrien, og kun bestemte transaktioner var omfattet af en udbudsprocedure, priserne blev ofte fastsat af myndighederne, og regeringens praksis på dette område var uklar og ugennemsigtig. Situationen vedrørende jord i Kina er også behandlet i et arbejdsdokument fra IMF, som bekræfter, at indrømmelse af brugsrettigheder til jord til kinesiske virksomheder ikke overholder markedsvilkårene ([2]).

(370) Subsidiet betragtes derfor som udligningsberettiget.

e) ***Beregning af subsidiebeløbet***

(371) Det blev konkluderet, at situationen i Kina med hensyn til brugsrettigheder til jord ikke er markedsbaseret, og at der tilsyneladende ikke findes nogen private referencer overhovedet i Kina. En justering for omkostninger eller priser i Kina er derfor ikke mulig. Det konkluderes under disse omstændigheder, at der ikke findes et marked i Kina, og at brugen af en ekstern reference, jf. grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), til at måle fordelens omfang er berettiget. Eftersom den kinesiske regering ikke var samarbejdsvillig og ikke fremsatte nogen forslag til en ekstern reference, måtte Kommissionen anvende de tilgængelige oplysninger for at fastlægge en hensigtsmæssig ekstern reference. I den forbindelse anså man det for hensigtsmæssigt at anvende oplysninger om det særskilte toldområde Taiwan som en hensigtsmæssig reference. Disse oplysninger blev også anvendt i undersøgelser vedrørende *coated finpapir* og *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*.

([1]) George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043, af 7. november 2006, IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, april 2012, s. 12.

([2]) IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, april 2012, s. 12.

▼B

(372) Kommissionen er af den opfattelse, at jordpriserne i Taiwan udgør det bedste referencealternativ for de områder i Kina, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er beliggende. Størstedelen af de eksporterende producenter er beliggende i udviklede områder med et højt BNP i provinser med høj befolkningstæthed.

(373) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for det beløb, som hver virksomhed faktisk havde betalt (fratrukket tilbagebetalingen fra de lokale myndigheder) for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af den taiwanesiske reference.

(374) I denne beregning brugte Kommissionen den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Taiwan renset for kursnedskrivning og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter om brugsrettigheder til jord. Oplysningerne vedrørende priserne på industrijord blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan. Kursnedskrivningen og udviklingen i BNP for Taiwan blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger ved nuværende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF i World Economic Outlook fra 2011. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, blevet fordelt over UP ved hjælp af den normale løbetid for brugsrettigheder til erhvervsmæssig jord, dvs. 50 år. Dette beløb blev derefter fordelt over de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning i UP, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(375) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,31 %
Yingli Green Energy Holding Company og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,77 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,65 %
JingAo Group og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,31 %
Jiangxi LDK Solar Hi-tech Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	4,28 %

▼B

Brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Delsolar (Wujiang) Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	0,32 %
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	1,73 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	1,66 %

3.5. *Parternes bemærkninger Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger*

(376) Den kinesiske regering gjorde indsigelser mod, at visse oplysninger fra den endelige fremlæggelse af oplysninger blev citeret i visse medier og af visse interesserede parter efter fremlæggelsen. Kommissionen bemærker i den henseende, at den ikke offentliggjorde dokumentet. Men Kommissionen kan ikke kontrollere flere hundrede interesserede parters gøren og laden, efter at de har modtaget fremlæggelsesdokumentet. Hvis nogen af parterne havde besluttet at offentliggøre dokumentet eller give udtryk for deres holdninger til dokumentet, havde Kommissionen ingen mulighed for at hindre dette.

3.5.1. *Bemærkninger fra den kinesiske regering om påståede fejlagtige konklusioner i den endelige fremlæggelse af oplysninger*

(377) Den kinesiske regering hævder, at Kommissionen har overtrådt kravet om »rig mulighed« i artikel 12.1 i SCM-aftalen. Ifølge den kinesiske regering var de omfattende forlængelser af fristen, som Kommissionen indrømmede til besvarelse af spørgeskemaet (jf. betragtning 104), ikke tilstrækkelige til dette formål. Den kinesiske regering påstod endvidere, at »rig mulighed« i henhold til artikel 12.7 i antidumping- og antisubsidieaftalen også ville være »rig mulighed« i henhold til artikel 12.1 i SCM-aftalen for alle andre spørgeskemalignende dokumenter. Den kinesiske regering påstod også, at man først kunne nå ud til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, når stikprøven var afsluttet, hvorfor tidsfristen til bevarelse mellem modtagelsen af spørgeskemaet og afgørelsen om udtagning af stikprøven blev meningsløs. Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens »ønske« om at afslutte undersøgelsen hurtigt synes at have haft forrang for det »ufravigelige krav« om at yde rig mulighed i henhold til artikel 12.1. Kommissionen er ikke enig i disse påstande, idet den gjorde sit yderste for at yde den kinesiske regering god tid til at indsende sit svar til spørgeskemaet og mangelskrivelsen. Den kinesiske regering blev desuden underrettet om, at det ville være muligt at indsende de ønskede dokumenter indtil datoen for kontrolbesøget.

Kommissionen udelukkede ikke den kinesiske regering fra at afgive oplysninger i hele forløbet, og ved en række lejligheder blev den kinesiske regering mindet om muligheden for at anmode om høringer, hvor den kinesiske regering kunne fremlægge information og synspunkter. Det bemærkes, at ingen af de

▼B

oplysninger, som den kinesiske regering fremlagde i løbet af proceduren, blev afvist af hensyn til timingen. Den kinesiske regerings påstand om, at svarfristen mellem modtagelsen af spørgeskemaet og beslutningen om stikprøveudtagningen var meningsløs, er ikke korrekt. En stor del af det pågældende spørgeskema vedrørte den samlede subsidiering af den pågældende erhvervsgren/vare, og den kinesiske regering blev ikke på nogen måde forhindret af afgørelsen om at udtage en stikprøve i at indsamle oplysninger af generel karakter. Endnu vigtigere er det, at efter udvælgelsen af stikprøven havde den kinesiske regering stadig 43 dage til at indsamle oplysninger, der er specifikke for de eksporterende producenter i stikprøven. Kommissionen handlede i overensstemmelse med artikel 12.1 i SCM-aftalen og indrømmede den kinesiske regering rig mulighed for at fremlægge alle oplysninger, som den måtte finde relevante, dog under hensyntagen til, at en sådan forpligtelse ikke kan være tidsubegrænset, med henblik på at sikre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

(378) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen oprindeligt anmodede om detaljerede oplysninger om de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, og at der ikke var tale om »nødvendige oplysninger« i forbindelse med denne undersøgelse, der er baseret på stikprøver. I denne forbindelse bemærkes det, at på det tidspunkt, hvor spørgeskemaet for den kinesiske regering blev afsendt, var beslutningen om, hvorvidt der ville blive anvendt stikprøveudtagning ved denne procedure, ikke endelig. Efter at Kommissionen havde modtaget besvarelserne af stikprøvespørgeskemaet fra de kinesiske eksporterende producenter, og det var klart, at samarbejdet fra eksportørernes side var højt, og da det blev klart, at de stikprøveudvalgte eksportører ville samarbejde ved at besvare deres spørgeskemaer hensigtsmæssigt, insisterede Kommissionen ikke på fremlægning af virksomhedsspecifikke oplysninger om subsidiering fra eksporterende producenter uden for stikprøven. Kommissionen er derfor ikke enig i denne påstand.

(379) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen i dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger fejlagtigt anførte, at den kinesiske regering havde tilbageholdt visse oplysninger i spørgeskemabesvarelsen og en række efterfølgende bemærkninger. Dette er ikke korrekt. Som Kommissionen allerede i sit brev af 23. maj 2013 anførte, undlod den kinesiske regering at fremlægge de ønskede oplysninger om statsejede finansielle institutioner, dokumenter vedrørende Sinosure og indrømmelse af eksportkreditforsikring, dokumenter vedrørende Golden Sun-ordningen og oplysninger vedrørende indrømmelse af brugsrettigheder til jord.

(380) Ifølge den kinesiske regering havde Kommissionen ikke anvendt de foreliggende faktiske oplysninger som en mekanisme til at udfylde de manglende oplysninger som foreskrevet af paneler og i forbindelse med WTO-tvister ([1]), og havde i stedet *»anvendt ugunstige tilbageslutninger med karakter af straf og desuden misligholdt bestemmelserne i SCM-aftalen«*. Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen ikke benyttede de foreliggende faktiske oplysninger *»udelukkende med det formål at*

([1]) AO-rapport Mexico-Rice, afsnit 289 og 293. Panel-rapport, China-GOES, afsnit 7.296 og 7.302.

▼B

erstatte oplysninger, som måtte mangle, men som specifikt retsgrundlag for alle sine afgørelser vedrørende subsidier under fuldstændig tilsidesættelse af den betydelige mængde oplysninger indsendt af den kinesiske regering og de involverede finansielle institutioner, i de fleste tilfælde på grund af den påståede mangel på perfekte svar eller bevis for alle tal«. Det er dog ikke, hvad Kommissionen gjorde. Alle oplysninger, herunder planer og lovgivning indsendt af den kinesiske regering, blev taget i betragtning og analyseret, og konklusionerne er baseret på disse dokumenter, som blev fremlagt af den kinesiske regering, i de tilfælde, hvor disse dokumenter blev gjort tilgængelige, og verifikationen bekræftede, at de var fyldestgørende. De hyppige citater fra disse dokumenter, der underbygger konklusionerne, er et eksempel på, hvordan Kommissionen har behandlet de oplysninger, som den kinesiske regering havde indsendt. I betragtning 110 redegør Kommissionen klart for de enkeltsituationer, hvor de afgivne oplysninger ikke kunne tages for pålydende.

(381) Den kinesiske regering påstod endvidere, at Kommissionen modsagde sig selv, da den i den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod, at den i denne undersøgelse anmodede om transaktionsspecifikke oplysninger udelukkende med hensyn til eksportørerne i stikprøven, og andre steder i samme dokument erklærede, at »spørgeskemaet for regeringen ikke er begrænset til de stikprøveudvalgte eksportører«. Dette er ikke korrekt. Kommissionen modsagde ikke sig selv. Som allerede forklaret i betragtning 378 begrænsede Kommissionen sin oprindelige anmodning om fremlæggelse af virksomhedsspecifikke oplysninger til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter efter beslutningen om at anvende stikprøver. For at kunne vurdere udligningsberettigelsen for de angivelige subsidieordninger anmodede Kommissionen imidlertid også om andre oplysninger end de oplysninger, der vedrører de eksporterende producenter i stikprøven, f.eks. oplysninger om de finansielle markeder i Kina eller markedet for brugsrettigheder til jord. Det fremgår derfor, at »spørgeskemaet for regeringen ikke er begrænset til de stikprøveudvalgte eksportører«.

(382) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen tilsyneladende overså, at oplysninger ikke blot kan afvises, hvis de ikke er tilgængelige for kontrol. Kommissionen behandlede ikke oplysninger på denne måde i løbet af undersøgelsen. I intet tilfælde var »den manglende adgang til verifikation« den eneste grund til ikke at acceptere sådanne oplysninger fuldt ud. Når andre fremlagte oplysninger modsagde disse oplysninger, og den kinesiske regering samtidig ikke var i stand til at underbygge dem med nogen form for bevis, kunne sådanne oplysninger ikke tages for pålydende.

▼B

(383) Ifølge den kinesiske regering »erkendte« Kommissionen i betragtning 85 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gengivet i betragtning 117), at den kinesiske regering ikke kontrollerer bank- eller pengeinstitutter og ikke kan tvinge dem til at videregive oplysninger. Det skal bemærkes, at Kommissionen ikke har kendskab til en sådan udtalelse, og efter en gennemgang af teksten i betragtningen, forekommer det ikke at være tilfældet.

(384) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen tilsyneladende var enig med Kinas regering i, at den nationale lovgivning i forbindelse med en undersøgelse ikke kan afløses af kravene i EU's grundforordning eller aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Den kinesiske regerings sammenkædning med angiveligt fortrolige oplysninger er forfejlet. Kommissionen godtgjorde imidlertid (betragtning 117), at fremlæggelsen af et WTO-medlems kommunale love eller interne regler ikke kan fritage WTO-medlemmet fra dets forpligtelser til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, og i tilfælde af konflikter skal den kinesiske regering foreslå, hvordan oplysningerne kan fremlægges, så de kan kontrolles behørigt. Den kinesiske regering henviste til den situation, hvor en bankansat udførte en kreditrisikovurdering for en virksomhed i stikprøven, som et eksempel på at foreslå en metode til at kontrollere angiveligt fortrolige oplysninger og erklærede, at »Kommissionen stadig ikke var tilfreds«. Tværtimod var det, jf. betragtning 148, ikke et problem for Kommissionen at kontrollere dette specifikke dokument, og der blev fuldt ud taget hensyn til disse oplysninger i Kommissionens konklusioner. Der var dog tale om en ekstraordinær situation, hvilket desværre ikke var tilfældet for de fleste oplysninger af lignende art, som der blev anmodet om i denne undersøgelse.

(385) I den forbindelse fortsatte den kinesiske regering med at påstå, at »følsomme interne dokumenter« fra bankerne blev betragtet som relevante oplysninger i SCM-aftalen, og at den manglende fremlæggelse heraf ikke kunne føre til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen finder denne erklæring alt for omfattende og kan ikke se, hvordan en korrekt verifikation (foretaget med behørige fortrolighedsprocedurer) kan iværksættes i alle tilfælde, hvis sådanne dokumenter (herunder dokumenter om transaktioner med kunder) simpelthen tilbageholdes. I mangel af verifikationer kan de foreliggende faktiske oplysninger anvendes til at udfylde de manglende oplysninger.

(386) Den kinesiske regering påstod gentagne gange, at brevet forud for kontrolbesøget ikke indeholdt specifikke spørgsmål vedrørende kontrol og henviste til Kommissionens brev af 23. maj 2013, der benyttede denne ordlyd. I punkt 86 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gengivet som betragtning 118) erklærede Kommissionen imidlertid, at brevet forud for kontrolbesøget af 25. marts 2013 indeholdt en specifik og detaljeret liste over spørgsmål og dokumenter, der ville blive behandlet under kontrolbesøget, i fuld overensstemmelse med grundforordningens artikel 26, stk. 3, og WTO-reglerne. Fraværet af en liste over specifikke spørgsmål, der ikke har

▼B

noget grundlag i grundforordningen eller WTO-reglerne, er ikke en undskyldning for den kinesiske regering til ikke at samarbejde fuldt ud i forbindelse med kontrolbesøget.

(387) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen udviste en fuldstændig mangel på fleksibilitet under kontrolbesøget. Dette er en fejlfortolkning af fakta og af situationen før og under kontrolbesøget. Som allerede nævnt i punkt 88–90 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gengivet i betragtning 120-122) var Kommissionen fuldt ud og ubetinget fleksibel under kontrolbesøget. Desværre betød den kinesiske regerings forsøg på at fremlægge oplysninger, som det ikke var muligt at kontrollere inden for tidsplanen for kontrolbesøget, at disse oplysninger ikke kunne krydstjekkes og gives betydning som kontrollerede dokumenter. Den kinesiske regering mindede også Kommissionen om WTO's retspraksis fra *EF-laks*-panelet om, at spørgsmålet om, hvorvidt dokumenter kan »kontrolleres«, ikke altid kun afgøres af muligheden for kontrolbesøg, og hævdede, at Kommissionen ikke kan afvise oplysninger, blot fordi de ikke er til rådighed ved kontrolbesøget. Kommissionen bemærker, at sådanne oplysninger, der ikke kan verificeres under kontrolbesøget med hensyn til pålidelighed og nøjagtighed, må tillægges mindre vægt, end hvis de var blevet behørigt kontrolleret, og at dette undertiden forekom i den foreliggende sag.

(388) Den kinesiske regering anfægtede Kommissionens påståede praksis med ikke at godtage nye dokumenter og bevismateriale, som kræver verifikation efter afslutningen af det kontrolbesøg, som de tilhører. Som allerede forklaret i punkt 89 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gentaget i betragtning 121) er dette ikke og har aldrig været tilfældet. Det er rigtigt, at Kommissionen normalt ikke accepterer dokumenter som kontroldokumentation efter kontrolbesøgets afslutning, og det ikke længere er praktisk muligt at efterprøve disse dokumenter, men intet forhindrer den kinesiske regering i at indgive sådanne dokumenter skriftligt, hvilket faktisk var tilfældet i denne sag.

(389) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke havde gjort rede for begrundelsen for at anmode om de seks dokumenter, der henvises til i betragtning 122, og på dette grundlag var der ikke givet tilladelse til at verificere dem. Den kinesiske regering fremsatte allerede denne påstand i sit brev af 3. juni 2013, og Kommissionen besvarede den fuldt ud i betragtning 122. Det skal endnu en gang bemærkes, at alle disse dokumenter vedrører den pågældende erhvervsgren og endog især vedrører særlige subsidieordninger såsom de begunstigede låneordninger eller præferentielle skatteordninger. Det er derfor klart ud fra deres betegnelser og indhold, at de var relevante for undersøgelsen. Den kinesiske regering nægtede imidlertid ganske enkelt at besvare eventuelle spørgsmål herom under kontrolbesøget med henvisning til dokumentets irrelevans for proceduren som den eneste årsag.

▼B

(390) Den kinesiske regering påstod, at man ikke kunne fremlægge dokumentation for de oplysninger, der er givet i spørgeskemaet vedrørende procentdelen af lån, der ydes til den pågældende erhvervsgren, da disse oplysninger stammede fra bankerne, som er uafhængige virksomheder og ikke departementer under den kinesiske regering, og at Kommissionen burde kontrollere tallene hos bankerne. Den kinesiske regering henviste til de bestemmelser i loven om forretningsbanker, der fastsætter, at bankerne udøver deres virksomhed i overensstemmelse med loven (artikel 4), og at der ikke er nogen indgriben fra lokale regeringer eller offentlige myndigheder på forskellige niveauer, offentlige organisationer eller enkeltpersoner i bankernes drift (artikel 5). Faktum er, at den kinesiske regering fremsatte en erklæring i spørgeskemabesvarelsen uden overhovedet at kunne dokumentere den. De banker, som Kommissionen har forsøgt at kontrollere, var heller ikke i stand til at underbygge disse oplysninger med nogen som helst dokumentation. Hvis dette skal anses for acceptabel praksis, kunne den undersøgte part blot fremsætte erklæringer, som støtter deres sag, og den undersøgende myndighed ville skulle acceptere dem uden at have en chance for at kontrollere, om de svarer til virkeligheden. Dette er særlig vigtigt, når henses til, at de pågældende oplysninger er i modstrid med andre oplysninger i sagsakterne. Der er også andre artikler i loven om forretningsbanker, der forpligter bankerne til at udføre deres udlånsvirksomhed ud fra nationaløkonomiens og den sociale udviklings behov og i tråd med den statslige industripolitik (artikel 34). Som den kinesiske regering korrekt påpegede det i sine bemærkninger, skal bankerne udøve deres aktiviteter i overensstemmelse med loven, dvs. også med ovennævnte bestemmelser i artikel 34 i loven om forretningsbanker. Derfor blev denne formodede skelnen mellem regering og banker ikke dokumenteret.

(391) Den kinesiske regering påstod, at den fremlagde alle oplysninger om bankernes ejerskab, som den råder over. Den påstod desuden, at de anførte tal vedrørende bankernes ejerskab er de officielle tal fra CBRC, og at der således ikke var nogen grund til at tro, at de oplysninger, som den kinesiske regering havde fremlagt, var urigtige eller vildledende, og dermed anvende bestemmelserne i grundforordningens artikel 28. Disse påstande kunne ikke accepteres. Det bemærkes, at den kinesiske regering oprindeligt i sin besvarelse af spørgeskemaet hævdede, at den ikke er i besiddelse af oplysninger om ejerskab i bankerne. Først efter, at Kommissionen i mangelskrivelsen påpegede, at den kinesiske regering ifølge kinesisk lovgivning skal indhente sådanne oplysninger, fremlagde regeringen nogle oplysninger i denne henseende. Under kontrolbesøget nægtede medarbejderen fra CBRC at fremlægge dokumentation for tallene vedrørende bankernes ejerskab, nægtede at fremlægge informationskilden og forklarede ikke, hvor oplysningerne kommer fra. Det skal

▼B

også bemærkes, at den kinesiske regering ikke anfægtede det forhold, at mindst 5 andre banker, som blev nævnt ved navn af Kommissionen i den endelige fremlæggelse af oplysninger (jf. fodnoten i betragtning 127), er statsejede.

(392) Den kinesiske regering var uenig i udtalelsen i punkt 97 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gentaget i betragtning 129) om, at CBRC nægtede at besvare spørgsmål vedrørende de 10 største banker i Kina, da de ikke var indgivet skriftligt, og hævdede, at Kommissionen fejlfortolkede kendsgerningerne, idet den vigtigste grund til ikke at svare var, at da spørgsmålet ikke indgik i brevet forud for kontrolbesøget, havde de brug for tid til at forberede sig på det. Det er i virkeligheden den kinesiske regering, der misforstår de faktiske oplysninger om dette spørgsmål. Kommissionen insisterede ikke på et omgående svar, men CBRC afslog selv at undersøge spørgsmålet under påskud af, at det ikke var fremlagt skriftligt på forhånd. Hvis årsagen var, at der ikke var tilstrækkelig tid til at forberede svaret, kunne den kinesiske regering have indgivet besvarelsen senere under kontrolbesøget eller pr. e-mail (uden at Kommissionen ville kunne kontrollere det), som det er gjort med flere andre dokumenter. Den kinesiske regering ignorerede imidlertid dette.

(393) Den kinesiske regering påstod, at den fremlagde alle dokumenter vedrørende CBRC's etablering og mandat, som Kommissionen anmodede om i spørgeskemaet, og at eftersom Kommissionen ikke havde spørgsmål hertil i mangelskrivelsen og ikke anmodede om disse dokumenter i »listen over dokumenter, der skal forelægges inden kontrolbesøget« i bilag 2 til brevet forud for kontrolbesøget, følte den kinesiske regering sig ikke forpligtet til at fremlægge andre dokumenter. Dette er ikke sandt. Kommissionen anmodede om alle dokumenter, der var grundlag for CBRC's etablering og mandat, men den kinesiske regering fremlagde kun nogle af dem. Det var først på grundlag af erklæringen fra CBRC's repræsentant, at Kommissionen erfarede, at der også findes andre dokumenter i denne henseende. Faktisk var den kinesiske regerings besvarelse af spørgeskemaet i denne forbindelse ufuldstændig og misvisende, da den kinesiske regering (CBRC) klart havde kendskab til sådanne supplerende dokumenter, hvilket blev indrømmet af CBRC under kontrolbesøget.

(394) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen under kontrolbesøget rent faktisk ikke anmodede om statistikker og rapporter fra de banker, der ydede lån til de stikprøveudvalgte eksportører i UP. De påstod, at Kommissionen kun anmodede om den statistiske rapport for 2012, som Bank of China havde indsendt til CBRC, og at den pågældende embedsmand fra CBRC i den forbindelse måtte referere med den pågældende juridiske tjeneste, der er involveret, på grund af tavshedspligten. Dette er ikke

▼B

korrekt. Under kontrolbesøget gentog Kommissionen gentagne gange sine anmodninger fra spørgeskemaet og mangelskrivelse vedrørende statistikker fra alle banker, der ydede lån til de stikprøveudvalgte eksportører ([1]).

(395) Den kinesiske regering påstod endvidere, at klagerens henvisning i klagen til *coated finpapir-sagen*, hvor Kommissionen »på grundlag af ugunstige tilbageslutninger« konkluderede, at de statsejede forretningsbanker optrådte som offentlige organer, er en »udokumenteret påstand uden sammenhæng med arten og realiteten af et subsidie, der er ydet til de eksporterende producenter af den pågældende vare, og derfor ikke kan betragtes som tilstrækkeligt bevis« for finansielt bidrag fra en regering eller et offentligt organ, jf. artikel 11, stk. 2, i SCM-aftalen. For det første skal det understreges, at afgørelserne i *coated finpapir-sagen* ikke var baseret på ugunstige tilbageslutninger, men på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28, og der er ingen efterfølgende dom, der kan bekræfte den kinesiske regerings påstand om, at Kommissionens konklusioner i den forbindelse er baseret på »ukorrekt brug af de foreliggende faktiske oplysninger«. Tværtimod har Kommissionen draget lignende konklusioner vedrørende statsejede forretningsbanker i en anden antisubsidiesag om *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*, og også andre undersøgelsesmyndigheder er nået til den konklusion, at de kinesiske statsejede forretningsbanker er offentlige organer, især USA, i en konklusion, der blev stadfæstet af WTO's appelorgan ([2]).

(396) Den kinesiske regering påstod fortsat, at Kommissionen anmodede om visse oplysninger fra alle banker i Kina, og at det ikke var praktisk muligt for den kinesiske regering at fremlægge disse oplysninger for »over 3 800« banker. Kommissionen er uenig i denne påstand og henviser igen til mangelskrivelsen, hvori Kommissionen efter den kinesiske regerings besvarelse af spørgeskemaet begrænsede omfanget af de ønskede oplysninger til de banker, hvor den kinesiske regering er direkte eller indirekte aktionær ([3]).

(397) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionens erklæring om, at den tog hensyn til resuméet af de pågældende PBOC-cirkulærer fra webstedet, som blev forelagt i forbindelse med kontrolbesøget, er ukorrekt, og at dette er bevist ved punkt 133 i den endelige fremlæggelse af oplysninger (gentaget i

([1]) Der blev anmodet om bankernes statistikker under afsnit III.A.A i det oprindelige spørgeskema, s. 4 i bilag 1 til mangelskrivelsen og s. 7 i brevet forud for kontrolbesøget.

([2]) Appelorganets rapport *US-Anti-dumping and Countervailing Duties (China), afsnit 356*.

([3]) De bedes venligst give de oplysninger, som der allerede er anmodet om i spørgeskemaet, i alle tilfælde mindst dem, hvor den kinesiske regering er direkte eller indirekte aktionær.

▼B

betragtning 164). Dette er ikke korrekt. Betragtning 164 modsiger ikke indholdet af uddragene fra webstedet. Betragtningen tager højde herfor, men er også baseret på det faktiske indhold af cirkulæret, som den kinesiske regering hidtil ikke har påstået var ukorrekt.

(398) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen »har taget visse ord og sætninger ud af sammenhængen fra forskellige dokumenter«, havde fejlfortolket andre og forsøgt at binde dem sammen for at fastslå, at den kinesiske regering fremmer den erhvervsgren, der fremstiller den pågældende vare, eller fastslå, at statsejede forretningsbanker er offentlige organer. Regeringen påstår, at en »fuldstændig gennemlæsning« af disse dokumenter (planer, retningslinjer og afgørelser) ville vise, at Kommissionens undersøgelsesresultater mangler retsgrundlag og ikke er baseret på dokumentation. Dette er ikke korrekt. Kommissionen analyserede og tog alle dokumenter i betragtning, herunder dem, der er omhandlet i betragtning 102, i deres helhed på nøjagtig den måde, som den kinesiske regering anbefaler.

(399) Vedrørende beslutning nr. 40 påstod den kinesiske regering, at Kommissionen i dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysninger citerede herfra uden sammenhæng for at »fordreje den korrekte betydning«. Ifølge den kinesiske regering fremgår det af andre bestemmelser i beslutning nr. 40, at den er gearet til at fremme anvendelsen af vedvarende energikilder i stedet for at have solcellemoduler og solceller som mål for enhver forventet udviklingspolitik som anført af Kommissionen. Det er ikke korrekt, at Kommissionens henvisning til teksten i artikel V i beslutning nr. 40 var ude af sammenhæng. Kommissionen diskuterer ikke, hvorvidt et af formålene var udviklingen i anvendelsen af vedvarende energikilder. Faktum er, at Statsrådet i beslutning nr. 40 har identificeret industrien for nye energikilder og solenergi som prioriterede industrier, og at de derfor hørte under kategorien af tilskyndede projekter i *retningslinjerne for den industrielle omstrukturering*. Under hensyn til artikel 17, 18 og 19 i beslutning nr. 40 kan de finansielle institutioner kun yde lån til industrier og virksomheder, der hører til denne kategori. Dette er et klart tegn på, at solcelleindustrien, som bl.a. producerer solcellemoduler og solceller, er prioriteret.

(400) Den kinesiske regering påstod, at der ikke er nogen henvisning i Statsrådets afgørelse af 10. oktober til solcellemoduler og solceller eller til solcelleindustrien, og at en eventuel finanspolitisk støtte er blevet fremmet med henvisning til målene for brug af alternativ energi, som ikke har nogen indflydelse på udviklingen af modul- og solcelleproduktionen i almindelighed. Kommissionen er ikke enig heri. Det skal bemærkes, at Statsrådets beslutning ikke synes at tage sigte på at fremme anvendelsen af alternative energikilder. Ud fra titlen (Statsrådets afgørelse om hurtigere etablering og udvikling af strategiske vækstindustrier) og indholdet (bl.a. artikel 1, stk. 1, artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 2), er det klart, at målet er at støtte udviklingen af udvalgte industrisektorer (i dette tilfælde strategiske vækstindustrier). Dette bekræftes også af den omstændighed, at målene i denne afgørelse direkte vedrører strategiske vækstindustriers produktion og resultater (artikel 2, stk. 3). Der er også en klar

▼B

forbindelse i afgørelsen mellem strategiske vækstindustrier og solcelleindustrien, som bl.a. producerer solcellemoduler og solceller. For det første er der ingen tvivl om, at solcelleindustrien er et segment af industrien for alternativ energi, som i afgørelsens artikel 2 omtales som en industri, staten bør etablere og udvikle. For det andet tilhører de eksporterende producenter i stikprøven kategorien af højteknologivirksomheder, som er nævnt i afgørelsens artikel 2, stk. 2. Ligeledes nævner den 12. femårsplan solcelleindustrien blandt de strategiske industrier, og også den 12. femårsplan for den fotovoltaiske solenergiindustri bekræfter, at Statsrådets afgørelse »*nævner solenergiindustri som et vigtigt område inden for de strategiske vækstindustrier, som landet vil udvikle i fremtiden*« ([1]).

(401) Ifølge den kinesiske regering citerede Kommissionen den nationale plan for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling, men havde ikke kunnet henvise til et eneste sted, hvor denne forskrift definerer højteknologivirksomheder som omfattende virksomheder, der producerer solcellemoduler og celler, eller solcelleindustrien generelt. Ifølge den kinesiske regering fokuserer målene i retningslinjerne blot på at udvikle alternative energikilder for at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer. Kommissionen er ikke enig heri. Størstedelen af de undersøgte eksporterende producenter i stikprøven har fået tildelt certifikater som højteknologiske virksomheder eller virksomheder med ny teknologi, og på dette grundlag blev der ydet subsidier, som var begrænset til højteknologiske virksomheder eller virksomheder med ny teknologi (f.eks. skattefritagelser). Eksportørerne i stikprøven anvendte samme typer individuelle støtteprogrammer som dem, der er omtalt i denne plan.

(402) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens erklæring om, at Kinas lov om videnskabelige og teknologiske fremskridt indeholder en række foranstaltninger til støtte for strategiske industrier, herunder for solcelleindustrien, ikke er baseret på kendsgerninger, og at denne lovgivning ikke nævner solcelleindustrien eller strategiske industrier, samt at der ikke er noget grundlag for at påstå, at den pågældende vare er omfattet af denne lov. Dette er ikke korrekt. Grundlaget for denne erklæring omfatter bestemmelserne i artikel 18 og 34 i denne lov. I henhold til artikel 18 skal staten tilskynde og vejlede finansielle institutioner i at støtte udviklingen af erhvervsgrene med højteknologi eller ny teknologi. Ifølge artikel 34 skal de politikorienterede finansielle institutioner tilbyde særlig støtte til virksomheders projekter, som tilskyndes af staten. Solcelleindustrien hører under kategorien af industrier med højteknologi og ny teknologi og falder også ind under kategorien af virksomheder, hvis projekter tilskyndes af staten. Endvidere giver artikel 17 i samme lov tilsagn om skattemæssig særbehandling til bl.a. enheder, der er involveret i projekter, der er omfattet af de nationale videnskabelige og

([1]) Præamblen i den 12. femårsplan for solcelleindustrien.

▼B

teknologiske planer. Det fremgår tydeligt af betragtning 401, at solcelleindustriens virksomheders projekter hører under denne kategori. Det konkluderes, at der mindst er tre klare tegn på, at solcelleindustrien og de virksomheder, som producerer og eksporterer den pågældende vare, er omfattet af denne lov.

(403) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen har vurderet, at planer, beslutninger og love i Kina har samme retskraft og værdi, og dette er i strid med principperne om juridisk fortolkning, Kinas love og den kinesiske regerings argumenter. Ifølge den kinesiske regering har henvisningen til den generelle femårsplan og den specifikke plan for solcellesektoren intet bindende juridisk retsgrundlag, da der ikke er fremlagt bevis for, at planerne er juridisk bindende. Dette er ikke korrekt, idet den kinesiske regerings påstand om, at planerne ikke er bindende, ikke understøttes af andre foreliggende beviser. Det fremgår derimod tydeligt af den plan, som den kinesiske regering indsendte i spørgeskemabesvarelsen, at: »Denne plan blev udarbejdet og vedtaget af Den Nationale Folkekongres og er retsgyldig« ([1]). Den kinesiske regering anførte i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger: *»I henhold til kinesisk lov udgør grundloven, love, administrative regler samt lokale forskrifter og regler kinesisk lovgivning.«* Da planerne er retsgyldige, og da den kinesiske regering bekræftede, at love er kinesisk lovgivning, kom Kommissionen til den konklusion, at planen faktisk er juridisk bindende. I henhold til den forklaring, som den kinesiske regering gav under kontrolbesøget, stammer de sektorspecifikke og regionale femårsplaner fra den generelle femårsplan, og derfor havde Kommissionen intet grundlag for at behandle den sektorspecifikke femårsplan for solcellesektoren (2011-2015) anderledes end den generelle femårsplan.

(404) Den kinesiske regering citerer »Kommissionens retningslinjer om tilbagebetaling/refusioner« som et eksempel på et lignende ikkebindende dokument i EU-sammenhæng. Kommissionen antager, at den kinesiske regering henviser til »Kommissionens meddelelse om tilbagebetaling af antidumpingtold« (EFT C 127 af 29.5.2002, s. 10). Det er faktisk ikke korrekt at betegne disse retningslinjer som ikkebindende, da de binder Kommissionen i det omfang, at de ikke overtræder højere retsregler. Kommissionen har fastslået, at Kinas planer er juridisk bindende. Men selv hvis man forestiller sig, at dette ikke var tilfældet, er det klart, at nationale, sektorspecifikke og regionale planer, som stammer fra det højeste myndighedsniveau og beskriver regeringens politik med hensyn til økonomisk og industriel udvikling,

([1]) Den 12. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationaløkonomi og sociale udvikling, del XVI og kapitel 61.

▼B

vil have en høj beviskraft med hensyn til den faktisk ufravigelige karakter af deres erklærede mål. Det er ligeledes klart, at de kunne påberåbes af regeringen til at irettesætte enheder, der ikke gennemfører dem korrekt. De vil derfor stadig være yderst relevante for afgørelserne om statslig indgriben i økonomien og i ledelsen og kontrollen af visse erhvervsgrene.

3.5.2. *Parternes bemærkninger vedrørende præferentielle lån, anden finansiering og garantier i forbindelse med forsikringer*

(405) Den kinesiske regering påstod, at dens manglende svar på tillæg A ikke burde føre til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger, ifølge grundforordningens artikel 28. Hvis Kommissionen reelt havde til hensigt at undersøge påstandene i klagen om, at de kinesiske statsejede banker er offentlige organer, havde den ifølge den kinesiske regering ikke behøvet at fylde spørgeskemaerne med anmodninger om interne, følsomme, transaktionsspecifikke oplysninger om banker, hvoraf mange ikke på nogen måde er i statens besiddelse. I den forbindelse henviste den kinesiske regering til oplysninger vedrørende individuelle lån fra banker til de eksporterende producenter i stikprøven. Kommissionen er ikke enig i denne påstand. Formålet med de oplysninger, der anmodes om i tillæg A, er at efterprøve, om de kinesiske banker er offentlige organer, og om de har fået overdraget eller pålagt disse opgaver. Med undtagelse af oplysningerne om individuelle lån anførte den kinesiske regering ikke, hvilke andre ønskede oplysninger den betragtede som ikke relevante i den henseende.

(406) Der mindes om, at spørgsmålene i tillæg A vedrørte oplysninger om ejerskab af bankerne, bestyrelsens og aktionærernes sammensætning, referater af generalforsamlinger/ledelsesmøder, forbindelser mellem den øverste ledelse og de statslige myndigheder, sektoropdeling af lånene, udlånspolitik og risikovurdering i forbindelse med lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Den kinesiske regering påstod, at i forbindelse med offentlige organer var disse anmodninger *»tydeligvis urimelige«*, og omfanget af de ønskede oplysninger var for bredt. Den kinesiske regering påstod endvidere, at afgørelsen om »tærsklen« for, hvornår en enhed er et offentligt organ, skal foretages, før der overhovedet anmodes om disse oplysninger. Kommission er ikke enig. På grund af de høje standarder, der fastsættes af

▼B

WTO's appelorgan i DS 379 ([1]), er alle de ønskede oplysninger nødvendige, herunder konklusionerne om omfanget af regeringens engagement i det finansielle system. Beviser for, at enheder optræder på ikke-kommerciel vis, kan f.eks. være at påvise pålæggelse og overdragelse, hvis dette er kombineret med tegn på statslig indgriben. Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at da de stikprøveudvalgte eksporterende producenter først samarbejdede, besluttede Kommissionen at begrænse anmodningen om oplysninger vedrørende lån til disse virksomheder og drog ingen konklusioner af den kinesiske regerings manglende evne til at give andre oplysninger om individuelle lån, som oprindeligt blev ønsket. Alle andre anmodninger om oplysninger var dog fortsat relevante for undersøgelsen. Vedrørende den kinesiske regerings påstand om, at den ikke kunne have fremlagt visse af de oplysninger, der blev anmodet om i tillæg A, skal det bemærkes, at den kinesiske regering har nægtet at fremlægge hele tillæg A med undtagelse af en række banker. Ud fra ovenstående blev det konkluderet, at den kinesiske ikke fremlagde resten af de ønskede oplysninger inden for en rimelig periode.

(407) Den kinesiske regering påberåber sig WTO-appelorganets rapport om *US-varmvalset stål* (pkt. 99) ([2]) og hævder, at det ikke er praktisk muligt at imødekomme Kommissionens »urimelige« anmodninger om oplysninger, og at Kommissionens undladelse af at afhjælpe dette problem og at knytte de forskellige anmodninger til de faktiske bestemmelser, som de vedrører, betød, at Kommissionen ikke har handlet i god tro. Selv om den nævnte sag vedrører samarbejde fra eksportører i en antidumpingprocedure, accepterer Kommissionen, at det i forbindelse med offentlige spørgeskemaer i antisubsidiesager er nødvendigt at finde en balance mellem de ønskede oplysninger og den pågældende myndigheds praktiske mulighed for at fremlægge oplysningerne. Dette skal imidlertid vurderes i sammenhæng med alle de faktiske omstændigheder. Afgørelserne med hensyn til de statsejede bankers status i Kina som offentlige organer er allerede truffet i *coated finpapir-undersøgelsen* og undersøgelsen af *stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*, og i den foreliggende sag har ansøgeren fremlagt tilstrækkelige beviser for, at de statsejede banker fortsat var offentlige organer. Derfor burde den kinesiske regering have forventet en undersøgelse med vægt på fakta, hvis den ønskede at afvise denne påstand. Desværre fortsatte den kinesiske regering med at fremsætte påstande om, at den f.eks. kun havde ringe eller slet ingen oplysninger om statsligt ejerskab af bankerne (en yderst relevant faktor i afgørelsen om offentlige organer), som antydede, at den ikke handlede efter bedste evne og nægtede adgang til den nødvendige information. Dette er en

([1]) Appelorganets rapport *US-Endelig antidumping- og udligningstold på visse varer fra Kina.*

([2]) Appelorganets rapport *US-Varmvalset stål,* pkt. 99.

▼B

af de »begrænsede omstændigheder«, hvor artikel 12.7 i SCM-aftalen kan anvendes, jf. WTO-panelets rapport ([1]). Selv om Kommissionen er klar over, at dens anmodninger om oplysninger nødvendigvis var ret omfattende, er samarbejde desuden en tovejsproces, og den kinesiske regerings reaktion var oprindeligt blot at forlange forklaringer for, hvilke faktiske konstateringer anmodningerne vedrørte (hvilket ikke kan fastlægges på forhånd), snarere end at foreslå måder, hvorpå anmodninger om oplysninger kan tackles på en rimelig måde.

(408) Vedrørende kontrollen af Bank of Shanghai påstod den kinesiske regering, at det forhold, at kontrollen ikke fandt sted, ikke udgør en tilstrækkelig grund til at anvende de foreliggende faktiske oplysninger, og at det under alle omstændigheder er Kommissionens egen skyld, at kontrollen ikke fandt sted. Som svar bemærker Kommissionen, at den reelle situation i forbindelse med organisationen af kontrolbesøget hos Bank of Shanghai blev beskrevet i betragtning 111 og 112 i dokumentet med den endelige fremlæggelse af oplysningerne (gentaget i betragtning 143 og 144). Der var ingen ændringer i den faktiske situation med hensyn til denne kontrol, og Kommissionen er ikke enig i den kinesiske regerings fortolkning af disse kendsgerninger og fastholder, at den bestræbte sig på at gennemføre kontrolbesøget, men at dette ikke var muligt, da den kinesiske regering lagde hindringer i vejen. Den kinesiske regering påberåber sig WTO's panelrapport EC-Salmon ([2]), som konkluderede, at fraværet af et kontrolbesøg ikke udtømmer alle muligheder for at verificere dokumenter. I den foreliggende sag informerede den kinesiske regering Kommissionen om bankens disponibilitet til kontrolbesøg kun én arbejdsdag, før verifikationen af den kinesiske regering startede (efter en allerede forlænget frist for en sådan bekræftelse), hvilket udelukkede enhver mulighed for et kontrolbesøg, da aftalerne allerede var truffet og ikke kunne ændres. Under disse omstændigheder konkluderes det, at den kinesiske regering ikke handlede efter bedste evne, og Kommissionen kan ikke se, hvordan verifikationen under et kontrolbesøg kunne have været gengivet på anden måde.

(409) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke kan se bort fra de oplysninger, som HuaXia Bank fremlagde om strukturen i bankens ejerskab, blot fordi de ikke er »ideelle i alle henseender«. Kommissionen bemærker, at man ikke afviste disse oplysninger, fordi de ikke var ideelle i alle henseender. HuaXia Bank fremlagde, jf. betragtning 147, ingen oplysninger om statsligt ejerskab før kontrolbesøget, selv om Kommissionen allerede anmodede herom i det oprindelige spørgeskema. Efter at Kommissionen påpegede, at HuaXia Bank har visse statsejede aktionærer, fremlagde banken et dokument med oplysninger fra en ukendt kilde, og desuden modsagde dette dokument andre foreliggende oplysninger. Det var ikke muligt at acceptere disse oplysninger.

([1]) Panelrapporten *US-Endelig antidumping- og udligningstold på visse varer fra Kina, pkt. 16.9*.

([2]) Panelrapport, *EC-Salmon,* pkt. 7.358.

▼B

(410) For så vidt angår HuaXia Banks beslutning om kun at fremlægge nogle af kreditværdighedsvurderingerne, jf. betragtning 148, påstod den kinesiske regering, at Kommissionen modtog en rimelig forklaring på, hvorfor de øvrige vurderinger ikke kunne fremlægges. Kommission er ikke enig. Da Kommissionen klart i brevet forud for kontrolbesøget anførte, at disse dokumenter ville være omfattet af kontrolbesøget, var forklaringen om, at »de to risikovurderingsrapporter blev behandlet af andre afdelinger i banken, og at den ansvarlige ansatte ikke var til stede i øjeblikket«, ikke tilfredsstillende. Desuden fremsatte den kinesiske regering sin påstand, som den har gentaget mange gange i sine bemærkninger, om, at oplysningerne ikke kunne fremlægges af fortrolighedshensyn. Kommissionen bemærker, at der findes bestemmelser for behandlingen af fortrolige oplysninger i undersøgelser vedrørende udligningstold ([1]), og at de fleste af Kommissionens anmodninger om dette og andre emner under alle omstændigheder havde til hensigt at kontrollere snarere end at kopiere disse oplysninger. Under alle omstændigheder bemærker Kommissionen, at en streng anvendelse af »fortrolighedsprincippet« kan umuliggøre kontrollen af meget relevante oplysninger for undersøgelser vedrørende udligningstold. I sådanne situationer ville det blive umuligt at krydstjekke eksportørernes svar på mange spørgsmål og foretage uanmeldte besøg hos modtagerne af visse ordninger i tilfælde, hvor der ikke var tale om samarbejde fra eksportører, eller hvor en undersøgelse er udført på et samlet grundlag.

(411) Den kinesiske regering påstod, at EXIM Bank samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og at visse dokumenter, som Kommissionen havde anmodet om, ikke kunne tilvejebringes på grund af interne politiske regler, statshemmeligheder, tavshedspligt eller andre love. Den manglende fremlæggelse af disse dokumenter kan derfor ikke føre til anvendelsen af de foreliggende faktiske oplysninger. I henhold til loven om forretningsbanker kunne disse dokumenter ikke fremlægges af EXIM Banks embedsmænd under kontrolbesøget. I denne forbindelse og i modsætning til Kommissionens antagelse kan EU's antisubsidiegrundforordning og SCM-aftalen ikke træde i stedet for den nationale lovgivning i Kina. Den kinesiske regering påstod, at spørgsmål om højtstående embedsmænds politiske tilhørsforhold er irrelevante og indgribende. Kommissionen er ikke enig heri. Verdenshandelsorganisationens regler (som EU's grundforordning er baseret på) kan ikke »træde i stedet for« national lovgivning, men dette forhindrer ikke, at Kommissionen drager konklusioner, når sådan national lovgivning synes at stride imod rimelige anmodninger om oplysninger. Faktum er, at selv om EXIM Bank fremlagde visse svar i besvarelsen af tillæg A, afviste den at fremlægge bevis for næsten alle disse i form af kildedata eller enhver anden form for bevis. Disse oplysninger har derfor kun

([1]) Artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 (EUT L 188 af 18.7.2009).

▼B

værdi af mundtlige erklæringer, som ikke er understøttet af verificerede, skriftlige dokumenter. Hvis denne praksis blev accepteret, kunne EXIM Bank blot fremsætte nærmest vilkårlige oplysninger, og den undersøgte myndighed ville være nødt til at acceptere dem uden at kunne undersøge deres nøjagtighed.

Spørgsmålene om politiske tilhørsforhold og partienheder i EXIM Bank (og alle andre banker i denne sammenhæng) er yderst relevante med henblik på at fastslå, i hvilket omfang staten griber ind i bankens ledelse, i lyset af det kommunistiske partis særlige rolle i henhold til Kinas forfatning. Udover begrundelsen for disse spørgsmål, som Kommissionen anførte i betragtning 151, skal det også bemærkes, at alle organisationer, herunder private kommercielle foretagender i overensstemmelse med det kommunistiske partis forfatning skal etablere »primære particeller«, hvis virksomheden beskæftiger mindst tre partimedlemmer. Disse celler sikrer og overvåger gennemførelsen af partiets og statens principper og politikker og støtter generalforsamlingen, bestyrelsen, tilsynsrådet og ledelsen i udøvelsen af deres funktioner og beføjelser i henhold til lovgivningen ([1]). Den kinesiske selskabslov forpligter desuden alle kinesiske virksomheder til at oprette en kommunistisk particelle i deres struktur for at iværksætte partiets aktiviteter ([2]). Det kommunistiske parti i Kina er således bevisligt knyttet til den kinesiske regerings aktiviteter og til driften i alle former for virksomheder og institutioner i Kina; det er derfor berettiget at stille spørgsmål om partitilhørsforhold i den forbindelse.

(412) Den kinesiske regering fremsatte de samme påstande vedrørende ledelsens politiske tilhørsforhold og det kommunistiske partis rolle i banken i forbindelse med kontrolbesøget hos CDB. I denne forbindelse henviser Kommissionen til begrundelserne i betragtning 151 og 411. Den kinesiske regering påstod desuden, at CDB ikke kunne fremlægge de ønskede kreditrisikovurderingsrapporter af fortrolighedshensyn, og at den fremlagde en model til kreditvurdering samt et konkret eksempel på en risikovurdering, hvor virksomhedens navn var streget ud. Det bemærkes, at kreditvurderingsmodellen og kreditvurderingen af en ukendt virksomhed i en ukendt erhvervsgren ikke er et bevis for risikovurderingen af én af eksportørerne i stikprøven, sådan som Kommissionen havde anmodet om. Med hensyn til fortrolighedsspørgsmål henviser Kommissionen til forklaringen i betragtning 410.

(413) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens konklusion om, at de statsejede forretningsbanker er offentlige organer, er uforenelig med artikel 1.1 i SCM-aftalen, fordi Kommissionen ikke har baseret sine beregninger på nogen som helst beviser og ikke har givet en fyldestgørende analyse af sin konklusion om, at regeringens engagement i den kinesiske finansielle sektor er så omfattende, at bankerne skal følge de præferentielle politikker. Kommissionen er fundamentalt uenig i denne påstand. De uafhængige oplysninger, som er omhandlet i betragtning 162-168, viser, at bankerne iværksætter de præferentielle politikker,

([1]) Artikel 32 i det kommunistiske partis forfatning.
([2]) Artikel 19 i Folkerepublikken Kinas selskabslovgivning, http://www.china.org.cn/china/LegislationsForm2001-2010/2011-02/11/content_21898292.htm

▼B

hvilket også klart fremgår af adskillige kinesiske planer, love og politiske dokumenter, der henvises til i betragtning 102. Kommissionen gennemgik, analyserede og citerede en række dokumenter, som er offentliggjort af internationale organisationer som f.eks. WTO, Verdensbanken, IMF og OECD, som alle konkluderer, at den kinesiske banksektor er underlagt omfattende statslig indgriben, især hvad angår privilegerede modtagere af lån og rentefastsættelse.

(414) Den kinesiske regering anfægter relevansen af en række af de dokumenter, der er anvendt som de bedste foreliggende oplysninger, og som Kommissionen henviste til i forbindelse med konklusionen om, at de statsejede forretningsbanker er offentlige organer. Det skal indledningsvis påpeges, at Kommissionen kun måtte gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger, fordi den kinesiske regering ikke samarbejdede og nægtede at fremlægge de ønskede oplysninger.

(415) Den kinesiske regering påstod, at rapporten fra Deutsche Bank Research (»DB-rapporten«), som Kommissionen har nævnt i betragtning 161, beskriver en historisk situation i Kina og ikke kan give et positivt grundlag for at vurdere den kinesiske banksektor 7 år senere. For det første har den kinesiske regering ikke ret i sin påstand om, at rapporten giver et grundlag for at vurdere situationen »7 år senere«. Rapporten er fra 2007, og undersøgelsesperioden, som er den relevante periode for analysen af banksektoren i Kina i forbindelse med denne procedure, begynder i 2011. Rapporten vedrører således en situation fire år før den relevante periode. Dernæst er DB-rapporten ikke er det eneste dokument, som Kommissionen støtter sig til i sine konklusioner, men kun et udgangspunkt for Kommissionens analyse af den kinesiske banksektor og ejerstrukturen i særdeleshed. Desuden er de andre oplysninger, som Kommissionen henviste til med henblik på at fastslå ejerskabsstrukturen i den kinesiske banksektor (rapporter og arbejdsdokumenter fra WTO, IMF og OECD), på linje med konklusionerne i DB-rapporten. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at den kinesiske regering selv kun fremlagde et minimum af de oplysninger, som Kommissionen anmodede om gentagne gange, og faktisk aldrig anfægtede Kommissionens konklusioner om omfanget af statens ejerskab i banksektoren og statslig indgriben i banksystemet på grundlag af de faktiske oplysninger.

(416) Den kinesiske regering har også anfægtet Kommissionens henvisning til WTO's undersøgelse af Kinas handelspolitik fra 2012 med den påstand, at erklæringen om, at *»der generelt ikke er sket større ændringer i markedsstrukturen i Kinas banksektor«,* blev fremsat i forhold til den forudgående periode i 2010. Kommissionen er ikke uenig i denne påstand. Faktisk nævnte

▼B

Kommissionen i sin endelige fremlæggelse af oplysninger WTO's undersøgelse af Kinas handelspolitik fra 2010 og 2012 i samme betragtning 161 for at påvise, at meget lidt har ændret sig i denne periode på to år. I rapporten fra 2010 hed det, at *»den store andel af statsejede banker er et andet stort problem i finanssektoren i Kina«,* og undersøgelsen fra 2012 bekræftede, at der ikke var sket store ændringer i den forbindelse. Den kinesiske regering henviste ligeledes til rapporten fra 2012 og påstod på grundlag af disse citater, at rapporten er i modstrid med Kommissionens vurdering i betragtning 161. Denne påstand kan ikke accepteres. Ingen af citaterne fra rapporten i den kinesiske regerings bemærkninger til fremlæggelsen af de endelige oplysninger hverken modsiger eller rejser tvivl om Kommissionens vurdering i betragtning 161.

(417) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionens konklusion i betragtning 162 ikke var understøttet af positivt bevismateriale, fordi Kommissionen (som supplement til DB-rapporten og WTO's handelspolitiske evalueringer, som er behandlet i foregående betragtning), *»blot henviser til Verdensbankens rapport og den økonomiske undersøgelse osv., men ikke giver nogen velbegrundet og passende forklaring til støtte for sine konklusioner«.* Denne påstand kan ikke accepteres. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det i Verdensbankens rapport bl.a. hedder: *»Til trods for imponerende fremskridt i reformer og udvidelse af finanssektoren i de seneste tre tiår er Kinas finanssystem stadig undertrykt og lider under store strukturelle problemer. Det nuværende system, der er præget af de statsejede bankers dominans, kraftig statslig indgriben og kontrol med rentefastsættelse, har med bemærkelsesværdig held mobiliseret opsparing og fordeling af kapital til strategiske sektorer i Kinas økonomiske opstart«* eller »*Sideløbende, direkte og indirekte kontrol med finansielle institutioner skal vige for decentraliserede markedsbaserede ordninger. Dette ville betyde en uafhængig centralbank, der gennemfører operationer på det åbne marked og anvender rentesatser, snarere end kreditlofter, til at styre likviditeten. Forretningsbankerne ville anvende kommercielle principper og kreditværdighedsanalyser snarere end blot at følge regeringens signaler for at vejlede om udlån«* og *»Regeringen har på alle niveauer været tæt involveret i de finansielle institutionernes kommercielle transaktioner, enten gennem aktiebesiddelse eller indirekte påvirkning, hovedsagelig fordi den er stærkt afhængig af brugen af kommercielle bankkreditter til politiske mål«*. OECD's økonomiske undersøgelse af Kina fra 2010 beskriver den kinesiske nationalbanks politikker for referencerentesatser på udlånsområdet med udlånstærskler og indlånsrentelofter som en hindring for bankerne i forbindelse med korrekt risikovurdering og en kontraproduktiv foranstaltning for konkurrencen i banksektoren og fastslår, at formålet er at sikre rentabiliteten i den overvejende statsejede banksektor.

(418) Den kinesiske regering hævder endvidere, at Kommissionens konstatering af, at den kinesiske nationalbank er involveret i og påvirker de statsejede forretningsbankers fastsættelse af rentesatser, ikke er tilstrækkeligt begrundet. I denne henseende har den kinesiske regering anført, at Kommissionen burde have vidst, at udlånstærsklerne blev afskaffet i juli 2013. Det skal for det første bemærkes, at Kommissionen ikke analyserede situationen på bankmarkedet i Kina i juli 2013, da dette ikke var relevant for denne undersøgelse. For det andet er påstanden

▼B

om, at Kommissionen afgørelse mangler begrundelse og bevis, ikke korrekt. Det fremgår udtrykkeligt af de relevante cirkulærer, at den kinesiske nationalbank fastsætter grænser for udlåns- og indlånsrenter. Og for det tredje bekræfter OECD's økonomiske undersøgelse af Kina fra 2010, som er nævnt i betragtning 162, også, at der findes sådanne begrænsninger.

(419) Den kinesiske regering påstod, at »Kommissionen vidste, at cirkulærerne, navnlig cirkulærerne af 8. juni og 8. juli 2012, som blev udstedt efter afgørelserne om coated finpapir, havde ændret den kinesiske nationalbanks rentepraksis betydeligt«. Dette er ikke korrekt. Kommissionen kunne ikke vide, om, eller nøjagtigt hvordan, praksis var blevet ændret, da den kinesiske regering nægtede at fremlægge disse cirkulærer. Selv de resuméer fra den kinesiske nationalbanks websted, som blev forelagt i forbindelse med kontrolbesøget, men som den kinesiske regering fejlagtigt hævder, at Kommissionen helt så bort fra, bekræfter, at disse grænser fortsat findes.

(420) Den kinesiske regering påstod desuden, at »Kommissionen tilsyneladende ikke baserede sin konstatering på« de foreliggende faktiske oplysninger», som modsiger de historiske oplysninger, Kommissionen rådede over, men snarere pålagde den kinesiske regering at bevise, at den situation, der var blevet undersøgt i forbindelse med stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, havde ændret sig.« På baggrund af redegørelsen i betragtning 415-419 er det klart, at denne påstand ikke er korrekt. Der er ingen tilgængelige oplysninger i sagen, som modsiger Kommissionens konklusioner, og konklusionerne er ikke kun baseret på de historiske oplysninger, men på positive beviser, som er baseret på alle de oplysninger, der er relevante for UP.

(421) Den kinesiske regering påstod, at de fire punkter, som Kommissionen fremhævede i betragtning 166, er ukorrekte og mangler passende retlig vurdering. Den kinesiske regering påstod, at henvisningen til artikel 34 i loven om forretningsbanker, om at bankerne *»udfører deres låneaktiviteter i henhold til behovene i den nationale økonomi«,* er helt neutral. Det er ikke klart, hvad den kinesiske regering mener med udtrykket »neutral«, men i overensstemmelse med de planer, politiske dokumenter og love, der er nævnt i betragtning 102, synes udviklingen af solcelleindustrien og dens finansielle behov og andre støtteforanstaltninger at være blandt behovene i Kinas nationaløkonomi. I disse

▼B

dokumenter tilskyndes der til og gives udtryk for støtte, og det fremgår klart, at bankerne skal støtte virksomhederne i solcelleindustrien. Vedrørende Kommissionens konklusion om, at bankerne er underlagt love, der pålægger dem at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter, i forbindelse med hvilken Kommissionen støttede sig til ordlyden i Statsrådets beslutning nr. 40, påstod den kinesiske regering, at *»dette er malplaceret«*, fordi beslutningen ikke på nogen måde indikerer, at solenergiindustrien er et tilskyndet projekt. Denne påstand er også ukorrekt. Det fremgår klart af betragtning 399, at solenergiindustrien tilhører kategorien af tilskyndede industrier/projekter. Den kinesiske regering fremsatte en lignende påstand vedrørende lovgivningen i Kina om videnskabelige og teknologiske fremskridt og Kommissionens konklusion om, at loven pålægger bankerne at prioritere udviklingen af højteknologiske industrier og industrier med ny teknologi, og at producenterne i stikprøven hører til i den højteknologiske kategori. Ifølge den kinesiske regering foretog Kommissionen ikke en retlig analyse af spørgsmålet om, hvorvidt solenergiindustriens produktion af moduler og celler, der beskrives som en højteknologisk industri, er omfattet af denne lov. Dette er ikke korrekt. Kommissionen etablerede en klar sammenhæng mellem kategorien af højteknologiske industrier og solenergiindustrien, der producerer moduler og celler. Dette er nærmere beskrevet i betragtning 402.

(422) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens erklæring om, at statens indgriben i den kinesiske finansielle sektor er væsentlig og stadig pågår, ikke understøttes af positivt bevismateriale. Den kinesiske regering anfægtede den dokumentation, som Kommissionen citerer, og hævdede, at IMF-rapporten fra 2009, der fremhæver den manglende liberalisering af rentesatserne, er irrelevant, idet rentesatserne er blevet fuldt ud liberaliseret i Kina. Dette er ikke korrekt. De foreliggende beviser bekræfter, at liberaliseringen af rentesatserne i Kina ikke er afsluttet, og dette blev også bekræftet af den kinesiske nationalbanks embedsmænd, der var til stede under kontrolbesøget. Med hensyn til IMF's landerapport fra 2010, som Kommissionen har henvist til, påstod den kinesiske regering, at Kommissionen helt så bort fra IMF's konklusioner vedrørende liberalisering af den finansielle sektor. Dette er ikke sandt. Kommissionen så ikke bort fra nogen af IMF's relevante konklusioner i denne rapport. IMF's konklusioner, som den kinesiske regering henviste til i sine bemærkninger, modsiger ikke nogen af Kommissionens konklusioner vedrørende statens indgriben i den kinesiske finanssektor og i hvert fald ikke med hensyn til statens ejerskab eller låne- og indskudsrentepolitikken. Det fremgår af rapporten, at der er gjort fremskridt i de seneste år med hensyn til at udvikle et mere markedsbaseret finansielt system i Kina, hvilket dog ikke betyder, at der ifølge rapporten faktisk er et markedsbaseret finansielt system i Kina. Hvad angår OECD's undersøgelser, som Kommissionen henviste til, påstod den kinesiske regering, at det ikke kan konkluderes, at bankerne ikke fungerer uafhængigt i Kina på grundlag af *»en sætning om, at der ikke er sket store fremskridt med hensyn til liberaliseringen af banksektoren«*. Vedrørende denne påstand skal det bemærkes, at Kommissionen aldrig drog en konklusion på grundlag af »en sætning«, men som påvist ovenfor på grundlag af flere dokumenter udarbejdet af uafhængige internationale organisationer.

▼B

(423) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens analyse til bestemmelse af status som offentlige organer *»er fuldstændig forfejlet«*, og at konklusionen i betragtning 168 ikke stemmer overens med WTO-appelorganets fortolkning af udtrykket »offentligt organ« i *US — Endelig antidumping- og antisubsidietold på visse varer fra Kina*. En eksporterende producent påstod også, at Kommissionens ræsonnement vedrørende afgørelsen om offentlige organer »retligt set er urigtigt«. Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke havde påvist, at de statsejede forretningsbanker besidder, udøver eller har fået tildelt statslig myndighed, og at den ikke har etableret, i) at de pågældende funktioner, som de statsejede forretningsbanker angiveligt udfører, er dem, som udføres af en regering generelt, dvs. i det hele taget er regeringsfunktioner, ii) de fælles træk, som de statsejede forretningsbanker deler med regeringen ud over kapitalandelen, som heller ikke blev fastlagt for samtlige statsejede forretningsbanker, og iii) at alle statsejede forretningsbanker besidder den krævede offentlige myndighed for at kunne udøve denne eller havde fået tildelt beføjelser til at gennemføre de pågældende regeringsmæssige funktioner. Disse påstande måtte afvises. Kommissionen henviser til sin analyse af dette spørgsmål i betragtning 158-167. Långivning er nævnt i definitionen af subsidier i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. 1), som en statslig funktion. I den foreliggende sag pålægges de statsejede forretningsbanker gennem et krav i planer og andre politiske dokumenter at fremme visse sektorer, herunder solcellesektoren. På grundlag af de tilgængelige oplysninger blev det konkluderet, at der er tale om et væsentligt statsligt ejerskab af bankerne i Kina, og at regeringen udøver omfattende kontrol over de statsejede forretningsbanker. Da den kinesiske regering ikke fremlagde de ønskede oplysninger om regeringens ejerskab af alle statsejede forretningsbanker i Kina, fastslog Kommissionen sine undersøgelsesresultater ud fra de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen konkluderer således, at de statsejede forretningsbanker optræder som regeringens forlængede arm og udfører offentlige funktioner ved at gennemføre den kinesiske regerings politik om præferentielle lån til visse sektorer.

(424) Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionen ikke havde påvist, at de private banker i Kina fik pålagt eller tildelt offentlige funktioner, og navnlig, at Kommissionen ikke har bevist, at den kinesiske regering udtrykkeligt og positivt pålagde eller beordrede de private banker og statsejede forretningsbanker til eller gav dem beføjelser og myndighed til at yde lån på præferencevilkår. Kommissionen er ikke enig i denne påstand. Som forklaret i betragtning 170-173 er det den kinesiske regerings politik at yde præferentielle lån til solcelleindustrien. Privatejede banker er forpligtede til at udføre denne statslige politik: Den kinesiske regering pålægger gennem loven om forretningsbanker alle banker i Kina til at »udføre deres udlånsvirksomhed ud fra nationaløkonomiske og den sociale udviklings behov og i tråd med den statslige industripolitik«. Disse behov og den statslige industripolitik fremgår bl.a. af en række planer og politiske dokumenter, og ydelse af præferentielle lån til udvalgte industrier, herunder solcelleindustrien, er et af dem.

▼B

Den kinesiske regering påstod desuden, at den relevante artikel i loven om forretningsbanker er taget ud af konteksten, og at den ikke udtrykkeligt påviser, at regeringen har pålagt eller beordret forretningsbankerne eller givet dem beføjelser og myndighed hertil. Kommissionen er ikke enig i, at artikel 34 er taget ud af kontekst, jf. forklaringen i betragtning 390, og mener, at artiklens ordlyd er en klar retligt bindende instruks til alle banker i Kina. Kommissionen er heller ikke enig med den kinesiske regerings påstand om, at de dokumenter, som indeholder bestemmelser om præferentielle låneordninger til solcelleindustrien, jf. betragtning 102, er et »utilstrækkeligt retsgrundlag«. Dette er udførligt beskrevet i betragtning 399-403.

(425) En eksporterende producent påstod, at Kommissionen ikke havde påvist, at udenlandskejede banker i Kina har fået overdraget eller pålagt opgaver af den kinesiske regering. Denne påstand måtte afvises. Kommissionen påviste, at alle privatejede banker i Kina har fået overdraget eller pålagt opgaver (jf. bl.a. betragtning 169-172 og 424), og at banker med udenlandsk ejerskab tilhører denne kategori.

(426) For så vidt angår afgørelsen om overdragelse og pålæggelse, påstod den kinesiske regering desuden, at Kommissionen havde draget konklusioner på grundlag af kreditrisikovurderingen af en stikprøveudtaget eksportør, som blev fremlagt af en bank, og anvendt denne for alle banker i Kina og derved draget ugunstige tilbageslutninger i denne henseende. Det bemærkes, at den kinesiske regering og bankerne nægtede at fremlægge andre kreditrisikovurderinger for andre eksporterende producenter i stikprøven. Da Kommissionen var nødt til at benytte de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse hermed, og da ovennævnte risikovurdering udgør de bedste foreliggende oplysninger, baserede Kommissionen sine konklusioner på dette dokument. Men det skal gentages, at konklusionerne blev truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger og ikke ugunstige tilbageslutninger.

(427) Den kinesiske regering anfægtede Kommissionens vurdering af fordrejningen på det kinesiske finansmarked, *»da den er retligt mangelfuld«*. Den kinesiske regering påstod, at der ikke er nogen beviser vedrørende UP, der tyder på, at de statsejede forretningsbanker tegner sig for to tredjedele af det kinesiske finansmarked. Kommissionen er ikke enig i denne påstand. I mangel af oplysninger om ejerskab i banksektoren, som Kommissionen gentagne gange anmodede om, men som ikke blev indsendt af den kinesiske regering, anvendte Kommissionen de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen henviste i denne henseende til DB-rapporten, som fastslår, at de statsejede forretningsbanker tegner

▼B

sig for mere end to tredjedele af det kinesiske finansmarked. Dette understøttes yderligere af beviser i dokumenter fra WTO, IMF OECD og Verdensbanken, som bekræfter, at den statslige tilstedeværelse i den kinesiske banksektor ikke havde ændret sig væsentligt i UP. Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionens konklusion vedrørende rentesatser (nemlig at bankerne er bundet til at holde sig inden for den kinesiske nationalbanks grænser) er ukorrekt, da den nedre udlånsrente er blevet ophævet. Dette er ikke korrekt. Den kinesiske regering påstod ganske vist i sine bemærkninger, at den nedre udlånsrente blev ophævet i juli 2013, men dette er mere end et år efter udløbet af UP. Det er også korrekt, at lofterne for indlånsrenter stadig findes. Kommissionens konklusioner om, at bankerne ikke helt frit kan fastsætte lånevilkår (i det mindste i UP), er korrekt og understøttet af foreliggende oplysninger. Den kinesiske regering anfægtede ligeledes Kommissionens konklusioner i betragtning 183-188 og påstod, at flere planer, politiske dokumenter og love, der er citeret af Kommissionen, ikke er relevante. Kommissionen er ikke enig i denne påstand og henviser til betragtning 399-403, hvor det forklares, hvorfor disse dokumenter er relevante for denne konklusion.

Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionens konklusion om, at visse banker fik adgang til valutareserverne fra SAFE, er misforstået, fordi den dokumentation, som Kommissionen henviste til, kun nævnte EXIM Bank og CDB, og forklarede, at de lån, der stammer fra disse reserver er forbeholdt statsejede virksomheder. Kommission er ikke enig. Det fremgår kun af beviserne, at denne ordning oprindeligt kun var tiltænkt de politisk styrede banker CDB og EXIM, men de nævner også et stort lån til Bank of China, hvilket antyder, at den oprindelige begrænsning er blevet ophævet. Desuden er påstanden om, at bevismateriale »klart viser, at disse lån kun ydes til statsejede virksomheder såsom Sinopec«, ikke korrekt. Det fremgår faktisk af bevismaterialet, at store statsejede virksomheder har fortrinsret, men ikke, at disse lån er begrænset til dem. I betragtning af EXIM Banks og CDB's størrelse og deres indvirkning på det finansielle marked i Kina og selv om programmet var begrænset til dem, ville det under alle omstændigheder betyde en væsentlig fordrejning af det finansielle marked som helhed.

(428) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke fastslog specificitet vedrørende de præferentielle låneordninger, og Kommissionens analyse af specificitet er juridisk uholdbar, fordi den ikke fastslår, om beslutning nr. 40 omhandler projekter eller erhvervssektorer. Den kinesiske regering erklærede, at det forhold, at »beslutning nr. 40 omfatter en ekstremt bred vifte af økonomiske sektorer og erhvervsgrene, betyder, at dette dokument ikke eksplicit begrænser adgangen til det påståede subsidie til visse virksomheder, sådan som det skal påvises i henhold til

▼B

WTO's praksis«. Kommissionen er ikke enig i denne påstand. Hvad angår tilskyndede projekter, skal det erindres, at disse kun omfatter visse aktiviteter inden for et begrænset antal erhvervssektorer, og denne kategorisering, som kun omfatter en del af virksomhederne i Kina, kan således ikke betragtes som værende af generel karakter og ikke-specifik. Kommissionen betragtede dette som den mest naturlige fortolkning i mangel af andre forklaringer (og underbyggende dokumenter) af, hvordan den kinesiske regering præcist anvender begrebet »solcelleindustrien«, f.eks. i forbindelse med beslutning nr. 40 og *retningslinjerne for den industrielle omstrukturering*. Som forklaret i betragtning 102 hører solcelleindustrien også til den kategori af strategiske industrier, som er defineret i den 12. femårsplan, og har på dette grundlag adgang til præferentiel finansiering, hvilket klart fremgår af citaterne fra forskellige planlægningsdokumenter og politiske dokumenter og love i samme betragtning.

(429) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke har påvist, at der opnås en fordel gennem de præferentielle låneordninger, idet anvendelsen af den eksterne reference i forbindelse med konklusionen om fordele ikke var underbygget af Kommissionens konklusioner. Ifølge den kinesiske regering havde Kommissionen intet grundlag for at anvende BB-ratingen, da den ikke indeholdt dokumentation for, at BB-ratingen ville være mere pålidelig end andre ratingvurderinger (mindre fordrejet), og dens anvendelse *»afspejler de utilladelige ugunstige tilbageslutninger draget i modstrid med artikel 12, stk. 7, i SCM-aftalen«*. Denne påstand måtte afvises. På grund af fordrejningerne og udlånsbankernes manglende vurdering af kreditværdighed eller risikovurdering af stikprøveudvalgte eksporterende producenter kunne Kommissionen ikke have taget kreditvurderingen (hvis der overhovedet forelå en sådan) for alle de enkelte producenter for pålydende. BB-ratingen er i denne sammenhæng ikke en ugunstig tilbageslutning og er ikke ufavorabel for de eksporterende producenter, da den er den bedste ikke-investeringsrelaterede rating på markedet.

(430) Klageren påstod, at Kommissionen burde have anvendt en mindre favorabel rating end BB til beregning af referencen for visse eksporterende producenter, som befandt sig i en særlig vanskelig situation. Kommissionen forklarede i betragtning 429, hvorfor den fandt BB-rating relevant (ikke-investeringsrelateret rating) til at afspejle de stikprøveudvalgte eksporterende producenters økonomiske situation i UP.

(431) Klageren anmodede desuden om, at Kommissionen fremlagde beregningen af justeringerne for lån i kinesisk valuta. Kommissionen uddybede metoden i punkt 169 i dokumentet med fremlæggelsen af de endelige oplysninger (gengivet i betragtning 198). I tråd med metoden fra sagerne om coated finpapir og stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, justerede Kommissionen de kinesiske rentesatser ved at tilføje renteforskellen mellem de bedst ratede obligationer og BB-ratede obligationer, der blev handlet på markederne i UP.

▼B

(432) En eksporterende producent påstod, at Kommissionen for at fastslå fordelen fra de præferentielle lån burde sammenligne lånesatserne for de »begunstigede« erhvervsgrene med lånesatserne for »ikke-begunstigede« erhvervsgrene. På baggrund af Kommissionens analyse af finansmarkedet (betragtning 181-185) måtte denne påstand afvises. I betragtning af de konstaterede fordrejninger blev rentesatserne på det kinesiske finansmarked fundet upålidelige.

(433) Den kinesiske regering påstod desuden, at for lån i EUR og USD burde Kommissionen ikke anvende den eksterne reference, da et af de centrale elementer, som Kommissionen havde baseret sin fordrejningsanalyse på, nemlig den kinesiske nationalbanks begrænsninger for rentesatser, ikke findes for sådanne lån. Denne påstand måtte afvises. Den kinesiske nationalbanks begrænsninger for rentesatserne er blot et af de centrale elementer, som Kommissionen anvendte i sin analyse af det kinesiske finansmarked. Som forklaret i betragtning 180-185 er der en række andre fordrejninger, som hver især berettiger brugen af den eksterne reference også for lån i EUR og USD.

(434) En række eksportører påstod sammen med den kinesiske regering, at aftalerne mellem eksportører og visse statsejede banker (»aftalerne« i dette afsnit), ikke svarer til kreditlinjer og ikke udgør et finansielt bidrag, fordi de ikke indeholder en forpligtelse for banken til at yde fremtidig finansiering på særlige betingelser. De henviste også til konklusionerne fra *EC-Aircraft-panelet*, hvori det anføres, at »en simpel mulighed« for, at regeringen kan overføre midler under overholdelse af en foruddefineret betingelse, ikke vil være nok til at påvise, at der foreligger et finansielt bidrag. De bemærkede, at panelets konklusion om, at kontraktuelle ordninger »*i sig selv bør påberåbes og kunne overføre en fordel til modtageren, som er særskilt og uafhængig af den fordel, der måtte overføres ved eventuelle fremtidige overførsler*«.

(435) Hvad angår konklusionerne i *EF-Aircraft*-panelet, bemærker Kommissionen, at disse konklusioner ikke er udtømmende med hensyn til omfanget af kreditlinjer eller andre lignende aftaler og ikke binder Kommissionens fortolkning af grundforordningen i denne sag. Kommissionen er imidlertid ikke uenig med panelets konklusioner, men med den kinesiske regerings anvendelse af disse konklusioner i den foreliggende sag. Ifølge aftalerne skal de statsejede banker normalt yde lån op til det ønskede beløb, sommetider knyttet sammen med eventuelle forbedringer i den pågældende virksomheds resultater. Så på den ene side kan aftalerne indeholde mindre eksplicitte eller automatiske forpligtelser vedrørende vilkår og betingelser for fremtidige lån end aftaler, der omfatter visse former for kreditlinjeaftaler. De suppleres af og til af separate låne- eller kreditaftaler. Det skal imidlertid bemærkes, at lån i forbindelse med disse aftaler ofte gives på ens eller nærmest identiske betingelser. På den anden side indeholder aftalerne en række bestemmelser, som går langt ud over

▼B

den normale sprogbrug i kreditlinjeaftaler, og som udgør oprettelsen af en garanteret støtte fra den pågældende bank. Kommissionen mener, at de skriftlige bestemmelser i aftalerne i denne sag ikke nødvendigvis er afgørende, idet »forpligtelser til« eller »tilsagn om« at overføre midler kan udtrykkes skriftlig eller mundtligt, og at deres eksistens bør fastlægges på grundlag af de samlede oplysninger i sagen.

(436) På dette grundlag afhænger den nøjagtige karakter af de statsejede bankers forpligtelser eller tilsagn i henhold til aftalerne af:

a) *Aftaleteksten*: Kommissionen bemærker, at bestemmelserne i de fleste vigtige aftaler, der omfatter store statsejede banker og især eksporterende producenter, i store træk er ens. Aftalen etablerer en tæt forbindelse mellem banken og eksportøren, hvad angår overførsel af midler. De fastlægger bestemmelser for overførsel af det nødvendige beløb, sommetider efter opfyldelsen af visse betingelser i forbindelse med resultater og kreditvurdering. Aftalerne giver virksomheden ret til »favorabel behandling«, når den ansøger om et lån, i forhold til virksomheder, der ikke har indgået sådanne aftaler. Nogle af de potentielle finansieringsbeløb er meget store i forhold til virksomhedernes årlige omsætning. De kreditbeløb, som blev stillet til rådighed for de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, tegnede sig for mere end 3 gange deres årlige omsætning. Endvidere skal banken ifølge aftalerne yde omfattende støtte til udviklingen af den pågældende virksomhed. Der henvises til »*et langsigtet stabilt strategisk partnerskab*« mellem banken og virksomheden, til at banken giver »*prioritet*« til virksomhedens vigtige byggeprojekter og tilbyder »*langsigtet, stabil økonomisk støtte«* til virksomheden »*i forbindelse med erhvervelse af aktiver og omstrukturering, grundlæggende uddannelse i alle virksomhedens enheder, tekniske forbedringer, »Go Global-projektet« og anden virksomhed….«* og bistår virksomheden med at »*udarbejde en planlægning på mellemlang og lang sigt baseret på dens faglige fordele, institutionelle fordele og resultatmæssige fordele.«* Det fremgår også af aftalerne, at de overholder national makroøkonomisk og industriel politik. Med den strategiske støtte og den »favorable behandling«, som ydes til virksomheden i henhold til aftalerne, er det yderst sandsynligt, at virksomheden automatisk vil være berettiget til at trække på lån som led i aftalerne.

b) *Långivernes karakter og målsætninger*: Långiverne er statsejede banker, som ifølge undersøgelsen er offentlige organer, eller andre banker, som ifølge undersøgelsen har fået pålagt eller overdraget offentlige opgaver, og de fungerer således

▼B

som den kinesiske regerings forlængede arm. Det er også konstateret, at de yder lån til langt under markedsrenten. Visse aftaler vedrører eksempelvis bankens *»finansieringsfordel«* og dens støtte til *»højteknologiske virksomheder… hvis udvikling prioriteres af regeringen«*.

c) *Regeringens holdning til låneren*: Lånerne tilhører de strategiske vækstindustrier, jf. betragtning 102.

d) *Regeringens samarbejde i forbindelse med undersøgelsen:* Udbyderne af kreditlinjer (statsejede banker og banker, som har fået pålagt eller overdraget offentlige opgaver) har ikke samarbejdet fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og konklusionerne herom er blevet truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

e) *Markedets opfattelse af aftalerne:* Virksomhederne synes at påskønne aftalerne som bevis for, at de har statens opbakning, og offentliggør konklusionerne af disse aftaler for at sende et positivt signal til markederne og potentielle investorer. Yingli Solar offentliggjorde f.eks. den 9. juli 2010 en pressemeddelelse om et »strategisk samarbejde« med CDB, hvorigennem CDB »agter at yde støtte til Yingli Group og dennes datterselskaber i form af kreditfaciliteter til et samlet maksimumbeløb af 36 mio. RMB«. Yingli's økonomidirektør udtalte, at »*Denne aftale bragte de to parters samarbejde op på et nyt niveau, som vi håber vil sætte os i stand til at forfølge forretningsmuligheder, der kan styrke vores førerposition i solcelleindustrien.«* Jinko Solar betegnede den 26. januar 2011 en kreditfacilitet på 50 mia. RMB fra Bank of China som en *»strategisk samarbejdsaftale«, som i højere grad vil »styrke vores førerposition som producent af solenergiprodukter«*. Det hed videre i pressemeddelelsen, at *»Med den langsigtede økonomiske støtte fra BOC vil vi bestemt kunne opnå gode resultater i 2011 og opfylde vore langsigtede vækstmål.«* Den 14. april 2010 meddeltes det, at Trina Solar havde til hensigt at udnytte en kreditaftale på 4,4 mia. dollar med CDB *»med henblik på markedsekspansion«*. Alle disse aftaler viser, at de pågældende eksporterende producenter ser aftalerne som en etableret og ikke usikker kilde til finansiering.

f) *Gennemførelse af aftalerne:* De eksporterende producenter har trukket på talrige individuelle lån, dvs., at aftalerne førte til en egentlig overførsel af midler, sædvanligvis til langt under markedsrenten.

(437) På grundlag af alle disse beviser konkluderes det, at aftalerne tilbydes af bankerne som led i en regeringsstrategi for at fremme solcelleindustrien og anses for at være af stor værdi for de pågældende eksportører, uanset om der faktisk overføres midler. Dette modsiger parternes argumenter om, at de reelt er uden værdi. Skønt aftalerne har karakter af normale kreditlinjer, går de ud over vilkårene for normale kreditlinjer og tager reelt form af strategiske partnerskaber mellem offentlige organer og

▼B

virksomheder med henblik på at iværksætte regeringens politik. De fungerer i den forbindelse som en statslig støtte/garantimekanisme, som forbedrer de pågældende eksportørers markedsposition og sætter dem i stand til at udvide deres kapacitet og produktion med vished om, at de vil modtage den nødvendige finansiering. Uden denne støtte/garanti ville eksportørerne klart kunne opfattes af markedet som værende i en svagere position. Kreditlinjerne kan derfor betragtes som en potentiel overførsel af midler eller som en levering af finansielle tjenesteydelser. En så værdifuld »garanti« ville have en vis værdi på markedet og i det mindste omfatte betaling af betydelige gebyrer. På dette grundlag giver aftalerne også en fordel, som ifølge ordlyden i *EC-Aircraft-panelet»er særskilt og uafhængig af den fordel, der måtte overføres ved eventuelle fremtidige overførsler«*, bl.a. som følge af regeringens potentielle forpligtelse til at udbetale midlerne. Der er tale om mere end et vagt »løfte om at yde »billig« finansiering« ([1]), som tydeligvis stiller modtagerne i en »bedre position«, end hvis de ikke havde haft aftalerne.

(438) Fordelens størrelse er blevet fastlagt på grundlag af de gebyrer, der opkræves for kreditlinjer, og som er blevet fremlagt af en af de eksporterende producenter i stikprøven. Denne kreditlinje blev ydet af en bank, hvis hovedkontor er etableret i en anden finansiel jurisdiktion end Kina, og den viser alle de elementer i kommercielle kreditlinjer, der findes på de globale finansmarkeder, og andre aftaler, som findes i den kommercielle sektor. Det skal også bemærkes, at denne kreditlinje ikke adskiller sig væsentligt med hensyn til betingelser fra de andre kommercielle kreditlinjer, som de stikprøveudvalgte eksporterende producenter udnyttede, hvor der blev opkrævet gebyrer, herunder kreditlinjer fra udenlandske banker. På baggrund af ovenstående analyse er dette en konservativ reference, da beviserne tyder på, at aftalerne i virkeligheden er mere værdifulde for virksomhederne som en selvstændig foranstaltning end en standardkreditlinje. Kommissionen fandt imidlertid, at de krævede gebyrer kunne fungere som en rimelig erstatning for dem, der i givet fald skulle betales inden for rammerne af kontrakterne.

(439) Den kinesiske regering påstod desuden, at de banker, som gennemførte aftaler med eksportørerne i stikprøven, ikke er offentlige organer og heller ikke har fået pålagt eller overdraget offentlige funktioner af regeringen. Denne påstand måtte afvises. De involverede banker var de samme banker, som leverede præferentiel finansiering, og i betragtning 159-168 og 169-180 gav Kommissionen en detaljeret forklaring på, hvorfor de er offentlige organer, og/eller hvorfor de har fået pålagt eller overdraget offentlige funktioner af regeringen.

(440) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens påstand om, at kreditlinjer under normale markedsforhold er genstand for omfattende forpligtelses- og administrationsgebyrer, er ubegrundet, da sådanne gebyrer kun anvendes på »ved aftale bekræftede kreditlinjer«. Denne påstand måtte afvises. Som anført i ovenstående

([1]) *EC-Aircraft –panelet* pkt. 7.743.

▼B

betragtning adskiller den kreditlinje, der blev anvendt som reference, sig ikke væsentligt i sine betingelser fra andre kommercielle kreditlinjer, som de eksporterende producenter i stikprøven opnåede, herunder fra banker uden for Kina. Desuden opkræver en af de banker, der har indgået flere sådanne aftaler med eksporterende producenter i stikprøven, tilsyneladende lige store gebyrer af sine kunder i udlandet ([1]).

(441) Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke havde fremlagt beviser for sin konstatering af, at statslig levering af kreditlinjer (altså aftalerne) indgår i de præferentielle lån. Dette er ikke korrekt. Tilrådighedsstillelse af kreditlinjer indgår som en standarddel i den finansiering, som bankerne yder til virksomhederne, og aftalerne er særskilte foranstaltninger, der hører under kategorien for præferentielle lån. Den kinesiske regering giver, jf. betragtning 102, gennem en række planlægnings- og politiske dokumenter og love præferentiel finansiering til solcelleindustrien. Desuden er der blevet trukket på talrige lån i henhold til disse aftaler, hvilket tydeligt beviser, at de er en integreret del af den præferentielle finansiering til solcelleindustrien.

(442) En eksporterende producent påstod, at tilrådighedsstillelse af kreditlinjer ikke er et specifikt subsidie. Denne påstand måtte afvises. Tilrådighedsstillelse af kreditlinjer er, jf. betragtning 441, en integreret del af de præferentielle lån, og analysen af specificitet i betragtning 191, 192, 209 og 428 finder således også anvendelse for tilrådighedsstillelse af kreditlinjer.

(443) Ifølge klageren burde Kommissionen have fastsat en subsidiemargen for brug af eksportkøberkredit, da EXIM Bank nægtede at samarbejde. Kommissionen burde have anvendt oplysningerne i klagen og konklusionerne i det amerikanske dokument i den lignende sag om solceller. Denne påstand kan ikke accepteres. Kommissionen undersøgte påstandene i klagen, men der blev ikke fundet beviser for, at de stikprøveudvalgte eksporterende producenter havde fordel af disse foranstaltninger i UP. Det skal bemærkes, at undersøgelsesperioderne i den amerikanske undersøgelse og den foreliggende sag var forskellige.

([1]) http://www.chinaafricarealstory.com/2011/08/china-development-banks-3-billion-line.html, Betingelserne i CDB's kreditlinjer adskiller sig ved sine to udbetalinger. Den første rate på 1,5 mia. USD vil have en løbetid på 20 år, herunder en afdragsfri periode på 5 år. Renten er 6 måneders LIBOR (London Interbank Offered Rate) plus en margen på 2,95 %, med en garantiprovision på 1 % og en upfront-provision på 0,25 %. Betingelserne i anden tranche på 1,5 milliarder USD er en løbetid på 15 år, herunder en afdragsfri periode på 5 år, en rente på 6 måneders LIBOR plus en margen på 2,28 % og formentlig de samme gebyrer.

▼B

3.5.3. *Bemærkninger fra parterne vedrørende eksportgaranti og forsikring for grønne teknologier*

(444) Med hensyn til de dokumenter, som Kommissionen havde udbedt sig ved kontrolbesøget, jf. betragtning 220 og 221, påstod den kinesiske regering, at det ikke tydeligt fremgik, da Kommissionen anmodede om 840-planen, at Sinosures regnskaber for 2012 ikke var til rådighed på tidspunktet for kontrolbesøget, og at oplysningerne om virksomhederne i stikprøven var fortrolige, og at de relevante kontrakter under alle omstændigheder ikke opbevares på Sinosures hovedsæde. Kommissionen henviser til sine uddybninger i betragtning 219, 220 og 223, som omhandler alle disse argumenter. Med hensyn til 840-planen tilføjer Kommissionen, at den anmodede om alle relevante dokumenter vedrørende Sinosure og den påståede subsidieordning til fordel for eksportørerne i stikprøven, og at denne 840-plan er meget relevant for undersøgelsens resultater i lighed med alle andre de dokumenter, der er omhandlet i betragtning 236, hvilket også støttes af forklaringerne i betragtning 232. Hvad angår Sinosures regnskaber for 2012, anmodede Kommissionen om de foreløbige regnskaber, hvis regnskaberne for 2012 ikke var afsluttet, men Sinosure afviste også at fremlægge de foreløbige regnskaber for 2012.

(445) Den kinesiske regering påstod desuden, at der ikke er nogen retlige eller faktuelle beviser til støtte for den konklusion, at solcelleindustrien er en »strategisk industri«, og at dette blot var en formodning. Kommissionen henviser til forklaringen i betragtning 231, og minder om, at dette punkt blev udtrykkeligt bekræftet af den kinesiske regering under kontrolbesøget. Med hensyn til den lignende påstand vedrørende 840-planen, 421-planen og foranstaltningerne til støtte for »strategiske vækstindustrier« og påstanden om, at planerne ikke skulle være retligt bindende, henviser Kommissionen til forklaringerne i betragtning 232-234. Kommissionen bemærker endvidere, at den kinesiske regering har forsømt at fremlægge disse dokumenter og drøfte dem med Kommissionen, og at der ikke er nogen dokumentation for, at Kommissionens konklusioner ikke er korrekte.

(446) Den kinesiske regering og en stikprøveudvalgt eksportør hævder, at de rabatter og tilskud til betaling af eksportkreditforsikringspræmier, som ydes af de lokale myndigheder, er blevet ulovligt udlignet, idet det ikke er påvist, at de er subsidier i henhold til WTO's subsidieaftale. Kommissionen henviser til sin analyse af undersøgelsesresultaterne og især betragtning 239 og 247. Kommissionen bemærker endvidere, at disse rabatter og tilskud er uløseligt forbundne med eksportkreditforsikringsordningen, fordi deres tilbagebetaling er en følge af betalingen af præmien til Sinosure i henhold til den overordnede eksportkreditforsikringspolice. Sidst men ikke mindst hører disse rabatter også

▼B

under anvendelsesområdet for den fælles bekendtgørelse [2004] nr. 368 fra MOFCOM og Sinosure, hvori det hedder, at »regionale og lokale myndigheder sammen gennemfører foranstaltninger til støtte for produkter, der indgår i fortegnelsen, og for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi med henblik på eksportkreditforsikring«.

(447) Den kinesiske regering anfægtede også konklusionerne i forbindelse med punkt j) i bilag 1 i SCM-aftalen om, at Sinosures kortfristede eksportkreditforsikringsordning fungerede med præmiesatser, der er utilstrækkelige til at dække de langsigtede omkostninger og tab ved gennemførelsen af ordningen. Til støtte for denne påstand citerede den kinesiske regering retspraksis fra WTO-panelets konklusioner i US-Upland Cotton-sagen og fremlagde forklaringer på grundlag af forskellige data og argumenter fra Sinosures årsregnskaber. Den kinesiske regering satte også spørgsmålstegn ved Kommissionens henvisning til artikel 11 i Sinosures vedtægter og til en artikel fra advokatfirmaet Stewart Law. Kommissionen gentager alle sine argumenter fra betragtning 242-245 og minder om, at dens konklusioner er baseret på de bedste foreliggende oplysninger i sagen som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejde, som forhindrede Kommissionen i at få de relevante oplysninger, den havde anmodet om. Med henblik på sine konklusioner tog Kommissionen en række faktorer og oplysninger i sagen i betragtning, herunder Sinosures vedtægter og artiklen fra advokatfirmaet Stewart Law. Kommissionen finder, at selv om ingen af disse elementer i sig selv er afgørende, er disse og alle andre elementer relevante for Kommissionens analyse. Hvad angår praksis fra US-Upland Cotton-sagen, har Kommissionen fuldt ud taget hensyn hertil i sine konklusioner, og den kinesiske regerings henvisning til denne praksis er faktisk meget relevant.

(448) Den kinesiske regering anfægter Kommissionens analyse i betragtning 245 og fremlægger en tabel med tal fra Sinosures resultatopgørelse fra de offentligt tilgængelige årsregnskaber for perioden 2006-2011 og konkluderer, at de modtagne præmier tydeligvis var højere end driftsomkostningerne til ordningen. For det første bemærker Kommissionen, at tabellen, som den kinesiske regering fremlagde, ikke i den relevante kolonne omfatter provision udbetalt af Sinosure, men kun driftsudgifter. For det andet viser tallene ubestrideligt, at nettopræmierne i de enkelte år fra 2006 til 2011, med 2010 som undtagelse, aldrig overstiger nettoforsikringsudbetalingerne plus driftsudgifter, selv uden hensyntagen til betaling af provision, som er udeladt af den kinesiske regering. Dette omfatter 2011, der delvis dækker undersøgelsesperioden, og tabet er betydeligt i nogle år (f.eks. 2008). For det tredje bemærker Kommissionen, at den kinesiske

▼B

regering for 2010 har angivet et uforholdsmæssigt lavt beløb for udbetalte erstatninger (de indbetalte præmier er oplyst til at være 20 gange højere end det udbetalte erstatningsbeløb), hvilket ikke fremgår af årsregnskaberne for 2010. Dette beløb, som den kinesiske regering har oplyst for 2010, er baseret på omfattende efterfølgende justeringer vedrørende inddrivelse af fordringer og ændringer i udestående erstatningsreserver, som kun medtages i årsregnskaberne for 2011 med henvisning til 2010. Disse ændringer synes at være af ekstraordinær og unormal art og optræder kun i regnskaberne det følgende år. Kommissionen bemærker også, at for 2011 har den kinesiske regering i stedet indberettet de beløb, der var medtaget i årsregnskabet for 2011. Kommissionen konstaterer, at det er vanskeligt at forene efterfølgende justeringer med den faktiske situation, navnlig da den kinesiske regering og Sinosure ikke samarbejdede eller fremlagde yderligere forklaringer i løbet af undersøgelsen.

Ifølge US-Upland Cotton-sagen, som den kinesiske regering selv henviste til, vedrører referencen til »langtids« i punkt j) en tilstrækkelig varighed for at sikre en objektiv undersøgelse, som giver en grundig vurdering af programmet, og *som forhindrer, at der lægges unødig vægt på enkeltstående eller atypiske oplysninger en given dag, måned, kvartal, halvår, år eller andre specifikke tidsperioder*. Kommissionen anser perioden 2006-2011 som en tilstrækkeligt langsigtet periode at tage i betragtning, og Sinosure har haft tab hvert år i denne periode. Situationen for 2010 kan betragtes som enkeltstående eller atypisk, hvis man medregner de justerede tal i årsregnskabet for 2011, og er derfor af begrænset betydning, eller også skal de ordinære ujusterede tal i årsregnskabet for 2010 betragtes som relevante, hvilket viser, at resultatet er lige over breakeven. I betragtning af de betydelige tab i andre år bekræfter dette Kommissionens konklusioner om, at Sinosure generelt befandt sig i en situation med længerevarende tab i perioden 2006-2011. Selv hvis tallene fra 2010 blev taget i betragtning som repræsentative, er det et faktum, at Sinosure led tab i fem af de seks år fra 2006 til 2011. De øvrige tabeller og data, som den kinesiske regering fremlagde for at anfægte Kommissionens konklusioner på punkt j) i WTO's subsidieaftale, stemmer ikke overens med andre foreliggende oplysninger og/eller kan ikke kontrolleres; under alle omstændigheder kan de ikke i sig selv godtgøre, at Sinosures kortfristede eksportkreditforsikringsordning var i balance i perioden 2006-2011.

(449) Hvad angår referencen for beregning af fordelen, mente den kinesiske regering, at oprettelsen af en udenlandsk reference ikke er forenelig med subsidieaftalen, men dog uden at fremlægge argumenter for denne påstand. Kommissionen henviser til sin forklaring i betragtning 245.

(450) Den kinesiske regering og en stikprøveudvalgt samarbejdsvillig eksportør anfægtede den anvendte reference og påstod, at Kommissionen ikke har begrundet, hvorfor: i) præmieberegningen er baseret på data fra den amerikanske EXIM bank, ii) den har anvendt Italien som importland og ikke Tyskland, som er det største eksportmarked for den pågældende vare, iii) den har anvendt en periode på 120 dage og ikke 60 dage eller en

▼B

endnu kortere periode, iv) den ikke har anvendt præmieberegning for direkte eksport men derimod for Financial Institution Buyer Credit (FIBC) Export Insurance. Med hensyn til i) henviser Kommissionen til betragtning 253. Hvad angår ii) mener Kommissionen, at Italien repræsenterer den rette balance mellem EU-landet med den laveste risiko og de EU-lande, der har størst risiko, og hvor der derfor opkræves præmier, og som også er markeder for den pågældende vare. I mangel af en specifik simulering baseret på en periode på 90 dage, som er til rådighed på EXIM Banks websted, finder Kommissionen med hensyn til iii), at varigheden på 120 dage er den mest hensigtsmæssige løsning til at repræsentere salgsbetingelserne i undersøgelsesperioden. Med hensyn til iv) var Kommissionen ikke i stand til at opnå en simulering til beregning af præmien for direkte eksport og vurderer, at denne reference afspejler den generelle risikosituation i importlandet.

(451) En samarbejdsvillig eksportør i stikprøven hævder, at den har købt eksportkreditforsikring for nogle af virksomhedens eksporttransaktioner, men den har betalt regelmæssige forsikringspræmier og ikke nydt fordel af Green Express-ordningen eller nogen anden favorabel behandling som påstået i klagen. I mangel af beviser for denne påstand henviser Kommissionen til sine undersøgelsesresultater vedrørende dette program i afsnit 3.4.1.4 i denne forordning. Hvad angår »Green Express«, henviser Kommissionen til sine konklusioner i betragtning 240 og bemærker, at dette udgør et specifikt aspekt af Sinosure kortfristede kreditforsikringsordning, og at Kommissionens resultater ikke er begrænset til dette aspekt, men til ordningen som helhed.

3.5.4. *Golden Sun-demonstrationsprogrammet.*

(452) Den kinesiske regering påstod endvidere, at denne ordning yder tilskud til »distribuerede solcelleanlæg« og ikke til producenter/eksportører af den pågældende vare, og at de relevante kriterier i lovgivningen ikke vedrører producenter af moduler og celler. Den kinesiske regering påstår i den forbindelse, at den har fremlagt relevant dokumentation om programmet, og at den endda koordinerede med virksomhederne i stikprøven om at bevise denne påstand. Tre samarbejdsvillige eksportører i stikprøven påstår, at der er tale om et »brugersubsidie«, som ikke overfører en fordel til den pågældende vare, og at det derfor ikke er udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, artikel VI:3 GATT 1994 og artikel 19.1 i WTO's subsidieaftale. Eksportørerne henviser til

▼B

EU's afgørelse i sagen om *Biodiesel fra USA* (betragtning 97 i Kommissionens forordning (EF) nr. 194/2009, EUT L 67 af 12.3.2009, s. 50) og til WTO's praksis i sagen *U.S.-Lead Bars* (punkt 6.50, 6.53, 6.56 og 6.57 i panelrapporten)*, Canada-Measures Affecting the Export of Civilian Aircraft* (pkt. 9.112 i panelrapporten)*, Brazil-Export Financing Programme for Aircraft* (pkt. 7.24 i panelrapporten), og *Canada-Measures Affecting the Export of Civilian Aircraft* (pkt. 157 og 159 i appelorganets rapport).

(453) Kommissionen henviser til undersøgelsesresultaterne og navnlig til betragtning 243-246 i denne forordning, som indeholder en udtømmende forklaring vedrørende ovenstående påstande, og bekræfter, at afgørelsen er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser og med den retspraksis, som den kinesiske regering og de samarbejdsvillige stikprøveudvalgte eksportører har henvist til. Kommissionen bemærker igen, at tilskud under dette program er direkte knyttet til den pågældende vare, da støtteberettigede »distribuerede solcelleanlæg« specifikt omfatter levering af moduler og celler som en væsentlig del af projekterne, og forbindelsen mellem den statslige fordel og den pågældende vare er derfor direkte og uløselig. Som det fremgår af især betragtning 244 og 245, har undersøgelsen bekræftet, at den kinesiske regering har foretaget direkte udbetalinger til flere samarbejdsvillige eksportører i stikprøven (nemlig med henblik på installation af solpaneler til at generere elektricitet til eget behov, herunder i produktionsprocessen af den pågældende vare), der bl.a. anvender deres egne fremstillede solenergimoduler og celler. Det er endvidere blevet fastslået, at direkte udbetalinger til eksportørerne i deres egenskab af leverandører af den pågældende vare til tredjepartsprojektledere ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante lovgivning, og at den kinesiske regering har undladt at fremlægge bevismateriale, der kunne bringe situationen i orden (jf. navnlig betragtning 245 og 246).

Den kinesiske regerings og den samarbejdsvillige stikprøveudvalgte eksportørs begrænsede forklaring om, at direkte overførsel af midler, som er i modstrid med kinesisk lovgivning, var nødvendig, da projektlederen var i økonomiske vanskeligheder, og for at sikre, at tilskuddet kun blev anvendt til godkendte solcellesystemer, antyder kraftigt, at uden denne direkte overførsel fra regeringen ville den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportør, som optrådte som leverandør, ikke have kunnet modtaget betaling for leveringen af den pågældende vare, og at regeringen ikke ville have været i stand til at sikre, at subsidiet blev anvendt til det påtænkte formål. I dette perspektiv og i mangel af yderligere beviser må disse betalinger betragtes som et direkte tilskud fra den kinesiske regering til producenten af den pågældende vare, som ellers ikke ville have modtaget nogen betaling for leveringen af den pågældende vare (ud fra den antagelse, at denne levering overhovedet fandt sted, da der ikke foreligger bevis herfor). På dette grundlag finder Kommissionen den kinesiske regerings og den stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportørs påstande retligt ubegrundede.

▼B

(454) Den kinesiske regering påstod desuden, at i de situationer, hvor fordelene fra programmet vedrørte levering af den pågældende vare til ikke forretningsmæssigt forbundne projektledere, var Kommissionen forpligtet til at gennemføre en overførselsanalyse for at fastslå dette punkt, og henviste til WTO's afgørelse i sagen *US-Softwood Lumber IV* (pkt. 141 og 142 i appelorganets rapport). Kommissionen henviser til uddybningerne i betragtning 244-246 og betragtning 352 for at afvise denne påstand. Da den kinesiske regering og de interesserede parter desuden ikke samarbejdede, var Kommissionen ikke i stand til at gennemføre en overførselsanalyse. Der er således ikke tale om overførsel, og den nævnte WTO-praksis er irrelevant i denne situation, idet pengene blev betalt direkte til producenterne af den pågældende vare og var direkte knyttet til levering af bl.a. den pågældende vare. Da disse betalinger var tilskud, som ikke skulle betales tilbage, er der tale om et finansielt bidrag (en direkte overførsel af midler), og Kommissionen kan med rette antage, at de overfører en fordel til modtageren (producenterne), da der ikke forligger beviser om anden brug af de pågældende beløb. Hvis regeringen havde foretaget betalingerne under dette program til tredjepartsprojektledere, og hvis udstyret var blevet indkøbt til rimelig markedsværdi, ville de pågældende eksportører ikke have modtaget en fordel. Men i en situation, hvor betalingerne foretages til de eksporterende producenter, giver de beløb, som virksomhederne anvender til installation af solpaneler, en fordel, da de fritager dem fra omkostninger, som de ellers skulle have afholdt i denne forbindelse. Hvis den eksporterende producent ikke kan påvise, at en del af tilskuddet blev overført til tredjepartsbrugere, antages det ud fra de foreliggende faktiske oplysninger, at denne del af tilskuddet giver eksportøren en fordel i form af et generelt subsidie, som gavner virksomhedens generelle aktiviteter. Det er tilfældet her.

(455) To stikprøveudvalgte samarbejdsvillige eksportører påstår, at Golden Sun-programmet ikke er specifikt, da de relevante krav i den kinesiske lovgivning er objektive, og alle virksomheder, som opfylder dem, kan få fordel af programmet, og da alle virksomheder kan være støtteberettigede, uanset om de fremstiller den pågældende vare. Kommissionen henviser til konklusionen om specificitet i betragtning 247, som viser, at betingelserne og udvælgelseskriterierne ikke er objektive og ikke automatisk finder anvendelse. De relevante kriterier bekræfter, at programmet er begrænset til de få virksomheder, der kan opfylde dem, nemlig virksomheder med en væsentlig installeret kapacitet på mindst 300kWh og med aktiver på mindst 100 mio. RMB. Udvælgelseskriterierne henviser desuden til, at modtagervirksomhederne skal indgå i den lokale gennemførelsesplan for demonstrationsprojekter under Golden Sun, og undersøgelsen har fastslået, at optagelsen i disse lokale planer afhænger af de kompetente myndigheders skøn og ikke er baseret på gennemsigtige og objektive kriterier. Kommissionen tilføjer, at de støtteberettigede »distribuerede solcelleanlæg« er baseret på produktion og levering af solenergianlæg, som består af solcellemoduler

▼B

og celler. I modsætning til de stikprøveudvalgte eksportørers påstande er denne ordning således specifik, da kun producenter af solcelleanlæg, eller med andre ord producenterne af den pågældende vare, i praksis er berettigede til fordele under dette program, enten direkte i deres egenskab af projektejere eller indirekte i deres påståede egenskab af leverandører af den pågældende vare til projektejere.

Det konkluderes derfor, og i betragtning af den kinesiske regerings manglende samarbejde og manglende fremlæggelse af alle de budgetdokumenter, som Kommissionen anmodede om (jf. betragtning 234-239), at dette program også faktisk er specifikt i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra c), da hovedsagelig producenter af den pågældende vare faktisk har fordel direkte eller indirekte af dette program. Subsidiet anvendes også af et begrænset antal virksomheder (producenter af den pågældende vare) eller anvendes overvejende eller i uforholdsmæssigt stort omfang af disse virksomheder, da de kun er en undergruppe af de potentielt mulige modtagere, men tilsyneladende modtager alle tilskuddene.

3.5.5. *Ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter*

3.5.5.1. »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital

(456) Den kinesiske regering gentager sit argument om, at programmet for virksomheder med udenlandsk kapital, der var anført i klagen, blev ophævet i 2013. Kommissionen bemærker, at undersøgelsesperioden afsluttedes i god tid inden 2013, og at de fordele, der blev indrømmet i henhold til programmet i UP, dermed er udligningsberettigede. Dette bekræftes af undersøgelsen, der har konstateret fordele i UP under dette program for flere samarbejdsvillige eksportører i stikprøven. Fordelene under dette program fortsætter i fremtiden, selv om programmet blev ophævet i 2013.

(457) Den kinesiske regering og en kinesisk samarbejdsvillig eksportør hævder endvidere, at variantordningen for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi ikke kan udlignes på grundlag af grundforordningens artikel 10, stk. 1, da den ikke var nævnt i klagen. Kommissionen henviser til sin detaljerede afvisning af dette argument i betragtning 286. Kommissionen minder endvidere om, at den kinesiske regering har besluttet ikke at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen af variantordningen. Ud over disse faktorer bemærker Kommissionen, at

▼B

klagen nævner andre præferentielle ordninger vedrørende direkte skatter for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi ud over two free/three half-varianten for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er) (afsnit 4.2.5.1 i klagen), dvs. enten afgiftslempelser for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi (afsnit 4.2.5.9 af klagen) eller den præferentielle skatteordning for FIE'er, der er anerkendt som højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi (afsnit 4.2.5.8 i klagen). Derfor kan dette program også anses for at have en meget tæt sammenhæng med det ene eller begge disse andre påståede skatteprogrammer, idet det vedrører en reduktion af den direkte skat og er specifikt rettet mod de samme støttemodtagere, altså højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi. Igen kunne den kinesiske regering ved at samarbejde have gjort det muligt for Kommissionen at foretage en grundig vurdering af alle de elementer, der vedrører sammenhængen med de programmer, der var anført i klagen, og udfylde eventuelle informationshuller i klagen, som er baseret på umiddelbare beviser, der var rimeligt tilgængelige for klageren. På grundlag af disse argumenter gentager Kommissionen, at udligningen af denne ordning er fuldt ud er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 1, da denne bestemmelse giver mulighed for at undersøge et »påstået subsidie« identificeret af klageren og ikke blot et specifikt program. I denne sag er det påståede subsidie, nemlig afkald på statens skatteindtægter for samme type modtagere, fælles for alle de pågældende programmer.

(458) Med hensyn til beregningen af subsidiebeløbet har to samarbejdsvillige eksportører i stikprøven gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har anvendt tallene for hele 2011 i den årlige selvangivelse på trods af det faktum, at UP dækker halvdelen af 2011 og halvdelen af 2012, og dette strider mod beregningsmetoden i afsnit E, litra a), nr. ii), i Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold (EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6). En af disse eksportører påstår endvidere, at da den fulde selvangivelse for 2012 ikke forelå på tidspunktet for kontrolbesøget, burde Kommissionen for 2012 havde baseret sin beregning på den kvartalsvise selvangivelse for første halvår 2012, som blev indsamlet ved kontrolbesøget og/eller resultatopgørelsen for 2012, og som viser, at virksomheden led tab.

(459) Kommissionen henviser til betragtning 300 og gentager vigtigheden af, at beregningen af fordelen blev baseret på endelige reviderede skatteopgørelser for et bestemt skatteår. Kommissionen tilføjer, at den endelige selvangivelse for 2011 i løbet af UP gør eventuelle fordele, som fremgår af opgørelsen, endelige, hvilket yderligere understreger rigtigheden af Kommissionens metode. Kommissionen kan ikke basere sin beregning på kvartalsvise selvangivelser, da disse resultater afspejler den igangværende foreløbige situation på tidspunktet for indsendelsen og pr. definition ikke tager højde for den endelige konsoliderede finansielle situation for skatteåret. Målet med disse selvangivelser er at sikre regeringen likviditet, i fald der midlertidigt skal betales skatter, men de afspejler kun en delvis situation på

▼B

tidspunktet for indsendelsen. Det kan let være tilfældet, at hvis virksomheden angiver en betydelig fortjeneste i de to sidste kvartaler af året, som mere end opvejer tabene i de første kvartaler, vil den præsentere en skattepligtig fortjeneste på den endelige selvangivelse. Selv om de foreløbige selvangivelser i 2012 giver en delvis indikation af eksportørens situation på tidspunktet for indgivelsen og forklarer, hvorfor Kommissionen indsamlede dem, er deres relevans derfor ikke absolut, da det ikke kan udelukkes, at situationen ved udgangen af skatteåret, som er angivet på den endelige selvangivelse, er ganske anderledes. Hvad angår resultatopgørelsen for 2012, bemærker Kommissionen, at det finansielle regnskabssystem ikke altid svarer til skatteregnskabet, og det kan være, at forpligtelsen til at indberette indtægter og tab med henblik på beskatning kan være meget forskellig fra indberetningsforpligtelser med hensyn til regnskabsaflæggelse. Der kan også være tilpasninger til skattemæssige formål, som ikke er afspejlet fuldt ud i de finansielle regnskaber. Alt i alt vil det forhold, at en virksomhed har tab i sine regnskaber, ikke nødvendigvis betyde, at der er den samme nedgang i den endelige selvangivelse. Ud fra disse argumenter bekræfter Kommissionen, at subsidieberegningen for direkte støtteordninger nødvendigvis må baseres på de endelige tal i de endelige reviderede skatteopgørelser og ikke på periodiske selvangivelser eller endelige eller midlertidige regnskaber.

3.5.5.2. Skattefradrag for FoU gennemført af FIE'er

(460) Den kinesiske regering påstod, at den for første gang erfarer, at Kommissionen vil udligne et FoU-program, som ikke erstatter FoU-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital, som påstået i klagen. Den kinesiske regering bygger på lignende argumenter om den foregående ordning, jf. betragtning 457, og påstår, at udligningen af denne ordning er i strid med artikel 11 og 13 i WTO's subsidieaftale. Den kinesiske regering påstod endvidere, at FoU-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital blev afsluttet i 2008, og det nye FoU-program, som er medtaget i den nye kinesiske Enterprise Income Tax Law, ikke er et erstatningsprogram, da det ikke vedrører virksomheder med udenlandsk kapital, og det ikke forlanges, at FoU-udgifterne skal være 10 % højere end året før.

(461) Kommissionen bemærker, at den kinesiske regering ikke fremlagde oplysninger om denne ordning i besvarelsen af spørgeskemaet og mangelskrivelsen, men at denne ordning allerede var blevet udlignet i forbindelse med tidligere undersøgelser (jf. betragtning 310). Kommissionen bemærker imidlertid også, at dette program blev drøftet under kontrolbesøget med den kinesiske regering, og at de relevante gennemførelsesbestemmelser blev indsamlet som bevis (en af eksportørerne i stikprøven havde også fremlagt disse bestemmelser). Den kinesiske regerings påstand om, at det var første gang, den hørte om den mulige udligning af dette program, er således ubegrundet, også i betragtning af, at flere samarbejdsvillige eksportører i stikprøven, med

▼B

hvilke den kinesiske regering koordinerede sin besvarelse, havde oplyst dette program i deres spørgeskemabesvarelser. Den kinesiske regering var ganske bekendt hermed, da den flere gange fik adgang til de ikkefortrolige sagsoplysninger. Resultaterne af undersøgelsen viser, at programmet er udligningsberettiget (betragtning 310-314). Kommissionen tilføjer, at dette program helt klart erstatter det foregående program for virksomheder med udenlandsk kapital, på grund af den tætte sammenhæng, som påvises ved skattefordelens form og størrelse (supplerende skattefradrag, som modregnes beskatningsgrundlaget), samme forhold og samme underliggende situation (støtteberettigede udgifter til FoU-aktiviteter) med kun små variationer. Disse små variationer blev bragt i overensstemmelse med reformen af den nye EIT-lovgivning i 2008, men det grundliggende indhold i programmet er fortsat det samme. Kommissionen henviser desuden til argumenterne om indledningskriterierne i betragtning 457.

(462) Den kinesiske regering og en samarbejdsvillig eksportør i stikprøven hævder også, at dette program ikke er specifikt, idet Kommissionen ikke har godtgjort, at erhvervelse af certifikatet som højteknologisk virksomhed eller virksomhed med ny teknologi er forbeholdt visse virksomheder. Kommissionen henviser til uddybningen i betragtning 313 samt betragtning 321 og 325 om et andet skatteprogram for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi. Kommissionen tilføjer, at gennemførelsesbestemmelserne til dette program (se betragtning 321) yderligere bekræfter resultaterne om specificitet i forbindelse med højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi, da kun virksomheder i sektorer med støtte fra statslige politikker, som er støtteberettigede i henhold til de relevante offentlige kataloger og retningslinjer, er berettigede til det relevante certifikat. For eksempel kan kun virksomheder, der deltager i et FoU-projekt, som er opført under områder med højteknologi og ny teknologi under de væsentlige områder for statslig støtte og i Guidelines for Current Priorities for Development in Key Sectors of the Hi-Tech Industry of 2007 af NDRC, eller FoU-aktiviteter, der er omfattet af Statsrådets bekendtgørelse om gennemførelse af flere støttepolitikker til gennemførelse af statens mellem- og langsigtede videnskabelige og teknologiske udvikling (2006-2020), nr. 6 [2006], opnå dette certifikat. Det er derfor klart, at dette skatteprogram er begrænset til disse særlige virksomheder i de relevante sektorer og FoU-aktiviteter, som støttes af den kinesiske regering, herunder virksomheder i den tilskyndede solcelleindustri.

(463) Med hensyn til beregningen af subsidiebeløbet har to samarbejdsvillige eksportører i stikprøven gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt har anvendt tallene fra deres årlige selvangivelse for 2011, hvorimod UP dækker halvdelen af 2011 og halvdelen af 2012, og at dette strider mod beregningsmetoden i

▼B

afsnit E, litra a), nr. ii), i Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen i 1998. Kommissionen henviser til argumenterne i betragtning 459, som alle er relevante for at afvise påstanden om dette program. Kommissionen bemærker endvidere, at argumentet om et angiveligt skattemæssigt underskud i skatteåret 2012 har begrænset eller ingen relevans, idet skattefradrag kan fremføres med yderligere fem skatteår og modregnes i eventuelle skattepligtige indtægter i de fem efterfølgende år. Selv hvis Kommissionen skulle acceptere, at disse virksomheder havde skattemæssigt underskud i 2012, eller hvis den endelige reviderede selvangivelse for 2012 var tilgængelig og viste et skattemæssigt underskud (hvilket ikke er tilfældet her), ville Kommissionen stadigvæk tage hensyn til fordelene under dette program, da det ikke kunne udelukkes, at fordelene fra skattefradraget i 2012 ville blive anvendt, så snart virksomheden ville kunne indgive skattepligtig indkomst i et af de følgende fem skatteår.

3.5.5.3. Skattenedsættelse for virksomheder med højteknologi og ny teknologi inden for bestemte projekter

(464) Den kinesiske regering og en samarbejdsvillig eksportør hævder, at dette program ikke er specifikt, at specificitetsanalysen ikke er baseret på faktiske oplysninger, og at kravene til at opnå status som virksomhed med højteknologi og ny teknologi bør betragtes som objektive kriterier eller betingelser for berettigelse til subsidier, og at berettigelsen til dette program er automatisk. Med hensyn til specificitetskonklusionen vedrørende begrænsningen af dette program og af FoU-skattefradrag også for virksomheder med højteknologi og ny teknologi henviser Kommissionen til sin forklaring i betragtning 321 og 325, og også til betragtning 462, der ligeledes gælder for dette program. Kommissionen gentager, at især ovennævnte gennemførelsesforanstaltninger og dokumenter viser, at anvendelsen af dette program og anerkendelsen som virksomhed med højteknologi og ny teknologi langt fra er åben for alle virksomheder og baseret på objektive kriterier, men tværtimod er begrænset til visse sektorer og virksomheder, som støttes af den kinesiske regering på grundlag af kriterier, der ikke synes at være objektive. Berettigelsen til fordele i henhold til dette program er heller ikke automatisk, men afhænger af udstedelsen af certifikatet for virksomheder med højteknologi eller ny teknologi, som tildeles efter en skønsmæssig procedure af de kompetente myndigheder og derfor ikke er automatisk.

(465) En samarbejdsvillig eksportør hævder, at Kommissionen fejlagtigt beregnede subsidiefordelen af dette program, fordi den anvendte den reviderede selvangivelse 2011, hvorimod den kvartalsvise selvangivelse for 1. og 2. kvartal af 2012 var tilgængelige og blev indsamlet under kontrolbesøget, og at Kommissionen under alle omstændigheder kunne har anmodet om en

▼B

kopi af den endelige årlige selvangivelse for 2012, så snart den forelå. Denne eksportør hævder også, at hvis selvangivelsen for 2011 benyttes til at beregne fordelen af subsidiet, bør virksomhedens omsætning i 2011 og ikke i UP anvendes. Kommissionen henviser til sin forklaring i betragtning 459. Kommissionen bemærker endvidere, at den i brevet forud for kontrolbesøget til de stikprøveudvalgte eksportører, herunder den pågældende eksportør, specifikt havde anmodet om den oprindelige fulde selvangivelse for de regnskabsår, der dækker UP, og de tre foregående år. Derfor kunne og skulle denne samarbejdende eksportør have indsendt 2012-opgørelsen, så snart den forelå, og Kommissionen bemærker, at den ikke har gjort det, selv da den for nylig sendte sine bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger. Hvad angår påstanden om, at Kommissionen burde bruge omsætningen i 2011 til at beregne fordelen, bemærker Kommissionen, at fordelen fra skatteopgørelsen for 2011 anses for i rimelig grad at afspejle situationen i UP, især da skatteindbetalingen for 2011 skulle erlægges i UP (måned) og de endelige tal for 2012 ikke var til rådighed på tidspunktet for kontrolbesøget. Under alle omstændigheder kan Kommissionen ikke anvende forskellige nævnere til at måle forskellige subsidier, da procentangivelserne ellers ikke vil kunne sammenlignes og der ikke sikres konsekvens i beregningen. Kommissionen tilføjer afslutningsvis, at den ikke har de verificerede tal for omsætningen i 2011, men kun har kontrolleret omsætningstallene for UP.

3.5.6. *Parternes bemærkninger vedrørende indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag*

(466) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen ikke fastlagde specificitet i henhold til artikel 2, stk. 1 og 2, i SCM-aftalen, og at den heller ikke klart begrundede sin konstatering af specificitet med positiv dokumentation, som det bestemmes i artikel 2, stk. 4, i SCM-aftalen. Ifølge den kinesiske regering havde Kommissionen ikke fremlagt konkrete beviser for, at visse industrier tildeles brugsrettigheder til jord til fordelagtige priser, og retsgrundlaget for Kommissionens vurdering af, at sektoren for produktion af solceller og moduler indgår i disse industrier. En eksporterende producent fremsatte en lignende påstand. Disse påstande måtte afvises. Kommissionen nævnte i betragtning 364 eksempler på meddelelser om brugsrettigheder til jord, hvor de relevante myndigheder begrænsede de potentielle købere af jord til en fastsat pris til solcelleindustrien og fastsatte prisgrænser for brugsretten til jord, der blev købt af de eksporterende producenter i stikprøven. I mangel af andre oplysninger fra den kinesiske regering, som der var blevet anmodet om, og i betragtning af den offentlige støtte til solcelleindustrien og den skønsmæssige og uigennemsigtige karakter af tildelingen af brugsrettigheder til jord konkluderede Kommissionen, at der på grundlag af disse oplysninger var tale om specificitet.

▼B

(467) Den kinesiske regering og adskillige eksporterende producenter hævdede, at den reference for brugsrettigheder til jord, som Kommissionen havde valgt, ikke er hensigtsmæssig. Den kinesiske regering påstod desuden, at Kommissionen ikke gjorde sit bedste for at finde en reference, der nærmer sig de markedsbetingelser, der ville gælde uden fordrejning, jf. afgørelsen fra WTO-panelet i sagen *US — Endelig antidumping- og udligningstold på visse varer fra Kina* ([1]). Denne påstand måtte afvises. Kommissionen undersøgte nemlig de forskellige indikatorer nøje og sammenlignede Taiwan og Kina som helhed samt de enkelte berørte kinesiske provinser. Efter en sådan analyse anser Kommissionen Taiwan for en hensigtsmæssig reference som følge af de samlede oplysninger i sagen, dvs. i) det sammenlignelige niveau af økonomisk udvikling og den økonomiske struktur i Taiwan og størstedelen af de kinesiske provinser og byer, hvor de samarbejdsvillige eksporterende producenter er beliggende, ii) den fysiske nærhed mellem Kina og Taiwan, iii) den omfattende industrielle infrastruktur, som både Taiwan og disse kinesiske provinser har, iv) de stærke økonomiske bånd og den grænseoverskridende handel mellem Taiwan og Folkerepublikken Kina, v) den høje, sammenlignelige befolkningstæthed i de pågældende kinesiske provinser og i Taiwan, vi) sammenfaldet mellem typen af jord og transaktioner, der blev anvendt til udformning af den relevante reference i Taiwan, og de tilsvarende i Kina samt vii) de fælles demografiske, sproglige og kulturelle kendetegn i Taiwan og Folkerepublikken Kina. Desuden betragtes de fleste af de pågældende provinser som førsteklasses produktionsprovinser i Kina.

Selv om BNP pr. indbygger i Taiwan og disse kinesiske provinser ikke er identisk, er der i de senere år sket en markant vækst i BNP i disse kinesiske provinser og byer, dvs., at de er ved at indhente Taiwan. Desuden tyder de nyeste oplysninger på, at Kina som helhed og de pågældende provinser og byer har en langt højere vækstrate end Taiwan, hvilket betyder, at man hurtigt vil indhente Taiwan. Det er dog vigtigt at bemærke, at den nøjagtige sammenligning mellem BNP i et land uden markedsøkonomi (Kina) og BNP i en veletableret markedsøkonomi (Taiwan) ikke er en afgørende faktor, da et land uden markedsøkonomi ofte halter bagefter en fungerende markedsøkonomi for så vidt angår BNP. Mange andre faktorer såsom planlægningsregler og miljøpolitik kan desuden påvirke udbud og efterspørgsel i et industriland. Det egentlige spørgsmål er, hvad de »gældende markedsvilkår« for brugsrettigheder til jord i de pågældende kinesiske provinser ville være, hvis Kina havde en fungerende markedsøkonomi, og ud fra den foreliggende dokumentation konkluderes det, at de ville ligne vilkårene i Taiwan.

3.5.7. *Andre bemærkninger*

(468) Klageren påstod, at Kommissionen burde fremlægge de supplerende subsidieordninger, som blev fundet i løbet af undersøgelsen, og fastlægge subsidiemargener for disse ordninger, som ikke

([1]) Panelrapporten om *US–Endelig antidumping- og udligningstold på visse varer fra Kina*, pkt. 10.187.

▼B

fremgår af klagen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at alle de subsidier, der opfyldte de retlige indledningskrav, blev undersøgt af Kommissionen.

(469) Klageren påstod, at Kommissionen burde have fastlagt en subsidiemargen for levering af polysilicium mod utilstrækkeligt vederlag på grundlag af oplysningerne i klagen og konklusionerne i det amerikanske dokument i en lignende sag om solceller. Kommissionen undersøgte dette program og konkluderede på grundlag af oplysningerne fra de eksporterende producenter i stikprøven og den kinesiske regering, at der ikke var nogen fordel fra dette program i UP, hovedsagelig fordi importpriserne for polysilicium var lavere end de kinesiske leverandørers priser. Det skal bemærkes, at undersøgelsesperioden i den amerikanske undersøgelse og den foreliggende sag var forskellige.

(470) Klageren påstod også, at Kommissionen burde have fastlagt en subsidiemargen for levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag. Denne påstand måtte afvises. Kommissionen fandt ikke tilstrækkeligt bevis for, at de stikprøveudvalgte eksporterende producenter, med undtagelse af LDK, havde fordel af fordelagtig levering af elektricitet.

(471) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens beregningsmetode resulterede i »dobbelttælling i forbindelse med beregningen af antidumping- og antisubsidiemargenen«. Kommissionen burde ifølge den kinesiske regering have trukket den subsidiemargen, der blev beregnet for eksportkreditforsikringsordningen, fra dumpingmargenerne på det grundlag, at det er et eksportsubsidie. Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionen burde havde trukket de subsidiemargener, der blev beregnet på grundlag af udenlandske referencer, fra dumpingmargenen. Regeringen argumenterede, at »en del af den dumping, der blev beregnet på grundlag af den normale værdi i et referenceland, faktisk er den samme subsidiering, der er blevet udlignet i den parallelle antisubsidieundersøgelse«. Ingen af påstandene ville have nogen indvirkning på niveauet af de deraf følgende foranstaltninger, da kombineret told i den foreliggende sag begrænses af skadesmargenen. Den kinesiske regering bekræftede også dette i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Det blev derfor ikke fundet nødvendigt at behandle substansen af disse påstande.

3.6. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(472) De udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for de undersøgte virksomheder er fastsat i nedenstående tabel:

▼B

Eksporterende producent	Endelig subsidiemargen
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd.	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd.	*Under bagatelgrænsen*
Renesola Zhejiang Ltd. Renesola Jiangsu Ltd.	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd. og de forretningsmæssigt forbundne virksomheder	6,5 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder (bilag 1)	6,4 %
Alle andre virksomheder	11,5 %

(473) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, udgør den samlede subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, 6,4 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vægtede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven.

▼B

(474) I betragtning af den høje samarbejdsgrad blandt kinesiske eksporterende producenter blev tolden for »alle andre virksomheder« fastsat til den højeste told, der skulle pålægges de virksomheder, der indgik i stikprøven eller havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Tolden for »alle andre virksomheder« pålægges de virksomheder, som ikke samarbejdede i undersøgelsen.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktionen

(475) Samme vare fremstilles af hen ved 215 producenter i Unionen. De udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, og betegnes herefter som »EU-erhvervsgrenen«. Institutionerne har efterprøvet de interesserede parters påstande om, at der var et større antal; efterprøvningen viste, at de påståede yderligere producenter i realiteten hovedsagelig var eksporterende producenter, deres forretningsmæssigt forbundne importører, distributører og installatører.

(476) Alle foreliggende oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger i klagen, makroøkonomiske data fra Europressedienst, en uafhængig konsulentvirksomhed (»konsulenten«) og de verificerede spøgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven blev anvendt til at fastslå den samlede EU-produktion i UP, da der ikke forelå fyldestgørende offentlige oplysninger om produktionen. Da moduler og celler importeres til Unionen under toldpositioner, der dækker andre varer, der ikke er genstand for denne undersøgelse, og da de indberettede importmængder er i ton, kunne Eurostat ikke anvendes til at fastsætte importmængden og -værdien, som blev fastsat på grundlag af data fra konsulenten. Hvor det var muligt, blev oplysningerne fra konsulenten krydstjekket med andre offentligt tilgængelige kilder og med de verificerede spørgeskemabesvarelser.

(477) På dette grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til ca. 4 GW for moduler og 2 GW for celler i UP.

(478) Der blev, jf. betragtning 21, udtaget ni EU-producenter til en stikprøve, der tegner sig for 18-21 % af den samlede EU-produktion af moduler og 17-24 % af den samlede EU-produktion af celler.

(479) En række parter anfægtede, at data fra konsulenten blev brugt til at fastslå bl.a. EU-produktionen, EU-produktionskapaciteten og andre makroøkonomiske skadesindikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen og importoplysninger. Disse parter satte spørgsmålstegn ved, om konsulenten var uafhængig, og hævdede, at den pågældende var forbundet med klageren. De ønskede også at få uddybet, på hvilket grundlag Kommissionen havde udvalgt konsulenten, og satte spørgsmålstegn ved dennes ekspertise inden for indsamling af økonomiske data vedrørende solcellesektoren. Det blev i den forbindelse påstået, at Kommissionen burde

▼B

have baseret sine konklusioner på data fra andre tilgængelige kilder, navnlig kendte forskningsinstitutter. Endelig henviste AFASE til bedste praksis for fremlæggelse af økonomisk dokumentation og dataindsamling i sager om anvendelsen af artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i fusionssager, som anfægtede troværdigheden af de oplysninger, der blev fremlagt af konsulenten.

(480) Med hensyn til de påståede forbindelser mellem konsulenten og klageren fremlagde de relevante interesserede parter ingen dokumentation for, at der fandtes sådanne forbindelser. Tilsvarende blev der i forbindelse med undersøgelsen ikke fundet nogen dokumentation for en forbindelse, der går ud over et rent kommercielt samarbejde. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod en interesseret part, at der var tegn på, at de umiddelbare beviser, som den klagende EU-erhvervsgrenen havde fremlagt i klagen, var baseret på data fra den samme konsulent. Selv om det anerkendes, at konklusionerne for visse indikatorer ganske rigtigt var de samme som oplysningerne i klagen, betyder dette ikke nødvendigvis, at de blev udarbejdet på grundlag af kun en kilde. Klagen indeholder de forskellige kilder, der blev anvendt i den forbindelse. Parternes påstande i den henseende måtte derfor afvises.

(481) Kommissionen fandt det hensigtsmæssigt at gøre brug af denne rådgivning i forbindelse med den nuværende undersøgelse, da andre offentligt tilgængelige kilder ikke omfattede de nødvendige makroøkonomiske data for det samlede EU-marked samt importoplysninger. Før udvælgelsen af Europressedienst undersøgte Kommissionen de metoder, som konsulentfirmaet anvender til indsamling af de relevante data, samt konsulentens evne til at levere de nødvendige data separat for alle varetyper og for hele den betragtede periode.

(482) Desuden blev de oplysninger, som konsulenten fremlagde i løbet af undersøgelsen, krydstjekket, når det var muligt, med andre tilgængelige kilder og blev bekræftet. I denne forbindelse bemærkes det, at der på markedet findes flere forskningsvirksomheder, som er specialiseret i indsamling af statistikker om solcellesektoren, og de oplyste tal er næsten aldrig ens. Dette skyldes, at det er vanskeligt at få præcise tal fra forskningsinstitutterne, og de indberettede markedsindikatorer for solcellesektoren vil altid være baseret på skøn, uafhængigt af, hvem der leverer disse tal. I denne forbindelse bestod Kommissionens krydskontrol i at sammenligne tendenserne i de oplysninger, der blev indsendt af konsulenten, med tendenserne i de samme data offentliggjort af andre forskningsvirksomheder, Kommissionens Fælles Forskningscenter (»JRC«) og EPIA om de samme emner, når dette var muligt. Der blev ikke fundet væsentlige forskelle som følge af krydskontrollen, og tendenserne i de indikatorer, der blev krydskontrolleret, var sammenlignelige. De foreløbige undersøgelsesresultater blev derfor ikke udelukkende

▼B

baseret på oplysninger fra den eksterne konsulent, men også på Kommissionens egen analyse og vurdering af disse data. Som nævnt i betragtning 8 blev der efter indførelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger aflagt kontrolbesøg hos konsulenten. Kommissionen gennemførte et kontrolbesøg hos konsulenten for at efterprøve pålideligheden af metoden og de fremlagte data. Kontrolbesøget blev gennemført som en opfølgning på Kommissionens krydstjek af oplysningerne og for at opnå større sikkerhed, hvad angår pålideligheden og kvaliteten af oplysningerne og den anvendte metode. Kontrolbesøget blev anset for hensigtsmæssigt i henhold til princippet om god forvaltningsskik, selv om disse data ikke blev indsendt af en interesseret part, men af en konsulent. Kommissionen har som følge heraf fået yderligere vished for pålideligheden af de data, der er tilvejebragt af konsulentfirmaet.

(483) En part hævdede, at den metode, som Kommissionen anvendte til krydstjek, ikke var tilstrækkeligt detaljeret, og anmodede om, at de andre anvendte kilder til krydstjekningen blev oplyst. Denne part hævdede desuden, at den anvendte metode under alle omstændigheder var ugyldig, da kun tendenser i forskellige kilder blev sammenlignet og ikke absolutte værdier.

(484) Hvad angår de andre kilder, der anvendtes til at krydstjekke konsulentens oplysninger, var der tale om rapporter fra JRC og EPIA om de samme emner. Hvad angår sammenligningen af data med andre kilder, skal det bemærkes, at de ikke kun viste lignende tendenser men også lignende størrelsesordener. Det blev derfor konkluderet, at den anvendte metode var hensigtsmæssig, og påstandene blev afvist.

(485) Konsulentens hovedaktiviteter er indsamling af data vedrørende solcelleindustrien og udarbejdelse af en opdateret database over virksomheder, der er aktive på markedet for solceller. Disse data offentliggøres i specialiserede tidsskrifter om solenergi og anvendes også af individuelle virksomheder, for hvem konsulenten udfører specialiseret forskning. Databasen udvikles af Europressedienst og opdateres og offentliggøres regelmæssigt. Desuden har konsulenten flere års erfaring inden for sektoren. Konsulentens metode er mere præcist er at indsamle, krydstjekke og samle oplysninger ved hjælp af forskellige tilgængelige kilder på markedet. Til dette formål indsamler konsulenten data via standardspørgeskemaer, som sendes til de virksomheder, der er opført i databasen, eller pr. telefon, navnlig fra EU-producenterne, eller på specialiserede messer hos især producenter i tredjelande. Hvis oplysningerne ikke kan opnås gennem ovennævnte kanaler, kontrollerer Europressedienst regnskaberne fra virksomhederne i solcellesektoren eller samarbejder på løst grundlag med andre forskningsinstitutter med henblik på at indhente eller krydstjekke data. Det blev kontrolleret, at konsulenten anvendte

▼B

disse kilder i sin daglige virksomhed. I lyset af ovennævnte blev det anset for hensigtsmæssigt at gøre brug af Europressediensts tjenester i forbindelse med undersøgelsen, og parternes påstande i denne henseende blev derfor afvist.

(486) Med hensyn til vejledningen i bedste praksis for fremlæggelse af økonomisk dokumentation, som er udarbejdet af den kompetente tjenestegren i Kommissionen, skal følgende bemærkninger tages i betragtning. For det første er der tale om et dokument, som ikke kan forpligte Kommissionen, da det ikke er blevet vedtaget af kollegiet, men er offentliggjort af den kompetente tjenestegren med henblik på at give henstillinger til parterne om, hvordan økonomisk dokumentation skal fremlægges. Dokumentet om bedste praksis vedrører for det andet indsendelse af økonomiske analyser og data, der anvendes i konkurrenceundersøgelser i henhold til artikel 101 og 102 i TEUF og i fusionssager. De gældende regler, krav til beviser og Kommissionens beføjelser i konkurrencesager kan ikke sammenlignes med handelsbeskyttelsesundersøgelser, for hvilke der gælder et helt andet regelsæt.

(487) Flere parter anfægtede den metode, som konsulentfirmaet anvender, og hævdede, at den ikke svarer til anerkendte videnskabelige standarder. Som nævnt i betragtning 481 blev metoden vurderet, og resultaterne blev krydstjekket og efterprøvet, og som følge heraf blev de anset for at være på linje med andre offentliggjorte data og derfor forholdsvis pålidelige. Særlige spørgsmål, der blev rejst af visse interesserede parter, blev løst ved fælles overenskomst og stillet til rådighed for interesserede parter i det åbne dossier i undersøgelsen.

(488) CCCME påstod, at metoden til aggregering af data ikke var præciseret. Denne påstand blev afvist, da de relevante oplysninger blev stillet til rådighed for alle interesserede parter i undersøgelsen.

(489) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række parter deres bekymringer med hensyn til Kommissionens valg af konsulent og om kvaliteten af de indsendte data. Det blev i den forbindelse påstået, at konsulentens data kan bestilles og købes på ad hoc-basis for at imødekomme de nærmere bestemt forespørgsler fra potentielle kunder og derfor ikke kan være objektive. Desuden anfægtede CCCME, at de data, som konsulenten indsamlede, kan betragtes som positivt bevismateriale i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, da disse data i stort omfang var baseret på antagelser og skøn. Det hævdedes endvidere, at de fremsendte oplysninger var utilstrækkeligt dokumenteret af oplysninger i sagsakterne, og at de ikke var af en positiv, saglig og kontrollerbar karakter.

(490) Vedrørende disse påstande henvises der til betragtning 481-482, hvor der blev givet supplerende oplysninger om valget af konsulenten. Det skal desuden bemærkes, at Kommissionen engagerede konsulenten på grundlag af de bedste foreliggende oplysninger på det pågældende tidspunkt, og i fuld overensstemmelse

▼B

med Kommissionens finansforordning, der finder anvendelse på proceduren. Ydermere mindes der om, at konsulentens evne til at fremlægge alle de nødvendige oplysninger rettidigt var af stor betydning, eftersom Kommissionen var forpligtet af lovbestemte frister for offentliggørelsen af de foreløbige resultater af den igangværende undersøgelse.

(491) Hvad angår kvaliteten af de forelagte data og, hvorvidt de kan betragtes som positivt bevismateriale i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, jf. betragtning 482, blev konsulentens metodologi til indsamling af dataene undersøgt, og det blev vurderet, at den var af tilfredsstillende kvalitet. Som også nævnt i samme betragtning blev oplysningerne fra konsulenten, hvor det var muligt, krydstjekket med andre kilder og fundet rimeligt nøjagtige. Endelig skal det noteres, at konsulenten har en database, som opdateres regelmæssigt, uafhængigt af kundernes behov og forespørgsler. Samme database anvendes til at aggregere og levere statistikker om solcelleindustrien til forskellige kunder, og påstanden om, at disse data ikke var objektive, må derfor afvises.

(492) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en af de interesserede parter, at Kommissionen ikke havde fremlagt de kilder, de anvendte metoder og de virksomheder, som konsulenten samarbejdede med for at indsamle de makroøkonomiske data. En anden interesseret part gentog, at konsulentens metode sådede tvivl om resultaternes nøjagtighed. Flere interesserede parter anmodede om yderligere oplysninger om den metode, der var benyttet af konsulenten, såsom de gennemsnitlige svarprocenter ved spørgeskemaer/interview, procentdelen af data, der er indsamlet via hver kanal, hvordan disse blev verificeret, de tilnærmede værdier/antagelser, der er anvendt til at generere oplysningerne, antallet af virksomheder, for hvilke der blev anvendt tilnærmede værdier, og i det mindste størrelsesordenen for antallet af arbejdstagere hos konsulenten.

(493) Med hensyn til disse påstande bemærkes det, at Kommissionen efter indførelsen af de foreløbige foranstaltninger fremlagde konsulentfirmaets metode og kilder til indsamling af data for de interesserede parter og behandlede specifikke spørgsmål fra de interesserede parter i denne forbindelse efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner. De interesserede parters anmodninger om yderligere oplysninger Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anses for at være omfattet af de oplysninger, der blev gjort tilgængelige efter indførelsen af midlertidig told, i det omfang fortrolighedsbegrænsningerne tillod det. Det fremhæves endvidere, at Kommissionen under kontrolbesøget undersøgte, hvordan dataene er blevet indsamlet og aggregeret af konsulenten, og de relevante underliggende forudsætninger for at aggregere oplysningerne. Kontrolresultaterne var tilfredsstillende, og Kommissionen blev forsikret om rimeligheden af de underliggende forudsætninger og om kvaliteten af de oplysninger, der er afgivet af konsulenten. Parterne anfægtede desuden ikke oplysningerne som sådan.

▼B

(494) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en anden part om præciseringer med hensyn til antallet af EU-producenter, som konsulenten inddrog i forbindelse med sin indsamling af oplysninger, og sammenfaldet mellem disse og de omkring 215 EU-producenter, som Kommissionen var bekendt med. I denne henseende præciseres det, at de EU-producenter, som konsulenten tog i betragtning, stort set er de samme som dem, der var kendt for at udgøre EU-erhvervsgrenen i denne undersøgelse, jf. betragtning 475.

(495) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at Kommissionen har foretaget en inkonsekvent analyse af skaden, eftersom den blev foretaget separat for moduler og celler, mens beregningerne af skades- og subsidiemargenen blevet fastlagt som et vejet gennemsnit for moduler og celler tilsammen. I denne henseende skal det bemærkes, at selv om indikatorerne blev anført særskilt for hver varetype, vedrører konklusionerne for hver indikator den undersøgte vare som helhed. Det skal desuden erindres, at moduler og celler er en og samme vare, og subsidie- og skadesmargenerne blev derfor fastlagt på dette grundlag. Påstanden blev derfor afvist.

(496) Endelig påstod en anden part, at beregningen af værdierne af de makroøkonomiske indikatorer i UP fejlagtigt var baseret på et simpelt gennemsnit for 2011 og 2012, da en sådan metode ikke kunne være objektiv og ikke ville føre til resultater, som afspejler virkeligheden i UP. Det præciseres, at et simpelt gennemsnit af dataene kun blev anvendt i de tilfælde, hvor der var en ensartet tendens i de pågældende perioder. Hvor tendenserne var forskellige, blev metoden tilpasset tilsvarende ved at tage de reelle markedsforhold i betragtning. Den pågældende part uddybede ikke, i hvilket omfang resultaterne af den anvendte metode ikke afspejlede de reelle markedsforhold. Disse påstande blev derfor afvist.

4.2. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(497) Dele af EU-erhvervsgrenen er vertikalt integrerede, og en væsentlig del af EU-erhvervsgrenens produktion er beregnet til bunden anvendelse, særlig produktion af celler.

(498) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade og fastlægge forbruget samt andre økonomiske indikatorer, blev det undersøgt, om og i hvilket omfang den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare (»bunden anvendelse«) skulle tages i betragtning.

(499) For at få et så fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation som muligt blev der indhentet og analyseret oplysninger om alle aktiviteter i forbindelse med samme vare, og det blev fastslået, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller det frie marked.

▼B

(500) Det blev konkluderet, at følgende økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenen skulle undersøges i forhold til den samlede aktivitet (inkl. EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse): forbrug, salgsmængde, produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, vækst, investeringer, lagerbeholdning, beskæftigelse, produktivitet, likviditet, investeringsafkast, evnen til at rejse kapital og de udligningsberettigede subsidiers størrelse. Undersøgelsen viste, at disse indikatorer med rimelighed kunne undersøges for hele aktiviteten, da produktionen til bunden anvendelse ligeledes blev påvirket af konkurrencen fra importen fra det pågældende land. Herefter benævnes det bundne og det frie marked tilsammen som »det samlede marked«.

(501) Hvad angår rentabiliteten, fokuserede analysen på det frie marked, da priserne på det bundne marked ikke altid afspejlede markedspriserne og ikke havde en indvirkning på denne indikator.

(502) En række parter hævdede, at skaden burde have været vurderet separat for det bundne og det frie marked. En part fremførte, at data vedrørende celler bestemt til bunden anvendelse burde have været udelukket fra skadesvurderingen, da de ikke blev påvirket af den subsidierede import.

(503) Undersøgelsen har vist, at vertikalt integrerede EU-producenter var tvunget til at importere subsidierede varer (celler) og til at indstille produktionen af disse varer til omkostninger, der lå over importprisen, som følge af pristrykket fra den subsidierede import. Endvidere viste undersøgelsen også, at det frie marked og det bundne marked udviste de samme pristendenser, hvilket også viste, at de var påvirket i samme omfang af den pågældende import.

(504) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række parter, at Kommissionen havde undladt at foretage en passende og velunderbygget analyse af det bundne marked og heller ikke havde begrundet, hvorfor en særskilt analyse ikke var blevet gennemført. En part påstod, at der ikke var blevet fremlagt oplysninger om omfanget af EU-produktionen bestemt til bunden anvendelse. Det blev desuden påstået, at betragtning 106 i forordningen om midlertidig antidumpingtold, hvori det konkluderes, at priserne på det bundne marked ikke altid afspejler markedspriserne, var i modstrid med konklusionerne i betragtning 503 om, at det frie marked og det bundne marked udviste lignende pristendenser.

(505) Det skal først bemærkes, at betragtning 105 i forordningen om midlertidig antidumpingtold indeholder begrundelser for, hvorfor det fandtes passende at undersøge skadesindikatorerne (undtagen rentabiliteten) i forhold til den samlede aktivitet i EU-erhvervsgrenen, herunder den bundne anvendelse. I denne forbindelse mindes der om, jf. samme betragtning, at undersøgelsen viste, at produktionen til det bundne marked også blev påvirket af

▼B

konkurrence fra importen fra Kina, hvilket som sådan ikke er blevet anfægtet af de interesserede parter. Påstanden om, at der ikke blev givet forklaringer på, hvorfor der ikke blev foretaget en separat analyse, blev derfor afvist. Ligeledes følger det også af denne konklusion, at det også måtte afvises, at en sådan separat analyse af det bundne marked burde have fundet sted.

(506) På grundlag af ovenstående blev betydningen af EU-produktionen til bunden anvendelse ikke betragtet som et væsentligt element, og det skal dernæst bemærkes, at EU-produktionen af celler til bunden anvendelse tegnede sig for ca. halvdelen af den samlede produktion i UP. Endelig skal det præciseres, at det forhold, at priserne på det bundne marked ikke afspejler priserne på det frie marked, ikke nødvendigvis modsiger det forhold, at begge priser fulgte samme tendenser, da de stadig kan være på forskellige niveauer, eller prisudsvingene kan være højere eller lavere og dermed give et anderledes billede. Ud fra ovenstående blev påstandene vedrørende det bundne marked afvist.

(507) De pågældende parter fremlagde ikke nogen oplysninger, som kunne have ændret denne konklusion. Påstandene i denne henseende blev derfor afvist.

4.3. **EU-forbruget**

(508) EU-forbruget omfattede den samlede importmængde af den pågældende vare og den samlede salgsmængde af samme vare i Unionen, herunder salget til bunden anvendelse. Der forelå ikke fuldstændige data for EU-erhvervsgrenens samlede salg på EU-markedet. Desuden blev importen til Unionen registreret under toldpositioner, der omfatter andre varer, der ikke er genstand for denne undersøgelse, og de af Eurostat registrerede importmængder var angivet i ton. Eurostat kunne derfor ikke anvendes til at fastslå importmængderne og –værdierne. EU-forbruget blev derfor baseret på data fra konsulenten, som omtalt ovenfor, og krydstjekket med offentlige kilder såsom markedsundersøgelser og offentligt tilgængelige undersøgelser og med de verificerede spørgeskemabesvarelser.

(509) EU-forbruget udviklede sig som følger:

Tabel 1- a

EU-forbruget af moduler (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Det samlede marked	5 465	12 198	19 878	17 538
Indeks (2009 = 100)	*100*	*223*	*364*	*321*

Kilde: Europressedienst

▼B

Tabel 1-b

EU-forbruget af celler (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Det samlede marked	2 155	3 327	4 315	4 021
Indeks (2009 = 100)	*100*	*154*	*200*	*187*

Kilde: Europressedienst

(510) I den betragtede periode steg det samlede EU-forbrug med 221 % for moduler og 87 % for solceller mellem 2009 og UP, men faldt i UP sammenlignet med 2011. Generelt set steg EU-forbruget af den undersøgte vare betydeligt i forhold til niveauet i 2009.

(511) En interesseret part påstod, at oplysningerne vedrørende EU-forbruget af den undersøgte vare varierer betydeligt, afhængigt af kilden. Denne part påstod, at pålidelige data kun kan fastsættes på grundlag af oplysninger indhentet fra specialiserede institutioner eller forskningscentre. I lyset af forklaringerne og konklusionerne i betragtning 481-483 vedrørende pålideligheden af de data, der er tilvejebragt af konsulentfirmaet og anvendt i undersøgelsen, blev dette argument afvist.

(512) Den samme part hævdede, at EU-forbruget ikke bør fastlægges ved en simpel sammenlægning af den tilgængelige produktionskapacitet for moduler i Unionen, og at forbruget af moduler til EU-erhvervsgrenens egne projekter snarere burde trækkes fra. Dette argument blev afvist, da forbruget af moduler blev fastsat på grundlag af den nyinstallerede kapacitet i Unionen. Dette er almindelig praksis ved fastsættelsen af forbruget af moduler. For celler blev forbruget fastsat på grundlag af Unionens produktion af moduler.

(513) En anden part påstod, at den metode, der er beskrevet af konsulenten, erkender, at det er vanskeligt at fastlægge pålidelige forbrugstal. Det blev desuden påstået, at EU-erhvervsgrenens importdata og eksportsalg enten blev baseret på uverificerbare overslag eller ufuldstændige data, og at Kommissionens krydstjek ikke var tilstrækkelige til at føre til konklusionerne om, at disse data faktisk var pålidelige og nøjagtige.

(514) Som allerede nævnt i betragtning 481-482 undersøgte Kommissionen kvaliteten af dataene og de metoder, der er anvendt til at indsamle dem, under et kontrolbesøg, på grundlag af hvilket det blev konkluderet, at de anvendte metoder er hensigtsmæssige og resultaterne nøjagtige og forholdsvis pålidelige. Påstanden blev derfor afvist.

▼B

4.4. **Import fra det pågældende land**

4.4.1. *Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(515) Importen til Unionen fra det pågældende land udviklede sig som vist i nedenstående tabeller. Tallene er indekstal eller angivet i intervaller af hensyn til fortroligheden. Dette skyldes, at importen fra den eksporterende producent, for hvilken der ikke konstateredes subsidier, jf. betragtning 472, er fratrukket den samlede import fra Kina.

Tabel 2-a

Importen af moduler fra Kina (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Importmængde fra Kina				
Indeks (2009 = 100)	*100*	*251*	*462*	*408*
Markedsandel af det *samlede* marked	60-65 %	68-73 %	75-80 %	78-83 %

Kilde: Europressedienst

Tabel 2-b

Importen af celler fra Kina (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Importmængde fra Kina				
Indeks (2009 = 100)	*100*	*273*	*491*	*506*
Markedsandel af det *samlede* marked	5-10 %	12-17 %	17-22 %	22-27 %

Kilde: Europressedienst

(516) I den betragtede periode steg importmængden til Unionen fra det pågældende land betydeligt, nemlig med ca. 300 % for moduler og over 400 % for celler. Dette førte til en væsentlig stigning i markedsandelene for importen fra det pågældende land til Unionen. Mere præcist steg markedsandelene for importen fra det pågældende land fra [60-65 %] til [78-83 %] for moduler og fra [5-10 %] til [22-27 %] for celler. Overordnet set steg importen af den pågældende vare fra Kina væsentligt både i mængder og markedsandele mellem 2009 og UP.

(517) Det skal bemærkes, at stigningen i importen fra det pågældende land var meget større end stigningen i EU-forbruget af den pågældende vare. De eksporterende producenter var således i stand til at udnytte det stigende forbrug i Unionen, og deres stilling på markedet blev stærkere som følge af store markedsandele.

▼B

(518) En interesseret part påstod, at oplysningerne vedrørende importmængden af den undersøgte vare varierer betydeligt, afhængigt af kilden. Denne part påstod, at pålidelige data kun kan fastsættes på grundlag af oplysninger indhentet fra specialiserede institutioner eller forskningscentre. I lyset af forklaringerne og konklusionerne i betragtning 481-483 vedrørende pålideligheden af de data, der er anvendt i undersøgelsen, blev dette argument afvist.

(519) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en interesseret part metoden til fastsættelse af den samlede importværdi fra Kina med den begrundelse, at den havde været baseret på transaktioner foretaget på cif-niveau ufortoldet, og at det derfor er tvivlsomt, om disse transaktioner havde været bestemt til EU-forbruget. Det præciseres vedrørende denne påstand, at den samlede importværdi fra Kina ifølge konsulentens oplysninger ikke havde været anvendt i konklusionerne, og at kun importmængderne og importpriserne blev fastlagt i løbet af undersøgelsen. Da metoden til at fastlægge importpriserne ikke blev anfægtet som sådan af den pågældende interesserede part, henvises der til konklusionerne i betragtning 520-528. Ovenstående påstand blev derfor afvist.

4.4.2. *Importpriser og prisunderbud*

(520) De gennemsnitlige importpriser til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

Tabel 3-a

Importpris for moduler fra Kina (i EUR/kW)

	2009	2010	2011	UP
Importpriser	2 100	1 660	1 350	764
Indeks (2009 = 100)	*100*	*79*	*64*	*36*

Kilde: Europressedienst og verificerede besvarelser af stikprøvespørgeskemaet

Tabel 3-b

Importpris for celler fra Kina (i EUR/kW)

	2009	2010	2011	UP
Importpriser	890	650	620	516
Indeks (2009 = 100)	*100*	*73*	*70*	*58*

Kilde: Europressedienst og verificerede spørgeskemabesvarelser

(521) Den gennemsnitlige importpris fra Kina faldt betydeligt i den betragtede periode for moduler og celler. For moduler faldt den gennemsnitlige importpris med 64 % fra 2 100 EUR/kW i 2009 til 764 EUR/kW i UP. Ligeledes faldt den gennemsnitlige importpris på celler fra Kina med 42 % fra 890 EUR/kW til 516 EUR/kW.

▼B

(522) Generelt set faldt prisen på den pågældende vare betydeligt mellem 2009 og UP.

(523) En samarbejdsvillig ikke forretningsmæssigt forbundet importør påstod, at importpriserne skulle have været fastsat på grundlag af virksomhedens import af den pågældende vare til Unionen, som importøren havde anført i forbindelse med undersøgelsen. De oplysninger, som importøren fremlagde i forbindelse med undersøgelsen, repræsenterede dog kun en brøkdel af den samlede import til EU, og der kunne ikke på dette grundlag drages nogen anvendelige konklusioner om den gennemsnitlige importpris for al import fra Kina i hele den betragtede periode, der dækker flere år. Derfor blev denne påstand afvist.

(524) En anden part hævdede, at der ikke blev gjort rede for metoden til fastsættelse af priserne, navnlig for, hvordan data fra forskellige kilder var blevet fusioneret og afstemt. Det blev desuden påstået, at importomkostningerne burde have været baseret på verificerede oplysninger indsamlet under undersøgelsen, snarere end på skøn.

(525) Det vurderes, at den metode, der blev fremlagt for de interesserede parter, er tilstrækkeligt fyldestgørende til at forstå, hvordan tallene blev fastlagt. Hvad angår importomkostningerne, præciseres det, at der blev foretaget en justering af kontantpriserne for at komme frem til cif-priserne. Det foretagne skøn blev bekræftet med data indsamlet under undersøgelsen.

(526) For at fastslå prisunderbuddet i UP blev de vægtede gennemsnitlige priser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vægtede gennemsnitlige priser pr. varetype for import fra de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, som blev fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen, nemlig omkostninger for toldklarering, håndtering og lastning. De gennemsnitlige omkostninger efter importen fra de importører af moduler, der indgik i stikprøven, blev anvendt.

(527) Prissammenligningen blev foretaget for de enkelte varetyper for transaktioner i samme handelsled efter passende justering og med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen udtrykt i procent af omsætningen i UP hos EU-producenterne i stikprøven viste vejede gennemsnitlige underbudsmargener på [19,8-37,5 %] for moduler og [12,6-53,8 %] for celler og [19,8-37,5 %] for den pågældende vare overordnet set.

▼B

(528) Det skal bemærkes, at for en af de eksporterende producenter i stikprøven blev det beregnede prisunderbud for celler negativt. Men da de eksporterede mængder ikke var betydelige, kan dette ikke betragtes som repræsentativt. Hertil kommer, at en anden eksporterende producent, der indgik i stikprøven, anfægtede kilden til justeringen for monoceller til multiceller, uden dog at dokumentere denne påstand. Den specifikke justering blev nemlig ikke anfægtet af den eksporterende producent, og virksomheden har heller ikke tilvejebragt nye elementer eller bevismateriale, hvorfor påstanden blev afvist.

4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.5.1. *Baggrund*

(529) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation. Der blev, jf. betragtning 14-22, anvendt stikprøveudtagning i undersøgelsen af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(530) Med henblik på skadesanalysen skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen analyserede de makroøkonomiske indikatorer for den betragtede periode på grundlag af data fra den uafhængige konsulent, som blev, hvor det var muligt, krydstjekket med andre tilgængelige kilder og oplysninger fra de stikprøveudvalgte EU-producenters efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet. Kommissionen analyserede de mikroøkonomiske indikatorer på grundlag af de verificerede spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven.

(531) Med henblik på denne undersøgelse blev følgende makroøkonomiske indikatorer analyseret på grundlag af oplysninger vedrørende samtlige producenter af samme vare i Unionen: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, de udligningsberettigede subsidiers omfang og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping.

(532) Følgende mikroøkonomiske indikatorer blev vurderet ud fra oplysninger vedrørende de stikprøveudvalgte producenter af samme vare i Unionen: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

(533) En interesseret part påstod, at markedsvilkårene for den pågældende vare er forskellige i de enkelte medlemsstater, og at skadesanalysen derfor burde foretages for hver enkelt medlemsstat separat. Denne påstand blev ikke begrundet. Desuden viste undersøgelsen ingen særlige omstændigheder, der kunne berettige en skadesanalyse pr. medlemsstat. Påstanden blev derfor afvist.

▼B

(534) En række parter satte spørgsmålstegn ved den generelle pålidelighed af de makroøkonomiske skadesindikatorer, der anvendtes af Kommissionen i forbindelse med denne undersøgelse. De påstod, at de tendenser, der blev konstateret i forbindelse med en række af disse indikatorer, afveg fra udviklingen i de samme indikatorer, der er fastsat for EU-producenterne i stikprøven. Særligt blev der henvist til produktion, produktivitet, salg, gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger og beskæftigelse i Unionen.

(535) De makroøkonomiske indikatorer blev fastslået for alle producenter i Unionen. Hvis de samme data udarbejdes for individuelle EU-producenter eller en gruppe af EU-producenter (dvs. de EU-producenter, der indgik i stikprøven), er tendenserne ikke nødvendigvis de samme, f.eks. tages vægten af hver betragtet virksomhed ikke i betragtning i sådanne sammenligninger. Derfor er resultaterne af en sammenligning af de makroøkonomiske indikatorer for alle EU-producenter og for de EU-producenter, der indgik i stikprøven, ikke nødvendigvis relevante og fører ikke til en konklusion om, hvorvidt det ene eller det andet sæt data er upålidelige. Når man sammenligner udviklingen i de makroøkonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenen med de samme konsoliderede indikatorer for EU-producenterne i stikprøven, kan der under alle omstændigheder konstateres forskelle i tendenserne for flere indikatorers vedkommende, f.eks. EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, salgsmængde, beskæftigelse og produktivitet mellem 2011 og UP. For alle disse indikatorer klarede de stikprøveudvalgte EU-producenter sig bedre end den samlede EU-erhvervsgren. Dette skyldes, at mange EU-producenter, der ikke indgik i stikprøven, indstillede deres produktion i UP eller blev insolvente, hvilket således har en negativ indvirkning på de makroøkonomiske indikatorer på EU-plan. Disse påstande blev derfor afvist.

(536) En interesseret part hævdede, at konklusionerne i betragtning 153 i forordningen om midlertidig told om, at analysen af EU-erhvervsgrenens situation viste en tydelig nedadgående tendens for alle de vigtigste skadesindikatorer, var baseret på oplysninger fra konsulenten. I denne forbindelse skal det præciseres, at på den ene side var de makroøkonomiske indikatorer som anført i tabel 4-A til 6-C i forordningen om midlertidig told baseret på data fra konsulenten, som, hvor det var muligt, blev krydstjekket med andre tilgængelige kilder. På den anden side var de mikroøkonomiske indikatorer i tabel 7-A til 11-C i forordningen om midlertidig told baseret på data fra de EU-producenter, der indgik i stikprøven, og som blev efterprøvet af Kommissionen under kontrolbesøgene. Det bør også bemærkes, at afgørende faktorer for EU-erhvervsgrenens situation som f.eks. EU-erhvervsgrenens rentabilitetsniveau, den gennemsnitlige salgspris i Unionen og prisunderbudsberegningerne var baseret på data fra EU-producenterne i stikprøven og eksporterende producenter, som var blevet efterprøvet ved kontrolbesøg. Ovenstående påstand afvises derfor.

▼B

4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(537) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 4-a

Moduler — produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse (MW)

	2009	2010	2011	UP
Produktionsmængde	2 155	3 327	4 315	4 021
Indeks (2009 = 100)	*100*	*154*	*200*	*187*
Produktionskapacitet	4 739	6 983	9 500	9 740
Indeks (2009 = 100)	*100*	*147*	*200*	*206*
Kapacitetsudnyttelse	45 %	48 %	45 %	41 %

Kilde: Europressedienst

Tabel 4-b

Celler — produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse (MW)

	2009	2010	2011	UP
Produktionsmængde	1 683	2 376	2 723	2 024
Indeks (2009 = 100)	*100*	*141*	*162*	*120*
Produktionskapacitet	2 324	3 264	3 498	3 231
Indeks (2009 = 100)	*100*	*140*	*151*	*139*
Kapacitetsudnyttelse	72 %	73 %	78 %	63 %

Kilde: Europressedienst

(538) Den samlede EU-produktion af moduler steg med 87 % i den betragtede periode. Produktionen var på sit højeste i 2011 og faldt derefter i UP. EU-produktionen af moduler steg i en meget langsommere takt end væksten i forbruget, som mere end tredobledes i samme periode. På baggrund af den markante stigning i forbruget fordoblede EU-producenterne deres produktionskapacitet for moduler i den betragtede periode. Til trods for højere produktionsniveauer faldt EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse med 4 procentpoint og var kun på 41 % i UP.

(539) Den samlede EU-produktion af celler steg med 20 % i alt i den betragtede periode. Den var på sit højeste i 2011 og faldt derefter i UP. EU-produktionen af celler fulgte samme tendens som EU-forbruget med en langsommere stigning indtil 2011 og derefter et mere udtalt fald i UP. I tråd med udviklingen i EU-forbruget

▼B

øgede EU-erhvervsgrenen indledningsvist sin kapacitet med 51 % indtil 2011, hvorefter den faldt i UP. Samlet set øgedes kapaciteten med 39 % i den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen steg indtil 2011 og var som det højeste på 78 %, hvorefter den faldt med 15 procentpoint i UP. Overordnet set faldt EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse for celler i den betragtede periode og udgjorde 63 % i UP.

(540) EU-erhvervsgrenen udvidede derfor sin kapacitet for at imødekomme det stigende forbrug. EU-erhvervsgrenens produktionsniveau steg dog meget langsommere end forbruget, hvilket førte til et fald i kapacitetsudnyttelsen for den pågældende vare i den betragtede periode.

(541) AFASE hævdede, at den i betragtning 537 fastsatte produktionsmængde for moduler og celler og EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet for moduler og celler i samme betragtning var overvurderet, og fremlagde data fra andre kilder (dvs. EPIA, IMS og BNEF), som viste lavere mængder. Disse tal fremgår af betragtning 537.

(542) Produktionsmængden i betragtning 537 er baseret på oplysninger, der omfatter både børsnoterede virksomheder og virksomheder, der ikke er børsnoterede. Udviklingen i EU-produktionen som fastslået i betragtning 537 er desuden i tråd med udviklingen i EU-forbruget, som blev fastslået i betragtning 509. De data, som AFASE fremlagde om produktionsmængder, viser derimod andre tendenser end det i betragtning 509 fastslåede EU-forbrug og de af EPIA offentliggjorte statistikker over EU-forbruget.

(543) Hvad angår produktionskapaciteten, viste undersøgelsen, at undersøgelsesresultaterne i betragtning 537 omfattede produktionskapaciteten i virksomheder, der indgav konkursbegæring eller indstillede produktionen i UP, selv om de ikke havde solgt deres produktionsanlæg og maskiner og dermed var i stand til at genoptage produktionen meget hurtigt. Ligeledes omfattede tallene i betragtning 537 oplysninger fra virksomheder, der ikke er børsnoterede, jf. betragtning 542.

(544) Endelig er oplysningerne fra den uafhængige ekspert blev krydstjekket og efterprøvet og fundet forholdsvis nøjagtige. På grundlag af ovenstående blev det konkluderet, at oplysningerne fra AFASE, som er baseret på andre tilgængelige kilder, ikke nødvendigvis er i modstrid med resultaterne i forordningen om midlertidig told.

▼B

(545) En accept af tallene fra AFASE ville under alle omstændigheder ikke have indflydelse på den generelle konklusion om, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, da tendensen i disse indikatorer, dvs. EU-produktionen og EU-produktionskapaciteten ville være endnu mere udtalt.

(546) En samarbejdsvillig ikke forretningsmæssigt forbundet importør hævdede, at produktionsmængden, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen burde have været beregnet på grundlag af data fra de stikprøveudvalgte EU-producenter alene. Da der er tale om makroøkonomiske indikatorer, bør de fastsættes for alle EU-producenterne for at fastlægge et hensigtsmæssigt og fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation. Påstanden blev derfor afvist.

(547) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede en part Kommissionen om at præcisere, hvordan konsulenten havde beregnet den årlige EU-produktion. En anden part anmodede Kommissionen om at uddybe forklaringerne vedrørende afstemningen af de forskellige foreliggende data vedrørende Unionens samlede produktionskapacitet. En anden part mente, at Unionens samlede produktion og produktionskapacitet skulle have været indsamlet fra EU-producenterne i stikprøven, da dette ville have givet et mere pålideligt resultat. I den forbindelse blev det hævdet, at offentligt tilgængelige data var upræcise på grund af den fortrolige karakter af disse data, og at alle forskningscentre eller konsulenter måtte basere deres analyser på en række beregninger og antagelser.

(548) Det præciseres, at den årlige EU-produktion blev beregnet på grundlag af de tal, som EU-producenterne indberettede til konsulenten. Når den årlige produktion for en bestemt EU-producent ikke kunne opnås for et specifikt år, blev den anslået ved at anvende kapacitetsudnyttelsen fra det foregående år på den nye produktionskapacitet for det pågældende år. Institutionerne har også sammenlignet konsulentens tal med de tal, som EU-erhvervsgrenen oplyste i besvarelserne af spørgeskemaet om den økonomiske situation forud for indledningen. Tallene er ens.

(549) For så vidt angår anmodningen om at uddybe forklaringerne vedrørende afstemningen af de forskellige foreliggende data vedrørende EU-produktionskapaciteten skal det bemærkes, at disse oplysninger allerede blev fremlagt i det åbne dossier, som er til rådighed for de interesserede parter. Denne anmodning blev derfor afvist.

(550) Endelig er EU-produktionen og EU-produktionskapaciteten makroøkonomiske indikatorer og skal derfor fastsættes for hele EU-erhvervsgrenen, og ikke kun for de EU-producenter, der indgik i stikprøven.

(551) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod en part, at den anvendte metode til indsamling af produktionsdata (hovedsagelig interviews og besøg på produktionsanlæg) ikke gav pålidelige data på grund af den fortrolige karakter af disse oplysninger, og at virksomhederne derfor ikke var tilbøjelige til at

▼B

fremlægge dem. En sådan metode kan således ikke betragtes som hensigtsmæssig. Dette blev angiveligt bekræftet af, at selv om konsulenten anvendte et meget højere antal EU-producenter end det antal, som blev taget i betragtning af Kommissionen ved gennemgangen af den økonomiske situation ved indledningen af undersøgelsen, er den samlede produktionsmængde, der er etableret af konsulenten lavere end den samlede produktionsmængde, som Kommissionen har fastsat for undersøgelsen af den økonomiske situation. Denne part påstod yderligere, at oplysningerne vedrørende denne skadesindikator derfor ikke kan betragtes som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1.

(552) Det skal først præciseres, at antallet af producenter taget i betragtning af konsulenten på den ene side og Kommissionen på den anden side var stort set det samme, og argumentet om, at resultaterne var inkonsekvente, måtte derfor afvises. Det skal endvidere erindres, at de data, som blev indsamlet af konsulenten, blev krydstjekket med andre kilder, hvor dette var muligt, og det blev konkluderet, at estimationerne var tilstrækkeligt pålidelige. Det bekræftes derfor, at konsulentens produktionsdata blev betragtet som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1.

4.5.2.2. Salgsmængder og markedsandel

(553) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 5-a

Moduler — salgsmængde og markedsandel (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Salgsmængde på EU-markedet	1 037	1 890	2 683	2 357
Indeks (2009 = 100)	*100*	*182*	*259*	*227*
Markedsandel	19 %	15 %	13 %	13 %

Kilde: Europressedienst

Tabel 5-b

Celler — salgsmængde og markedsandel (i MW)

	2009	2010	2011	UP
Salgsmængde på det samlede marked	1 470	1 913	2 245	1 545
Indeks (2009 = 100)	*100*	*130*	*153*	*105*
Markedsandel	68 %	57 %	52 %	38 %

Kilde: Europressedienst

▼B

(554) Salgsmængden af moduler steg i den betragtede periode med 127 %. I en situation med en stigning i forbruget på 221 % gav dette sig imidlertid udslag i et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel fra 19 % i 2009 til 13 % i UP. Hvad angår celler, steg EU-erhvervsgrenens salg kun marginalt med 5 %, mens forbruget steg med 87 %, hvilket resulterede i et fald i markedsandelen fra 68 % i 2009 til 38 % i UP. I en situation med stigende forbrug steg EU-erhvervsgrenens salg af moduler og celler meget mindre end importen fra det pågældende land. EU-erhvervsgrenen var således ikke i stand til at drage fordel af det stigende forbrug. Markedsandelene for moduler og celler faldt således i den betragtede periode.

(555) En interesseret part påstod, at EU-erhvervsgrenens markedsandel for moduler allerede kun var på 19 % i 2009, og at et fald på 6 procentpoint i den betragtede periode ikke kan betragtes som skade.

(556) Faldet i markedsandelen på 6 procentpoint i den betragtede periode skal ses på baggrund af en stigning i EU-forbruget af moduler på over 200 % i den samme periode. Selv i en situation med et øget forbrug som omtalt ovenfor kunne EU-erhvervsgrenen ikke øge sine salgsmængder tilsvarende og tabte markedsandele. Påstanden blev derfor afvist.

(557) En part påstod, at den anvendte metode til indsamling af salgsdata (hovedsagelig interviews og besøg på produktionsanlæg) ikke gav pålidelige data på grund af den fortrolige karakter af disse oplysninger, og at virksomhederne derfor ikke var tilbøjelige til at fremlægge dem. En sådan metode kan således ikke betragtes som hensigtsmæssig. De kan ligeledes ikke anses for at være positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1. Som nævnt i betragtning 482 blev de data, som blev indsamlet af konsulenten, krydstjekket med andre kilder, hvor dette var muligt, og det blev konkluderet, at estimationerne var tilstrækkeligt pålidelige. Det bekræftes derfor, at konsulentens oplysninger om salgsdata blev betragtet som positivt bevismateriale, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 1.

4.5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

(558) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig således i den betragtede periode:

▼B

Tabel 6-a

Moduler — beskæftigelse og produktivitet

	2009	2010	2011	UP
Antal ansatte	11 779	15 792	17 505	16 419
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*134*	*149*	*139*
Produktivitet (kW/ansat)	183	211	247	245
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*115*	*135*	*134*

Kilde: Europressedienst

Tabel 6-b

Celler — beskæftigelse og produktivitet

	2009	2010	2011	UP
Antal ansatte	5 281	5 937	5 641	4 782
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*112*	*107*	*91*
Produktivitet (kW/ansat)	319	400	483	423
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*126*	*151*	*133*

Kilde: Europressedienst

(559) Beskæftigelsen for moduler steg mellem 2009 og UP med 39 %, hvorimod den faldt med 9 % for celler. Det skal dog bemærkes, at beskæftigelsen steg indtil 2011, hvorefter den faldt i UP for moduler. For celler steg beskæftigelsen indtil 2010, hvorefter den faldt i 2011 og UP. Den samlede produktivitet viste positive tendenser for moduler og celler, idet den steg med hhv. 34 % og 33 %. Dette skyldes delvist EU-erhvervsgrenens indsats for at modvirke presset fra den subsidierede import fra Kina.

(560) I lighed med faldet i EU-produktionen af moduler mellem 2011 og UP faldt også beskæftigelsen for moduler i samme periode. For celler steg beskæftigelsen indtil 2010, hvorefter den faldt i 2011 og i UP, mens EU-produktionen af celler steg støt indtil 2011, hvorefter den begyndte at falde.

(561) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at metoden til fastsættelse af den samlede beskæftigelse i Unionen i den betragtede periode var ukorrekt. Denne part hævdede, at i tilfælde hvor beskæftigelsestallet for en specifik EU-producent ikke forelå, blev der i stedet taget hensyn til den gennemsnitlige beskæftigelse for de EU-producenter, for hvilke disse oplysninger var til rådighed. Dette måtte afvises, da metoden til at fastlægge den samlede beskæftigelse var anderledes, dvs. i tilfælde, hvor beskæftigelsestallet for en bestemt EU-producent ikke forelå, blev dette tal anslået på grundlag af data

▼B

fra samme virksomhed for de(t) tidligere år. Som nævnt i betragtning 482 blev denne metode verificeret og fundet hensigtsmæssig. Påstanden blev derfor afvist.

4.5.2.4. De udligningsberettigede subsidiers størrelse og genrejsningen efter tidligere subsidiering eller dumping

(562) Subsidiemargenerne ligger alle væsentligt over bagatelgrænsen. Virkningen af de faktiske udligningsberettigede subsidiers størrelse for EU-erhvervsgrenen kan i betragtning af mængde og priser for importen fra det pågældende land betragtes som væsentlig.

(563) Da der er tale om den første antisubsidieprocedure vedrørende den pågældende vare, foreligger der ingen oplysninger med henblik på at evaluere de mulige virkninger af tidligere dumping eller subsidiering.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

(564) De gennemsnitlige salgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 7-a

Moduler — gennemsnitlige salgspriser i Unionen

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlig salgspris i Unionen på det frie marked (EUR/kW)	2 198,75	1 777,15	1 359,35	1 030,83
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*81*	*62*	*47*
Produktionsomkostninger (EUR/kW)	2 155,02	1 599,44	1 400,13	1 123,60
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*74*	*65*	*52*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

Tabel 7-b

Celler — gennemsnitlige salgspriser i Unionen

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlig salgspris i Unionen på det frie marked (EUR/kW)	1 525,09	1 160,99	777,62	474,91
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*76*	*51*	*31*
Produktionsomkostninger (EUR/kW)	1 647,10	1 021,67	1 057,56	745,61
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*62*	*64*	*45*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

▼B

(565) Salgspriserne faldt markant med 53 % for moduler og med 69 % for celler i den betragtede periode. Salgspriserne faldt konstant i hele den betragtede periode, men prisfaldet var især udtalt i UP, hvor priserne var under det bæredygtige niveau. I den betragtede periode faldt produktionsomkostningerne med 48 % for moduler og med 55 % for celler. EU-erhvervsgrenen var heller ikke i stand til at drage fordel af de vedvarende bestræbelser på at øge omkostningseffektiviteten eller udnytte virkningen af faldet i omkostningerne på den vigtigste råvare, polysilicium. Dette skyldes især det stigende prispres fra den subsidierede import, som havde en negativ virkning på EU-erhvervsgrenens salgspriser, der faldt endnu mere end effektivitetsgevinsten. Dette kan ses af den negative tendens i EU-erhvervsgrenens rentabilitet, jf. betragtning 579. Alt i alt var der et væsentligt fald i de gennemsnitlige salgspriser og produktionsomkostningerne for den samme vare med en ødelæggende virkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

(566) En interesseret part anfægtede konklusionen om, at faldet i de gennemsnitlige salgspriser havde haft en ødelæggende virkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Det blev påstået, at de gennemsnitlige produktionsomkostninger ligeledes faldt, og at et prisfald derfor er naturligt. Det fremgik imidlertid, jf. betragtning 565, af undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenens salgspriser faldt endnu mere end de gennemsnitlige produktionsomkostninger, og dette fald i omkostningerne var derfor ikke afspejlet i EU-erhvervsgrenens rentabilitet. Det bekræftes derfor, at faldet i EU-erhvervsgrenens salgspriser havde en ødelæggende virkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, og påstandene blev afvist.

(567) En anden part anfægtede konklusionen i betragtning 138 i forordningen om midlertidig antidumpingtold om, at priserne lå under det bæredygtige niveau i UP, og hævdede, at markedskræfterne skal afgøre priserne Den samme part gjorde også indsigelse mod konklusionen i samme betragtning om, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at udnytte omkostningsbesparelserne på grund af pristrykket fra den subsidierede import. Institutionerne bemærker i den forbindelse følgende: »under det bæredygtige niveau« betyder, at EU-erhvervsgrenen solgte med tab og derfor ikke kunne overleve på længere sigt. Spørgsmålet om, hvorvidt prisniveauet er bæredygtigt er således blot et spørgsmål om forholdet mellem produktionsomkostninger og priser. Udtrykket »ikke var i stand til at udnytte omkostningsbesparelser« betyder, at omkostningerne ikke faldt så hurtigt som priserne. Begge disse konklusioner støttes af beviserne i betragtning 138 i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Påstanden måtte derfor afvises.

▼B

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

(568) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 8-a

Moduler — gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2009	2010	2011	IP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	38 194	40 793	41 781	42 977
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*107*	*110*	*113*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

Tabel 8-b

Celler — gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	49 677	49 357	49 140	49 350
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*99*	*99*	*99*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

(569) Mellem 2009 og UP steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat for moduler konstant med 13 %. Hvad angår celler, var de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger stabile i den betragtede periode og faldt en anelse med 1 % mellem 2009 og 2010, men var derefter stabile indtil UP. Den samlede stigning i lønomkostningerne kan delvis forklares ved den samtidige stigning i produktiviteten (moduler og celler) og udviklingen i inflationen.

(570) En interesseret part påstod, at der ikke var nogen inflation i den betragtede periode, og at den samlede stigning i arbejdskraftomkostningerne derfor ikke kunne have været forårsaget af denne faktor.

(571) I modsætning til, hvad der blev påstået af parten, viste undersøgelsen, at der har været inflation i den betragtede periode, og at den samlede stigning i arbejdskraftomkostningerne, begrænset til moduler, kan forklares af inflationen og stigningen i produktiviteten.

(572) En interesseret part påstod, at den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes stigningen i arbejdskraftomkostningerne og det samtidige fald i produktiviteten. Det skal imidlertid først bemærkes, at arbejdskraftomkostningerne var stabile for så vidt angår celler, hvorimod produktiviteten steg for både celler og moduler. Stigningen for moduler kan derfor forklares ved stigningen i produktiviteten. Desuden har undersøgelsen vist, at arbejdskraftomkostningerne ikke udgør en væsentlig del af produktionsomkostningerne, som allerede nævnt i betragtning 203 i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Påstanden måtte derfor afvises.

▼B

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(573) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 9-a

Moduler — lagerbeholdninger

	2009	2010	2011	UP
Slutlagre (i kW)	28 612	40 479	74 502	65 415
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*141*	*260*	*229*

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

Tabel 9-b

Celler — lagerbeholdninger

	2009	2010	2011	UP
Slutlagre (i kW)	16 995	23 829	76 889	68 236
(Indeks 2009 = 100)	100	140	452	402

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

(574) Lagerbeholdningerne steg markant med 129 % for moduler og med 302 % for celler i den betragtede periode. Vedrørende moduler steg lagerbeholdningerne støt og nåede meget høje niveauer i 2011 (stigning på 160 %), hvorimod de faldt i UP, men lå dog stadig på meget høje niveauer i forhold til begyndelsen af den betragtede periode. Hvad angår celler, var udviklingen endnu mere udtalt med en stigning i lagerbeholdningerne mellem 2009 og 2011 på mere end 350 %. Lagerbeholdningerne faldt ligeledes i UP, men lå dog stadig på meget høje niveauer i forhold til begyndelsen af den betragtede periode.

(575) Undersøgelsen viste, at EU-producenterne i den aktuelle vanskelige periode har tendens til at have begrænsede lagre af samme vare og basere deres produktion på ordrer. Stigningen i lagerbeholdningerne for samme vare i den betragtede periode er derfor ikke en relevant faktor for at fastslå, om EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade.

(576) En part fremførte, at præsentationen af lagerværdierne i betragtning 141 i forordningen om midlertidig antidumpingtold var misvisende, da lagerbeholdningerne blev udtrykt i kW i stedet for MW i modsætning til EU-erhvervsgrenens produktionsmængde.

(577) Uanset om lagrene udtrykkes i kW eller i MW, blev dette anset for irrelevant i afgørelsen af, om EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade. Påstanden afvistes derfor.

▼B

(578) Efter fremlæggelsen af de endelige resultater påstod flere parter, at lagrene burde have været fastsat for hele EU-erhvervsgrenen, og at tallene for kun ti EU-producenter ikke var repræsentative. Det præciseres, at lagrene blev betragtet som en mikroøkonomisk indikator og derfor bør fastlægges på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet på virksomhedsniveau, i dette tilfælde fra stikprøven af EU-producenter, som anses for at være repræsentativ for hele EU-erhvervsgrenen. Ovenstående påstand afvises derfor.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast, evne til at rejse kapital

(579) Rentabiliteten og likviditeten udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 10–a:

Moduler — rentabilitet og likviditet

	2009	2010	2011	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	2 %	10 %	-3 %	-9 %
Likviditet	13 %	10 %	12 %	3 %

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

Tabel 10-b

Celler — rentabilitet og likviditet

	2009	2010	2011	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	-8 %	12 %	-36 %	-57 %
Likviditet	75 %	52 %	-0,3 %	-46 %

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

(580) Rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(581) Rentabiliteten faldt markant og blev til tab i den betragtede periode for samme vare. Rentabiliteten faldt med 11 procentpoint for moduler og 49 procentpoint for celler.

(582) Rentabiliteten for samme vare steg mellem 2009 og 2010, hvorefter den faldt markant i 2011, hvor EU-erhvervsgrenen havde tab, og faldt yderligere markant i UP. Tabet var særlig højt for celler.

▼B

(583) Tendensen for nettolikviditeten, som er de stikprøveudvalgte EU-producenters evne til at selvfinansiere deres aktiviteter, fulgte ligeledes en negativ tendens mellem 2009 og UP. Den faldt således med 10 procentpoint for moduler med en let stigning i 2011, og det største fald i likviditeten fandt sted mellem 2011 og UP. Faldet i likviditeten for celler var mere udtalt end for moduler og nåede betydelige negative niveauer i UP. Likviditeten for samme vare faldt derfor i den betragtede periode.

(584) Nedenstående tal viser udviklingen i de stikprøveudvalgte EU-producenters investeringer og investeringsafkast på det samlede marked i den betragtede periode:

Tabel 11-a

Moduler — investeringer og investeringsafkast

	2009	2010	2011	UP
Investeringer (EUR)	12 081 999	50 105 017	64 643 322	32 730 559
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*415*	*535*	*271*
Investeringsafkast	-15 %	19 %	-15 %	-17 %

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

Tabel 11-b

Celler — investeringer og investeringsafkast

	2009	2010	2011	UP
Investeringer (EUR)	31 448 407	34 451 675	10 234 050	6 986 347
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*110*	*33*	*22*
Investeringsafkast	-4 %	10 %	-20 %	-19 %

Kilde: Verificerede spørgeskemabesvarelser

(585) Ovenstående tabel viser, at EU-erhvervsgrenen øgede sine investeringer med 171 % for moduler mellem 2009 og UP. Dette hang hovedsagelig sammen med betydelige forøgelser af kapaciteten. I den samme periode foretog EU-erhvervsgrenen dog en nedskæring på 78 % i sine investeringer for celler; de foretagne investeringer hang navnlig sammen med FoU og havde til formål at forbedre og vedligeholde produktionsteknologien og -processen for at øge effektiviteten. Da EU-erhvervsgrenen ikke kunne foretage supplerende investeringer for celler i den betragtede periode, var investeringsniveauet i UP forholdsvis lavt. Da investeringerne grundlæggende finansieredes af likviditet og lån mellem virksomheder, havde faldet i likviditeten en umiddelbar virkning på investeringsniveauet.

▼B

(586) Investeringsafkastet blev udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet fulgte samme negative tendens som de andre finansielle resultatindikatorer mellem 2009 og UP for alle tre varetyper. For celler faldt investeringsafkastet betydeligt i 2011 og nåede negative niveauer, selv om der var en stigning i 2009 og 2010. For moduler var investeringsafkastet negativt i hele den betragtede periode, dog med undtagelse af 2010, hvor det var på 19 %. Alt i alt faldt det i den betragtede periode til -17 % i UP for celler, dvs. et faldt på 1 %, men var dog stadig på et betydeligt negativt niveau, nemlig -19 %. Alt i alt udviste investeringsafkastet for samme vare en negativ tendens i den betragtede periode.

(587) Evnen til at rejse kapital blev også analyseret for det samlede marked, og der konstateredes en konstant forringelse af EU-erhvervsgrenens evne til at skabe likviditet og dermed en svækkelse af EU-erhvervsgrenens finansielle situation.

(588) En interesseret part påstod, at investeringstallene ovenfor var for lave i forhold til EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet, jf. betragtning 538. Til støtte for sin påstand hævede parten at være bekendt med en EU-producents investeringer i kapacitetsforøgelser, som havde meget højere omkostninger. Den pågældende part konkluderede derfor, at den fastlagte produktionskapacitet for EU-erhvervsgrenen måtte være overvurderet. Det skal bemærkes, at denne påstand ikke blev underbygget med beviser, især hvad angår den investering, som den pågældende EU-producent skulle have foretaget. Derimod var investeringstallene i forordningen om midlertidig antidumpingtold baseret på faktiske og verificerede oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven. Det bør bemærkes, at denne påstand også var baseret på en sammenligning mellem de stikprøveudvalgte EU-producenters samlede investeringer og den samlede produktionskapacitet for hele EU-erhvervsgrenen, som ikke kan anses for at være et passende sammenligningsgrundlag, da man ikke tog de samlede investeringer for hele EU-erhvervsgrenen i betragtning. Påstanden måtte derfor afvises.

4.5.3.5. Konklusion om skade

(589) Analysen af EU-erhvervsgrenens situation viste en tydelig nedadgående tendens for alle de vigtigste skadesindikatorer. I en situation med generelt stigende forbrug steg den samlede produktion af moduler og celler i den betragtede periode. Selv om salgsmængderne steg, faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel i UP på grund af en højere stigning i forbruget i den

▼B

betragtede periode. De gennemsnitlige salgspriser faldt markant i den betragtede periode og påvirkede de generelle økonomiske resultatindikatorer negativt, f.eks. rentabiliteten, likviditeten, investeringsafkastet og evnen til at rejse kapital.

(590) I løbet af den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde. Stigningen i EU-erhvervsgrenens salgsmængder var dog ledsaget af et enormt fald i de gennemsnitlige salgspriser.

(591) I den betragtede periode steg importen fra de interesserede parter i Kina både i mængder og markedsandele. Samtidig faldt importpriserne konstant og underbød markant EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser på EU-markedet.

(592) En række interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen og især EU-producenterne i stikprøven havde gode resultater. Det blev påstået, at udviklingen i visse skadesindikatorer, nemlig produktionsmængde, produktionskapacitet, salg og beskæftigelse og endda rentabiliteten hos visse producenter i stikprøven, var opadgående og ikke udviste væsentlig skade. Disse påstande blev ikke bekræftet af undersøgelsesresultaterne, som viste en klar nedadgående tendens for mange skadesindikatorer, som er relevante for konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade.

(593) Ud fra ovenstående bekræftede undersøgelsen navnlig, at salgspriserne ligger under produktionsomkostningerne og dermed har en negativ virkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet og nåede negative niveauer i UP. Det konkluderes, at EU-erhvervsgrenens tab sandsynligvis vil føre til permanent indstilling af enhver EU-produktion af en vis størrelse af samme vare, hvis den subsidierede import fortsat kommer ind på EU-markedet. Dette bekræftes af udviklingen i og efter UP, dvs., at visse virksomheder har erklæret sig konkurs og/eller har indstillet produktionen midlertidigt eller permanent.

(594) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Indledning

(595) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, blev det undersøgt, om den betydelige skade, som EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes den subsidierede import fra det pågældende land. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, som kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at den skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt den subsidierede import.

▼B

(596) Visse interesserede parter påstod, at markedsvilkårene for den pågældende vare er forskellige i de enkelte medlemsstater, og at analysen af årsagssammenhæng derfor burde foretages for hver enkelt medlemsstat separat.

(597) Nationale støtteordninger afgør i et vist omfang størrelsen af medlemsstaternes markeder. Undersøgelsen har dog også vist, at efterspørgslen ikke udelukkende afhænger af støtteordninger. Afhængigt af den geografiske placering (solindstråling) og elektricitetsprisen på et bestemt sted har solpaneler tilsyneladende nået eller været tæt på netparitet (dvs., når omkostningerne til generation af solenergi svarer til omkostningerne ved generation af konventionel energi), hvilket betyder, at visse investeringer kan foretages uafhængigt af støtteordningerne. Det kunne derfor ikke fastslås, at markedsvilkårene udelukkende afhænger af støtteordninger, og denne påstand blev derfor afvist.

(598) Flere interesserede parter hævdede, at analysen af årsagssammenhæng ikke adskilte, identificerede og kvantificerede de skadelige virkninger af den subsidierede import fra virkningerne af andre kendte faktorer, som samtidig skader EU-erhvervsgrenen. Det blev endvidere påstået, at Kommissionen har undladt at foretage en samlet analyse af disse andre kendte faktorer.

(599) Som svar på denne påstand bør det bemærkes, at Kommissionen i overensstemmelse med etableret praksis, først undersøgte, om der er en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens skade, og dernæst undersøgte, om andre kendte faktorer havde brudt årsagssammenhængen mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og den subsidierede import. I denne analyse vurderedes virkningerne af andre kendte faktorer for situationen i EU-erhvervsgrenen adskilt fra de skadelige virkninger af den subsidierede import, for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Det blev konstateret, at ingen af dem havde en betydelig indvirkning, om nogen, på erhvervsgrenens situation, der kunne ændre det forhold, at den væsentlige skade må tilskrives den subsidierede import. Argumentet blev derfor afvist.

(600) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en række interesserede parter ovennævnte påstande. Det blev i den forbindelse påstået, at Kommissionen udtrykkeligt og med en begrundet og hensigtsmæssig forklaring burde fastslå, at den skade, der skyldtes andre faktorer end den subsidierede import, ikke blev tilskrevet denne import.

▼B

(601) Efter en undersøgelse af alle faktiske oplysninger blev det i denne undersøgelse konkluderet, at den subsidierede import isoleret set har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I denne forbindelse var det ikke muligt at opgøre de kvantitative virkninger af andre kendte faktorer, og der blev derfor foretaget en kvalitativ vurdering som anført i betragtning 164-222 i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Som konklusion bekræftes det, at EU-erhvervsgrenens væsentlige skade skyldtes den subsidierede import. Virkningerne af andre faktorer for EU-erhvervsgrenens negative udvikling blev nemlig anset for at være begrænsede. Det skal bemærkes, at grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, ikke indeholder nogen forpligtelse med hensyn til formen for gennemførelsen af analysen af, hvad skaden kan og ikke kan tilskrives. Denne analyse skal derimod, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, gennemføres med henblik på at udskille de skadevoldende virkninger af den subsidierede import og adskille dem fra de skadevoldende virkninger af andre kendte faktorer. Undersøgelsen fandt ikke noget bevis på, at alle andre kendte faktorer, der kan have bidraget til den forvoldte skade, sammen eller isoleret, brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. På baggrund af ovenstående analyse blev det bekræftet, at andre kendte faktorer ikke var af en sådan art, at de kunne omstøde konklusionen om, at den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, må tilskrives den subsidierede import. Disse påstande blev derfor afvist.

(602) Visse interesserede parter hævdede, at de nationale støtteordninger, soleksponering og elpriserne (herunder regulerede afgifter) er forskellige alt efter medlemsstat, og at der desuden er forskellige markedssegmenter på hvert marked (boliganlæg på mindre end 40 kW, handels- og industrianlæg mellem 40 kW og 1 MW og anlæg i forsyningsmarkedssegmentet mellem 1 MW og 10 MW). På denne baggrund hævdede de, at analysen af årsagssammenhængen bør foretages særskilt for hver medlemsstat på den ene side og for segmenterne for store anlæg og boliganlæg på den anden side.

(603) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog nogle af de interesserede parter deres påstand om, at analysen af årsagssammenhængen bør foretages for hver medlemsstat, uden dog at fremlægge yderligere argumenter eller nye beviser i denne forbindelse.

(604) Undersøgelsen har vist, at salgs- og importpriserne er mere eller mindre de samme i hele Unionen. Det kan derfor konkluderes, at der findes ét marked for den undersøgte vare. Undersøgelsen påviste heller ikke, at producenterne i en bestemt medlemsstat eller region koncentrerede deres aktiviteter om det specifikke marked, eller at den subsidierede import er koncentreret i en medlemsstat eller region. Desuden fremførte ingen af de interesserede parter, at subsidiering og skade bør analyseres for hver medlemsstat, hvilket imidlertid ville være en forudsætning for at

▼B

foretage en særskilt analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat. Der blev i forbindelse med undersøgelsen heller ikke fundet beviser for, at dette ville have været en hensigtsmæssig metode, navnlig da priserne for den pågældende vare var næsten ens i hele EU. Det skal desuden bemærkes, at soleksponeringen kan være forskellig i forskellige regioner i de samme medlemsstater, f.eks. har det sydlige Frankrig mere soleksponering end det nordlige Frankrig, eller forskellige regioner i én medlemsstat kan have forskellige støtteordninger (f.eks. i Belgien), og at disse faktorers indvirkning på efterspørgslen kan variere fra en region til en anden inden for samme medlemsstat. De forskellige regelsæt for hver medlemsstat og/eller region og forskellene i betingelserne såsom soleksponering berettiger ikke en separat analyse af årsagssammenhængen og dermed en separat skades- og subsidieringsanalyse. Påstandene måtte derfor afvises.

(605) En anden interesseret part fremførte, at selv om andre faktorer er relevante, er de nationale støtteordninger fortsat den vigtigste faktor for efterspørgslen. Den samme part anfægtede ligeledes, at man nåede netparitet, i hvert fald i nogle områder, og påstod, at priserne på moduler er steget siden undersøgelsesperioden, mens elpriserne er faldet. Det blev endvidere påstået, at de retlige, økonomiske og tekniske forhold i visse medlemsstater ikke muliggør tilslutning til el-nettet, og for disse medlemsstater var det derfor irrelevant, hvorvidt der blev nået netparitet. Denne part fremlagde dog ikke dokumentation for ovennævnte påstande. Påstandene ovenfor bekræfter under alle omstændigheder, at situationen med hensyn til nationale støtteordninger og netparitet i et vist omfang kan variere mellem medlemsstaterne. Derudover var ingen af de afgivne oplysninger af en sådan art, at det kunne berettige en separat analyse for hver enkelt medlemsstat. Påstandene blev derfor afvist.

(606) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog samme interesserede part sin påstand og fremlagde en række oplysninger, som angiveligt viste de forskellige markedsvilkår pr. medlemsstat og pr. segment. De fremlagte oplysninger kunne dog ikke betragtes som afgørende, da de bestod af en powerpoint-præsentation uden dokumentation, og derfor ikke viste, at en separat analyse for hver enkelt medlemsstat ville være berettiget. Partens påstand blev derfor afvist.

(607) På dette grundlag blev det konkluderet, at en analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat og/eller region og pr. segment ikke ville svare til de reelle markedsforhold.

(608) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionen har gennemført analysen af årsagssammenhængen på en inkonsekvent måde, idet skadesanalysen blev foretaget separat for moduler og celler, mens analysen af årsagssammenhængen ikke skelnede mellem de forskellige varetyper. I denne henseende skal det bemærkes, at selv om skadesindikatorerne ganske vist blev anført særskilt

▼B

for hver varetype, vedrører konklusionerne for hver indikator den undersøgte vare som helhed. Det skal desuden erindres, at moduler og celler er en og samme vare, og at analysen af årsagssammenhængen derfor blev foretaget på dette grundlag. Påstanden blev derfor afvist.

5.2. **Virkningen af den subsidierede import**

(609) Undersøgelsen viste, at den subsidierede import fra Kina steg dramatisk i den betragtede periode, og at dens mængde steg betydeligt, nemlig med ca. 300 % for moduler og ca. 400 % for celler, og dens markedsandel fra [60-65 %] i 2009 til [78-83 %] i UP for moduler og fra [5-10 %] i 2009 til [22-27 %] i UP for celler. Det bekræftes derfor, at importmængden og markedsandelen for den pågældende vare steg drastisk i den betragtede periode. Der var et tydeligt tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele. Undersøgelsen fastslog endvidere, jf. betragtning 527, at den subsidierede import underbød EU-erhvervsgrenens priser i UP.

(610) Undersøgelsen viste, at prisen for den subsidierede import faldt med 64 % for moduler og 42 % for celler i den betragtede periode og førte til en stigning i underbuddet. Over for dette prispres gjorde EU-erhvervsgrenen sig en række omfattende bestræbelser for at nedbringe produktionsomkostningerne. Til trods for disse bestræbelser tvang de usædvanligt lave priser på den kinesiske import EU-erhvervsgrenen til at sænke sine salgspriser yderligere til urentable niveauer. EU-erhvervsgrenens rentabilitet faldt således drastisk i den betragtede periode, og EU-erhvervsgrenen led tab i UP.

(611) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at tilstedeværelsen af import fra Kina og stigningen i markedsandelen for den subsidierede import fra Kina til priser, som konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser, har spillet en afgørende rolle for den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, hvilket navnlig afspejles i dens dårlige finansielle situation og forværringen af de fleste skadesindikatorer.

(612) En interesseret part anfægtede, at der var en tilstrækkelig sammenhæng mellem den subsidierede import af den pågældende vare fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Dette skulle være bekræftet ved, at EU-erhvervsgrenens fortjeneste for celler steg betydeligt mellem 2009 og 2010 (fra tabsgivende til 12 %), mens priserne for den kinesiske import var 36 % lavere end EU-erhvervsgrenens priser, og at kinesiske markedsandel fordobledes i samme periode. På den anden side steg importen fra Kina mellem 2010 og 2011 kun med 6 procentpoint i markedsandel, selv om forbruget steg betydeligt mere i den samme periode, mens EU-erhvervsgrenen ikke

▼B

desto mindre oplevede et tab på 36 %. Denne part fremførte endvidere, at importen i UP af celler fra andre tredjelande lå på samme prisniveau som importen fra Kina, men fik endnu større markedsandele svarende til EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele.

(613) Undersøgelsen viste, at der var en konstant stigning i den kinesiske markedsandel for moduler og celler i den betragtede periode (17 procentpoint for modulerne, 17 procentpoint for celler). Som nævnt i betragtning 609 steg den subsidierede import fra Kina markant, mens importpriserne faldt. Samtidig mistede EU-erhvervsgrenen markedsandele i den betragtede periode, og som beskrevet i betragtning 589-593 viste alle de vigtigste skadesindikatorer en negativ tendens. Det bekræftes derfor, at der var et tydeligt tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele.

(614) Ovennævnte tidsmæssige sammenfald blev fastlagt for alle varetyper separat. Analysen af importens virkninger på EU-erhvervsgrenens fortjeneste særskilt for hvert år i den betragtede periode førte desuden ikke til anvendelige resultater, da subsidier og skade samt en årsagssammenhæng mellem disse faktorer ikke behøver at blive fastsat for hvert år separat. Sammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade er tilstrækkeligt godtgjort ved en analyse af udviklingen i hele den betragtede periode.

(615) Det skal også bemærkes, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet er en af de faktorer, der er nævnt i grundforordningens artikel 8, stk. 4, som bør undersøges ved analysen af den subsidierede imports virkninger for EU-erhvervsgrenens situation. Alene den omstændighed, at EU-erhvervsgrenen var rentabel i et specifikt år, betyder ikke nødvendigvis, at den ikke havde lidt væsentlig skade. Desuden behøver EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele ikke at svare nøjagtigt til stigningen i markedsandelen for den subsidierede import, for at der etableres en årsagssammenhæng mellem skaden og den subsidierede import. Endelig blev en række andre faktorer (f.eks. importen fra andre tredjelande og udviklingen i forbruget), som kan have haft indflydelse på den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen, undersøgt og behandlet separat i betragtning 619-732.

▼B

(616) Sammenfaldet mellem den stigende subsidierede import i betydelige mængder, som underbød EU-erhvervsgrenens priser, og en stadig mere usikker situation for EU-erhvervsgrenen er en tydelig indikator for årsagssammenhængen i den foreliggende sag, som fastslået i betragtning 609-611. Påstandene vedrørende den manglende sammenhæng mellem den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens væsentlige skade blev derfor afvist.

(617) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede samme interesserede parter fortsat analysen af årsagssammenhæng, da EU-erhvervsgrenens rentabilitet ikke var blevet analyseret specifikt i forhold til visse år (navnlig 2010), men for hele den betragtede periode.

(618) Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der ikke kan drages brugbare konklusioner om årsagssammenhæng ved at isolere et specifikt år i den betragtede periode og samtidig se bort fra udviklingen i EU-erhvervsgrenen i hele den betragtede periode og dens sammenhæng med udviklingen i den subsidierede import. En sådan analyse kan kun føre til et delbillede, og der kan ikke drages brugbare konklusioner heraf. De rentabilitetstal, som også lå til grund for andre af EU-erhvervsgrenens finansielle indikatorer i 2010, var høje som følge af en særligt markant stigning i EU-forbruget, der skyldtes en række meget gunstige støtteordninger, der gav EU-erhvervsgrenen deres stærkeste salgsstigning samme år, men stigningen var kun af midlertidig karakter og under ingen omstændigheder bæredygtig for denne type erhvervsgren. Påstanden måtte derfor afvises.

5.3. **Andre faktorers indvirkning**

5.3.1. *Import fra andre tredjelande*

(619) Importmængden fra andre tredjelande i den betragtede periode steg for moduler med 19 %, mens markedsandelen faldt i den betragtede periode fra 18,4 % til 6,8 %. Taiwan er den næststørste eksportør efter Kina.

(620) Importmængden fra andre tredjelande steg for celler med 186 % i den betragtede periode, hvilket gav sig udslag i en stigning i markedsandele fra ca. 24 % i 2009 til ca. 36 % i UP. Hvad angår celler, er Taiwan den næststørste eksportør efter Kina, og tegner sig for betydeligt større importmængder og markedsandele end andre tredjelande, men ligger stadig på andenpladsen i forhold til Kina.

▼B

(621) Importprisen for moduler og celler fra tredjelande var i gennemsnit højere end den gennemsnitlige enhedspris for den kinesiske import. De foreliggende oplysninger om importen fra Taiwan viser, at den gennemsnitlige importpris for moduler var højere end den gennemsnitlige kinesiske importpris for moduler, hvorimod den gennemsnitlige importpris for celler lå på samme niveau som den gennemsnitlige kinesiske importpris for celler. Da der ikke forelå detaljerede prisoplysninger pr. varetype, kan prissammenligningen på grundlag af et gennemsnit dog kun anvendes som en indikation, men der kan ikke drages endelige konklusioner på dette grundlag. I den betragtede periode steg importmængden af celler fra Taiwan konstant og resulterede i en stigning i markedsandelen på ca. 14 procentpoint. Selv hvis man erkender, at importen af celler fra Taiwan kan have bidraget til den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, kan det ikke konkluderes, at den brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, da importmængden af celler fra Kina var lidt højere end importen fra Taiwan. For så vidt angår priserne, kan der, selv om de gennemsnitlige vejledende priser ligger i samme område, ikke drages nogen konklusion på dette grundlag, da der ikke foreligger oplysninger om specifikke typer af de importerede celler. Til trods for stigningen i markedsandelen var mængderne for den undersøgte vare dog generelt lavere end for Kina, og priserne var generelt højere, med undtagelse af celler i UP. På denne baggrund og især i lyset af importmængden og markedsandelen fra andre tredjelande og dennes prisniveau, som gennemsnitligt er identisk med eller højere end EU-erhvervsgrenens priser, kan det konkluderes, at importen fra tredjelande ikke brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens skade.

(622) Flere interesserede parter fremsatte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger med hensyn til konklusionerne vedrørende importen fra andre tredjelande. Disse parter fremlagde imidlertid ikke nye oplysninger eller dokumentation, som kunne ændre konklusionerne.

(623) Parterne understregede navnlig importmængden af celler fra Taiwan. Den absolutte importmængde af den pågældende vare fra Taiwan (1 132 MW) udgør kun en meget lille andel (mindre end 5 %) af det samlede EU-forbrug (21 559 MW) og i forhold til importen fra Kina (15 005 MW). Importen fra Taiwan har således kun bidraget marginalt, om overhovedet, til EU-erhvervsgrenens skade og har ikke brudt årsagssammenhængen.

▼B

Tabel 12

Import og markedsandel for andre tredjelande

MODULER	2009	2010	2011	UP
Importmængde fra alle andre tredjelande (MW)	1 003	1 702	1 385	1 195
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*169*	*138*	*119*
Markedsandel for importerede varer fra alle andre tredjelande	18,4 %	14,0 %	7,0 %	6,8 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	2 385,34	1 852,23	1 430,90	1 218,41
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Importmængde fra Taiwan (MW)	49	144	140	135
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*294*	*286*	*276*
Markedsandel for importen fra Taiwan	0,9 %	1,2 %	0,7 %	0,8 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	2 102,04	1 659,72	1 350,00	1 125,93
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*79*	*64*	*54*
Importmængden fra USA (MW)	140	180	51	60
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*129*	*36*	*43*
Markedsandel for importen fra USA	2,6 %	1,5 %	0,3 %	0,3 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	2 400,00	1 872,22	1 431,37	1 233,33
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Importmængde fra resten af Asien (MW)	720	1,140	1,029	879
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*158*	*143*	*122*
Markedsandel for importen fra resten af Asien	13,2 %	9,3 %	5,2 %	5,0 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	2 400,00	1 870,18	1 440,23	1 229,81
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*
Importmængde fra resten af verden (MW)	94	238	165	121
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*253*	*176*	*129*
Markedsandel for importen fra resten af verden	1,7 %	2,0 %	0,8 %	0,7 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	2 404,26	1 869,75	1 442,42	1 231,40
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*60*	*51*

Kilde: Europressedienst

▼B

CELLER	2009	2010	2011	UP
Importmængder fra alle andre tredjelande (MW)	510	884	1 100	1 457
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*173*	*216*	*286*
Markedsandel for importen fra alle andre tredjelande	23,7 %	26,6 %	25,5 %	36,2 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	1 166,67	1 072,40	751,82	553,88
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*92*	*64*	*47*
Importmængde fra Taiwan (MW)	235	400	540	997
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*170*	*230*	*424*
Markedsandel for importen fra Taiwan	10,9 %	12,0 %	12,5 %	24,8 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	948,94	1 100,00	670,37	514,54
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*116*	*71*	*54*
Importmængde fra USA (MW)	40	40	40	33
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*100*	*100*	*83*
Markedsandel for importen fra USA	1,9 %	1,2 %	0,9 %	0,8 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	1 350,00	1 050,00	825,00	636,36
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*
Importmængde fra Japan (MW)	60	154	170	145
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*257*	*283*	*242*
Markedsandel for importen fra Japan	2,8 %	4,6 %	3,9 %	3,6 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	1 350,00	1 051,95	829,41	641,38
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*48*
Importmængde fra resten af verden (MW)	175	290	350	282
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*166*	*200*	*161*
Markedsandel for importen fra resten af verden	8,1 %	8,7 %	8,1 %	7,0 %
Gennemsnitlig importpris (EUR/kW)	1 348,57	1 051,72	831,43	638,30
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*62*	*47*

Kilde: Europressedienst

▼B

5.3.2. *Ikke-subsidieret import fra Kina*

(624) Den ikke-subsidierede import fra Kina blev omhyggeligt analyseret, og det konkluderedes, at den ikke havde nogen væsentlig indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, der kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

5.3.3. *Udviklingen i EU-forbruget*

(625) EU-forbruget steg, jf. betragtning 509, med 221 % for moduler og 87 % for celler i den betragtede periode. Forbruget var på sit højeste i 2011 og faldt i UP, mens det dog stadig lå langt over niveauet fra begyndelsen af den betragtede periode i 2009. EU-erhvervsgrenen kunne ikke udnytte denne stigning i forbruget, da dens markedsandel faldt fra 19 % til 13 % for moduler og fra 68 % til 38 % for celler i samme periode. Samtidig steg markedsandelen for Kina stærkt indtil 2011 og lå derefter stabilt på et betydeligt højt niveau i UP, hvor forbruget faldt. I lyset af, at den subsidierede import fra Kina, til trods for et fald i EU-forbruget i UP, enten opretholdt sin markedsandel (moduler) eller øgede den (celler) på EU-erhvervsgrenens bekostning i den betragtede periode, kan det ikke konkluderes, at faldet i forbruget kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen. Endvidere viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenens kapacitet under alle omstændigheder var langt lavere end forbrugsniveauet, og at det faldende forbrug i undersøgelsesperioden ikke kunne have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation.

(626) På grundlag af de foreliggende oplysninger er det vanskeligt at fastslå, i hvilket omfang efterspørgslen er styret af medlemsstaternes støtteordninger. Som det fremgår af betragtning 632 findes der en lang række forskellige støtteordninger, og samspillet mellem dem og efterspørgslen er yderst komplekst, og den nøjagtige indvirkning heraf er derfor vanskelig at afgøre. De foreliggende oplysninger antyder dog også, at der selv uden støtteordninger fortsat vil være en efterspørgsel efter solenergi, som endda vil stige med tiden, dog i et lavere tempo end i forbindelse med støtteordninger. I den forbindelse har flere parter fremført, at netpariteten allerede var nået eller næsten nået i visse regioner i Unionen.

(627) En interesseret part påstod, at importen fra Kina ikke tegnede sig for hele stigningen i forbruget, og at mens EU-erhvervsgrenen tabte markedsandele for moduler mellem 2009 og 2010, styrkede den alligevel sin rentabilitet i samme periode. Det blev desuden fremført, at EU-erhvervsgrenen stadig led et tab af markedsandele på 8 % i 2009, hvor importen af celler fra Kina kun havde en markedsandel på 8 %.

▼B

(628) På trods af faldet i EU-forbruget i UP, jf. betragtning 609-616, fastholdt den subsidierede import fra Kina sin markedsandel (moduler) eller øgede den (celler) på bekostning af EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode. Det kan således ikke konkluderes, at faldet i forbruget var af et sådant omfang, at det kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført. Endvidere viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenens kapacitet under alle omstændigheder var langt lavere end forbrugsniveauet, og at det faldende forbrug i UP ikke kunne have haft en indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Derfor blev denne påstand afvist.

(629) En anden interesseret part anfægtede, at der fortsat vil være en efterspørgsel i Unionen, også uden nationale støtteordninger. Denne part påstod, at der er en sammenhæng mellem efterspørgsel og støtteordninger, at projekter inden for solcellesektoren i mangel af sådanne ordninger ikke længere vil være rentable, og at efterspørgslen efter solpaneler dermed også vil bortfalde. Imidlertid fremlagde parten ikke nogen dokumentation, der kunne rokke ved de ovennævnte undersøgelsesresultater i betragtning 626. I mangel af nye oplysninger i denne forbindelse blev denne påstand afvist.

(630) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod den kinesiske regering, at den omstændighed, at EU-erhvervsgrenens kapacitet under alle omstændigheder ikke opfyldte EU-efterspørgslen er irrelevant, da EU-erhvervsgrenens salgsmængde af moduler faldt i tråd med faldet i forbruget, og gentog, at faldet i forbruget mellem 2011 og UP var årsagen til, at EU-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade. Selv om EU-forbruget og EU-erhvervsgrenens salgsmængde af moduler faldt i samme takt mellem 2011 og UP, skal dette ses i forhold til udviklingen i de kinesiske subsidierede priser, der underbød EU-erhvervsgrenens priser betydeligt og tvang EU-erhvervsgrenen til at sælge til tabsgivende priser. Det skal i den forbindelse erindres, jf. betragtning 111 i forordningen om midlertidig antidumpingtold, at importen fra Kina enten bevarede sin markedsandel (moduler) eller øgede den (celler), mens forbruget var faldende. Samtidig faldt de kinesiske importpriser betydeligt og underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser væsentligt. Derfor blev denne påstand afvist.

5.3.4. *Faste afregningspriser som det vigtigste eksempel på støtteordninger*

(631) Flere interesserede parter har påstået, at årsagen til skaden på EU-erhvervsgrenen var nedskæringerne i de faste afregningspriser i medlemsstaterne. Disse nedskæringer har angiveligt ført til en nedgang i antallet af solcelleanlæg og reduceret efterspørgslen efter den undersøgte vare på EU-markedet, hvilket har påført EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

▼B

(632) Medlemsstaterne indførte faste afregningspriser, kvoteforpligtelser med omsættelige grønne certifikater, investeringstilskud og skatteincitamenter for at støtte anvendelsen af vedvarende energi. I visse medlemsstater ydes der også støtte fra EU's strukturfonde. Den hyppigst anvendte form for støtte til solenergi var de faste afregningspriser. Kommissionen fokuserer sin analyse på denne type støtteordninger.

(633) Faste afregningspriser er et finansielt instrument, som bidrager til at opnå obligatoriske nationale mål for anvendelsen af vedvarende energi, som foreskrevet i direktiv 2009/28/EF ([1]) om fremme af brug af energi fra vedvarende energikilder. Støtteniveauet og anvendelsen af faste afregningspriser varierer medlemsstaterne imellem. Med faste afregningspriser er netoperatørerne forpligtet til at købe solenergi til priser, der sikrer, at solenergiproducenter (sædvanligvis ejerne af solcelleanlæg) får dækket deres omkostninger og kan opnå et rimeligt afkast. Faste afregningspriser — og andre støtteordninger — er i de fleste tilfælde underlagt statsstøttekontrol i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF, som sikrer, at elektricitetsproducenter ikke overkompenseres.

(634) Til trods for nationale forskelle kan der observeres tre fænomener, hvad angår udviklingen i de faste afregningspriser i Unionen: i) en reduktion i de faste afregningspriser, ii) ophævelse af ordningen med faste afregningspriser som helhed (Spanien) og iii) indførelse af kapacitetstærskler (»caps«) for installationer, der kan opnå støtte, og generelle tærskler for, hvor mange nye anlæg der kan modtage støtte i hver medlemsstat pr. år. Tærsklerne blev tilsyneladende navnlig indført i 2012 og har derfor sandsynligvis ingen virkning på forbruget i UP. Analysen fokuserede derfor på de nylige ophævelser af de faste afregningspriser i Spanien og nedskæringer af faste afregningspriser i mange medlemsstater. Det blev undersøgt, om de havde en indvirkning på efterspørgslen på EU-markedet, og om dette kunne have påført EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Det blev i den forbindelse konkluderet, at virkningen af udviklingen i faste afregningspriser for så vidt angår efterspørgslen efter moduler også var repræsentativ for situationen vedrørende celler. Da celler er nødvendige elementer til at producere moduler, og da de ikke anvendes i andre produktionsprocesser, vil et fald i efterspørgslen efter moduler automatisk afføde et fald i efterspørgslen efter celler.

(635) Undersøgelsen bekræftede sammenhængen mellem udviklingen i de faste afregningspriser og forbruget, og det konkluderedes, at faldet i forbruget mellem 2011 og UP ikke brød årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, jf. betragtning 625. Undersøgelsen viste nemlig, at de eksporterende producenter var i stand til at opretholde deres høje markedsandele for moduler

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

▼B

(80 %) og endda øge deres markedsandele lidt for celler (fra 20 % i 2011 til 22 % i UP), alt imens EU-erhvervsgrenens situation forværredes. Det skal desuden bemærkes, at EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige pris for moduler faldt med 53 % i den betragtede periode, hvilket især skyldes den væsentlige stigning i den subsidierede import og det heraf følgende voldsomme prispres på EU-markedet. EU-erhvervsgrenens tab af rentabilitet kan derfor ikke hovedsagelig tilskrives nedskæringerne i de faste afregningspriser.

(636) Det erkendes således, at de faste afregningspriser skabte en efterspørgsel efter solenergi, og at de nylige ophævelser (i f.eks. Spanien) og nedskæringer i andre medlemsstater reducerede forbruget af den undersøgte vare i UP, hvilket således sandsynligvis kan have bidraget til den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen. Faldet i forbruget i UP var dog ikke af et sådant omfang, at det kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført.

(637) En række parter påstod, at nedskæringerne i de faste afregningspriser betød, at investeringsmulighederne i solenergi ikke længere var attraktive for investorer, hvilket reducerede efterspørgslen efter den pågældende vare i Unionen.

(638) Undersøgelsen bekræftede, at der er en sammenhæng mellem de faste afregningspriser og investeringsniveauet i solenergi, men viste dog også, at investeringerne i solenergi er mindre afhængige af faste afregningspriser i regioner med høj solindstråling, hvor produktionen af solenergi er mere effektiv, og i regioner med høje elektricitetspriser. Undersøgelsen viste nemlig, at der stadig foretages investeringer (f.eks. i Spanien) til trods for ophævelsen af støtteordningen med faste afregningspriser. Undersøgelsen viste desuden, at mulighederne for at investere i solenergi stadig er attraktive selv med lave afregningspriser. På grundlag af ovenstående blev denne påstand afvist.

(639) En række parter hævdede, at udviklingen i de faste afregningspriser udøvede et stærkt tryk på priserne og dermed på EU-erhvervsgrenens rentabilitet. En interesseret part påstod, at man kun undersøgte virkningerne af udviklingen i de faste afregningspriser for efterspørgslen, mens virkningerne for priserne også burde være blevet analyseret. I samme forbindelse påstod en række interesserede parter, at de fleste medlemsstater gennemførte omfattende nedskæringer allerede i 2010, hvilket pressede priserne for moduler ned.

(640) Hvad angår denne påstand, skal det bemærkes, at medlemsstaterne gennemførte nedskæringer på de faste afregningspriser på forskellige tidspunkter og med forskellig hastighed, og at det er vanskeligt at lave en samlet oversigt for hele Unionen. Uanset hvornår de faste afregningspriser nåede meget lave niveauer, kan det betydelige fald i EU-erhvervsgrenens priser og rentabilitet i den betragtede periode ikke udelukkende eller hovedsageligt

▼B

forklares ved nedskæringer i de faste afregningspriser. På grundlag af oplysningerne om Tyskland og Italien, der tilsammen tegnede sig for ca. 75 % af EU-forbruget i 2011, var faldet i den gennemsnitlige salgspris mere udtalt end faldet i de faste afregningspriser i UP. Dernæst viser den indsamlede dokumentation, at EU-erhvervsgrenen i visse lande såsom Italien, selv med meget generøse faste afregningspriser, var nødt til at sænke deres priser. Endelig var EU-erhvervsgrenen i UP nødt til at sælge til priser, der lå under produktionsomkostningerne, hvilket hovedsagelig var en følge af, at de kinesiske eksporterende producenter havde 80 % af EU-forbruget og derfor styrke til at påvirke prisfastsættelsesmekanismen.

(641) Undersøgelsen fastslog yderligere, at frem til 2011 gjorde de høje faste afregningspriser og faldet i priserne på moduler i Unionen det yderst attraktivt at investere i solenergi, idet investorerne fik meget høje afkast af deres investeringer. Derfor resulterede dette i et stort antal investeringer og dermed stor efterspørgsel efter solpaneler. Som følge af den stigende efterspørgsel steg det i faste afregningspriser samlede udbetalte beløb betydeligt, og de fleste medlemsstater nedjusterede de eksisterende ordninger med faste afregningspriser for bl.a. at undgå en stigning i elpriserne. Dette viser, at nedskæringerne i de faste afregningspriser også kan have været et resultat af de faldende priser og ikke omvendt. Derfor blev denne påstand afvist.

(642) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en af parterne, at der er et modsætningsforhold mellem betragtning 640 om, at en vurdering af efterspørgslen for EU som helhed er vanskelig, og betragtning 608, hvoraf det fremgår, at en analyse af årsagssammenhængen pr. medlemsstat ikke vil føre til brugbare resultater. Det skal i den forbindelse præciseres, at vanskeligheden i en vurdering som beskrevet i betragtning 640 er at opstille et generelt billede af udviklingen i de faste afregningspriser for hele Unionen og ikke for EU-efterspørgslen, som påstået af den interesserede part. Som følge heraf kan det konkluderes, at der ikke er noget modsætningsforhold mellem de to betragtninger, og påstanden blev derfor afvist.

(643) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at selv i en situation med høje faste afregningspriser kan modulpriserne falde betydeligt som følge af den teknologiske udvikling, stordriftsfordele, omkostningsbesparelser og stigende global produktionskapacitet. Med hensyn til denne påstand skal det bemærkes, at den indsamlede dokumentation viser, at de italienske producenter måtte sænke deres priser til et niveau under produktionsomkostningerne, selv da de faste afregningspriser var høje. Mens ovennævnte faktorer ganske vist kan have haft en indvirkning på de gennemsnitlige udgifter, kan de ikke begrunde, hvorfor EU-producenterne måtte sænke deres priser til

▼B

et niveau under produktionsomkostningerne. Det konkluderes derfor, at det hovedsagelig var den subsidierede import fra Kina, der har presset priserne til et uholdbart niveau, og påstanden blev afvist.

(644) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en part, at konklusionen i betragtning 641 om, at nedskæringerne i de faste afregningspriser også kan have været et resultat af de faldende priser og ikke omvendt, ikke er støttet af nogen dokumentation.

(645) Det bemærkes, at konklusionerne i betragtning 641 blev baseret på de foreliggende oplysninger i forbindelse med undersøgelsen, og det beskrevne scenario blev faktisk anset for rimeligt i betragtning af omstændighederne på det specifikke marked. Derfor blev dette argument afvist.

(646) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var en part uenig i konklusionen om, at det nedadgående prispres på EU-producenterne hovedsagelig blev forårsaget af den subsidierede import, og påstod, at det tværtimod var nedskæringerne i de faste afregningspriser, der tvang EU-producenterne til at sænke deres priser. Den samme part gentog, at når der blev skåret ned i de faste afregningspriser, faldt priserne på solcelleanlæg i takt med nedskæringerne i de faste afregningspriser, således at projektudviklernes omkostninger ikke steg, hvilket i sidste ende forårsagede prispresset på EU-producenterne.

(647) Da der ikke blev fremlagt afgørende beviser til støtte for disse påstande, fastholdt Kommissionen sin analyse og konklusionerne i betragtning 640-641.

(648) Den samme part hævdede, at markederne er drevet af udviklingen i de faste afregningspriser, og fremlagde oplysninger, der viser antallet af solcelleanlæg for 2012 og 2013 i Det Forenede Kongerige. De oplysninger, som denne part fremlagde, var en publikation fra den britiske regering baseret på ugentlige registreringer i det centrale britiske register for faste afregningspriser (CFR). Det bemærkes, at disse oplysninger hovedsagelig vedrørte en periode uden for UP og kun omhandlede én medlemsstat, mens den aktuelle undersøgelse vedrørte situationen på EU-markedet som helhed. Under alle omstændigheder anfægtes det ikke, at de faste afregningspriser påvirker efterspørgslen, da rentabiliteten af investeringerne på steder med mindre soleksponering afhænger af de faste afregningsprisers niveau. For at vise, at de faste afregningsprisers niveau i UP har forvoldt skaden, skulle de interesserede parter imidlertid have påvist, at en prisstigning hos EU-producenterne til det ikke-skadevoldende niveau ville have betydet, at EU-producenterne ikke ville have været i stand til at sælge den pågældende vare, fordi investeringer i solcellesystemer ikke ville have været rentable på disse prisniveauer. Der er ikke fremlagt sådanne oplysninger. Denne påstand blev derfor afvist.

▼B

(649) En række parter påstod, at i en situation med lave faste afregningspriser var investeringer i solenergiprojekter kun økonomisk levedygtige, når der anvendes lavprissolpaneler importeret fra Kina. Det blev derfor påstået, at nedskæringerne i de faste afregningspriser forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. En anden part påstod, at de faste afregningsprisers niveau påvirker prisfastsættelsesmekanismen for moduler.

(650) Det bør bemærkes, at de omkostninger til et modul, til hvilke et projekt stadig vil være økonomisk levedygtigt, varierer fra medlemsstat til medlemsstat eller region til region afhængigt af en lang række faktorer, såsom de faste afregningspriser, andre lovgivningsmæssige incitamenter, soleksponering, priser for konventionel elektricitet osv. Desuden viste undersøgelsen, at de nuværende anlæg er stadig mindre afhængige af de faste afregningspriser, idet der sandsynligvis vil være opnået netparitet for solceller for visse typer anlæg i flere regioner i Europa som f.eks. store dele af Italien, Spanien, Portugal, Sydfrankrig og Grækenland. Ud fra ovenstående blev disse påstande afvist.

(651) En interesseret part påstod, at Kommissionen ikke undersøgte, om EU-erhvervsgrenen ikke havde formået at tage højde for, at de offentlige støtteordninger med kort varsel ville ophøre eller blive reduceret. Der er ikke fremført argumenter til støtte for påstanden. Det bør dog bemærkes, at der på grundlag af det bevismateriale, der er indsamlet, ikke foreligger oplysninger om, at EU-erhvervsgrenen reagerede på markedsvilkår (dvs. udviklingen i forbruget) og andre tilgængelige oplysninger (dvs. reduktion af støtteordninger) på en urimelig måde. Derfor blev denne påstand afvist.

(652) En interesseret part fremførte, at nedskæringerne i de faste afregningspriser forårsagede et fald i EU-erhvervsgrenens salg, da investeringerne kun havde været bæredygtige med de lave kinesiske priser. De beviser, der blev indsamlet, viser faktisk kun et mindre fald i EU-erhvervsgrenens salg i UP, i modsætning til, hvad der kunne forventes, hvis solenergiprojekter kun havde været gennemførlige med kinesiske moduler. Tværtimod steg EU-erhvervsgrenens salg af moduler indtil 2011 og faldt derefter lidt i UP på samme måde som forbruget. Derfor blev denne påstand afvist.

(653) En interesseret part påstod, at faldet i de faste afregningspriser tvang EU-producenterne til at reducere deres priser for at fastholde investorernes interesse i solenergi og fastholde udviklingen i efterspørgslen og væksten.

(654) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen blev tvunget til at reducere sine priser navnlig som følge af presset fra den subsidierede import og ikke nedskæringerne i de faste afregningspriser. Dette ses ved, at det største fald i EU-erhvervsgrenens priser indtraf i 2010 og 2011, før de væsentligste nedskæringer i de

▼B

faste afregningspriser fandt sted. Stigningen i den subsidierede import fra Kina underbød EU-erhvervsgrenens priser markant og tvang erhvervsgrenen til at reducere sine priser til konstant lavere niveauer. Påstanden blev derfor afvist.

(655) En anden interesseret part fremførte, at konklusionerne i betragtning 174 og 175 i forordningen om midlertidig told om, at ændringer i de faste afregningspriser ikke brød årsagssammenhængen, ikke har noget faktuelt eller retligt grundlag og er i strid med grundforordningens artikel 8, stk. 5, idet Kommissionen ikke vurderede den skade, der er forårsaget af nedskæringerne i de faste afregningspriser, og fordi Kommissionen mente, at det væsentlige fald i EU-erhvervsgrenens priser udelukkende skyldtes den subsidierede import fra Kina. Den samme part påstod, at faldet i prisen på moduler og celler var et globalt fænomen og ikke skyldtes presset fra den kinesiske import.

(656) For så vidt angår påstanden om, at Kommissionen undlod at vurdere omfanget af den skade, der er forårsaget af nedskæringerne i de faste afregningspriser, henvises der til betragtning 628 og 629 samt 640 og 641, hvor Kommissionen konkluderede, at hverken den faldende efterspørgsel eller de faste afregningspriser virkninger på Unionens priser var af et sådant omfang, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, og den subsidierede import fra Kina, uanset om og i hvilket omfang de sandsynligvis blev forårsaget af nedskæringerne i de faste afregningspriser. Derfor måtte påstanden om, at Kommissionens resultater ikke er baseret på et faktuelt grundlag, afvises. Hvad angår påstanden om, at faldet i prisen på moduler og celler var et globalt fænomen, henvises der til betragtning 619-621, hvor mængderne og priserne ved import fra andre lande end Kina til Unionen er vurderet. Mens der var en global nedadgående tendens i priserne på moduler og celler, forværrede priserne på den subsidierede import fra Kina den nedadgående tendens til tabsgivende niveau. På grundlag af ovenstående blev denne påstand afvist.

(657) Kort sagt har de faste afregningspriser været en afgørende faktor for udviklingen i solenergimarkedet i Unionen, og udviklingen i forbruget af den undersøgte vare blev påvirket af de faste afregningspriser. Undersøgelsen viste dog, at forbruget ikke faldt voldsomt til trods for de omfattende nedskæringer i de faste afregningspriser. Undersøgelsen viste desuden, at faldet i EU-erhvervsgrenens priser ikke hovedsagelig skete på grund af nedskæringerne i de faste afregningspriser. Det konkluderes derfor, at udviklingen i de faste afregningspriser ikke var af et sådant omfang, at den kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført.

▼B

5.3.5. *Anden finansiel støtte til EU-erhvervsgrenen*

(658) Visse interesserede parter påstod, at den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes en reduktion i den finansielle støtte, der blev ydet til EU-erhvervsgrenen. Til at underbygge denne påstand blev der fremlagt oplysninger baseret på subsidier til en af EU-producenterne inden den betragtede periode (mellem 2003 og 2006).

(659) De fremlagte beviser viste ingen sammenhæng mellem den væsentlige skade, som påførtes EU-erhvervsgrenen, og det subsidie, som en EU-producent angiveligt skulle have modtaget i perioden inden en betragtede periode. Da denne information vedrører tiden før den betragtede periode, synes den at være irrelevant. Der kunne således ikke etableres en sammenhæng mellem eventuelle påståede subsidier til EU-erhvervsgrenen og den påførte væsentlige skade. Påstanden blev derfor afvist.

5.3.6. *Overkapacitet*

(660) Det blev påstået, at den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes en overkapacitet på EU-markedet og det globale marked generelt. Det blev endvidere påstået, at overkapaciteten på det globale marked førte til den konsolidering af EU-erhvervsgrenen, som p.t. finder sted, og at en eventuel skade skyldtes, at der fandtes for mange produktionsanlæg. Desuden påstod en række interesserede parter, at den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes selvforskyldt overekspansion af EU-erhvervsgrenens kapacitet. I modsætning hertil påstod visse interesserede parter, at den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes, at erhvervsgrenen ikke foretog de nødvendige investeringer for at øge deres kapacitet.

(661) EU-erhvervsgrenen øgede ganske rigtigt sin produktionskapacitet, men den samlede produktionsmængde dækkede dog ikke det stigende forbrug på EU-markedet i den betragtede periode. Stigningen i EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet var derfor rimelig og fulgte markedsudviklingen, nemlig det stigende forbrug. Det kan derfor ikke betragtes som en årsag til skaden.

(662) Argumentet om, at EU-erhvervsgrenen ikke investerede i kapacitetsudvidelser blev ligeledes heller ikke bekræftet af undersøgelsen. I hele den betragtede periode øgede EU-erhvervsgrenen tværtimod gradvis kapaciteten og havde overskydende kapacitet i hele den betragtede periode, hvilket beviser, at den var i stand til at tilfredsstille yderligere efterspørgsel. Derfor måtte denne påstand afvises.

▼B

(663) Visse interesserede parter påstod, at alle erhvervsdrivende på markedet, herunder leverandører og aftagere, befandt sig i en vanskelig situation, som skyldtes overkapaciteten på det globale marked og den deraf følgende ændring af markedet. Det blev i den forbindelse påstået, at den undersøgte vare er blevet en råvare, hvor individuelle producenter ikke længere kan fastsætte priserne, men hvor priserne derimod er underlagt udbud og efterspørgsel på verdensplan. Det blev påstået, at denne situation og ikke den subsidierede import har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(664) Undersøgelsen bekræftede, at der findes overkapacitet på det globale marked, navnlig i Kina. Hvad angår den markedsændring, der angiveligt skulle gøre den undersøgte vare til en råvare, ville dette ikke begrunde en urimelig prisadfærd og urimelig handelspraksis. Det skal i den forbindelse bemærkes, at EU-erhvervsgrenen i mere end 20 år har produceret og solgt den undersøgte vare, hvorimod den kinesiske erhvervsgren for den pågældende vare kun for nylig blev udviklet (i midten af sidste årti) og især var tiltrukket af de faste afregningspriser og andre politiske incitamenter i Unionen og den deraf følgende stigning i efterspørgslen. Påstandene blev derfor afvist.

(665) En interesseret part hævdede, at overkapaciteten førte til prisrationalisering. I denne forbindelse skal det bemærkes, at overkapaciteten faktisk førte til et »underbydningskapløb« og til et pristryk på EU-erhvervsgrenen, som i gennemsnit var større end nedskæringerne af produktionsomkostningerne. Samtidig fulgte kapacitetsforøgelserne i EU-erhvervsgrenen markedsudviklingen og blev betragtet som rimelige. Desuden var stigningen i produktionskapaciteten for celler lavere end for moduler. Parternes påstand i den henseende måtte derfor afvises.

(666) En anden interesseret part påstod, at den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes, at erhvervsgrenen kun fokuserede på specialiserede investeringer og ikke foretog de nødvendige investeringer for at øge kapaciteten og nedbringe omkostningerne. Denne påstand kunne heller ikke bekræftes af resultaterne af undersøgelsen, som viste, at EU-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet og effektiviteten i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.

(667) Desuden påstod en interesseret part, at EU-erhvervsgrenen øgede sin produktionskapacitet på trods af den allerede lave kapacitetsudnyttelsesgrad, hvilket resulterede i selvforskyldt skade. Denne påstand var imidlertid baseret på en sammenligning mellem tendensen for de stikprøveudvalgte EU-producenters investeringer og tendensen for kapacitetsudnyttelsen i hele EU-erhvervsgrenen, hvilket ikke er et egnet sammenligningsgrundlag. Endvidere viste undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen ikke havde udvidet sin produktionskapacitet i et omfang, som oversteg udviklingen i EU-forbruget, og påstanden blev derfor afvist.

▼B

(668) Hertil kommer, at EU-erhvervsgrenen i henhold til den indsamlede dokumentation gennem investeringer i nye maskiner var i stand til at reducere sine produktionsomkostninger og blive mere omkostningseffektiv. Derfor måtte denne påstand afvises.

(669) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede nogle interesserede parter, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsforøgelser var rimelige og fulgte udviklingen på markedet og navnlig udviklingen i EU-forbruget. Hvad angår moduler, steg produktionskapaciteten dog med 106 %, mens EU-forbruget steg med 221 % i den betragtede periode, altså mere end det dobbelte. Hvad angår celler, steg produktionskapaciteten ligeledes med 39 %, mens EU-forbruget steg med 87 % i den betragtede periode. Dette viser, at kapacitetsstigningen var væsentligt lavere end stigningen i forbruget og derfor ikke kan betragtes som urimelig, da der aldrig var overkapacitet i Unionen. Desuden bør analysen af, om kapacitetsudvidelserne er rimelige, ikke baseres på en år-til-år-analyse, men bør tage hensyn til tendensen i hele den betragtede periode. Kapacitetsudvidelser vil således typisk først blive fuldt ud operationelle en vis tid efter, at investeringen blev foretaget, og den isolerede analyse af et år kan førte til et fordrejet billede. Denne påstand blev derfor afvist.

5.3.7. *Råvareprisernes virkninger*

(670) En række interesserede parter påstod, at den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldes udviklingen i priserne på polysilicium, som er den vigtigste råvare til produktion af wafere. Det blev påstået, at EU-erhvervsgrenen indgik langtidsleverancekontrakter med faste priser og derfor ikke kunne udnytte faldet i priserne på polysilicium i den betragtede periode.

(671) Undersøgelsen viste, at selv om EU-erhvervsgrenen havde indgået langtidsleverancekontrakter om polysilicium, blev vilkårene i disse kontrakter i de fleste tilfælde genforhandlet på grundlag af udviklingen i polysiliciumpriserne, og kontraktpriserne lå tæt på eller endda under priserne på spotmarkedet.

(672) En række interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen eller i det mindste en del af den ikke kunne drage fordel af de lavere priser på polysilicium i UP på grund af langtidskontrakter om råvarer. Parterne hævdede, at genforhandling eller opsigelse af langtidskontrakter om polysilicium og/eller wafere resulterede i sanktioner. Til støtte for dette argument fremlagde disse parter presseartikler, hvor af det fremgik, at visse EU-producenter stod over for tvister eller havde opsagt deres kontrakter. Nogle parter fremlagde oplysninger, der angiveligt bekræftede, at de langfristede kontrakter ikke kunne genforhandles.

▼B

(673) Polysilicium er den vigtigste råvare for producenter af wafere. Undersøgelsen viste, at priserne på polysilicium steg i 2008, hvor de var på højdepunktet med ca. 500 USD/kg, men faldt igen i 2009 og var på 50-55 USD/kg i slutningen af 2009 med kun en let stigende tendens i 2010 og starten af 2011. Priserne faldt betydeligt i UP og var på 30 USD/kg (jf. JRC Scientific and Policy Reports, PV Status Report 2012). Det bør bemærkes, at virkningen af polysiliciumpriserne på EU-erhvervsgrenen kun kunne være marginal, da eventuelle indvirkninger på omkostningerne til fremstilling af solceller og moduler blev udvandet gennem værdikæden. Desuden vedrørte ovennævnte avisartikler udviklinger efter UP, som ikke påvirkede EU-erhvervsgrenens situation i UP, og derfor ikke kunne tages i betragtning. Det kan bekræftes, at EU-erhvervsgrenen faktisk var i stand til at genforhandle ikke alene priserne i de langfristede kontrakter, men også eventuelle kontraktmæssige sanktioner i disse langvarige kontrakter.

(674) En af de interesserede parter påstod desuden, at det er tilstrækkeligt, at kun nogle af EU-producenterne er berørt af langtidskontrakter, og at situationen for den samlede EU-erhvervsgren er irrelevant. Parten påstod, at højere omkostninger ikke nødvendigvis påvirker alle erhvervsdrivende på samme måde. Dette argument overser den konklusion, at EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige polysiliciumpriser i mange tilfælde ikke var højere end markedspriserne eller spotmarkedspriserne, og at spørgsmålet om, hvorvidt højere omkostninger påvirker alle eller kun få erhvervsdrivende, ikke blev anset for relevant. Denne påstand blev derfor afvist.

(675) En anden interesseret part anmodede om, at Kommissionen adskilte, identificerede og kvantificerede virkningen af de enkelte faktorer, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation; navnlig virkningen af de betydelige fald i polysiliciumpriserne bør betragtes særskilt. I den forbindelse blev det fremført, at det var faldet i polysiliciumpriserne snarere end pristrykket fra importen fra Kina, der medførte et fald i salgspriserne. Hvad angår EU-erhvervsgrenen, er faldet i dens gennemsnitlige salgspriser langt større end faldet i de gennemsnitlige produktionsomkostninger, som faldet i råvarepriserne kunne have en indvirkning på. Denne påstand blev derfor afvist.

(676) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog visse interesserede parter, at indvirkningen af faldet i polysiliciumpriserne på EU-erhvervsgrenens omkostninger ikke var begrænset eller udvandet gennem værdikæden, således som det blev konkluderet i undersøgelsen. Som det imidlertid allerede er blevet anført i betragtning 255, er polysilicium den vigtigste råvare for producenter af wafere, og det konkluderedes, at eventuelle indvirkninger på produktionsomkostningerne for celler og moduler blev udvandet i værdikæden. De interesserede parter fremlagde ingen beviser, som kunne have ændret denne konklusion. Undersøgelsen viste ydermere, at faldet i priserne på polysilicium i den betragtede periode var afspejlet i de stikprøveudvalgte EU-producenters gennemsnitlige produktionsomkostninger for celler og moduler, som faldt i samme takt som polysiliciumpriserne. En interesseret part rejste tvivl om virkningen af de

▼B

påståede sanktioner, som EU-erhvervsgrenen måtte betale som følge af genforhandling af leverandørkontrakterne. Det kan i den forbindelse ikke udelukkes, at visse producenter skulle betale sanktioner for annullering af leverandørkontrakter vedrørende wafere i den betragtede periode. Kommissionen fandt dog ingen beviser for, at disse sanktioner kunne have haft en virkning på EU-erhvervsgrenens situation som helhed eller kunne være repræsentative. Den pågældende interesserede part fremlagde heller ikke sådanne beviser. Mens det kan derfor ikke helt udelukkes, at sanktioner kunne have haft en vis negativ virkning på et begrænset antal EU-producenter, er den samlede indvirkning på EU-erhvervsgrenen i bedste fald marginal og kunne derfor ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, der er påført hele EU-erhvervsgrenen. Påstandene måtte derfor afvises.

(677) En anden interesseret part påstod, at faldet i salgspriserne på den undersøgte vare i Unionen til dels skyldtes faldet i priserne på polysilicium. Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at undersøgelsen viste, at importen fra Kina var subsidieret og i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser. Prisfaldet er derfor større end den besparelse i produktionsomkostningerne, der kan forklares ved et fald i råvarepriserne. Hvis prisfaldet udelukkende skyldtes virkningen af faldet i råvarepriserne, ville EU-erhvervsgrenen ikke have været tvunget til at sænke sine salgspriser til et niveau under produktionsomkostningerne. Denne påstand afvises derfor.

(678) En anden interesseret part gentog, at en af EU-producenternes tvister efter UP kan have påvirket situationen i hvert fald for denne EU-producent allerede i UP. Parten uddybede imidlertid ikke, hvordan og i hvilket omfang denne begivenhed efter UP egentlig kunne have haft en virkning på denne producents situation i UP. Der blev som led i undersøgelsen heller ikke fundet beviser for disse virkninger. Påstanden måtte derfor afvises.

(679) Samme interesserede part rejste desuden tvivl om ovennævnte konklusioner, da der angiveligt ikke var fremlagt beviser herfor. Konklusionerne i undersøgelsen var imidlertid baseret på faktiske oplysninger og positivt bevismateriale, hvoraf der er fremlagt ikkefortrolige versioner for alle interesserede parter.

(680) Ud fra ovenstående konkluderes det, at EU-erhvervsgrenen generelt ikke led skade af disse langtidskontrakter og var i stand til fuldt ud at udnytte prisfaldet i råvarepriserne, selv om visse specifikke EU-producenter kan have været påvirket af langtidskontrakter om leverance af polysilicium. Det blev derfor konkluderet, at langtidskontrakterne ikke var af et sådant omfang, at de

▼B

kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført.

5.3.8. *Selvforskyldt skade: indvirkning af EU-erhvervsgrenens automatisering, størrelse, stordriftsfordele, konsolidering, innovation, omkostningseffektivitet og import*

(681) Flere interesserede parter påstod, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes den udbredte brug af automatisering i produktionsprocessen. Det blev påstået, at mindre producenter var dårligere stillet end store vertikalt integrerede producenter, og at disse mindre producenters eventuelle skade derfor ikke kunne tilskrives den subsidierede import. Det blev i den forbindelse også påstået, at EU-erhvervsgrenen under alle omstændigheder generelt var en lille erhvervsgren og derfor ikke var i stand til at udnytte stordriftsfordele.

(682) Undersøgelsen viste, at selv små producenter på EU-markedet anvendte automatisering i vidt omfang i deres produktionsproces med en positiv afsmitning på deres produktionsomkostninger. De fleste EU-producenter har specialiseret sig i en del af produktionsprocessen (celler eller moduler), hvorved de øgede deres konkurrenceevne for den specifikke varetype, som de producerer. Påstanden om, at virkningen af udbredt brug af automatisering forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, måtte derfor afvises.

(683) En række interesserede parter påstod, at prispresset resulterede i en konsolidering af EU-erhvervsgrenen og den kinesiske erhvervsgren, hvilket var årsagen til, at EU-erhvervsgrenen forvoldtes væsentlig skade. Undersøgelsen viste dog, at konsolideringen snarere var en konsekvens af den subsidierede import og af urimelig handelspraksis. Denne part fremlagde desuden ingen beviser for, i hvilket omfang konsolideringsprocessen skulle have været årsagen til skaden.

(684) Det blev endvidere påstået, at manglen på vertikal integration i EU-erhvervsgrenen var årsagen til skaden. Under normale markedsforhold har vertikalt integrerede producenter generelt større sikkerhed i forhold til deres forsyningskæde. Det fremgik dog af undersøgelsen, at fordelen ved vertikal integration for den del af EU-erhvervsgrenen, der var vertikalt integreret, ikke kunne udnyttes fuldt ud, idet prispresset fra den subsidierede import var ekstremt stort. Som følge af den subsidierede import var EU-erhvervsgrenen og selv de vertikalt integrerede EU-producenter ikke i stand til fuldt ud at drage fordel af den høje kapacitetsudnyttelse til at opnå stordriftsfordele. Desuden viste undersøgelsen intet sammenfald mellem vertikal integration og bedre rentabilitet, idet det høje prispres havde fordrejet dette sammenfald.

▼B

(685) Visse interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen sakkede bagud i teknisk innovation og investeringer i ny teknologi. Undersøgelsen kastede dog ikke lys over faktiske beviser, der kunne bekræfte disse påstande. Derimod viste undersøgelsen, at hovedparten af EU-erhvervsgrenens investeringer var beregnet til nye maskiner og FoU, og at der ikke er nogen relevante forskelle i teknologi mellem varerne på verdensplan.

(686) Desuden påstod en interesseret part, at den væsentlige skade, der er forvoldt, skyldes dårlig projektledelse (mislykkede projekter). Det skal i den forbindelse bemærkes, at dette argument ikke blev dokumenteret. Desuden kunne et mislykket projekt snarere betragtes som en følge af den subsidierede import. Argumentet måtte derfor afvises.

(687) En række interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at rationalisere sine omkostninger i tide for at imødegå udviklingerne på verdensmarkedet. Andre parter påstod, at arbejdskraftomkostningerne og de generelle omkostninger er højere i Unionen end i Kina.

(688) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger var konstant faldende i den betragtede periode. Produktiviteten steg for moduler og celler. Som nævnt ovenfor var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at udnytte de lavere omkostninger på grund af stigningen i den subsidierede import fra Kina og det deraf følgende voldsomme prispres på EU-markedet.

(689) Det skal bemærkes, at de eksporterende producenter i Kina ikke har sammenlignelige fordele hvad angår råvarer (polysilicium) og de maskiner, der anvendes, da begge dele i overvejende grad importeredes fra Unionen. Hvad angår arbejdskraftomkostningerne og generalomkostningerne, herunder afskrivninger, udgjorde de i gennemsnit mindre end 10 % af de samlede omkostninger for et modul i UP, og det konkluderes, at de ikke spillede en væsentlig rolle. Hvad angår elektricitetsomkostningerne, udgjorde de i gennemsnit mindre end 1 % af de samlede omkostninger for et modul i UP, og det konkluderes, at de ikke spillede en væsentlig rolle. Endvidere blev påstanden om, at de kinesiske producenter benyttede det nyeste udstyr, ikke dokumenteret.

(690) Det blev endvidere påstået, at visse EU-producenter købte celler og/eller moduler fra det pågældende land og videresolgte disse varer på EU-markedet som deres egne varer. Skaden som følge af disse transaktioner bør ikke tilskrives den subsidierede import. Undersøgelsen viste imidlertid, at EU-erhvervsgrenens import af den pågældende vare var komplementær, hvad angår typer, og begrænset i mængde i forhold til den samlede EU-produktion, og derfor ville den eventuelle virkning heraf kun være marginal, og det kan ikke antages, at den bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

▼B

(691) For at modsvare den faldende pristendens i importen fra Kina måtte EU-erhvervsgrenen derfor gøre sig store bestræbelser for at rationalisere produktionsomkostningerne. Til trods for EU-erhvervsgrenens bestræbelser kunne denne omkostningsrationalisering ikke afspejles i salgspriserne som følge af det markante underbud fra den subsidierede import.

(692) Visse interesserede parter påstod, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes EU-erhvervsgrenens mangel på tilstrækkelige stordriftsfordele. Det blev påstået, at mindre producenter var dårligere stillet end store vertikalt integrerede producenter, og at disse producenters eventuelle skade derfor ikke kunne tilskrives den subsidierede import. En anden interesseret part fremførte, at automatisering af produktionsprocessen er omkostningskrævende, og at stordriftsfordele derfor er endnu vigtigere for at kunne reducere produktionsomkostningerne.

(693) Undersøgelsen viste, at som følge af den subsidierede import var EU-erhvervsgrenen og selv de store og vertikalt integrerede EU-producenter ikke i stand til fuldt ud at drage fordel af den høje kapacitetsudnyttelse til at opnå stordriftsfordele. Under alle omstændigheder viste undersøgelsen intet sammenfald mellem størrelsen, vertikal integration og bedre rentabilitet, idet det høje prispres fra den subsidierede import fordrejede dette sammenfald. Undersøgelsen har vist, at fordelen ved stordriftsfordele ikke længere eksisterede på et marked, hvor udnyttelsesgraden var lav, hvilket også var tilfældet for de kinesiske producenter. Disse påstande afvistes derfor.

(694) Endvidere hævdede en interesseret part, at investorer og banker ikke vil finansiere projekter, hvis modulfabrikanten er for lille, idet større producenter giver bedre garantier og er mere solide (»bankable«). Med andre ord er investorer og banker tilbageholdende med at finansiere solenergiprojekter med moduler, der er produceret i Unionen. Undersøgelsen viste dog, at eventuelle præferencer blandt investorer og banker til at finansiere kinesiske producenter med større produktionskapacitet skyldes den fordrejning, som den subsidierede import har skabt på EU-markedet. Som nævnt ovenfor er størrelsen af produktionslinjerne ikke afgørende, hvis udnyttelsesgraden fortsat er lav. Dette argument blev derfor afvist.

(695) En interesseret part påstod, at EU-erhvervsgrenen havde en negativ omkostningsstruktur sammenlignet med de kinesiske konkurrenters, da sidstnævnte havde lavere arbejdskraftomkostninger, elektricitets- og afskrivningsomkostninger, og desuden havde det nyeste udstyr. Den pågældende part var ikke i stand til at fremlægge nye oplysninger eller dokumentation, som kunne ændre undersøgelsens konklusioner i denne henseende. Påstanden om, at de kinesiske producenter bruger det nyeste

▼B

udstyr, blev behandlet i konklusionerne i betragtning 203 i forordningen om midlertidig told, hvori det hedder, at de eksporterende producenter i Kina ikke havde nogen komparativ fordel, navnlig fordi maskiner og udstyr blev importeret fra Den Europæiske Union. Påstandene blev derfor afvist.

(696) En anden part hævdede, at de kinesiske producenter har en komparativ fordel med hensyn til polysiliciumpriser og stordriftsfordele, som resulterede i lavere omkostninger til maskiner. Parten fremlagde dog ingen nye oplysninger eller dokumentation i denne henseende. Partens påstand måtte derfor afvises.

(697) Desuden påstod en interesseret part, at visse EU-producenter købte celler og/eller moduler i det pågældende land og videresolgte disse varer på EU-markedet som deres egne varer. Parten krævede, at skaden som følge af disse transaktioner ikke burde tilskrives den subsidierede import. Undersøgelsen viste imidlertid, at EU-erhvervsgrenens import af den pågældende vare var komplementær, hvad angår typer, og begrænset i mængde i forhold til den samlede EU-produktion, og derfor ville den eventuelle virkning heraf kun være marginal, og det kan ikke antages, at den bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.

(698) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør påstod, at det faktum, at antallet af ansatte steg, burde inddrages i analysen. Vedrørende denne påstand skal det bemærkes, at beskæftigelsen steg mellem 2009 og 2011 for moduler og derefter faldt i UP. For celler steg beskæftigelsen indtil 2010, hvorefter den faldt i 2011 og yderligere faldt i UP. Det bemærkes yderligere, at for moduler fulgte beskæftigelsen udviklingen i EU-produktionen. Da den kinesiske imports markedsandel for celler steg i hele perioden til skade for EU-erhvervsgrenen, kunne EU-erhvervsgrenen ikke drage fordel af det stigende forbrug som forventet. Faldet i beskæftigelsen i 2011 og i UP svarer derfor til de virksomheder, som enten var blevet insolvente eller havde indstillet deres solcelleproduktion.

(699) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en interesseret part, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes EU-erhvervsgrenens begrænsede størrelse og mangel på tilstrækkelige stordriftsfordele. Som allerede forklaret i betragtning 682 i denne forordning og i betragtning 195–196 i forordningen om midlertidig antidumpingtold kan størrelse og dermed stordriftsfordele selv på det globale marked ikke længere opnås, når kapacitetsudnyttelsen er lav, og når der findes enorm overkapacitet på verdensplan. Påstanden måtte derfor afvises.

▼B

(700) Samme part gentog desuden, at skaden på EU-erhvervsgrenen skyldtes, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at realisere omkostningsfordele. Parten påstod, at dette navnlig skyldtes, at de fleste EU-producenter var vertikalt integrerede. Parten fremlagde imidlertid ingen yderligere oplysninger om, i hvilket omfang det forhold, at producenterne er vertikalt integrerede, kunne have haft en negativ indvirkning på deres omkostningsstruktur. Denne påstand måtte derfor afvises.

(701) På dette grundlag måtte ovennævnte påstande afvises.

5.3.9. *Konkurrence fra fotovoltaiske tyndfilmsprodukter og andre fotovoltaiske teknologier*

(702) Flere interesserede parter påstod, at den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes konkurrencen fra fotovoltaiske tyndfilmsprodukter og andre fotovoltaiske teknologier, da disse teknologier er indbyrdes udskiftelige og har de samme endelige anvendelsesformål. Det blev også fremført, at tyndfilm konkurrerede med den undersøgte vare især for anlæg på jorden og kommercielle/industrielle tagmonterede systemer, som udgør en væsentlig del af det samlede EU-marked for solenergi.

(703) Undersøgelsen viste, at fotovoltaiske tyndfilmsprodukter produceres af forskellige råvarer, og at der ikke anvendes wafere af krystallinsk silicium hertil. Generelt har de meget lavere omdannelsesydeevne og lavere produktion af watt end moduler af krystallinsk silicium. De kan således ikke anvendes på mindre overflader som f.eks. tage, dvs., at de ikke fuldt ud er indbyrdes udskiftelige med den pågældende vare. Det fremgik også af undersøgelsen, at selv om fotovoltaiske tyndfilmsprodukter er mindre udgiftskrævende end den undersøgte vare, udgjorde de kun en begrænset andel af det samlede EU-marked for solenergi i den betragtede periode. Selv om der kan være en vis konkurrence mellem tyndfilmsprodukter og den pågældende vare, kan denne konkurrence dog betragtes som begrænset.

(704) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fastholdt en af de interesserede parter, at konkurrencen fra tyndfilmsprodukter sandsynligvis forårsagede den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Parten påstod i den forbindelse, at i Tyskland var markedsandelen for tyndfilmsprodukter væsentlig på det samlede solenergimarked i det meste af UP og først faldt i starten af 2012.

(705) Undersøgelsen viste rent faktisk, at de gennemsnitlige priser for tyndfilmsprodukter var lavere end det gennemsnitlige prisniveau for den undersøgte vare.

▼B

(706) Som fastlagt i betragtning 703 ovenfor har tyndfilmsprodukter meget lavere omdannelsesydeevne og lavere produktion af watt end moduler af krystallinsk silicium, og derfor kan en eventuel konkurrence med dette produkt ikke have bidraget til EU-erhvervsgrenens skade, da moduler af krystallinsk silicium er den dominerende teknologi på solenergimarkedet i Unionen. Det Fælles Forskningscenters statusrapport om solenergi fra 2012 konkluderede, at tyndfilmsprodukter som følge af nedgangen i polysiliciumpriserne i de seneste år har tabt markedsandele til moduler af krystallinsk silicium.

(707) Disse påstande blev derfor afvist.

5.3.10. *Den finansielle krise og virkningerne heraf*

(708) Det blev påstået, at den finansielle krise og den økonomiske afmatning havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens adgang til finansiering, hvilket således påførte EU-erhvervsgrenen skade.

(709) EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital reduceredes betydeligt i den betragtede periode. Da solenergiindustrien er kapitalintensiv, er evnen til at rejse kapital afgørende. Den økonomiske krise havde en vis indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Undersøgelsen viste dog, at EU-erhvervsgrenens situation — til trods for væksten på EU-markedet mellem 2009 og 2011 — forværredes som et resultat af dumpingimporten fra Kina, der markant underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser. Det blev derfor konkluderet, at de mulige virkninger af den finansielle krise blev forstærket af stigningen i den subsidierede import fra Kina, og at den begrænsede adgang til finansiering i høj grad var en konsekvens af det negative markedsklima, og at EU-erhvervsgrenens situation og fremtidsudsigter var en følge af den subsidierede import.

(710) Desuden blev det undersøgt, om den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes, at EU-erhvervsgrenen undlod at søge passende finansiering, mens den var rentabel. Undersøgelsen viste f.eks., at EU-erhvervsgrenen i 2010 stadig var rentabel, og at investeringerne for moduler steg med 315 % i forhold til 2009, mens de samtidig steg med 10 % for celler. Da solcelleindustrien er kapitalintensiv, forventes det, at EU-erhvervsgrenen konstant søger passende finansiering for at forbedre sin omkostningseffektivitet og konkurrere med den urimelige subsidierede import. Det konkluderes derfor, at den manglende adgang til finansiering var en følge af den fordrejede situation og ikke årsagen hertil.

▼B

(711) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fastholdt en af de interesserede parter, at de skadelige virkninger af den finansielle krise burde udskilles og ikke tilskrives den subsidierede import. Denne part henviste til offentligt tilgængelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at mindst en EU-producent opfattede den finansielle krise som hovedårsagen til virksomhedens problemer. Konklusionerne i den foreliggende undersøgelse blev baseret på virksomhedsspecifikke data, som går langt videre end bestemte virksomheders offentlige udtalelser. Den offentligt tilgængelige udtalelse, som der blev henvist til, kan således ikke ændre konklusionerne, hvorimod den finansielle krise havde en vis indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, men den kan således ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Denne påstand måtte derfor afvises.

(712) En anden interesseret part påstod, at forskelle i EU-erhvervsgrenens og de kinesiske eksporterende producenters adgang til finansiering burde tages i betragtning. Parten påstod, at der var tale om en af de vigtigste faktorer, der forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, frem for den subsidierede import. Det er dog blevet konkluderet, at en række kinesiske eksporterende producenter havde adgang til præferentiel finansiering, hvilket har fordrejet markedet og meget vel kan være en af hovedårsagerne til, at de kinesiske eksporterende producenter kunne eksportere den pågældende vare til subsidierede priser. Denne faktor kan derfor ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens væsentlige skade. Påstanden blev derfor afvist.

(713) Det blev således konkluderet, at mens den finansielle krise havde en vis indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation, kunne den ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen. Påstandene blev derfor afvist.

5.3.11. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(714) Visse interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenens eksportsalg faldt betydeligt i den betragtede periode og især mellem 2009 og 2011 for moduler og mellem 2009 og første kvartal 2012 for celler, og at dette har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(715) Som det fremgår af tabellen herunder, var eksportmængden for moduler dog betydelig til trods for et lille fald i UP, og den gennemsnitlige pris lå i UP over de gennemsnitlige omkostninger for moduler i hele den betragtede periode. Dette kan således ikke have påført EU-erhvervsgrenen skade. Hvad angår celler, udgjorde eksportmængden kun ca. 12 % af den samlede produktionsmængde. Til trods for de lave priser i UP kunne dette

▼B

således kun have haft en begrænset indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Parternes påstande i den henseende måtte derfor afvises.

Tabel 13-a

Moduler

	2009	2010	2011	UP
Eksportmængde af moduler i MW	989	1 279	1 157	1 148
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*129*	*117*	*116*
Gennemsnitlig eksportpris (EUR/kW)	2 500	1 900	1 470	1 230
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*76*	*59*	*49*

Kilde: Europressedienst

Tabel 13-b

Celler

	2009	2010	2011	UP
Eksportmængde af celler i MW	62	320	315	238
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*516*	*508*	*384*
Gennemsnitlig eksportpris (EUR/kW)	1 350	1 050	830	640
(Indeks 2009 = 100)	*100*	*78*	*61*	*47*

Kilde: Europressedienst

(716) Det blev på grundlag af ovenstående konkluderet, at EU-erhvervsgrenens eksportresultater ikke var af en sådan art, at de bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Parternes påstande i denne henseende blev derfor afvist.

5.3.12. *Fundet af skifergasforekomster i Den Europæiske Union*

(717) En interesseret part påstod, at den skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes fundet af skifergasforekomster i Unionen, og at udsigterne til at øge produktionen af billig skifergas i Unionen har reduceret offentlige og private investeringer i projekter for vedvarende energi.

(718) Undersøgelsen viste, at forbruget af den undersøgte vare steg betydeligt i hele den betragtede periode, jf. betragtning 509. Undersøgelsen fandt desuden ingen faktiske beviser for, at den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes fundet af skifergasforekomster i Den Europæiske Union. Påstanden blev derfor afvist.

▼B

5.3.13. *Den Europæiske Unions emissionshandelssystem (ETS)*

(719) Samme part påstod, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes de lave investeringer i solenergiproduktion som følge af lave markedspriser på CO2-emissionstilgodehavender i Den Europæiske Unions emissionshandelssystem.

(720) Der blev dog ikke fremlagt beviser herfor, og undersøgelsen viste ingen faktuelle omstændigheder, der kunne bekræfte disse påstande. Derimod viste undersøgelsen, at forbruget af den undersøgte vare steg betydeligt i den betragtede periode. Påstanden blev derfor afvist.

5.3.14. *Ledelsesbeslutninger*

(721) Visse interesserede parter påstod, at den væsentlige skade, der forvoldtes mindst en af EU-producenterne, skyldtes dårlige ledelsesbeslutninger. Disse påstande var baseret på årsregnskaberne, visse oplysninger i et brev fra en af virksomhedens aktionærer til de andre aktionærer og en avisartikel.

(722) Ingen af oplysningerne i dossieret viste, at den pågældende virksomheds ledelsesbeslutninger var usædvanlige eller uforsigtige eller havde en indvirkning på hele EU-erhvervsgrenen. Påstandene i denne henseende blev derfor afvist.

5.3.15. *Andre offentlige politikker*

(723) En interesseret part påstod, at den væsentlige skade, der påførtes EU-erhvervsgrenen, skyldtes andre offentlige politikker såsom politikker for vedvarende energi, politikker om innovationsfremme, politikker til bekæmpelse af bureaukrati, handelsfremmepolitikker og bestemmelser om netadgang, da disse politikker er til fordel for de eksporterende producenter. Selv om det er sandt, at visse af de omtalte politikker fremmer importen fra andre tredjelande og den generelle vækst inden for solenergi, kan disse politikker dog også være til fordel for EU-erhvervsgrenen. Endvidere var disse politikker ikke beregnet til at fremme en sådan import til Unionen til skadevoldende subsidierede priser. Påstandene i denne henseende blev derfor afvist.

5.3.16. *Andre påstande*

(724) En interesseret part hævdede, at den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, skyldtes ulempen som pioner og manglende politisk støtte fra Europa-Kommissionen i de foregående år. Denne part hævdede også, at ud over de nationale støtteordninger er også befolkningen, bruttonationalproduktet, elektricitetsforbrug, finansieringsmuligheder og mulighed for tilslutning til nettet vigtige faktorer på de forskellige markeder. Ovennævnte part var imidlertid ikke i stand til at begrunde sine påstande, som derfor blev afvist.

▼B

(725) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog samme interesserede part, at den skade, EU-erhvervsgrenen forvoldtes, skyldtes ulempen som pioner. Påstanden blev imidlertid hverken analyseret eller begrundet; den måtte derfor afvises.

5.4. **Kumulativ vurdering af disse andre faktorer, der har bidraget til skaden**

(726) Undersøgelsen har vist, at følgende andre faktorer kan have bidraget til skaden: importen af den pågældende vare fra Taiwan, nedskæringer i de faste afregningspriser, langsigtede polysiliciumkontrakter hos et begrænset antal EU-producenter samt den økonomiske og finansielle krise.

(727) Som vist ovenfor i afsnit 5.3.1 og 5.3.7 har importen fra Taiwan og et begrænset antal EU-producenters langsigtede polysiliciumkontrakter i bedste fald bidraget marginalt, da eventuelle virkninger heraf blev yderligere udvandet i værdikæden.

(728) Med hensyn til den økonomiske og finansielle krise har undersøgelsen vist, at hovedårsagen til EU-erhvervsgrenens problemer med at få adgang til den nødvendige kapital til investeringer var den subsidierede import, som forhindrede EU-erhvervsgrenen i at sælge sine varer til rentable priser på det tidspunkt, hvor EU-markedet var i kraftig vækst (2009-2011).

(729) Hvad angår de faste afregningspriser, har tredjeparter ikke været i stand til at påvise, at de faste afregningsprisers niveau i UP havde været så lavt, at det kunne have afholdt EU-producenterne fra at sælge den pågældende vare til ikke-skadevoldende priser. Institutionerne mener, at nedskæringerne i de faste afregningspriser kan forklare den faldende efterspørgsel, idet investeringerne i visse geografiske områder ikke længere var bæredygtige. De kan dog ikke bryde årsagssammenhængen, selv vurderet sammen med de øvrige faktorer, der har bidraget til skaden, da de stadig var på et niveau, hvor EU-producenterne uden den subsidierede import kunne have solgt deres varer til ikke-skadevoldende priser.

(730) Selv om den kumulerede virkning af de fire andre faktorer således eventuelt kan have bidraget til skaden, er årsagssammenhængen mellem subsidieringen og skaden ikke brudt.

5.5. **Konklusion om årsagssammenhæng**

(731) Undersøgelsen har etableret en årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og den subsidierede import fra Kina. Andre mulige årsager til skaden, såsom importen fra andre tredjelande, ikke subsidieret import fra Kina,

▼B

forbruget, de faste afregningspriser, anden finansiel støtte til EU-erhvervsgrenen, overkapacitet, råvareprisernes indvirkning, selvforskyldt skade, konkurrence fra tyndfilm, den finansielle krise og dens virkninger, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, fundet af skifergasforekomster i Den Europæiske Union, ledelsesbeslutninger, Den Europæiske Unions emissionshandelssystem og andre offentlige politikker blev analyseret, men ingen af dem var af et sådan omfang, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført.

(732) Alle virkningerne af andre skadevoldende faktorer end den subsidierede import er blevet analyseret individuelt og samlet. Det konkluderes derfor, at den samlede vurdering af alle de faktorer, som kan have haft indflydelse på den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen (dvs. importen fra tredjelande, de faste afregningspriser, virkningen af råvarepriserne, den finansielle krise) samlet set ikke kan forklare den skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført, navnlig i form af lavere priser og finansielle tab på grund af indførslen af betydelige lavprisimportmængder af den pågældende vare fra Kina. På grundlag af ovenstående analyse, hvor der behørigt blev skelnet mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af den subsidierede import, konkluderedes det derfor, at der er en årsagssammenhæng mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, der er påført EU-erhvervsgrenen i UP.

6. UNIONENS INTERESSER

6.1. Indledende bemærkninger

(733) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 blev det undersøgt, om der til trods for ovenstående konklusioner om skadevoldende subsidiering var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre udligningsforanstaltninger i dette tilfælde. Til dette formål blev Unionens interesser i overensstemmelse med grundforordningens artikel 31, stk. 1, analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, leverandørers og aftagernes interesser i solcellesektoren, importørernes, brugernes og forbrugernes interesser i forbindelse med den pågældende vare.

(734) Ca. 150 aktører gav sig til kende efter indledningen af den sideløbende antidumpingundersøgelse og blev taget i betragtning i forbindelse med den her omhandlede undersøgelse. Der blev sendt særlige spørgeskemaer til ikke forretningsmæssigt forbundne importører, leverandører (herunder en råvareproducent og leverandører af produktionsudstyr til den undersøgte vare), brugere (herunder projektudviklere og installatører) og BEUC — en forbrugerorganisation. Tre sammenslutninger, der repræsenterer forskellige erhvervsdrivende (EU-erhvervsgrenen, leverandører og aftagere) i solcellesektoren, indsendte oplysninger.

▼B

(735) Det blev hævdet, at vurderingen af Unionens interesser ikke var baseret på et repræsentativt antal aktører.

(736) Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de forskellige aktører på følgende måde.

(737) Hvad angår leverandører og aftagere: Som nævnt i betragtning 734 sendte Kommissionen særlige spørgeskemaer til de ca. 150 virksomheder, herunder ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der havde givet sig til kende efter indledningen af undersøgelsen, og som derfor havde lejlighed til at indsende de relevante oplysninger til Kommissionen. Kommissionen modtog 21 besvarelser af spørgeskemaerne. Desuden blev der i forbindelse med undersøgelsen ikke kun taget hensyn til spørgeskemabesvarelserne, men også til verificerede og begrundede kommentarer og indlæg, der blev indsendt af de interesserede parter inden for fristerne, uanset om disse parter havde besvaret spørgeskemaet. Navnlig AFASE har fremsendt Kommissionen bemærkninger på vegne af sine medlemmer, nemlig solcellevirksomheder, der også blev analyseret.

(738) Hvad angår ikke forretningsmæssigt forbundne importører, jf. betragtning 25, kontaktede Kommissionen alle 250 ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som var nævnt i klagen, og udtog en midlertidig stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 27 for at dække den største repræsentative importmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Kun en af de foreløbigt udvalgte virksomheder blev imidlertid efter verifikationen bekræftet som ikke forretningsmæssigt forbundet importør. På et senere tidspunkt i undersøgelsen blev flere ikke forretningsmæssigt forbundne importører, som oprindeligt havde indsendt et stikprøvespørgeskema i den indledende fase, men ikke blev udtaget til stikprøven, anmodet om at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Seks af dem indvilligede heri og modtog et spørgeskema, og fem indsendte en besvarelse, hvoraf tre blev betragtet som fyldestgørende. Den endelige stikprøve af ikke forretningsmæssigt forbundne importører omfatter derfor fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører, der tegner sig for mellem 2 og 5 % af importen af den pågældende vare. Med hensyn til den lave procentdel skal det erindres, at hovedparten af importen af den pågældende vare til Unionen ikke finder sted gennem ikke forretningsmæssigt forbundne importører.

(739) Kort sagt er der anvendt følgende oplysninger til analysen af Unionens interesser:

— spørgeskemabesvarelser fra otte stikprøveudvalgte EU-producenter og fire stikprøveudvalgte ikke forretningsmæssigt forbundne importører samt svar på de specifikke spørgeskemaer fra otte leverandører og tretten aftagere (syv projektudviklere/installatører og seks tjenesteydere, som også er aktive i solcellesektoren) ud af 150 virksomheder, som gav sig til kende efter indledningen og modtog specifikke spørgeskemaer

▼B

— verificerede data fra kontrolbesøg hos otte EU-producenter, en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, to leverandører, fire aftagere (projektudviklere/installatører) og en sammenslutning (jf. betragtning 17 i forordningen om midlertidig antidumpingtold og betragtning 29 ovenfor)

— data om Unionens interesser indsendt af andre interesserede pater, herunder sammenslutninger, samt offentligt tilgængelige data om udviklingen på solcellemarkedet i Unionen, navnlig: EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017.

6.2. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(740) I UP beskæftigede EU-erhvervsgrenen ca. 21 000 personer direkte i produktion og salg af samme vare.

(741) Undersøgelsen fastslog, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af den subsidierede import fra det pågældende land i UP. Der mindes om, at en række skadesindikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode. Navnlig skadesindikatorerne vedrørende de samarbejdsvillige EU-producenters finansielle resultater, såsom rentabilitet, likviditet og investeringsafkast, blev påvirket i alvorlig grad. EU-producenterne af moduler og celler havde faktisk tab i 2011 og UP. Visse EU-producenter blev derfor nødt til at lukke deres produktionsanlæg, mens andre gik konkurs. Uden foranstaltninger forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation meget sandsynlig.

(742) Det forventes, at indførelsen af en udligningstold vil genoprette redelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at tilpasse priserne på samme vare, så de afspejler produktionsomkostningerne, hvorved den kan forbedre rentabiliteten. Det kan også forventes, at indførelsen af udligningsforanstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgrenen kan genvinde i det mindste en del af de markedsandele, der blev tabt i den betragtede periode, med positive virkninger for den overordnede økonomiske situation. Derudover burde EU-erhvervsgrenen være i stand til at få bedre adgang til kapital og foretage yderligere investeringer i FoU og innovation på solenergimarkedet. Endelig pegede undersøgelsen også på en mulig genstart af aktiviteterne hos de EU-producenter, der blev tvunget til at indstille produktionen som følge af presset fra den kinesiske import. Med dette scenario vil ikke blot de eksisterende 21 000 arbejdspladser i EU-erhvervsgrenen (i UP) blive sikret, men der vil også være en rimelig udsigt for yderligere produktionsudvidelser og øget beskæftigelse.

▼B

(743) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, forventes der yderligere tab i markedsandele med en yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet til følge. Dette ville ikke være bæredygtigt på kort til mellemlang sigt. Ud over de mange EU-producenter, der allerede er blevet tvunget ud af markedet, kunne andre producenter således være i fare for konkurs, hvilket på kort til mellemlang sigt sandsynligvis ville betyde, at EU-erhvervsgrenen går i opløsning, hvilket vil få alvorlige konsekvenser for de eksisterende arbejdspladser.

(744) Visse interesserede parter anfægtede, at EU-erhvervsgrenen vil være i stand til at drage fordel af eventuelle udligningsforanstaltninger og hævdede, i) at foranstaltningerne vil sænke efterspørgslen efter solcelleprodukter i Unionen, og dermed vil EU-erhvervsgrenen ikke kunne øge salget, ii) at EU-erhvervsgrenen har små produktionsanlæg og derfor ikke er i stand til at imødekomme efterspørgslen på visse typer anlæg som f.eks. kommercielle tagmonterede anlæg og anlæg på jorden, iii) at EU-producenterne ikke er »solide«, iv) at indførelsen af told på celler rent faktisk vil øge produktionsomkostningerne for EU-producenterne af moduler og gøre dem mindre attraktive for forbrugerne, og v) at producenterne fra andre tredjelande i tilfælde af betydelige fald i importen fra Kina sandsynligvis vil drage fordel af den lavere import fra Kina.

(745) Hvad angår påstanden om, at foranstaltningerne vil sænke efterspørgslen efter solcelleprodukter i Unionen og at EU-erhvervsgrenen derfor ikke vil kunne øge salget, skal det bemærkes, at parterne ikke var i stand til at forelægge verificerbare beviser for eksistensen af en direkte sammenhæng mellem indførelsen af foranstaltninger og en nedgang i efterspørgslen efter solcelleprodukter, som viste sig at være påvirket af flere faktorer i årenes løb.

(746) Som svar på påstanden om, at EU-erhvervsgrenen havde små produktionsanlæg og derfor ikke er i stand til at imødekomme efterspørgslen på visse typer anlæg som f.eks. kommercielle tagmonterede anlæg og store anlæg på jorden, bør det bemærkes, at undersøgelsen har vist, at EU-erhvervsgrenen har været i stand til at levere både kommercielle og industrielle anlæg (mellem 40 kW og 1 MW) og anlæg til forsyningsmarkedssegmentet (mellem 1 MW og 10 MW). Desuden har undersøgelsen ikke vist, at produkter, der leveres af forskellige producenter, ikke kan anvendes til samme projekt. Påstanden blev derfor afvist.

▼B

(747) Påstanden om, at EU-erhvervsgrenen ikke vil kunne drage fordel af foranstaltningerne, da EU-producenterne ikke er solide, og at investeringsfonde ikke vil acceptere at finansiere projekter med EU-fremstillede moduler, blev ikke dokumenteret. Det forventes under alle omstændigheder, at indførelsen af foranstaltninger vil genskabe redelige markedsvilkår, som burde forsikre investorer fra bl.a. banksektoren om, at EU-erhvervsgrenen er i stand til at udvikle levedygtige projekter. Argumentet blev derfor afvist.

(748) Hvad angår påstanden om, at indførelsen af told på celler rent faktisk vil øge produktionsomkostningerne for EU-producenterne af moduler og gøre dem mindre attraktive for forbrugerne, skal det bemærkes, at selv om det ikke er udelukket, at en vis stigning i priserne kan opstå som følge af indførelsen af told, bør det også tages i betragtning, at offentligt tilgængelige kilder indikerer, at pristendensen for moduler og celler er for nedadgående. Selv om omkostningerne til celler kan stige som følge af foranstaltningerne, bør den generelt faldende tendens i priserne resultere i faldende omkostninger for moduler. De pågældende producenter kan også beslutte at købe deres celler i Unionen og ikke længere fra Kina. Endelig forventes det, at indførelsen af foranstaltninger vil øge kapacitetsudnyttelsen hos celleproducenter i Unionen, hvilket øger deres stordriftsfordele og som følge heraf reducerer omkostningerne. Påstanden blev derfor afvist.

(749) Påstanden om, at andre tredjelande og ikke EU-erhvervsgrenen sandsynligvis vil drage fordel af et eventuelt betydeligt fald i importen fra Kina efter indførelsen af foranstaltningerne, blev ikke bekræftet under undersøgelsen. Undersøgelsen viste ingen klare tegn på, at andre tredjelande vil omdirigere deres eksport til EU-markedet i voldsom grad, især under hensyntagen til den forventede udvidelse af andre tredjelandes markeder, især i Asien, hvilket er kortlagt i offentligt tilgængelige kilder. Selv om importen fra andre tredjelande skulle stige som følge af et fald i importen fra Kina, er der ingen tegn på, at EU-erhvervsgrenen ikke ville kunne konkurrere med importen fra disse lande.

(750) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod visse parter, at det er urealistisk at forvente, at der vil blive plads til en bæredygtig EU-erhvervsgren, der fremstiller moduler og celler, da ingen rationelle investorer vil investere i EU-producenter, som angiveligt er ramt af en ugunstig omkostningsstruktur og derfor ikke kan producere til konkurrencedygtige priser. Undersøgelsen bekræftede ikke, at EU-erhvervsgrenen lider under en ugunstig omkostningsstruktur, hvilket fremgår af betragtning 202 og 203 i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Uden den subsidierede import og med en større udnyttelse af produktionskapaciteten vil man kunne opnå stordriftsfordele og skabe plads til en bæredygtig EU-erhvervsgren. På denne baggrund afvises påstanden.

▼B

(751) En part fremførte, at efterspørgslen i Unionen er drevet af udviklingen i de faste afregningspriser, og at investorernes forventede investeringsafkast er forbundet med denne udvikling. Det blev navnlig påstået, at hvis priserne i Unionen stiger som følge af tolden, og de faste afregningspriser ikke følger denne stigning, vil efterspørgslen falde, og EU-erhvervsgrenen vil ikke nyde godt af den told, der indføres.

(752) Som svar på ovennævnte påstand skal det bemærkes, at den dokumentation, der blev indsamlet i løbet af undersøgelsen, på trods af sammenfaldet mellem de faste afregningsprisers niveau og efterspørgslen efter solcelleanlæg, tyder på, at den fremtidige efterspørgsel i stadig mindre grad vil være afhængig af faste afregningspriser og andre støtteordninger, da netparitet for solenergi sandsynligvis vil være blevet opnået for visse typer anlæg i flere egne i Unionen. Desuden bør de forventede investeringsafkast baseres på redelige markedspriser. Selv om det ikke kan udelukkes, at en vis stigning i priserne kan opstå efter indførelsen af foranstaltningerne, bør det bemærkes, at offentligt tilgængelige kilder indikerer, at den generelle pristendens er faldende. Påstanden afvistes derfor.

(753) Interesserede parter har påpeget, at da efterspørgslen efter solpaneler er drevet af støtteordninger, navnlig de faste afregningspriser, og af elpriserne for den endelige forbruger (hvilket afgør netpariteten), kan efterspørgslens priselasticitet være meget høj. Det er korrekt, at en betydelig stigning i priserne kan føre til en betydelig nedgang i efterspørgslen som følge af markedets særlige karakter som påpeget af de interesserede parter, men argumentet må afvises, da det er meget usandsynligt, at der vil ske omfattende prisstigninger som følge af foranstaltningerne af følgende årsager. For det første bekræfter alle tilgængelige kilder, at det betydelige fald i priserne for den pågældende vare i UP og fra UP indtil i dag vil fortsætte. For det andet er den økonomiske virkning af de tilsagn, som Kommissionen har godtaget, at de kinesiske eksporterende producenter vil levere den pågældende vare til en mindsteimportpris på mindre end 60 c/W, hvilket er langt under den pris, der er blevet konstateret i UP, i en mængde, der svarer nogenlunde til deres nuværende markedsandel. Med dette prisniveau er det højst usandsynligt, at efterspørgslen vil falde i betydeligt omfang, eftersom dette prisniveau sikrer tilstrækkelig efterspørgsel både med det aktuelle støtteniveau, der ydes i henhold til støtteordninger, og med den nuværende netparitet. Desuden må elpriserne for de endelige forbrugere forventes at stige, mens priserne på den pågældende vare forventes at falde. Gennem en indekseringsformel sikrer tilsagnet, at der tages hensyn til yderligere prisfald på den pågældende vare i forbindelse med mindsteimportprisen. Disse argumenter måtte derfor afvises.

(754) En række interesserede parter påstod, at EU-erhvervsgrenens interesse ikke er af betydning, eftersom den værditilvækst, der skabes af leverandører og brugere, er langt større end den merværdi, der skabes af EU-erhvervsgrenen, i værdikæden for solenergi. Argumentet om, at de forskellige segmenter inden for solcellesektoren har forskellige merværdier, benægtes ikke. Undersøgelsen fastslog, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig

▼B

skade som følge af urimelig handelspraksis. Visse EU-producenter har faktisk allerede været nødt til at lukke, og uden foranstaltninger synes det sikkert, at der vil ske en yderligere forværring. Da alle segmenter i solcellesektoren er nært forbundne, vil EU-produktionens ophør være til skade for hele solcellesektoren og gøre den helt afhængig af leverancer fra andre lande. Derfor og af hensyn til forsyningssikkerheden blev dette argument afvist.

(755) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en af de interesserede parter sin påstand om, at den højere merværdi, der skabes af leverandør- og aftagervirksomhederne i forhold til EU-erhvervsgrenen for den pågældende vare, er relevant for, hvorvidt der bør indføres udligningstold. Det skal i den forbindelse bekræftes, at institutionerne ved vurderingen af Unionens interesser afvejede de positive og negative konsekvenser, tolden måtte få for de forskellige erhvervsdrivende. Mens virkningerne for leverandør- og aftagervirksomhederne er begrænset, vil foranstaltningerne give EU-erhvervsgrenen mulighed for at overvinde virkningerne af den skadevoldende subsidiering.

(756) En part anfægtede det antal arbejdspladser, der ville blive sikret ved indførelsen af foranstaltningerne. Den påstod, at EU-erhvervsgrenen beskæftiger ca. 6 000 og ikke 25 000 personer, som anført i betragtning 229 i forordningen om midlertidig antidumpingtold.

(757) Der blev dog ikke fremlagt beviser til støtte for denne påstand, som derfor blev afvist. Det præciseres, at beskæftigelsen i EU-erhvervsgrenen var på ca. 21 000 i UP, efter at wafere var udelukket fra varedækningen. De interesserede parter fremlagde ingen dokumentation for, at antallet af ansatte i EU-erhvervsgrenen havde ændret sig væsentligt efter UP.

(758) Det kan derfor konkluderes, at undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som følge af den subsidierede import fra Kina og ikke var i stand til at tjene investeringerne ind gennem fortjenstgivende salg. Det forventes, at indførelsen af foranstaltninger vil genskabe rimelige handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at konkurrere på lige vilkår. Det sandsynlige fald i importen fra Kina bør sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at øge salget i Unionen og dermed opnå en bedre udnyttelse af den disponible produktionskapacitet på kort sigt. Dette kan til gengæld medføre stordriftsfordele. Selv om det er muligt, at priserne på samme vare vil stige i en kortere periode på grund af foranstaltningerne, vil den overordnede faldende prisudvikling sandsynligvis blive opretholdt takket være dels det yderligere fald i omkostningerne ved produktion af den undersøgte vare, dels det konkurrencemæssige pres fra producenter i tredjelande, som også konkurrerer på EU-markedet.

▼B

(759) Det konkluderes derfor, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres endelige udligningsforanstaltninger.

6.3. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser**

(760) Som nævnt i betragtning 26 blev situationen for importørerne i stikprøven analyseret.

(761) I UP tegnede de fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importørers aktiviteter vedrørende den pågældende vare sig for mellem 60 % og 100 % af deres samlede aktiviteter. Desuden købte de fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører mellem 16 % og 100 % af deres samlede import af moduler fra Kina, og kun én købte udelukkende fra det pågældende land. De fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importørers rentabilitet i forbindelse med den undersøgte vare var i gennemsnit 2,3 % i UP.

(762) Det blev påstået, at indførelsen af foranstaltninger over for den pågældende vare vil påvirke importørernes aktiviteter negativt. For det første vil indførelsen af en told ikke betyde, at der ikke længere importeres fra Kina. Selv om det kan forventes, at indførelsen af foranstaltninger får en negativ virkning for den økonomiske situation hos importører, der udelukkende importerer fra Kina, i lyset af den eventuelle stigning i importen fra andre tredjelande, vil importører, der importerer fra forskellige lande for det andet være i stand til at foretage et skift i deres forsyningskilder.

(763) En interesseret part fremførte, at toldens virkninger for de ikke forretningsmæssigt forbundne importører var undervurderet, da der ikke er nogen umiddelbare alternative forsyningskilder, der kan erstatte importen af den pågældende vare fra Kina, hvis foranstaltningerne indføres, og at det er vanskeligt at ændre forsyningskilde i betragtning af, at den største produktion er baseret i Kina, og dette ville medføre yderligere betydelige omkostninger.

(764) I denne forbindelse skal det erindres, at indførelsen af foranstaltninger ikke burde medføre et stop for importen af den pågældende vare fra Kina. Undersøgelsen viste, at den mulige nedgang i importen fra Kina især vil påvirke de importører, som udelukkende køber den pågældende vare fra Kina, hvilket kun er tilfældet for én ud af de fire samarbejdsvillige ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Vedrørende foranstaltningernes virkninger for de ikke forretningsmæssigt forbundne importørers økonomiske situation blev det ikke udelukket, at de kan være negative, men det blev konkluderet, at dette i høj grad vil afhænge af deres evne til at skifte leverandør eller vælte i det mindste en del af en eventuel prisstigning over på deres kunder. For virksomheder, der også importerer produktet fra andre lande end Kina eller også importerer andre varer end den pågældende vare, vil den negative indvirkning blive yderligere begrænset. Kommissionen finder derfor, at selv om der kan forventes en negativ indvirkning på importørerne af den pågældende vare, vil virkningen i gennemsnit fortsat være begrænset.

▼B

(765) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør fremførte, at den må investere mange tidsmæssige og finansielle ressourcer, før den kan acceptere varerne fra en ny leverandør. I denne henseende blev der som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsat en påstand om, at der under kontrolbesøget blev fremlagt relevant dokumentation for kontrolholdet vedrørende de langvarige test, en importør skal foretage, før der kan træffes beslutning om at indkøbe fra en bestemt eksportør.

(766) Det erkendes, at indgåelsen af et nyt forhold mellem en importør og en leverandør kan kræve yderligere omkostninger og tid (f.eks. prøvning af varen). Dette opvejer dog ikke behovet for at genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet. Samtidig synes et leverandørskifte at være en normal risiko, som indgår i importørernes erhverv og hænger sammen med, at markedet for solenergi modnes og dermed undergår konstante ændringer (f.eks. konkurser og konsolideringer), som betyder, at der skal skiftes til nye leverandører. Det kan desuden antages, at nye former for moduler, der konstant markedsføres (f.eks. med nye effektivitetsegenskaber), også kræver afprøvning. I denne forbindelse synes afprøvning af et nyt produkt (også fra samme leverandør) at være en standardaktivitet og ikke en usædvanlig aktivitet. Påstanden afvises derfor.

(767) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog to parter deres påstand om, at de uafhængige importørers interesser ikke var ordentligt undersøgt. En part hævdede, at manglen på en ikkefortrolig udgave af spørgeskemabesvarelserne fra de samarbejdsvillige importører gjorde det umuligt at foretage en korrekt vurdering af parterne. Den rejste tvivl om Kommissionens vurdering hvad angår muligheden for, at importen fra andre tredjelande til Unionen vil stige og give importørerne mulighed for at skifte leverandør ud fra den påstand, at andre tredjelandes markeder er i kraftig fremgang. Parten påstod i den forbindelse, at en sådan antagelse er i modstrid med konklusionen i betragtning 749 om, at importen fra andre tredjelande ikke vil være omfattende. En anden part rejste tvivl om, hvorvidt Kommissionen overholdt princippet om ikke-diskrimination, idet EU-producenterne fik en mere fremtrædende plads i Kommissionens vurdering end de øvrige erhvervsdrivende.

(768) Det skal indledningsvis bekræftes, at den ikkefortrolige version af de spørgeskemabesvarelser, der blev modtaget efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig antidumpingtold fra en række yderligere samarbejdsvillige importører, blev indarbejdet i sagsakterne, som de interesserede parter havde adgang til. Dernæst er der ingen modsætning mellem den antagelse, at importen fra andre tredjelande kan stige som reaktion på en

▼B

lavere import fra Kina, og at denne stigning ikke vil være enorm i betragtning af den stigende efterspørgsel efter solcelleanlæg på verdensplan. Da EU-erhvervsgrenen forventes at generobre en vis del af den markedsandel, som varerne fra Kina tidligere havde, kan det samtidig ikke udelukkes, at ikke forretningsmæssigt forbundne importører kan opleve et vist tab. Det bemærkes imidlertid, at den samlede størrelse af markedet for solenergi fortsat forventes at stige på lang sigt, da der opnås netparitet i stadig flere områder. Endelig præciseres det som i alle antidumping- og antisubsidieundersøgelser, at mens EU-erhvervsgrenens situation blev vurderet for at fastslå, om den har lidt væsentlig skade som følge af den subsidierede import, blev EU-erhvervsgrenens interesse i forbindelse med analysen af Unionens interesser vurderet på lige fod med de øvrige økonomiske aktører, herunder de ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Det præciseres også, at undersøgelsen af, hvorvidt EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, foretages i henhold til navnlig grundforordningens artikel 8, stk. 4, som fastsætter minimumsstandarder for en sådan undersøgelse. Analysen af Unionens interesser blev først foretaget efter, at der var fastlagt en positiv bestemmelse af skadevoldende subsidiering i overensstemmelse med standarderne i grundforordningens artikel 31. Som følge heraf blev det fastslået, at eventuelle negative virkninger af foranstaltningerne for visse importører, især for dem, der udelukkende køber varer fra Kina, ikke opvejede fordelen af foranstaltningerne for EU-erhvervsgrenen og de mellem- og langsigtede fordele for EU's solcellemarked som et resultat af redelig konkurrence.

(769) Det blev derfor konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger på de foreslåede niveauer kan få visse negative virkninger for ikke forretningsmæssigt forbundne importører af den pågældende vare.

6.4. **Leverandørernes interesser**

(770) Leverandørerne beskæftiger sig hovedsagelig med produktion af råvarer og produktion og udformning af produktionsudstyr til fremstilling af den undersøgte vare. Kommissionen modtog otte spørgeskemabesvarelser fra leverandører. Der blev gennemført to kontrolbesøg hos en råvareproducent og en producent af produktionsudstyr.

(771) De otte samarbejdsvillige leverandørers aktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare varierede i UP generelt i forhold til deres samlede aktivitet og udgjorde kun hos én samarbejdsvillig virksomhed 100 % af aktiviteterne, mens de for de andre varierede mellem 6 % og 80 %. I gennemsnit udgjorde aktiviteterne i forbindelse med den pågældende vare ca. 41 % af de samarbejdsvillige leverandørers samlede aktiviteter i UP. De otte samarbejdsvillige leverandører beskæftigede ca. 4 200 personer i UP. Rentabiliteten varierede afhængigt af segmentet

▼B

og den enkelte virksomhed fra høje rentabilitetstal til en lidt negativ rentabilitet. Undersøgelsen viste, at leverandører med en negativ rentabilitet led under forværringen af EU-erhvervsgrenens situation, da nogle af de kunder, de mistede, var EU-producenter af den undersøgte vare, og led også under faldet i forbruget. Efter udelukkelsen af wafere fra varedækningen burde EU-producenterne af denne vare få gavn af indførelsen af tolden, da EU-erhvervsgrenen forventes at øge sin produktion af solceller og moduler.

(772) EU-leverandørernes salg omfattede Unionen, Kina og andre tredjelande. I UP fordelte salget sig med i gennemsnit ca. 20 % i Unionen, næsten 50 % til Kina og ca. 30 % til andre tredjelande.

(773) Visse parter i leverandørsegmentet påstod, at indførelsen af udligningsforanstaltninger vil påvirke deres aktiviteter negativt, da Kina er deres vigtigste eksportmarked. Det blev påstået, at tolden i alvorlig grad ville begrænse importen af den pågældende vare fra Kina til Unionen, og at Kina derfor ville begrænse importen af polysilicium og produktionsudstyr fra Unionen. EU-leverandørerne i Unionen ville derfor angiveligt blive nødt til at neddrosle deres aktiviteter og reducere antallet af medarbejdere.

(774) Det skal bemærkes, at hensigten med en told ikke er at afskaffe den kinesiske import af den pågældende vare, men at genskabe redelige konkurrenceforhold. Der vil derfor fortsat blive importeret fra Kina til EU-markedet i et vist omfang, men til redelige priser. Desuden viste undersøgelsen, at EU-leverandørerne er til stede globalt på forskellige nationale markeder og derfor ikke udelukkende afhænger af deres eksport til Kina. Det kan således med rimelighed antages, at EU-leverandørerne på det globale solcellemarked sandsynligvis vil kunne kompensere eventuelle fald i eksporten til Kina med eksport til andre markeder, som i henhold til offentligt tilgængelige markedsundersøgelser forventes af vokse. Under alle omstændigheder står solcellemarkedet i Kina allerede over for en omfattende overkapacitet, og det er derfor tvivlsomt, om EU-producenter af maskiner vil være i stand til at sælge mere produktionsudstyr på kort til mellemlang sigt i Kina.

(775) Interesserede parter hævdede, at et flertal af materialer i den fotovoltaiske værdikæde kommer fra Unionen, og at en sådan fordelagtig situation kan ophøre, hvis der indføres told. Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger påpegede en af parterne, at foranstaltningerne i dette tilfælde kan udløse andre foranstaltninger, som Kina kan pålægge EU-varer.

▼B

(776) I denne forbindelse forventes importen fra Kina fortsat at forsyne EU-markedet, selv hvis der indføres told. Desuden har en række offentligt tilgængelige kilder inden for solcellesektoren, f.eks. EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017, forudset, at en eventuel nedgang i efterspørgslen i Unionen kun vil ske på kort sigt (2013 og 2014), og at forbruget i Unionen vil stige igen i de følgende år. Ved at afhjælpe urimelig handelspraksis vil det desuden være muligt at opbygge en bæredygtig vækst på markedet for solcelleenergi i Unionen på mellemlang og lang sigt, hvilket alle aktører i Unionen vil nyde godt af. Med hensyn til påstanden om mulige kinesiske repressalier som svar på foranstaltningerne i denne sag skal det erindres, at Kina som alle andre medlemmer af WTO kun i begrundede tilfælde kan anvende handelsmæssige beskyttelsesinstrumenter, og at en eventuel undersøgelse med henblik herpå skal overholde WTO's strenge regler. Kommissionen overvåger sådanne undersøgelser for at sikre, at WTO's regler overholdes. Påstanden afvistes derfor.

(777) Enkelte parter anfægtede argumentet om, at den faldende eksport hos EU-leverandørerne af solcelleprodukter til Kina kunne opvejes af eksport til andre markeder, og hævdede, at tolden vil reducere den globale efterspørgsel efter den pågældende vare.

(778) Det skal i den forbindelse bemærkes, at importen fra Kina ikke forventes at ophøre fuldstændigt som følge af tolden. Desuden kunne der af de oplysninger, der er indsamlet i løbet af undersøgelsen, ikke fastslås noget sammenfald mellem udviklingen i importen fra Kina til EU-markedet og eksporten fra Kina til andre markeder. Desuden forudsiger offentligt tilgængelige kilder såsom EPIA's Global Market Outlook for Photovoltaics 2013-2017, at solcellemarkedet på verdensplan vil stige i de kommende år. Med hensyn til det kinesiske marked for solenergi, er der tegn på, at forbruget på hjemmemarkedet i Kina vil stige væsentligt (som anført af f.eks. EPIA). I lyset af ovenstående forventes eksporten fra EU-leverandørerne til Kina ikke at falde betydeligt som følge af indførelsen af foranstaltninger.

(779) Det skal også bemærkes, at nedgangen i forbruget i Unionen i 2013 og 2014 kan have en negativ indvirkning på leverandørerne. Dette kan dog ikke knyttes sammen med tolden, i hvert fald ikke i overvejende omfang. Hvad angår EU-producenterne af maskiner til solcelleindustrien, er det på grund af den betydelige uudnyttede kapacitet i Kina usandsynligt, at deres eksport til Kina vil stige markant, selv i en situation, hvor de kinesiske producenter øger deres produktionsmængde. Endelig viste de

▼B

oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at producenterne af maskiner også kan blive påvirket af Kinas 12. femårsplan for den fotovoltaiske solcelleindustri, der forudser, at 80 % af alt fremstillingsudstyr for celler bør komme fra Kina i 2015. Så længe denne ændring sker i overensstemmelse med WTO-reglerne, kan dette også yderligere begrænse Unionens maskinproducenters muligheder for at konkurrere på det kinesiske marked. Ovenstående påstand afvises derfor.

(780) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod den kinesiske regering, at den 12. femårsplan for solcelleindustrien kun indeholder nogle generelle retningslinjer, som ikke er bindende, da der ikke er planlagt nogen håndhævelsesbeføjelser, og at det derfor ikke skulle betragtes som et tegn på, at Unionens maskinproducenters muligheder for at konkurrere på det kinesiske marked begrænses. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den kinesiske regering inkluderede solcelleindustrien blandt de strategiske industrier i den 12. femårsplan og også udarbejdede en specifik handlingsplan for solcelleindustrien. I denne plan giver den kinesiske regering udtryk for sin støtte til »*vigtige virksomheder*« og »*nøglevirksomheder*«, og forpligtede sig til at *fremme gennemførelsen af en række støttepolitikker for solcelleindustrien*, og *»fastlægge den overordnede udarbejdelse af støttepolitikker inden for erhverv, finans, beskatning...«*. Da planen indeholder vigtige direktiver, som den kinesiske industri skal følge i femårsperioden, har den desuden stor indvirkning på erhvervslivet både i Kina og i de lande, som handler med Kina. På baggrund af ovenstående er der tydelige tegn på, at de kinesiske solcelleproducenters frie valg og det konkurrencemæssige pres fra EU-producenterne i forbindelse med produktionsudstyr, som eksporterer til det kinesiske marked, begrænses af planen. Dette argument blev derfor afvist.

(781) En samarbejdsvillig råvareproducent anfægtede udsigten til kompensation for et fald i produktionen på det kinesiske marked fra andre markeder i betragtning af den væsentlige installerede produktionskapacitet i Kina, som det ikke er let at opbygge andre steder. Dette argument afvises, da der ikke er nogen tegn på den påståede dalende produktion på det kinesiske marked.

(782) En interesseret part anfægtede antallet af ansatte i leverandørsektoren, som er omtalt i betragtning 236 i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Det præciseres, at antallet på 4 200 ansatte kun vedrører de samarbejdsvillige leverandører, såsom udstyrsfabrikanter og leverandører af polysilicium, på grundlag af deres spørgeskemabesvarelser, og ikke hele sektoren.

(783) Ud fra ovenstående blev det konkluderet, at udligningsforanstaltninger ikke vil få en væsentlig indvirkning på maskinproducenterne, hvorimod indvirkningen på råvareleverandører kan blive negativ på kort sigt på grund af muligheden for begrænset salg til Kina.

▼B

6.5. **Aftagernes interesser**

(784) Aftagerne beskæftiger sig hovedsagelig med projektudvikling, markedsføring, kommunikation og installation af solcelleanlæg. Der blev modtaget tretten spørgeskemabesvarelser fra aftagervirksomheder, dvs. syv fra virksomheder, hvis aktiviteter er direkte forbundet med den samme vare (nemlig projektudviklere og installatører) og seks fra tjenesteudbydere i solcellesektoren (logistik, transport, public relations osv.), altså virksomheder, hvis aktiviteter ikke er direkte knyttet til den pågældende vare. Disse besvarelser omfattende en besvarelse fra en ikke forretningsmæssigt forbundet importør, som viste sig at være en aftagervirksomhed, idet dens vigtigste aktiviteter er installation (se betragtning 25).

(785) I betragtning 242 i forordningen om midlertidig antidumpingtold blev det vurderet, at aftagervirksomhedernes (installatører og projektudviklere) aktivitet i forbindelse med den undersøgte vare generelt varierede i forhold til deres samlede aktivitet. I gennemsnit udgjorde den 41 % i UP. De samarbejdsvillige aftageres rentabilitet i forbindelse med den undersøgte vare var i gennemsnit ca. 11 % i UP. De syv samarbejdsvillige aftagere beskæftigede i UP ca. 550 personer.

(786) En række parter anfægtede repræsentativiteten af oplysningerne vedrørende aftagervirksomhedernes omsætning, rentabilitet og beskæftigelse, som Kommissionen har udledt af spørgeskemabesvarelserne fra de syv aftagervirksomheder. AFASE fremlagde en »undersøgelse«, som blev gennemført blandt medlemmerne (installatører) for at illustrere, at for hovedparten af installationsvirksomhederne udgør solenergiaktiviteten en hovedindtægtskilde. AFASE hævdede endvidere, at aftagervirksomhederne, navnlig installatører, i modsætning til undersøgelsesresultaterne i betragtning 242 i forordningen om midlertidig antidumpingtold kun ville opnå etcifrede fortjenstmargener, som ikke giver mulighed for at absorbere tolden.

(787) Hvad angår repræsentativiteten af de data, der benyttes i forordningen om midlertidig antidumpingtold, har Kommissionen benyttet alle oplysningerne fra disse aftagervirksomheder, der har besvaret det specifikke spørgeskema, samt bemærkningerne fra AFASE, jf. betragtning 737.

▼B

(788) Hvad angår påstanden om, at solenergiaktiviteter udgør en vigtig indtægtskilde for installatører, bekræftede en yderligere analyse af spørgeskemabesvarelserne fra de syv aftagervirksomheder (installatører og projektudviklere), at den aktivitet, der har direkte tilknytning til den samme vare i gennemsnit tegner sig for ca. 42 % af den samlede aktivitet i disse virksomheder, og fortjenesten var i gennemset på 11 %. Når der også tages højde for deres aktiviteter (som ikke er direkte knyttet til den undersøgte vare), øges deres overordnede betydning mærkbart hos tre ud af de syv virksomheder. Som følge deraf varierer forholdet fra ca. 45 % til 100 % i UP. For de syv virksomheder (installatører og projektudviklere) vil rentabiliteten af solcelleaktiviteter, herunder aktiviteter, der ikke er direkte forbundet med den undersøgte vare, desuden beløbe sig til gennemsnitligt 9 %. På beskæftigelsessiden vil solcelleaktiviteter, herunder aktiviteter, der ikke er direkte forbundet med den undersøgte vare, svare til ca. 660 fuldtidsjobs i UP for de syv virksomheder. Bortset fra solcelleprojekter og solcelleanlæg var disse virksomheder også aktive inden for vindenergianlæg og produktion af elektrisk udstyr.

(789) Det er Kommissionens opfattelse, at alle foranstaltningernes virkninger for aftagervirksomhederne primært skal vurderes på baggrund af deres aktivitet i direkte tilknytning til den undersøgte vare, som i UP havde en fortjeneste på 11 % i gennemsnit. Selv hvis de vurderes på grundlag af de overordnede solenergiaktiviteter, der ikke har direkte tilknytning til den undersøgte vare, ændres konklusionerne ikke væsentligt, eftersom de forskellige faktorer, der er taget i betragtning, nemlig rentabiliteten og muligheden for at overvælte en del af tolden, samlet set ikke varierer betydeligt (fortjenesten falder fra 11 % i gennemsnit til 9 % i gennemsnit). Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en af parterne, hos hvem Kommissionen gennemførte et kontrolbesøg, repræsentativiteten af konklusionen om fortjenesten hos installatører og udviklere, som for dennes vedkommende angiveligt kun var baseret på en enkelt transaktion. Denne påstand afvises, da Kommissionen beregnede fortjenesten for aftagervirksomhederne på grundlag af alle oplysninger, der er fremlagt af aftagervirksomhederne i deres spørgeskemabesvarelser.

(790) Med hensyn til den undersøgelse, AFASE foretog blandt sine medlemmer, skal det for det første bemærkes, at alle virksomheder havde mulighed for at give sig til kende på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen og for at besvare det specifikke spørgeskema for aftagervirksomheder, som omfatter de nødvendige oplysninger til at vurdere følgevirkningerne af indførelsen af told for disse virksomheder. For det andet fremgik installationsvirksomhedernes identitet ikke af undersøgelsen, hvilket

▼B

ikke muliggjorde en kontrol af f.eks. relevansen og pålideligheden af de indberettede data. For det tredje vedrørte en række spørgsmål i denne undersøgelse installatørernes kapacitet til at absorbere en eventuel told, men undersøgelsen omtalte slet ikke disse installatørers fortjeneste i UP, hvorved der manglede et vigtigt element til at evaluere foranstaltningernes virkninger. Som følge heraf kunne der ikke drages nogen anvendelige konklusioner af undersøgelsen.

(791) Det blev påstået, at udligningsforanstaltningerne ikke er i Unionens interesser, da de vil øge prisen på moduler og derved afholde slutbrugerne/forbrugerne fra at installere solcelleanlæg. Aftagerne ville derved få færre ordrer og være nødt til at foretage nedskæringer. Denne vurdering blev baseret på en undersøgelse fra Prognos om det mulige jobtab, som blev indsendt i forbindelse med undersøgelsen. Undersøgelsen forudser, at størstedelen af arbejdspladserne i Unionens solenergisektor er i fare, hvis der indføres foranstaltninger. Undersøgelsen tager udgangspunkt i en vurdering fra EPIA, som anslår antallet af direkte job i 2011 i alle faser af Unionens solcellesektor, inkl. EU-producenter, importører, leverandører og aftagere, til 265 000. Med udgangspunkt i vurderingen af det samlede antal direkte job i solenergisektoren fra 2011 konkluderede undersøgelsen fra Prognos, at ud af de 265 000 job ville indtil 242 000 gå tabt inden tre år, afhængigt af toldens niveau. De fleste jobtab vil angiveligt finde sted i aftagersektoren, som ifølge Prognos i 2011 beskæftigede ca. 220 000 personer.

(792) Undersøgelsen bekræftede ikke ovenstående scenario og pegede i retning af et meget lavere antal direkte job i Unionens solenergisektor i 2011, i UP og i 2012.

(793) Indledningsvis rejste undersøgelsen tvivl om nøjagtigheden af det samlede antal direkte job i solenergisektoren, som blev anslået af EPIA. Under kontrolbesøget hos EPIA viste det sig navnlig, at de underliggende data, der førte til konklusionen om 265 000, var unøjagtige og ikke burde føre til en sådan konklusion. Faktisk viste de oplysninger, der blev indhentet under kontrolbesøget, at antallet af direkte job i solenergisektoren beregnet for 2011 havde en fejlmargen på indtil 20 %. Desuden omfatter estimationen beskæftigelse i andre europæiske lande end Den Europæiske Union og beskæftigelse i forbindelse med tyndfilmsprodukter, som falder uden for undersøgelsens varedækning.

▼B

(794) Det præciseres, at fejlmargenen på 20 % i det samlede antal direkte job i solenergisektoren, som anslået af European PV association, som kan være positiv eller negativ, kom frem under kontrolbesøget hos EPIA. Det viser, at det er vanskeligt at anslå præcise tal for beskæftigelsen i aftagersektoren, da der er få og ofte modstridende kilder til dataindsamling.

(795) Til trods for disse tvivlsspørgsmål og selv om den oprindelige estimation af job blev anvendt til at analysere foranstaltningernes indvirkning, må der fremsættes følgende bemærkninger. Estimationen omfatter job i solcellesektoren i Europa i 2011, som var knyttet til et stort antal installationer af solcelleanlæg i EU samme år (ca. 20 GW). I lyset af faldet i antallet af installationer på ca. 17,5 GW i UP og 15 GW i 2012 kan det med rimelighed antages, at antallet af job især i aftagersektoren, som er direkte knyttet til antallet af installationer, faldt tilsvarende. I den forbindelse fremgik det af offentligt tilgængelige fagskrifter, at i Tyskland, som er det største nationale marked, faldt beskæftigelsen i solcellesektoren mellem 2011 og 2012 fra 128 000 til 100 000; dette tal omfatter også job hos producenterne. Desuden rejste undersøgelsen alvorlig tvivl om, hvorvidt tallene kun omfattede fuldtidsjob, som udelukkende vedrører solcellesektoren. I den forbindelse viste undersøgelsen, at aktiviteten i forbindelse med solcelleenergi især i aftagermarkedet (installationer) generelt indgår i en meget bredere sammenhæng, hvor den primære aktivitet er vvs-installationer og elektricitet.

(796) Ud fra ovenstående er det sandsynligt, at indførelsen af foranstaltninger kan føre til en stigning i priserne på den undersøgte vare i Unionen, hvilket muligvis vil betyde færre installationer af solcelleanlæg på kort sigt. Ikke desto mindre vil beskæftigelsen i denne del af markedet sandsynligvis kun i begrænset omfang påvirkes negativt i betragtning af følgende. For det første udgør aktiviteten i forbindelse med solcelleenergi for nogle af installatørerne kun en del af deres samlede aktiviteter og er desuden sæsonbetinget. Installatørerne burde derfor være i stand til at udføre andre aktiviteter, hvis efterspørgslen efter solcelleanlæg falder. Da EU's mål for vedvarende energi og energieffektivitet er retligt bindende for medlemsstaterne, kan det forventes, at en faldende efterspørgsel efter installation af solcelleanlæg vil betyde en øget efterspørgsel efter andre former for vedvarende elektricitet og energieffektivitet. Mange ansatte i aftagersektoren har sandsynligvis de nødvendige færdigheder til at udnytte mulighederne i den øgede efterspørgsel i de tilknyttede sektorer. Ud fra den eksisterende fortjeneste på aftagermarkedet, jf. betragtning 785, vil installatørerne for det andet

▼B

sandsynligvis være i stand til at absorbere en del af prisstigningen og derved begrænse indvirkningen på de endelige priser og på efterspørgslen efter solcelleanlæg.

(797) Uafhængigt af indførelsen af told fremgår det af offentligt tilgængelige prognoser for efterspørgslen efter solcelleanlæg, at der sandsynligvis vil forekomme en nedgang i efterspørgslen i 2013, med årlige installationer på mellem 9,8 GW og 16,5 GW i 2013, som sandsynligvis under alle omstændigheder vil få en negativ virkning for antallet af arbejdspladser på aftagermarkedet.

(798) Endelig skal det bemærkes, at den eventuelle stigning i priserne på solcelleanlæg sandsynligvis vil finde sted under alle omstændigheder, da de kinesiske producenter, der leverer til EU-markedet, tilsyneladende har store tab, hvilket er en uholdbar situation.

(799) Hvad angår tab af arbejdspladser, bekræftede de oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med undersøgelsen, at aftagersektoren har haft tab af arbejdspladser som følge af nedgangen i efterspørgslen efter solcelleanlæg i Unionen på ca. 5 GW mellem 2011 og 2012. Disse tab af arbejdspladser kan ikke tilskrives foranstaltningerne, da de afspejlede en markedsudvikling. Desuden kan en yderligere nedgang i efterspørgslen forventes i 2013 og 2014, og den vil sandsynligvis føre til yderligere tab af arbejdspladser inden for solcellesektoren. Tilsvarende forudså en række store forskningscentre allerede inden indledningen af undersøgelsen en sådan udvikling i efterspørgslen, og disse tab af arbejdspladser kan derfor ikke tilskrives indførelsen af foranstaltninger.

(800) EU-erhvervsgrenen indgav en undersøgelse udført af konsulentfirmaet PriceWaterHouseCoopers (»PWC«) af foranstaltningernes mulige virkning på arbejdspladser, der er knyttet til solenergisektoren. PWC-undersøgelsen henviser til undersøgelsen fra Prognos, hvor der var tale om store jobtab på solenergimarkedet som følge af indførelsen af foranstaltninger, som blev fremsendt af AFASE før indførelsen af den midlertidige antidumpingtold, og som blev behandlet i betragtning 791. PWC-undersøgelsen kritiserede undersøgelsen fra Prognos og påpegede, at det samlede anslåede tab af arbejdspladser i Prognos-undersøgelsen oversteg det samlede antal eksisterende arbejdspladser i solenergisektoren i Unionen. Vedrørende toldens virkning på EU-markedet nåede PWC til de modsatte konklusioner i forhold til Prognos, og forudsagde en positiv nettoeffekt på beskæftigelsen i Unionen, og at fordelene opvejer toldens eventuelle negative virkninger (f.eks. på efterspørgslen).

(801) AFASE påstod, at Kommissionen ikke fremlagde kilden til fejlmargenen på 20 % for de direkte job i solenergisektoren, som EPIA havde beregnet for 2011.

▼B

(802) Denne fejlmargen på 20 %, som kan gælde i opad- eller nedadgående retning, fremkom under kontrolbesøget hos EPIA. Den viser, at det er vanskeligt at anslå præcise tal for beskæftigelsen i aftagersektoren, da der er få og ofte modstridende kilder til dataindsamling.

(803) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod visse parter, at Kommissionens analyse ikke oplyste, at tabet af arbejdspladser efter 2011 som følge af nedgangen i antallet af installationer af solcelleanlæg blot vil blive større ved indførelsen af tolden. Det blev påstået, at sådanne jobtab, navnlig i aftagerleddet, er tæt knyttet til det forhold, at installatører af solcelleanlæg er afhængige af solcelleanlæg. AFASE kritiserede desuden Kommissionen for ikke på korrekt vis at have taget hensyn til den undersøgelse, der var gennemført blandt AFASE's medlemmer og en tilsvarende undersøgelse var indgivet af en britisk solenergibrancheforening, som angiveligt viste en sådan afhængighed.

(804) For så vidt angår de påståede manglende oplysninger fra Kommissionen om toldens indvirkning på beskæftigelsen, henvises der til betragtning 799 og 800, hvor påstandene vedrørende foranstaltningernes indvirkning på beskæftigelsen inden for solcellesektoren er behandlet, og hvor det erkendes, at arbejdspladserne i aftagersektoren kan påvirkes på kort sigt af foranstaltningerne.

(805) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger blev identiteten på de virksomheder, der har deltaget i den undersøgelse, der er foretaget af AFASE og den britiske solenergibrancheforening, oplyst. Undersøgelserne var imidlertid mangelfulde, da f.eks. visse besvarelser var ufuldstændige. Analysen af undersøgelserne viste følgende. Vedrørende AFASE's undersøgelse skal det bemærkes, at hovedparten af de 50 installatører, der deltog i undersøgelsen, erklærede, at de udelukkende var aktive på markedet for solenergi. 15 ud af 50 installatører erklærede, at de også var aktive inden for andre aktiviteter såsom vvs, elinstallationer og vindenergi i et vist omfang. I den britiske undersøgelse havde 21 ud af 31 britiske virksomheder, som deltog i undersøgelsen, også andre aktiviteter end solenergi. Dette resultat viser, at med hensyn til næsten halvdelen af projektlederne og installatørerne er undersøgelsesresultaterne i betragtning 247 i forordningen om midlertidig antidumpingtold vedrørende evnen til at udføre andre aktiviteter såsom elinstallationer og vvs-installationer og anlæg på basis af andre grønne energikilder korrekte. Det erkendes imidlertid, at denne mulighed kan forekomme i mindre grad end antaget i forordningen om midlertidig antidumpingtold. Toldens afhjælpende virkninger på beskæftigelsen kan derfor være mindre omfattende end først antaget. Dernæst har nogle af virksomhederne i AFASE's og den britiske solenergibrancheforenings undersøgelse anvendt varer produceret i Unionen, og visse virksomheder planlægger at købe ikke-kinesiske varer som følge af foranstaltningerne for at undgå en prisstigning.

▼B

Deres afhængighed af de kinesiske varer og foranstaltningernes indvirkning forventes således at blive reduceret, da de kan få adgang til varer produceret i Unionen. Desuden gav estimationen over foranstaltningernes indvirkning på de pågældende virksomheders aktiviteter ikke mulighed for endelige konklusioner, da vurderingerne var meget forskelligartede. Visse virksomheder var endda ikke i stand til at vurdere indvirkningen. Derudover varierede svarene på spørgsmålet om antallet af solcelleprojekter, der risikerer at blive annulleret, hvis der indføres told, også mellem »ikke mange« og »alle projekter« i den britiske undersøgelse. Visse virksomheder var ude af stand til at foretage et skøn. Endelig omfattede ingen af de to undersøgelser spørgsmålet om fortjenesten hos de virksomheder, der blev interviewet, hvilket er vigtigt for vurderingen af den mulige overvæltning af en eventuel prisstigning som følge af tolden.

(806) En række parter påstod, at installatører ikke ubesværet kan ændre deres aktiviteter eller skifte til andre former for grøn energi på grund af de meget forskellige teknologier og knowhow. Hvis tolden indføres, vil de således være nødt til at indstille deres aktiviteter. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger blev denne påstand gentaget af en interesseret part, som påstod, at installatører har investeret betragtelige ressourcer i solcellespecialisering, en meget specifik uddannelse, hvilket skulle vise, at deres primære fokus er på solcellesektoren, og at de ikke ville være i stand til nemt at skifte til andre aktiviteter.

(807) Dette argument blev ikke tilstrækkeligt dokumenteret, og det blev ikke godtgjort, hvilken præcis viden en installatør får brug for at tilegne sig, og hvor vanskeligt og dyrt det er at erhverve den. Institutionerne erkender uanset ovenstående, at installatørerne har udviklet specifik knowhow om installation af solcellemoduler. Udviklingen af denne knowhow er imidlertid forholdsvis ny og er et supplement til installatørernes primære ekspertiseområde nemlig elektriske installationer og vvs. Denne knowhow blev desuden udviklet som reaktion på en urimelig handelspraksis, nemlig den massive tilstedeværelse af subsidieret import fra Kina. Uafhængigt af de specialiserede kvalifikationer hos installatørernes arbejdstagere skal argumentet behandles parallelt med den analyse, der blev foretaget i betragtning 792-800 om beskæftigelsessituationen i aftagersektoren, som på kort sigt kan blive påvirket negativt, men som takket være bæredygtig handel vil føre til en stigning i beskæftigelsen hos installatørerne på mellemlang til lang sigt. Påstanden blev derfor afvist.

(808) En række parter anfægtede aftagervirksomhedernes evne til at absorbere selv en del af den mulige prisstigning. Dette argument blev ikke tilstrækkeligt dokumenteret, hvilket forhindrede en vurdering af, i hvilket omfang denne påstand var rigtig. Rentabiliteten hos de samarbejdsvillige aftagervirksomheder, som var

▼B

direkte knyttet til den pågældende vare, blev vurderet til 11 % i gennemsnit, hvilket giver de pågældende virksomheder mulighed for at absorbere i hvert fald en del af en eventuel prisstigning. I denne forbindelse skal det erindres, at den samlede prisudvikling er faldende.

(809) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog visse parter deres påstand om, at der er alvorlig risiko for faldende efterspørgsel efter solenergiprodukter i Unionen som følge foranstaltningerne, hvilket ifølge disse parter taler imod foranstaltningerne. En part fremførte det argument, at solenergi i øjeblikket har en høj efterspørgselspriselasticitet, og selv en begrænset stigning i prisen for solenergiprodukter vil resultere i et alvorligt fald i efterspørgslen. Denne part skønnede, at en udligningstold i størrelsesordenen 30 % kan medføre et yderligere fald på 8 GW, mens en told på 50 % vil få efterspørgslen til at falde med 10 GW. Ligeledes henviste AFASE til en undersøgelse foretaget af en markedsanalytiker, som også forudser en faldende efterspørgsel på op til 2GW i 2013 som følge af en told på 50 %, hvilket er en nedgang i meget mindre omfang.

(810) Selv om parterne i løbet af undersøgelsen fremsatte forskellige scenarier for den faldende efterspørgsel ud over dem, der er nævnt ovenfor, indeholder de ikke sammenlignelige resultater. Selv om det ikke kan udelukkes, at tolden kan føre til et fald i efterspørgslen efter solcelleanlæg, er det vanskeligt at kvantificere sådanne virkninger i betragtning af de forskellige elementer, der påvirker solcelleanlæggenes tiltrækningskraft i Unionen. Selv hvis et sådant fald skulle finde sted på kort, mellemlang og lang sigt forventes fordelene af redelige handelsvilkår desuden at opveje de kortsigtede negative virkninger. Endelig har AFASE selv erkendt, at vurderingen af den direkte sammenhæng mellem efterspørgslen og tolden først vil foreligge, når tolden er indført. Derfor blev dette argument afvist.

(811) Som nævnt i betragtning 784 indkom der seks spørgeskemabesvarelser fra tjenesteydere i solcellesektoren (logistik, transport, public relations osv.), altså erhvervsdrivende, hvis aktiviteter ikke er direkte knyttet til den undersøgte vare. Disse besvarelser indeholdt indikationer af den relative betydning af solenergitilknyttede aktiviteter i forhold til den samlede aktivitet hos de pågældende samarbejdsvillige virksomheder. På trods af visse mangler i besvarelserne kan det ud fra oplysningerne i spørgeskemaerne antages, at disse virksomheders solenergitilknyttede aktiviteter er marginale i forhold til deres samlede aktivitet. Aktiviteter i relation til solenergi udgjorde i gennemsnit faktisk kun ca. 5 % af den samlede omsætning, og ca. 8 % af den samlede beskæftigelse. Hvad angår rentabiliteten, var den i gennemsnit på ca. 7 %. Det bemærkes imidlertid, at data vedrørende rentabiliteten ikke var fyldestgørende, da ikke alle operatører indberettede oplysninger herom. Det konkluderedes derfor, at eventuelle virkninger af foranstaltningerne for den økonomiske situation hos tjenesteydere i solcellesektoren sandsynligvis ikke vil være væsentlige.

▼B

(812) Ud fra ovenstående konkluderes det, at foranstaltningernes indvirkning på aftagervirksomhederne i et begrænset omfang vil være negativ på kort sigt i betragtning af det større fald i antallet af installationer, end der ville forekomme i et kontrafaktisk scenario uden told som forudset af en række større forskningscentre og i det omfang, at tolden ikke kan absorberes af aftagervirksomhederne. Til trods for det mulige fald i efterspørgslen efter solcelleanlæg vil installatørerne sandsynligvis være i stand til at udføre andre aktiviteter, uanset om de er relateret til andre grønne energikilder eller installatørernes primære aktivitetsområde, jf. ovenfor. Det konkluderedes ud fra de foreliggende data, at eventuelle virkninger af foranstaltningerne for den økonomiske situation hos tjenesteydere i solcellesektoren sandsynligvis ikke vil være væsentlige.

6.6. **Slutbrugernes (forbrugernes) interesser**

(813) Der indkom ikke bemærkninger fra parter, som repræsenterer slutbrugernes interesser, f.eks. forbrugersammenslutninger. I den foreliggende sag findes der to typer slutbrugere: forbrugere (husholdninger) og andre slutbrugere (f.eks. institutioner, andre investorer). Undersøgelsen viste, at kun ca. en fjerdedel af de eksisterende solcelleanlæg i Unionen (såkaldte roof-top-anlæg, mindre anlæg) blev bestilt af forbrugere. De øvrige anlæg (meget større anlæg på jorden til industrier og virksomheder) blev bestilt af de øvrige slutbrugere.

(814) En række parter påstod, at forbrugerne vil blive påvirket af en stigning i prisen på solcellemoduler, hvis det indføres foranstaltninger. Som et resultat af tolden kan det forventes, at priserne på solcellemoduler vil stige en del på EU-markedet, men det er samtidig sandsynligt, at forbrugerne og andre slutbrugere kun i begrænset omfang vil blive påvirket, da undersøgelsen viste, at prisen på et modul udgør indtil 50 % af de samlede omkostninger til et solcelleanlæg. På grundlag af projektudviklernes og installatørernes fortjenstmargener kan det med rimelighed antages, at en stigning i prisen på moduler for forbrugeren i hvert fald delvis vil blive absorberet og dermed afbødet. På grundlag af de foreliggende beviser konkluderes det, at foranstaltningerne med den foreslåede toldsats i hvert fald delvis vil blive absorberet af forsyningskæden og derfor ikke nødvendigvis vil resultere i højere priser for forbrugerne på detailniveau.

(815) Det skal endvidere bemærkes, at hvis der ikke indføres told, vil EU-erhvervsgrenens sandsynlige ophør efterlade forbrugerne med kun et valg for så vidt angår leverandører af moduler i fremtiden. I dette scenario vil de kinesiske eksporterende producenter være i en position, hvor de kan styrke deres allerede meget stærke stilling på markedet, og det kunne samtidig resultere i højere priser på kort til mellemlang sigt på bekostning af forbrugerne/slutbrugerne. Prisstigningen vil sandsynligvis under alle omstændigheder finde sted, idet den kinesiske produktion, jf. ovenfor, er tabsgivende.

▼B

(816) Enkelte parter hævdede, at tolden vil få prisen for den undersøgte vare til at stige. Følgelig vil der være en nedgang i efterspørgslen efter solcelleanlæg, da de vil blive for dyre for forbrugerne og ikke tilstrækkeligt attraktive for andre investorer.

(817) Den generelle pristendens er, jf. betragtning 752, faldende, hvilket er bekræftet af adskillige offentlige kilder, selv om der kan forekomme en midlertidig forhøjelse af priserne som et resultat af indførelsen af foranstaltninger. Denne påstand afvises derfor. Selv om det er vanskeligt at kvantificere den nøjagtige mulige prisstigning som følge af foranstaltningerne og en deraf følgende eventuel nedgang i efterspørgslen, mindes der om flere elementer. For det første udgør den undersøgte vare op til 50 % af de samlede omkostninger ved et solcelleanlæg, og tolden kan derfor i hvert fald delvis kan absorberes. For det andet vil EU-erhvervsgrenens konkurrence med de producenter fra tredjelande, der allerede er til stede på EU-markedet, sandsynligvis holde priserne nede. Samtidig burde EU-erhvervsgrenen være i stand til at opnå bedre finansielle resultater gennem stordriftsfordele som følge af en bedre udnyttelse af produktionsanlæggene og reducerede produktionsomkostninger. For det tredje afhænger efterspørgslen efter solcelleanlæg ikke alene af priserne på den undersøgte vare, men også af de faste afregningspriser. Med den i øjeblikket lave efterspørgsel i forhold til 2011 og UP, forventes det, at de faste afregningspriser ikke falder så hurtigt som i den betragtede periode, hvilket giver mulighed for løbende investeringer i solenergiprojekter. Påstanden blev derfor afvist.

(818) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede en part ovennævnte ræsonnement. Parten hævdede, at den nedadgående prisudvikling ikke kan opretholdes efter indførelsen af foranstaltningerne. Parten mindede om, at foranstaltningerne udgør en meget betydelig omkostningsstigning, der ikke fuldt ud kan opvejes af omkostningsbesparelser og/eller import fra tredjelande. Det blev desuden anført, at EU-erhvervsgrenen ikke vil være i stand til at foretage nye investeringer i fabrikker og maskineri, og at aftagervirksomhederne kan absorbere en smule, hvis deres fortjeneste er 11 %. Endelig er der ingen beviser, der tyder på, at de faste afregningspriser kunne kompensere for prisstigningen.

(819) Der mindes om, at det i modsætning til denne påstand ikke forventes, at den prisstigning, der følger af foranstaltningerne, kan blive opvejet fuldt ud, men snarere at en midlertidig stigning i priserne som følge af foranstaltningerne er mulig (se betragtning 247 i forordningen om midlertidig antidumpingtold). En sådan prisstigning kan ganske rigtigt være resultatet af forskellene i prisniveauer mellem de kinesiske subsidierede priser og de ikke-kinesiske varer. På baggrund af de oplysninger, der blev indsamlet under undersøgelsen, kan det imidlertid påstås, at en

▼B

eventuel prisstigning delvis kan absorberes af en række faktorer i betragtning af overskuddet i aftagersektoren på 11 %. For så vidt angår påstanden om, at der ikke er nogen beviser, der tyder på, at de faste afregningspriser kunne kompensere for prisstigninger, er det endelig rimeligt at antage, at de faste afregningspriser vil blive justeret med tiden i tråd med udviklingen i priserne for projekter.

(820) En part hævdede, at siden marts 2013 er priserne på moduler steget med 20 % i Unionen, og at der siden 2013 har været en alvorlig forsyningsmangel. Påstanden blev ikke underbygget med dokumentation, og offentlige informationskilder bekræfter derimod en relativ stabilitet i priserne i andet kvartal af 2013. Selv hvis oplysningerne var korrekte, ville de kun afspejle det forhold, at man som følge af registreringen af importen havde kalkuleret med risikoen for en udligningstold. Påstanden blev derfor afvist.

(821) En anden part hævdede, at solenergiprojekter ikke ville generere et afkast for en investor, hvis faldet i de faste afregningspriser ikke er afstemt med faldende projektomkostninger, herunder prisen på moduler, da de udgør en betydelig del af omkostningerne i et givet projekt. Det blev derfor påstået, at tolden vil bringe levedygtigheden i fare for et stort antal solenergiprojekter, da den forhøjer prisen.

(822) Som nævnt i betragtning 752 synes den generelle tendens i priserne på den undersøgte vare at være faldende. Endvidere er betydningen af faste afregningspriser på markedet faldende, idet der sandsynligvis vil kunne opnås netparitet i flere regioner. Af disse grunde blev påstanden om, at priserne for solcellemoduler kan have en negativ indvirkning på solenergiprojekter, herunder spørgsmålet om deres levedygtighed, afvist.

(823) En interesseret part fremlagde en intern model til at bevise, at levedygtigheden af mange solenergiprojekter ville blive bragt i fare, hvis der indføres told.

(824) Denne model gjorde det ikke muligt at beregne, i hvilket omfang solcelleanlæggenes tiltrækningskraft (f.eks. investeringsafkast) vil falde i tilfælde af højere priser på den undersøgte vare. Antagelsen om, at en eventuel told fuldt ud kan væltes over på slutbrugerne eller forbrugere, som er anvendt i den nævnte model, er ikke desto mindre usandsynlig i betragtning af de eksisterende indtjeningsmarginer hos aftagervirksomhederne. Desuden er en investeringsbeslutning ikke blot baseret på prisen på moduler, men afhænger også af mange andre faktorer, herunder bl.a. eksistensen af generelt gunstige rammer for solcelleanlæg i et givent land, hhv. støttens niveau og elektricitetsudgifterne (for netparitet). Denne påstand må derfor afvises.

▼B

(825) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at indførelsen af foranstaltninger som helhed vil få begrænsede virkninger for forbrugere og andre slutbrugere. Og i den forbindelse er der ikke taget hensyn til de nationale støtteordninger, der har til formål at fremme efterspørgslen efter solcelleanlæg. Hvis de nationale støtteordninger tilpasses de højere priser på solcellepaneler (med højere faste afregningspriser), vil virkningen for forbrugerne blive ubetydelig.

6.7. **Andre påstande**

(826) Visse parter påstod, at EU-erhvervsgrenen ikke er i stand til at forsyne EU-markedet med de nødvendige mængder, og at der derfor vil være en alvorlig risiko for forsyningsknaphed i Unionen, hvis der indføres udligningstold, hvilket kan føre til en yderligere stigning i prisen på den pågældende vare.

(827) Undersøgelsen konkluderede, at denne påstand var ubegrundet. EU-erhvervsgrenen har underudnyttet sin produktionskapacitet siden 2009. I UP havde erhvervsgrenen en kapacitetsudnyttelse for moduler på 41 % med en ekstra uudnyttet kapacitet på ca. 5,7 GW; EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse for celler var på 63 % med en ekstra uudnyttet kapacitet på ca. 1,2 GW. Ved hjælp af den uudnyttede kapacitet vil EU-erhvervsgrenen derfor være i stand til at konkurrere om en større del af markedet på kort sigt. På mellemlang sigt kan det derfor med rimelighed antages, at EU-erhvervsgrenen vil udvide sin produktionskapacitet for at opnå bedre stordriftsfordele og kunne sænke sine priser yderligere. Derudover findes der andre leverandører på verdensplan, som også er til stede på EU-markedet og vil kunne konkurrere på markedet, hvis der sker et fald i importen fra Kina. Undersøgelsen viste, at der findes en uudnyttet kapacitet uden for Unionen i andre lande end Kina, som i UP var på 5,6 GW for moduler og 6 GW for celler. Det konkluderes derfor, at EU-producenternes og tredjelandsproducenternes samlede uudnyttede kapacitet uden for Unionen er tilstrækkelig til på kort sigt at supplere det mulige fald i importen fra Kina på grundlag af efterspørgslen efter solcelleanlæg i EU ifølge de prognoser for 2013 (mellem 9,8 GW og 16,5 GW) og 2014 (9 GW og 17,1 GW), som er udarbejdet af større forskningscentre som f.eks. EPIA.

(828) Selv om der blev foretaget en mere konservativ antagelse om Unionens produktionskapacitet (jf. betragtning 545), vil Unionens og tredjelandenes uudnyttede kapacitet tilsammen ikke være tilstrækkeligt til på kort sigt at supplere den potentielle nedgang i den kinesiske import. På mellemlang sigt kan det derfor med rimelighed antages, at EU-erhvervsgrenen vil udvide sin produktionskapacitet for at opnå stordriftsfordele, hvilket vil give mulighed for at sænke priserne yderligere. Derfor blev dette argument afvist.

▼B

(829) Visse parter påstod desuden, at indførelsen af en told på den pågældende vare vil skade udviklingen af solcellemarkedet i Europa og dermed målene i 2020-dagsordenen vedrørende vedvarende energikilder, og der vil ikke kunne opnås en nedbringelse af EU's drivhusgasemissioner.

(830) Først og fremmest afhænger 2020-målene ikke udelukkende af solenergi. Andre grønne energikilder er lige så vigtige, f.eks.: vind, biomasse, vand. Da der ikke er fastsat en særlig procentsats for solenergi i 2020-målene, kan et let fald i antallet af solcelleanlæg ikke forventes at øge de samlede omkostninger til 2020-dagsordenen. Desuden er prisen på solpaneler kun en af mange faktorer, som er afgørende for udviklingen i solcellesektoren i Unionen. Følgende elementer er også vigtige: Favorable retlige og økonomiske rammer på EU-niveau og nationalt niveau, bedre adgang til finansiering af vedvarende energiprojekter og investering i FoU. Hvad angår finansiering af investeringer i solenergi, vil indførelsen af antidumpingtolden forbedre EU-erhvervsgrenens situation og situationen i solcellesektoren som helhed. Det vil således sandsynligvis også give EU-erhvervsgrenen og investorer i solcellesektoren bedre adgang til kapital. Endelig erindres det, at målet med en told ikke er at fjerne den kinesiske import, men at genskabe redelige konkurrencevilkår. Hvis prisen på den pågældende vare stiger, kan man ud fra oplysningerne om fortjenesten på aftagermarkedet antage, at prisstigningen til dels vil blive absorberet af aftagervirksomhederne. Prisen på moduler vil derfor ikke stige væsentligt for slutbrugerne/forbrugerne, og efterspørgslen efter solcelleanlæg vil holde sig inden for prognosens rammer.

(831) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at indførelsen af foranstaltninger som helhed ikke vil få nogen væsentlige negative virkninger for andre EU-politikker.

6.8. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(832) De overordnede positive virkninger for EU-erhvervsgrenen opvejer de sandsynlige negative virkninger for andre virksomheder på solcellemarkedet, herunder slutbrugerne (forbrugerne).

(833) I lyset af ovenstående blev det ud fra de foreliggende oplysninger om Unionens interesser konkluderet, at der ikke er tvingende grunde til ikke at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina.

7. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(834) I betragtning af konklusionerne om subsidiering, deraf følgende skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger for at hindre, at den subsidierede import forårsager yderligere skade for EU-erhvervsgrenen.

▼B

7.1. **Skadestærskel**

(835) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev de konstaterede subsidiemargener taget i betragtning såvel som den told, der kræves for at udligne den skade, som EU-producenterne har lidt, uden at overstige de konstaterede subsidiemargener.

(836) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende subsidiering, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for erhvervsgrenen under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import. I overensstemmelse med Rettens retspraksis er denne fortjenstmargen den margen, der blev opnået i begyndelsen af den betragtede periode, dvs. før stigningen i den subsidierede import. Derfor blev målfortjenesten fastsat til 8 % på grundlag af den vejede gennemsnitlige fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede i 2009 og 2010 for moduler og celler, da den var rentabel.

(837) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger påstod EU-erhvervsgrenen, at fortjenesten for 2010 bør anvendes som den fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen med rimelighed kunne opnå uden subsidieret import, snarere end den gennemsnitlige fortjenstmargen for 2009 og 2010. Det blev i den forbindelse påstået, at fortjenesten i 2009 var utilstrækkelig, og omstændighederne i de to år var klart forskellige navnlig på baggrund af udviklingen i forbruget i 2010, som mindskede virkningen af subsidieringen i det pågældende år. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det ikke er relevant, om EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige fortjenstmargen var »utilstrækkelig« i forbindelse med fastlæggelsen af skadestærsklen. Skadestærsklen bør baseres på den fortjeneste, som med rimelighed kan opnås uden subsidieret import. Det er de undersøgende myndigheders praksis at anse dette niveau for nået i begyndelsen af den betragtede periode. Da EU-erhvervsgrenen led tab i forbindelse med salget af celler i begyndelsen af den betragtede periode i 2009, blev denne metode fundet uegnet, og det forekom mere pålideligt at basere fastsættelsen af skadestærsklen på den gennemsnitlige fortjenstmargen for det første og det andet år i den betragtede periode. I den forbindelse blev der også taget hensyn til, at det er irrelevant, om forholdene er forskellige i de to år.

(838) En anden part gentog, at der bør fastsættes forskellige fortjenstmål for moduler og celler, da fortjenesten af disse varetyper udviste forskellige tendenser i den betragtede periode. Selv om indikatorerne blev anført særskilt for hver varetype, vedrører konklusionerne for hver indikator den undersøgte vare som helhed. Det skal desuden erindres, at moduler og celler er en enkelt vare, og subsidie- og skadesmargenerne blev derfor fastlagt på dette grundlag.

▼B

(839) På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen på samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen på 8 % til produktionsomkostningerne i UP for EU-producenterne i stikprøven.

(840) Den nødvendige prisstigning blev derefter beregnet på grundlag af en sammenligning af de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris, som blev fastlagt i forbindelse med underbudsberegningen, evt. justeret for importomkostninger og told, og de stikprøveudvalgte EU-producenters vejede gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris for den samme vare ved salg på EU-markedet i UP. Eventuelle forskelle efter denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

(841) En part påstod, at de stikprøveudvalgte EU-producenters salg fokuserede på den dyre ende af markedet, såsom beboelsesejendomme/sektoren for erhvervsdrivende, for hvilke der gjaldt højere faste afregningspriser, og foreslog, at EU-erhvervsgrenens salgspriser derfor burde justeres i overensstemmelse hermed. Det skal bemærkes, at denne påstand ikke bør være afgørende for beregningen af skadesmargenen, eftersom undersøgelsen viste, at EU-producenterne ikke var rentable.

7.2. **Endelige foranstaltninger**

(842) På baggrund af ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 indføres en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina svarende til enten subsidiemargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede subsidiemargen.

(843) I betragtning af den høje samarbejdsgrad blandt kinesiske eksporterende producenter blev tolden for »alle andre virksomheder« fastsat til den højeste told, der skulle pålægges de virksomheder, der indgik i stikprøven eller havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen. Tolden for »alle andre virksomheder« pålægges de virksomheder, som ikke samarbejdede i undersøgelsen.

(844) For de samarbejdsvillige ikke-stikprøveudvalgte kinesiske virksomheder i bilaget fastsættes den endelige told til det vejede gennemsnit af satserne for de stikprøveudvalgte virksomheder.

▼B

(845) I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede subsidiemargen.

Virksomhedens navn	Subsidie-margen	Skades-margen	Udligningstold
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sunshine Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %	46,3 %	4,9 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.	6,3 %	41,8 %	6,3 %
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %	48,2 %	3,5 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	5,0 %	56,5 %	5,0 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %	58,2 %	11,5 %
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd.	11,5 %	58,2 %	11,5 %
Delsolar (Wujiang) Co. Ltd.	*Under bagatel-grænsen*	64,9 %	0,0 %
Renesola Jiangsu Ltd. Renesola Zhejiang Ltd.	4,6 %	80,1 %	4,6 %
Jinko Solar Co. Ltd. Jinko Solar Import and Export Co. Ltd. ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD. ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD.	6,5 %	60,1 %	6,5 %
Virksomheder anført i bilaget	6,4 %	51,1 %	6,4 %
Alle andre virksomheder	11,5 %	80,1 %	11,5 %

▼B

(846) Ovenstående endelige udligningsforanstaltninger er indført i form af værditold.

(847) De individuelle udligningstoldsatser for virksomheder i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med undersøgelsen blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i artikel 1 med navn og adresse, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er underlagt tolden for »alle andre virksomheder«.

(848) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen ([1]) med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed gennem en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

(849) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttolden ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

(850) Der indføres foranstaltninger for at give EU-producenterne mulighed for at genrejse sig efter subsidieringens skadevoldende virkninger. Skulle der i starten ikke være balance mellem de potentielle fordele for EU-producenterne og omkostningerne for forbrugerne i Fællesskabet og de andre EU-erhvervsdrivende, opvejes den manglende balance ved en forøgelse og/eller genoptagelse af EU-produktionen. Men den forventede produktionsforøgelse i Unionen vil imidlertid ikke nødvendigvis være i

([1]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

▼B

overensstemmelse med markedsudviklingen på dette meget ustabile marked. EU-forbruget af moduler steg med 264 % mellem 2009 og 2011, hvorefter det faldt med 43 procentpoint i løbet af de seks måneder mellem 2011 og UP. Volatiliteten er endnu mere markant, når man ser på perioden 2006-2011, hvor EU-forbruget af moduler steg fra mindre end 1 GW til næsten 20 GW, dvs. en stigning på ca. 2 000 % på blot fem år. Disse udsving forventes at fortsætte, og prognoser fra erhvervssammenslutninger viser forskelle på 100 % og derover mellem de forskellige scenarier, selv på mellemlang sigt i 2014-2015.

(851) Af disse årsager anses det for hensigtsmæssigt under sådanne usædvanlige omstændigheder at begrænse foranstaltningernes varighed til en periode på kun to år.

(852) Denne periode burde være lang nok til, at EU-producenterne kan øge og/eller genoptage deres produktion, uden at de samtidig bringer andre økonomiske aktører i Unionen i vanskeligheder. En toårig periode anses for at være den mest hensigtsmæssige til en analyse af, om indførelsen af foranstaltninger rent faktisk fik EU-produktionen til at stige og derved opvejede de negative virkninger for andre økonomiske aktører.

(853) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte en EU-producent, at den begrænsede varighed på 2 år er for kort til at overvinde følgerne af den påførte skade. Det blev desuden fremført, at en varighed på 2 år ikke ville give EU-producenterne mulighed for at udarbejde forretningsplaner for det nuværende og de kommende regnskabsår. I denne forbindelse bemærkes det, at foranstaltningernes varighed indtil december 2015 burde være tilstrækkeligt for EU-producenterne til at udarbejde forretningsplaner frem til 2015.

(854) EU-producenten bestred desuden ikke årsagerne til den begrænsede varighed på to år, navnlig markedets volatilitet. Producenten satte endda selv udtrykkeligt pris på en revision, i fald foranstaltningerne skal ændres på grund af ændrede markedsforhold. Da der er stor sandsynlighed for en ændring i markedsvilkårene på to år på dette meget ustabile marked, anses det for hensigtsmæssigt at begrænse foranstaltningerne til to år fra starten.

(855) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at to år er utilstrækkeligt til at investere i produktion, med henvisning til betragtning 852. På grund af den betydelige uudnyttede kapacitet i EU-erhvervsgrenen kan der foretages en stigning i produktionen gennem en bedre udnyttelse af den eksisterende produktionskapacitet, hvilket bør kunne lade sig gøre uden væsentlige yderligere investeringer.

(856) Klageren hævdede endvidere, at indførelsen af en endelig udligningstold i en periode på to år er utilstrækkeligt for EU-erhvervsgrenen til at genrejse sig efter de skadevoldende virkninger af

▼B

tidligere subsidiering. Indførelsen af udligningstold kan imidlertid ikke ske alene i EU-erhvervsgrenens interesse; der er behov for at afveje de potentielle fordele for producenter i EU og omkostningerne for andre økonomiske aktører i Unionen. På dette grundlag opretholdes beslutningen om at begrænse foranstaltningerne til to år.

(857) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelsen af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium, med oprindelse i eller afsendt fra Kina (den endelige fremlæggelse). Alle parterne fik en frist til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(858) De interesserede parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

7.3. **Registrering og tilbagevirkende kraft**

(859) Som nævnt i betragtning 7 vedtog Kommissionen den 1. marts 2013 forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina pr. 6. marts 2013.

(860) Registreringen af importen med henblik på beskyttelse mod dumpingimport blev afsluttet den 6. juni 2013 med vedtagelsen af forordningen om midlertidig antidumpingtold. Hvad angår denne antisubsidieundersøgelse og ud fra ovenstående konklusioner bør registreringen af importen med henblik på antisubsidieundersøgelsen, jf. grundforordningens artikel 24, stk. 5, ophøre.

(861) Hvad angår en mulig anvendelse af udligningsforanstaltningerne med tilbagevirkende kraft, foretages der en vurdering ud fra kriterierne i grundforordningens artikel 16, stk. 4. Der kan i henhold til denne artikel opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen.

(862) I det foreliggende tilfælde blev der ikke vedtaget midlertidige udligningsforanstaltninger. Det besluttes derfor, at den endelige udligningstold ikke opkræves med tilbagevirkende kraft.

8. **FORANSTALTNINGERNES FORM**

(863) Efter vedtagelsen af de midlertidige antidumpingforanstaltninger i den parallelle antidumpingundersøgelse ([1]) afgav en gruppe af samarbejdsvillige eksporterende producenter, herunder deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina og Den Europæiske Union, sammen med China Chamber of Commerce for

([1]) Forordning (EU) nr. 513/2013.

▼B

Import and Export of Machinery and Electronic Products (herefter benævnt »CCCME«) et fælles pristilsagn i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1 ([1]). Tilbuddet om tilsagn blev ligeledes støttet af de kinesiske myndigheder. Kommissionen gennemgik tilsagnet og godtog ved Kommissionens afgørelse 2013/423/EU ([2]) dette tilbud om tilsagn.

(864) Som følge af afgørelse 2013/423/EU indsendte de eksporterende producenter sammen med CCCME en meddelelse om ændring af deres oprindelige tilbud. De anmodede om at måtte revidere tilsagnet for at tage hensyn til udelukkelsen af wafere fra varedækningen som beskrevet i betragtning 46 og 99. Desuden anmodede en række nye eksportører inden for den frist, der er fastsat i antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 2, om at blive omfattet af tilsagnet.

(865) Den samme gruppe af eksporterende producenter anmodede sammen med CCCME, inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 2, ([3]) om, at vilkårene for det pågældende tilsagn godtages af Kommissionen også for at afhjælpe de skadevoldende virkninger af den subsidierede import. Ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, godtog Kommissionen dette tilbud for så vidt angår den endelige told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

►C1 1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium (cellerne har en tykkelse ikke over 400 mikrometer (μm), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 og ex 8541 40 90 (Taric-kode 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, ◄ 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina, medmindre der er tale om en vare i transit i henhold til artikel V i GATT.

Følgende varetyper er udelukket fra definitionen af den pågældende vare:

— solcelleopladere, der består af mindre end seks celler, er bærbare og kan levere elektricitet til udstyr eller oplade batterier

— fotovoltaiske tyndfilmsprodukter

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

([2]) Kommissionens afgørelse 2013/423/EU af 2. august 2013 om godtagelse af et tilsagn afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 209 af 3.8.2013, s. 26).

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93).

▼B

— fotovoltaiske varer af krystallinsk silicium, der er permanent integreret i elektriske apparater, som ikke bruges til elproduktion, og hvor disse elektriske apparater bruger den elektricitet, som de(n) integrerede fotovoltaiske celle(r) af krystallinsk silicium genererer

— moduler eller paneler med en udgangsspænding på højst 50 V jævnstrøm og en effekt, som ikke overstiger 50 W udelukkende til direkte anvendelse som batteriopladere i systemer med samme spændings- og effektegenskaber.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Told	Taric-tillægskode
Wuxi Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co. Ltd. Wuxi Sunshine Power Co. Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd.	4,9 %	B796
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd. Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd.	6,3 %	B797
Changzhou Trina Solar Energy Co. Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science & Technology Co. Ltd. Changzhou Youze Technology Co. Ltd. Trina Solar Energy (Shanghai) Co. Ltd. Yancheng Trina Solar Energy Technology Co. Ltd.	3,5 %	B791
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd. Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd.	5,0 %	B794

▼B

Virksomhed	Told	Taric-tillægs-kode
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd.	11,5 %	B793
LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd.	11,5 %	B927
Delsolar (Wujiang) Ltd.	0 %	B792
Renesola Jiangsu Ltd. Renesola Zhejiang Ltd.	4,6 %	B921
Jinko Solar Co. Ltd. Jinko Solar Import and Export Co. Ltd. ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD. ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD.	6,5 %	B845
Virksomheder anført i bilaget	6,4 %	
Alle andre virksomheder	11,5 %	B999 ([1])

([1]) For virksomheder, der er anført i bilag II til den parallelle antidumping Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr 1238/2013 (se side 1 i denne EUT), er Taric-tillægskoden den, der er omhandlet i nævnte bilag.

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Importerede varer, som angives til overgang til fri omsætning, og som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 8541 40 90 (Taric-kode 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 og 8541 40 90 39), og som faktureres af virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, undtages fra den ved artikel 1 indførte antisubsidietold, forudsat at:

a) ovennævnte varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af en virksomhed opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU eller gennem dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed, som ligeledes er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, enten til deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Unionen, der handler som importør og fortolder varerne med henblik på fri omsætning i Unionen, eller til den første uafhængige kunde, der handler som importør og fortolder varerne med henblik på fri omsætning i Unionen,

b) sådan import er ledsaget af en tilsagnsfaktura, der er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilag 2 til nærværende forordning,

▼B

c) de importerede varer ledsages af et eksporttilsagnscertifikat, jf. bilag 3 til denne forordning, og

d) de varer, der angives og forelægges toldmyndighederne, svarer nøjagtig til beskrivelsen på tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

a) hvis det i forbindelse med de importerede varer, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt, eller

b) hvis Kommissionen trækker sin godtagelse af tilsagnet tilbage i henhold til artikel 13, stk. 9, i forordning (EF) nr. 597/2009 i en forordning eller afgørelse, som henviser til særlige transaktioner, og erklærer de pågældende tilsagnsfakturaer ugyldige.

Artikel 3

De virksomheder, fra hvilke Kommissionen har godtaget tilsagn, og hvis navne er opført i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, udsteder på visse betingelser, der er fastsat i nævnte afgørelse, også en faktura for transaktioner, som ikke er fritaget for antisubsidietolden. Denne faktura skal være en handelsfaktura, som mindst indeholder de elementer, der er fastlagt i bilag 4 til denne forordning.

Artikel 4

Registreringen af importen som følge af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina afsluttes.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 7. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG 1

Virksomhedens navn	TARIC-tillægskode
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd. Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd.	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd.	B802
Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc. Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co. Ltd. CSI Solar Power (China) Inc.	B805
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd.	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD.	B808
CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd. CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd. China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd. China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd. China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd.	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co. Ltd.	B810
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B811
ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD. CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD. HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD.	B812
CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd.	B813
CSG PVtech Co. Ltd.	B814
DCWATT POWER Co. Ltd.	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd.	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd. SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD. JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD.	B817
Era Solar Co. Ltd.	B818
ET Energy Co. Ltd. ET Solar Industry Limited	B819
GD Solar Co. Ltd.	B820
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd.	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd.	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co. Ltd. Zhejiang Jinbest Energy Science and Technology Co. Ltd.	B825

▼B

Virksomhedens navn	TARIC-tillægskode
Hanwha SolarOne Co. Ltd.	B929
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd.	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd.	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD.	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd.	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd. Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd. Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd.	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd.	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd.	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd.	B834
Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd. Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd.	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd.	B836
Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd. Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd. Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd.	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd.	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd.	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd.	B841
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd. Taicang Hareon Solar Co. Ltd. Hareon Solar Technology Co. Ltd. Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd. Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd. Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd.	B842
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co. Ltd.	B844
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd.	B795
Juli New Energy Co. Ltd.	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd.	B847

▼B

Virksomhedens navn	TARIC-tillægskode
Kinve Solar Power Co. Ltd. (Maanshan)	B849
▼M1 GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL Solar System (Suzhou) Limited GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd Konca Solar Cell Co., Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd GCL System Integration Technology Co., Ltd.	B850
▼B Lightway Green New Energy Co. Ltd. Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co. Ltd.	B851
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co. Ltd.	B852
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd.	B853
LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD. NICE SUN PV CO. LTD.	B854
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd.	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd.	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd.	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd.	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd.	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd.	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd.	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd.	B864
Perlight Solar Co. Ltd.	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd. Sumec Hardware & Tools Co. Ltd.	B866
RISEN ENERGY CO. LTD.	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD.	B869
SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD. SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD.	B870
BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd. Shanghai BYD Co. Ltd.	B871
▼M1 Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B872
▼B Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd. Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd.	B873
Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd. Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd. SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD.	B875
Jiangsu ST-Solar Co. Ltd. Shanghai ST-Solar Co. Ltd.	B876

▼B

Virksomhedens navn	TARIC-tillægskode
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd.	B877
Shenzhen Sacred Industry Co. Ltd.	B878
Leshan Topray Cell Co. Ltd. Shanxi Topray Solar Co. Ltd. Shenzhen Topray Solar Co. Ltd.	B880
Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd. Sopray Energy Co. Ltd.	B881
Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd. NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD. SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD.	B882
TDG Holding Co. Ltd.	B884
Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd. Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd. Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd.	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd.	B886
Winsun New Energy Co. Ltd.	B887
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd.	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd.	B890
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd.	B892
Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd. Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd. Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd.	B893
Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd. State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B896
Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd. Xi'an LONGi Silicon Materials Corp.	B897
Years Solar Co. Ltd.	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd. Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd.	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co. Ltd.	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co. Ltd.	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd.	B902
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd.	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd. Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd.	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd.	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd.	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co. Ltd.	B909

▼B

Virksomhedens navn	TARIC-tillægskode
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd. Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd.	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B911
Zhejiang Shinew Photoeletronic Technology Co. Ltd.	B912
Zhejiang SOCO Technology Co. Ltd.	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd.	B914
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd.	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd. Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd.	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd. WANXIANG IMPORT & EXPORT CO. LTD.	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co. Ltd.	B919
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD.	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd.	B922
ZNSHINE PV-TECH CO. LTD.	B923
Zytech Engineering Technology Co. Ltd.	B924

▼B

BILAG 2

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.

2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig varebeskrivelse i klart sprog og:

   — varekodenummer (Product Code Number (PCN))

   — de tekniske specifikationer for varekodenummeret

   — virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — KN-kode

   — mængde (i antal enheder udtrykt i watt).

7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. enhed (watt)

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

8. Navnet på den virksomhed, der handler som importør, og til hvilken virksomheden direkte har udstedt fakturaen.

9. Navnet på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [VIRKSOMHED], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«

▼B

BILAG 3

EKSPORTTILSAGNSCERTIFIKAT

Følgende elementer angives i det eksporttilsagnscertifikat, der udstedes af CCCME for hver handelsfaktura, som ledsager virksomhedens salg af varer omfattet af tilsagnet til Den Europæiske Union:

1. Navn, adresse, fax- og telefonnummer på China Chamber of Commerce for Import & Export of Machinery & Electronic Products (CCCME).

2. Navnet på den virksomhed, der er nævnt i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU, og som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

   — varekodenummer (Product Code Number (PCN))

   — varernes tekniske specifikationer, virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC)) (hvis relevant)

   — KN-kode

7. Det nøjagtige antal eksporterede enheder udtrykkes i watt.

8. Certifikatets nummer og udløbsdato (tre måneder efter udstedelsen).

9. Navnet på den medarbejder i CCCME, der har udstedt certifikatet, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at dette certifikat er udstedt til direkte eksport til Den Europæiske Union af de varer, der er omfattet af den handelsfaktura, som ledsager salg omfattet af tilsagnet, og at certifikatet er udstedt inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af [VIRKSOMHED], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU. Jeg erklærer, at oplysningerne i dette certifikat er korrekte, og at den af dette certifikat omfattede mængde ikke overstiger den tærskel, der er fastsat i tilsagnet.«

10. Dato.

11. CCCME's underskrift og stempel.

▼B

BILAG 4

Følgende elementer angives i den handelsfaktura, der ledsager virksomhedens salg af varer, der er pålagt antisubsidietold, til Den Europæiske Union:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER, DER ER PÅLAGT ANTIDUMPINGTOLD OG UDLIGNINGSTOLD«.

2. Navnet på den virksomhed, som udsteder handelsfakturaen.

3. Handelsfakturaens nummer.

4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.

5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Den Europæiske Unions grænse.

6. En nøjagtig varebeskrivelse i klart sprog og:

   — varekodenummer (Product Code Number (PCN))

   — de tekniske specifikationer for varekodenummeret

   — virksomhedens varekodenummer (Company Product Code Number (CPC))

   — KN-kode

   — mængde (i antal enheder udtrykt i watt).

7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. enhed (watt)

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

8. Navn og underskrift på den medarbejder i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen.